

ΕΚΔΟΥΣΙΣ ΜΙΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΚΟΜΟΤΙΝΗΣ ΕΞΕΡΕΘΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ

ΠΕΡΑΝ, 18. [Του άνταπακρίτου μας].— Αί τουρκικαί εφημερίδες επιτίθενται σφοδρώς εναντίον του διοικητού Κομοτινής δια τήν δημοσιευθεύσαν προκήρυξίν του, δια τής οποίας χορηγεί προθεσμίαν μέχρι τής 6ης Αυγούστου εις τους Μουσουλμάνους Θράκης να δηλώσουν εάν θά αποδεχθούν τήν τουρκικήν υπηκοότητα, όποτε είνε υποχρεωμένοι, συμφώνως προς τά άρθρα 30 και έφεξής τής Συνθήκης τής Λωζάννης, να αναχωρήσουν εξ Ελλάδος, άλλως καθίστανται αυτόδικαίως Έλληγες.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

ταμεσημβρινήν δέν έχω ούδένα λόγον να φρυσθώ.

Ο μάργης Β. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ διευθυντής του ξενοδοχείου «Μεσόγεια» καταθέτει ότι ο κατηγορούμενος παρέμεινεν εις τό ξενοδοχείον του επί σειράν 15 ημερών, τήν τελευταίαν δε ήμέραν που έπρόκειτο ν' αναχωρήση ειδοποίησεν ότι θά επιστρέψη μετά 3 ήμέρας.

Μετά τινες ακόμη έρωτήσεις ή δίκη διακόπτεται ίνα επαναληφθή τήν 4ην μ. μ.

ΜΕΤΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ

Τήν 4.30' επαναλαμβάνεται ή συνεδρίασις. Ο μάργης κ. Ζαχ. Ζαχαριάδης και άλλοι τινές άπουσιάζουν.

Ο κ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ (συν.) ζητεί όπως μη προχωρήση ή δίκη άνευ τής εξέτασεως των μαρτύρων οι όποιοι άπουσιάζουν και οι όποιοι, λέγει, δι' τών καταθέσεων των καίτοι μαρτύρων τής κατηγορίας, μεγάλως θά ελαφρύνουν τήν θέσιν του κατηγορουμένου.

Ο κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δέν συμφωνεί.

Ο κ. Κ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Προτείνει τήν ανάγνωσιν των ενόρκων καταθέσεων των άπουσιάζόντων μαρτύρων μη θεωρών αναγκαίαν τήν αναβολήν τής δίκης.

Ο κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (πολ. άγ.) λέγει ότι ή πολιτική άγωγή έπιθυμούσα όπως άποκαλυφθή πλήρως ή αλήθεια και όπως, μη ο κατηγορούμενος εκφράση τό παράπονον ότι δέν του πασσεχέθησαν όλα τά μέσα να υπερασπισθή τόν εαυτόν του, παρακαλεί τό δικαστήριον όπως διακόψη τήν δίκην δια μίαν ήμέραν.

Ο κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ μετά γενομένην σύσκεψιν επί τής έδρας ανακοινού ότι τό δικαστήριον μη εύρίσκον σοβαρούς τούς λόγους επί των όποίων ή υπεράσπισις στηρίζει τήν αίτησιν περι αναβολής, άπορρίπτει αυτήν και διατάσσει τήν συνέχισιν τής διαδικασίας.

Έκφωνούνται τά όνόματα των μαρτύρων τής υπερασπίσεως, οι όποιοι άπουσιάζουν πάντες.

Ο κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ άναγιγνώσκει τάς ενόρκους καταθέσεις των άπουσιάζόντων μαρτύρων τής κατηγορίας.

Επίσης άναγιγνώσκονται αι ιατροδικαστικά έκθέσεις.

Ο κ. Πρόεδρος έρωτά εάν ή υπεράσπισις υποβάλλη ένσταση κατά του κύρους τής άναγνωσθείσης έκθέσεως. Είς άρνητικήν άπάντησιν ο κ. πρόεδρος διακόπτει επί 10 λεπτά τήν δίκην προκειμένου ν' αρχίση κατόπιν ή άπολογία του κατηγορουμένου.

(Η συνέχεια εις τήν 3ην δεξίδα)

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Τριάντα χρόνια *πρωίαν 19 Φεβρ. 1926.*
Δημοσιογραφικής ζωής

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΑΛΛΗ ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.-ΑΛΛ' ΟΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΔΡΑΠΕΤΕΥΟΥΝ ΕΚ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ.-ΑΚΟΥΣΙΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ.-ΑΙ ΦΡΟΥΡΑΙ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΠΡΟΣΧΩΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ.-ΑΙ ΑΙ ΔΙΕΙΛΑΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ.

ΚΩΣΤΗ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Έφαρμόζοντα τά κατά τών πρωτεργατών του κινήματος μέτρα αυτής ή Κυβέρνησις Ράλλη, τήν 13ην Αυγούστου έδιδεν έντολήν εις τό Φρουραρχείον Αθηνών όπως προβή εις τήν σύλληψιν των αξιωματικών Ζυμβρακάκη, Σάρρου, Ταμπακοπούλου, Τυπάλδου, Λιόλιου και Χατζηκυριακού. Άλλά μαζί με τούς άνωτέρω αξιωματικούς τό γραφείον μου έπληροφορείτο τήν ίδίαν ήμέραν ότι ο Εισαγγελεύς Σηληιάδης ειχεν έκδώσει ένταλμα συλλήψεως και εναντίον έμού. Έσπευσα άμέσως να συναντήσω τόν Γραμματέα του Συνδέσμου Θάνον Λιδωρίκη και να του ζητήσω τήν γνώμη του περι του προκτεού. Μοι συνέστησε να κρυβώ, εάν δε ήτο δυνατόν, δια τό ασφαλέςτερον, και να άπεμακρυνόμην των Αθηνών επί μίαν ή δύο ήμέρας, τό όποιον και έπραξα. Έν τώ μεταξύ, τό άπόγευμα τής 13ης συνελαμβάνετο ο Ίλαρχος Ταμπακοπούλος, τήν δε νύκτα ο λοχαγός Σάρρος και ώδηγούντο εις τό Φρουραρχείον. Οι συλληφθέντες μετά πρόχειρον άνάκρισιν άπεστάλησαν εις τάς Κεντρικάς Ένωμοτίας όπου και διενυκτέρευσαν.

Τήν πρωίαν τής επομένης οι έν ταίς Κεντρικαίς Ένωμοτίας κρατούμενοι έδραπέτευον άνεπόχλητοι, ή μάλλον αφήνοντο ελεύθεροι παρά των αξιωματικών της Χωροφυλακής, οιτινες ήσαν πάντες μεμημένοι εις τό κίνημα. Οι δραπετεύσαντες δια των στενωπών τής Πλάκας καθιρύνθησαν εις τόν πλησιέστερον σταθμόν του τροχιοδρόμου και κατήλθον εις τόν Πειραιά. Έν Πειραιεί οι αξιωματικοί Σάρρος και Ταμπακόπουλος συνεννοήθησαν μετά του Κρητός όπλαρχηγού Παπαμαλέκου, όπως ανέλαβε να συγκεντρώση τούς παρ' αυτού προ ήμερών στρατολογούμενους πολίτας, όπως έπιση αυτός και ανέλθη μετά των δύο αξιωματικών εις τάς Αθήνας δια του ελαιώνος, τό μεσονύκτιον τής ίδιας εκείνης ήμέρας.

Έν τώ μεταξύ και εγώ άκολούθων τήν σύστασιν του Λιδωρίκη, κατηρχόμην τήν πρωίαν τής 14ης Αυγούστου εις τόν Πειραιά. Η σκέψις μου ήτο να συναντήσω τούς δραπέτας αξιωματικούς και να καλονίσω μετ' αυτών τήν περαιτέρω πορείαν μας. Άλλά καίτοι εγνώριζον τό γεγονός τής καθόδου των, τό καταφύγιόν των μη ήτο έντελώς άγνωστον. Περιεπλανήθην ασκόπως επί τινα χρόνον εις διάφορα σημεία τής πόλεως και κατέληξα εις τήν προκυμαϊάν, όπου πλήθη κόσμου συνασιζόντο έτοιμα να έπιβιβασθούν των άεροπλοίων δια τήν παγήγειν τής Τήνου. Τε Κρητός

νούμενα μεγάλα γεγονότα ούδαμώς ειχον ταράξει τούς πολίτας, οτινες ήσυχώτατοι μετά των οικογενειών των μετέβαινον εις τό καθιερωμένον προσοκύνημα τής θαυματουργού εικόνας. Μεταξύ των προσοκνητών διακρίνω αίφνης τόν συνεργάτην του «Χρόνου» Έμμανουήλ Δαγλαριδην, όπως και αυτός μετά τής οικογενείας του έπρόκειτο να ταξιδεύση δια τήν Τήνον. Η άπρόοπτος αυτή συνάντησις με κατέστησεν ένήμερον όλων των συμβάντων κατά τό άπόγευμα τής προτεραίας, ότε ειχον άπουσιάσει εκ του γραφείου μου. Ειχον δε ταυτα ως άκολουθώς:

Τήν δην έσπερινήν κλητήρ τής Εισαγγελίας έλθών εις τό γραφείον του «Χρόνου» διεβίβασε τήν παράκλησιν του Εισαγγελέως των Πλημμελειοδικών όπως ο Διευθυντής τής εφημερίδος μεταβή άμέσως παρ' αυτόν διότι ο θεν ήθελε να του ζητήση μερικάς πληροφορίας. Η έσπευσμένη αυτή πρόσκλησις καθίστα καταφανές ότι δέν έπρόκειτο περι άπλής αιτήσεως πληροφοριών, αλλά περι συλλήψεός μου. Μόλις, άπελθόντος του κλητήρος τής Εισαγγελίας, ο άρχισυντάκτης του «Χρόνου» Στέφανος Γρανιάσας, είδοποιεί τέσσαρα εκ των αξιωματικών τής Επιτροπής του Στρατιωτικού Συνδέσμου οιτινες μετ' όλιγον και κατέφθασαν εις τό γραφείον όπως συσκεφθούν μετ' αυτόν. Άποτέλεσμα τής συσκέψεως ταύτης ύπήρξεν ή γνώμη ότι δια παντός τρόπον έπρεπε να μη πραγματοποιηθή ή σύλληψις μου, διότι εάν έπετυγχάνετο αυτή θά συνετέλει εις τήν ένταξιν τής ίδιας εκείνης νυκτός εκρηξιν του κινήματος, πράγμα τό όποιον έπρεπε ν' αναβάλουν επί μίαν τουλάχιστον ήμέραν, καθ' ότι δέν ειχεν εισέτι επιδώσει ο Συνδέσμος τό προς τήν Κυβέρνησιν ύπόμνημά του, δια να λάβη τήν τελευταίαν αυτής άπάντησιν επί των αιτημάτων του.

Ότι δε θά ήτο άναπόφευκτος ή κατά τήν νύκτα εκείνην εκρηξις του κινήματος εάν συνελαμβανόμην, οι συνελθόντες εις τό Γραφείον του Χρόνου αξιωματικοί εξηγήσαν δηλώσαντες ότι παρομοία σύλληψις έμελε να κλονίση τά λαϊκά σώματα εις τής δυνάμει του Συνδέσμου, τουτο δε θεωρούντες άσύμφορον οι αξιωματικοί ήτο βεβαιον ότι ήθελον προβή εις τήν βιαίαν άπελευθέρωσιν μου. Άπεφασίσθη λοιπόν να ειδοποιηθή ο Εισαγγελεύς ότι ο διευθυντής του «Χρόνου» άδιαθετών δέν ήδύνατο να προσέλθη τήν έσπέραν εκείνην παρ' αυτόν, θά έπρατε δε τουτο άφεντύως τήν επομένην. Συμφώνως με τήν άπόφασιν ταύτην δύο συντάκται μετέβησαν παρ' τώ Εισαγγ-

γελει Σηλιάδης και αφού εδήλωσαν ες αυτον τα περι τη διαδιαθεσias μου, τον παρεκαλεσαν να ανακοινωση εις αυτους τinas πληροφοριας επροκειτο να ζητηση παρα του διεθυντου του «Χρονου», αφού δι' αιτησιν πληροφοριων εξητειτο ουτος εις την Εισαγγελιαν. Ο Σηλιάδης ιδων αντι εμου τους συντακτας μου ενωπιον του εστενοχωρηθη προφανως διοτι ουτω δεν του εδιδετο η ευκαιρια να εκτελεση τας διαταγας της Κυβερνησεως. Μη θελων όμως να αποκαλυψη τα σχεδια του, ηρεσθη να ζητηση παρα των συντακτων πληροφοριας περι των τηλεγραμμάτων και ειδησεων του «Χρονου» αι οποιαι όμως δεν ησαν τοιαυτης σπουδαιότητος ωστε να εδικαιολογουν την τωσφ εσπευσμενην προσκλησιν την οποιαν ειχε κάμει.

Τα νέα ταυτα τα οποια μοι μετεδιδεν ο Δαγλαριδης με εκαμον να λάβω άλλας αποφασεις παρα εκείνας τας οποιας ειχον μέχρι της σαμηγης και αιτινες συνίστανται εις επανόδον μου εις Αθήνας μόλις ηθελεν επέλθει η νύξ. Αφου ο Συνδεσμος εκρινε τωσον ασυμφωνην την σύλληψιν μου, ωφειλον να λάβω όλα τα προφυλακτικα μέτρα δια να μη συλληθώ. Βεβαίως ητο κάπως απίθανον ουτι εις τας Αρχάς του Πειραιώς ειχεν αποσταλη ένταλμα συλληψεως εναντίον μου, και ει απιθανώτερον ουτι παρόμοιον ένταλμα, αποστελλόμενον, ηθελεν εκτελεσθί από τους αξιωματικούς της χωροφυλακής, όλους μεμνημένους εις το κίνημα. Διά πάν ενδεχόμενον όμως, η παραμονή μου εις τον Πειραιά και ιδίως εις τωσφ πολυθόρουτον μέρος, όπως η προκυμαία του, δεν επρεπε να παραταθί.

— Πηγαίνεις εις την Τήνον; ηρώτησα τον Δαγλαριδην.

— Ναι.

— Και με ποια βαπόρι;

— Με την «Καλυψών» του Τζών.

— Πάμε μαζί!

Τίποτε δεν εινε ενοχλητικώτερον από ένα ταξείδι μέχρι Τήνου την παραμονή της Παναγίας. Τα άτιμολογια την ημέραν αυτήν καταργούν πāsαν τάξιν και πāsαν άνεσιν, τας οποιας άλλως τε οι επιβάται ουτε και ζητούν καν. Αυτοι θέλουν μόνον να μεταβουν εις το προκίνημα, αδιαφορούν δε τελείως εάν τουτο θα γίνη άνετως η εάν θα στριμωχθουν κατά τρόπον εμποδίζοντα την ελευθέρην άναπνοήν. Το κατάστρωμα του πλοίου ητο κατάφορτον από κόσμον, γυναίκας γελώσας θορυβώδως, άνδρας χαριεντιζόμενους αήδως, παιδια κλαυθμολίζοντα ως να τα ειχε γρινασει η γάτα του σπιτιου των. Δυστυχία μας! Τι θα εγίνετο άμα θα ηρχίζεν η θαλασσοταραχή, συνηθεστάτη κατά την εποχήν αυτήν εις την Κυκλαδικήν θάλασσαν! Κατώρθωσα να εβρω μίαν θέσιν εις κάποιαν γωνίαν του πλοίου και εκεί εσφηνώθην παραδοθείς εις παραδόξους συλλογισμούς. Εν πρώτοις το κίνημά μας ηρχισε να μου φαίνεται όλίγον τι άπερεττα! Επί μίαν εβδομάδα αι εφημερίδες με μεγάλα στοιχεια άνήγγελλον την εκρηξιν του, ως να επρόκειτο περι έναρξεως παραστάσεων ιπποδρομίου. «Μεθαύριον το κίνημα εκρήγνυται!» Την «Πέμπτην το κίνημα εκρήγνυται!» «Τα πρωτόκολλα ύπεγράφησαν και η εκρηξις του κινήματος επίκειται!» Αυτοι και άλλοι παρόμοιοι τίτλοι εκόσμου καθημερινώς τας πρώτας σελίδας των Αθηναϊκών φύλλων τα οποια ειχον μεταβληθί εις προγράμματα σχεδόν θεατρικα. Αλλά τι ειδους επανάστασις ητο αυτή λοιπόν, η οποια ηρχετο με τωσφν τυμπανοκρουσίαν, και δεν εδικαιολογείτο όπως ούποτε κάποιος φόβος μήπως επρόκειτο εις το τέλε να γελοιοποιηθώμεν; Τα επαναστατικα κινήματα, από της εποχής του Αρμοδίου και του Αριστογείτονος, τα εγγόριζεν ο κόσμος ως υποθέσεις περιβεβλημένας εν σκότος και εν μυστήριον. Αλλ' εδω συνέβαινον άκριβώς άλλα πράγματα. Οι πολιται συναντώντες τους μεμνημένους αξιωματικούς εις τας οδοους και τας πλατείας των Αθηνών τους εζητούν μεγαλοφώνως σχεδόν πληροφοριας περι των τεκταινομένων, ουτοι δε απήντων πάλιν κατά τον ίδιον τρόπον δίδοντες ταύτας:

— Πότε λοιπόν θα το εχωμεν;

— Μετά τρεις ημέρας.

— Έδωσε το υπόμνημα ο Ζορμπάς;

— Ακόμη! Αύριον το δίδει ίσως!

Αλλ' εμπορούσαν να αποτελούν επανάστασιν παρόμοια κινήματα; Δέν ητο δε πιθανόν η Κυβερνησις, γινώσκουσα πāsας τας κινήσεις των αξιωματικών, να επετιγόχανε μίαν αποτελεσματικην αντίδρασιν κατά αυτών δια του εξοπλισμού ανθρώπων των κομμάτων η δια της διασπάσεως των αποτελούντων τον Συνδεσμον; Ηδη ο Κωνσταντίνος Κουμουνδούρος διέδιδεν ουτι οι φίλοι του εν Καλάμιας εξώπιζον σώμα εκ δεσχιλίων Μεσσηνίων το όποιον μόλις εξεδηλοϋτο το κίνημα θα εβάδιζε κατά της πρωτευούσης. Τι θα συνέβαινε εάν τοιούτον τι επετυγχάνετο; Αλλ' οι αξιωματικοί του Συνδεσμου ενόμιζον πολύ καλά την κατάστασιν και δι' αυτό δεν εφρόντιζαν παραπολύ να κρύπτουν τας ενεργείας των. Αι φρουραι των έπαυσιων ειχον πάσαι μνηθί δια της αποστολής μελών του Στρατιωτικού Συνδεσμου, εις δε τας Αθήνας πλήν ελαχίστων Παλατιανών και τινων εμπιστων του Μεράρχου Δημοπούλου, όλόκληρος ο Στρατός ητο μαζί με την Έπανάστασιν. Η Κυβερνησις δεν ειχε πλέον καμμίαν ύλικήν δύναμιν όπως καταπνίξη την εξέγερσιν. Ο Ζορμπάς ητο απόλυτος κύριος της καταστάσεως, ο δε πρωθυπουργός Ράλλης άναθετων την φρουρήσιν του καθεστώτος απθε εις τα Συντάγματα και πάτε εις την Χωροφυλακήν ητο ως να ανέθιτεν εις τας αλώπεκας να φυλάξουν τας δογμάδας.

(Αύριον συνέχεια)

“DELICE”

OP. 9 M. M.

DINER DANSANT

ME NEON ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ

TRIO CORTESINA

HAVA' I' EN DUO

TIMH ΔΕΙΠΝΟΥ ΔΡΧ. 75

Είσοδος άνευ πληρωμής
Ένδυμα κατά βούλησιν

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 20 ΤΡΕΧ. 10 Μ. Μ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΧΟΡΟΣ

ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ

BAL SUCCÈS

ΚΟΤΙΓΙΟΝ

αναπαραστήσασα η Ιταλική βιομηχανία εν τή κινηματογράφω παρήγαγε τον πρώτον κολοσσόν του 1926 τον όποιον προβάλλει την Δευτεραν το «ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΔ». Η ταινία αυτή, αληθές θαύμα, στοιχίσασα ύπέρ τα 40.000.000 λιρετών έτέθη εις κυκλοφοσίαν μόλις τον παρελθόντα Ιανουάριον, προβάλλεται δε ταυτοχρόνως με τα πρώτα αντίτυπα τα προβαλλόμενα εν Ρώμη και Παρισίους.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΤΕΛΕΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΔΟΥΜΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

— Δέν ηπατήθην, ειτε τότε ο Μοράν' αυτό τό σπύι εινε ό,τι μας χρειάζεται δια τό σχέδιόν μας.
— Και τό υπόγειον πώς σοϋ φαίνεται;
— Εινε δώρον θεοπέμπτον, τό όποιον θα μας απαλλάξει από πολλών ημερών κόπους.
— Νομίζεις ότι έκτείνεται και φθάνει έως υποκάτω από την οίναποθήκην;
— Δοξεύει λιγάκι άριστερά' αλλά δεν έχει σημασίαν αυτό.
— Όμως, ειπεν ο Διμέρ, πώς θα ακολουθήσης την γραμμήν ύπογειως με την βεβαιότητα ουι θα καταλήξης όπου θέλεις;
— Μείνε ήσυχος φίλε μου' αυτό εινε ιδιική μου δουλειά.
— Δέν ημπορούμεν να κάμνωμεν άπ' εδω σημεία ουι φροντιζομεν και επαγρυπνούμεν;
— Άπό την επίπεδον στέγην του Πύργου όμως η βασίλισσα δεν ημπορεί να ιδή τα σημεία, διοτι μόνον τα ύπόστεγα εύρισκονται εις ύψος παράλληλον με την στέγην του πύργου, και πάλιν εινε άμφίβολον και αυτό.
— Δέν πειράζει, ειπεν ο Διμέρ' η ο Τουλάν, η ο Μορνύ ημπορούν να τό ίδουσι από κάτωτον οισονδήποτε άνοιγμα, και αυτοι θα ελθοποιήσουσι την μεγαλειότητά της.
Και ο Διμέρ εσχματίσε κόμβους εις ένα των εκ λευκού παντιου παραπετασμάτων, και ώθησε την άκραν αυτήν της κουρτίνας έξω

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 3
ΕΞΑΜΗΝΟΣ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡ. 15

Οδοντιατρική απόδειξις πληρωμής είνε έγκυρος εάν δέν φέρη την υπογραφήν του διαχειριστού της «ΠρωΪας» κ. Κ. Π. Ράλλη και την σφραγίδα της εφημερίδος.

Τούρκους είχαν καταστή άνυπόφοροι. Ο Στρατηγός Κωνσταντινίδης από του έρημητηρίου του εξέπεμπε μήδρους κατά της Γενικής Διοικήσεως του Στρατεύματος την όποιαν έχλευάζε, διότι ανέκαλυψε τας άνίππους ίλας, δηλαδή ίππικόν χωρίς άλογα και ό Συνταγματάρχης Δροσινός δι' ένοπογράφων άρθρων του εξώρριζε τούς Πριγκίπας να φύγουν από τον Στρατόν, τον όποιον είχαν διαρρέσει εις φατριάς έτοιμούς να άλληλοσπαρχθούν. Ητο προφανές ότι ό λαός, ζών εις τοιαύτην άτμόσφαιρον, ήθελεν ολοψύχως έπιδιοκίμασει πάσαν προσπάθειαν προς άνατροπήν παρομοίων άθλιότητων. Άλλά την άνατροπήν ανέλαβανον ήδη άξιωματικοί. Πού έμελλον να οδηγήσουν τον τόπον; Φιλότιμοι και γενναίοι πατριώται, αλλά τελείως άπειροί της πολιτικής, ήσαν άρα γε εις θέσιν να φέρουν εις πέρας τό έργον της γενικής άνορθώσεως; Δέν θα τους συνετριβε τό μέγα βάρος αυτών; Δέν θα τους εξέτρεπε του σκοπού αυτών ή ύπονόμευσις την όποιαν ήτο βέβαιον ότι θα έπεχείρει ή καταλυομένη κατάσταση και δέν θα τους έπηρέαζεν ή λαμπηδών της Άύλης την όποιαν έσχεδιάζαν να καταπολεμήσουν; Διότι ό άγών δέν έπρόκειτο να στραφή μόνον κατά των πολιτικών κομμάτων. Κυρίως απέβλεπε την Δυναστείαν διά του Διαδόχου Κωνσταντινου και των Πριγκίπων, οίτινες είχαν άναμιχθή εις τό Στρατεύμα, καταλαβόντες την γενικήν και μερικην διοίκησιν αυτού. Όλοι αυτοί οι πανίσχυροι εκτοπιζόμενοι θα άντέτασσαν άπεγνωσμένην άντίστασιν, έχρειάζετο δε πολιτικός βραχίον διά να συνεχίση τον άγώνα μετά την πρώτην στρατιωτικήν έπιτυχίαν. Ίδού ό λόγος διά τον όποιον ήρχισε τό υπέρ του Βενιζέλου δημοψήφισμα έν τώ «Χρόνω». Πριν έκραγή τό στρατιωτικόν κίνημα έπρεπε να του εξασφαλισθή ό μέλλον πολιτικός του άρχηγός. Άλλά διατί εξέλεγη ως τοιούτος ό 'Ελευθέριος Βενιζέλος;

Η εξέγησις δέν είνε δυσχερής. Ο Γούναρης εις τας Πάτρας, βολιδοσκοπηθείς καταλλήλως, απέκρουσε πάσαν ως Άρχηγού άγάδειξιν του ή όποία δέν θα προήρχετο άπ' ευθείας εκ του λαού, ό δε Νικόλαος Δημητρακόπουλος έδήλωσεν ότι έδέχετο να υπηρετήση μίαν άνατροπικήν κίνησιν, ούχι όμως και να διευθύνη ταύτην. Δέν έμενε συνεπώς άλλος άπό τον έν Χανίοις πολιτικόν. Θα έδέχετο; Φύσις επαναστατική, ό 'Ελευθέριος Βενιζέλος, επί πλέον δε φιλόδοξος εις βαθμόν κάπως έπικίνδυνον, ήτο σχεδόν βέβαιον ότι δέν θα ήρνείτο να τεθή επί κεφαλής ενός κινήματος, εάν έγνωρίζεν όπωσδήποτε ότι ή έπιχειρήσις ήτο άσφαλής. Άλλά δια να καταστή τοιαύτη ή εξέγερσις του Στρατού και του Στόλου άφειλε να λάβη με τό μέρος της τον ελληνικόν λαόν ό όποίος επίσης έχρειάζετο και διά τό πρόσωπον του μέλλοντος Άρχηγού. Με τας σκεψεις και τούς ύπολογισμούς τούτους προεκλήθη τό λαϊκόν δημοψήφισμα του «Χρόνου» την 20ήν Ιουνίου 1909, ήτοι έντε ήμέρας πριν γείνη ή ιστορική συγκέντρωσις των αξιωματικών εις τον οίκον του κ. Χατζημιχάλη. Η έπιτυχία του δημοψηφίσματος τουτου δέν υπήρξε και πολύ θριαμβευτική. Οί πολιται, καιτοι δυσφορούντες διά την άθλιότητα της καταστάσεως, δέν έπροθυμοποιούντο μολαταύτα να εκφράσουν την γνώμην των τσοον περι της προτεινομένης μεταρρολής δσον και περι του ύποδεικνυομένου ως Άρχηγού, εκ φόβου μήπως εξέτιθεντο απέναντι των παλαιών κομμάτων των όποιων δέν ήθελον να εξεγειρουν την όργην. Αυτός ακόμη ό Νικόλαος Δημητρακόπουλος, ό κατοπιν ύπουργός του Βενιζέλου, ερωτηθείς υπό συντάκτου της εφημερίδος μου εάν επεδιοκίμαζε την μετακλήσιν εις Αθήνας του Κρητός πολιτευτού απήγησεν ότι «ό Βενιζέλος ήτο φατεινή πολιτική διάνοια και άνηρ ισχυράς θελήσεως, προωρισμένος να πρωτοστατήση εις δράσιν γενναίαν και έπαφελή διά τό Έθνος. Δέν εύρισκεν έν τούτοις εύλόγους έν πάσει τας δριμείας κατακρίσεις καδ' όλων τών άλλων πολιτικών άνδρων της χώρας». Ο δέ «Νεολόγος των Πατρών» Θεοτοκίδης τότε και επιδικων να γελοιοποιήση την προτεινομένην ύπόδειξιν του κ. Βενιζέλου ως μέλλοντος άναμορφωτού του τόπου, προεκάλεσε την άποστολήν εις τον «Χρόνον» τηλεγραφήματος ένθουσιώδους υπέρ του Κρητός πολιτευτού, ύπογεγραμμένου υπό εικοσάδους τρελλών της Πελοποννησιακής πρωτευούσης.

Άλλα μήπως υπήρχε μόνον ή αντίδρασις των παλαιών κομμάτων και των όπασών αυτών; Μίαν εβδομάδα μετά την εναρξίν του δημοψηφίσματος, εις τα γραφεία του «Χρόνου» κατέφθανεν έπείγου τηλεγράφημα εκ Χανίων, φέρον την υπογραφήν του 'Ελευθερίου Βενιζέλου, και έν τώ όποίω ό Κρης πολιτευτής εξώρριζε την σύνταξιν της εφημερίδος να σταματήση την υπέρ αυτού έκστρατείαν διότι δι' αυτής έζημιουτο ή έν Κρήτη κομματική του θέσις; Η σύνταξις της εφημερίδος γνωρίζουσα καλώς τον κ. Βενιζέλον, άντελήφθη εύθύς άμέσως ότι τό τηλεγράφημα άπεστέλλετο οχι οια να εισακουσθή εις Αθήνας, αλλά δια να γνωσθή τό περιεχόμενον αυτού έν Χανίοις, όπου πράγματι ή ίδεια της πιθανής μετακλήσεως του κ. Βενιζέλου εις την ελευθέραν Ελλάδα και της όριστικής αυτού εγκαταστάσεως εις Αθήνας είχαν έπιφέρει κάποιον κλονισμόν εις την συνοχήν του Βενιζελικού κόμματος. Απέφυγεν όθεν να συμμορφωθή προς την εκ Κρήτης τηλεγραφικήν ύπόδειξιν. Ο κ. Βενιζέλος άλλως τε ήγγύει τα συμβαίνοντα εις Αθήνας, ήτο δε όπωσδήποτε δικαιολογημένος και εάν ακόμη σοβαρώς ήξιον να τον αφήσουν ήσυχον εις την Κρητικήν πολιτικήν καλυβήν του, άφου δέν έγνωρίζεν ότι έδώ εις τας Αθήνας έτίθεντο τα θεμέλια μεγαλοπρεπούς δι' αυτόν μεγάρου.

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Τό πρώτον άρθρον του Στρατιωτικού Συνδέσμου.— Παράκλήσις όπως δημοσιευθή ύπ' ευθύνην της εφημερίδος.— Η συγκέντρωσις εις τον οίκον του κ. Χατζημιχάλη.— Οί αξιωματικοί άρνούνται να παραδώσουν τα πρωτόκολλα εις τον Φρούραρχον.— Εμφάνισις του κ. Θάνου Λιδωρίκη.— Όλα εις φώς.— Νευρικότης εις τούς πολιτικούς κύκλους.— Η επαναστάσις παρακαλείται να πληρώνη τούς καφέδες της.

ΠΡΩΟΥΝΤΑΙ: Αύτο αυτοκίνητα πολυτελείας, τύπου Sport τό ένα έντε θέσεων και τ' άλλο δύο, έν άριστες καταστάσει. Πληροφορία παρά τω κ. Γ. Βραχηνώ, άρχιιδρυτάκη της «ΠρωΪας» 7-9 μ. υ.

ΛΑΪΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΕΝΕΧΥΡΩΔΑΝΕΙΣΤΗΡΙΟΝ Α. Ε.

ΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝ ΔΑΝΕΙΑ επί τιμαλφών άντικειμένων υπό εύνοίκω τάτους ύρους.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ όψεως έν τώ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΩ
 μέχρι **20.000** δραχμών με τόκον **8 1)2** ο)ο

ΕΚΤΕΛΟΥΜΕΝ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ τραπεζιτικήν έργασίαν.

Τελεία έξυπηρέτησις των Λαϊκών συμφερόντων
ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ

ΦΛΟΓΑ
 μις ΕΡΩΜΕΝΗΣ

Η ΦΛΟΓΑ
 Μις μητρός

Η ΦΛΟΓΑ
 ενός τρελλού έραστου

Η ΦΛΟΓΑ
 ενός παιδιού

Η ΦΛΟΓΑ
 της τρελλής υεότητος

ΕΙΝΕ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΣΑΡΑ ΜΕΡΕ LA FLAMME

ποδ αυρειον στο **ΑΤΤΙΚΟΝ**
 θα συγκεντρώση τον καλύτερον κόσμον των Αθηνών

ΤΥΠΟΣ

Θεοφανή και Σ. Λαμπραδαγίδη τό άριστόν γημα του μεγάλου Ρώσου συγγραφέως Δοστογιέβου ό «Φτωχόκομος» κατά μετάφρασιν του κ. Γ. Σημηριώτη.

Διά τούς αρχαιολόγους μας.

Από σήμερα αρχίζει ή προβολή εις τό κινηματογράφον Σλέντιν ταινιών με όλους τούς αρχαιολογικούς τόπους της Ελλάδος, όμοδ με τό παίζόμενον έργον Κλέφτης στον Παράδεισο του όποιου ή προβολή θα εξακολουθήση λόγω της μελλούσης έπιτυχίας και κατά την έρχομένην εβδομάδα. Σήμερον δε την προίαν θα δοθή και ποιινή παρστάσις με τιμάς ήλατωμένας χάριν των φοιτητών και μαθητών.

Δέν δύναμεθα παρά να συγχαρώμεν την Διεύθυνσιν του Σλέντιν διά την προβολήν ταινιών με τας άρχαιολογικάς τας όποιας δυστυχώς ό περισσότερος κόσμος άγνοει.

Η «Νέα Έποχή»

Με πλοτον εξααιρετικού ενδιαφέροντος ύλης κυκλοφορεί τό 72ον τεύχος της «Νέας Έποχής». Τα κυριώτερα των περιεχομένων του είνε: Δημητρίου Γούναρη «Επιστολή του 1909», Γεωργ. Κλεμαννώ «Δημοσθένης», Σταμ. Σταμ. «Τά προσωπικά», Φ. Α. Φιλίππου «Περί δικής ύπουργών», Αγγ. Τρωϊάνου «Πώς εφθάσαμεν εις την Δικτατορίαν», Ρ. Πουανακαρέ «Τό Γερμανικόν αίτιγμα του 1912», Ι. Π. Χουσανθοπούλου «Η άλληλογογραφία Γούναρη—Κωρζον», Π. Παπαρηγοπούλου «Audiatur et altera pars», κτλ. Έν τώ συνόλω ή «Νέα Έποχή» άποτελεί πλήρες άρχειον πολιτικών, ιστορικών και κοινωνικών ζητημάτων.

ΣΤΠΛΕ

ΤΟΣ ΗΡΕ ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΕΡΓ ΕΝΑΣ ΚΛ ΣΤΟΝ ΠΑΡ

ποδ θα εξακολουθήσ **ΕΒΔΟ ΣΤΟ ΣΤΠΛ**
 και θα τό κάνουν κ

Έπίσης θα προβάλλε **ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ**

ΚΥΡΙΑΚΗ 14

ΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1926

ΑΥΣΕΝΤΙΟΥ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

ΠΑΤΩΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Α. 22 ΔΥΣΙΣ 5 Α. 57

Ο ΚΑΙΡΟΣ

ΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 17.0 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 8.2, ΜΕΣΗ 12.0. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΙΑΙΟΝ ΒΟΡΕΙΟΙ ΜΕΤΡΙΟΙ. ΑΥΤ. ΑΖΩΘΕΝΙΣ ΘΑΛΑΣ. ΑΙΓΙΑΙΟΝ-ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡ. ΡΟΜΕΤΡΟΝ: 740 - ΘΥΕΛΛΩΔΗΣ.

3^η ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΥΡΙΟΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΕΝ ΡΩΜΗ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε. ΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΘΥΡΩΝ

ΡΩΜΗ, 13. [Του ανταποκριτού μας].—Την Δευτέραν (αύριον) συνέρχεται ενταύθα ή επί των Εντολών 'Επιτροπή της Κοινωνίας των 'Εθνών.

Αί εργασίαι της θα διαρκέσουν επί δεκαήμερον, αί δε συνεδρίαί θα διεξαχθώσι κεκλεισμένων των θυρών, δεδομένου, ότι μεταξύ άλλων σπουδαίων ζητημάτων θα εξετασθή και ή επί της Συρίας Γαλλική 'Εντολή.

N. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΕΞ ΑΓΚΥΡΑΣ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΤΑΓΡΑΦΟΥΝ ΤΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΑΝΤΩΝ ΕΚ ΚΩΝ ΠΟΛΕΩΣ

ΠΕΡΑΝ 13. (Του ανταποκριτού μας).—'Η Τουρκική αστυνομία, προφανώς κατόπιν διαταγής διαβιβασθείσης εξ 'Αγκυρας, προβαίνει από τινων ημερών εις καταγραφήν των ακινήτων περιουσιών των άνηκουσών εις τούς αναχωρήσαντας εκ Κων)πόλεως 'Ελληνας ύπηκόους. Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

ΚΩΣΤΗ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικής ζωής

ΠΩΣ ΗΛΘΕ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.-ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ Η ΑΙΤΙΑ.-ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΣΟΥ.-Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΣ.-ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΓΟΥΔΙ.-ΔΕΝ ΕΝΕΠΝΕΥΣΘΗ ΑΠΟ ΤΩΝ ΒΕΝΙΖΕΛΩΝ.-ΒΟΛΙΔΟΣΚΟΠΕΙΤΑΙ Ο ΓΟΥΝΑΡΗΣ.-ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΤΕΘΗ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΙ Ο Ν.ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.-ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣΦΕΥΓΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ.-ΕΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ ΠΟΛΙΤΕΥΤΟΥ.-Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΓΟΥΔΙ

[Αί παρούσαι άναμνήσεις του κ. Κωστή Χαιροπούλου υπό τον τίτλον «Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικής ζωής» περιλαμβάνουσιν ολοκλήρον την περίοδον από του 1895—1925. 'Επειδή όμως εκ τούτων άναμνηστικώς τά μάλλον γενικού ενδιαφέροντος κεφάλαια είναι τά περιγραφόμενα τό κίνημα του Γουδι και τας λεπτομερείας της εις 'Ελλάδα άφίξεως του κ. Βενιζέλου, κρίνομεν σκόπιμον νά προτάξωμεν την δημοσίευσιν αὐτών].

«'Η Πρωΐα»

Ότι τά μεγαλύτερα γεγονότα έχουν πολυάκις τας μάλλον ασήμαντους αιτίας, τούτο είναι αλήθεια άναμφισβήτητος. 'Η μύτη της Βασιλείσης Κλεοπάτρας εκανόνισεν άλλοτε την τύχην ολοκλήρου του κόσμου, και ή άπιστία της 'Ελένης της Σπάρτης έδωσε την ευκαιρίαν νά δημιουργηθόντά Ομηρικά έπη. Τοιούτοτρόπος και διά την άφίξιν του κυρίου 'Ελευθερίου Βενιζέλου εις την 'Ελλάδα πρώτη άφορμή ύπήρξε μία κυρία. Δέν έπρόκειτο, ως είμπορεί νά υποθέσιν κανείς, περί εξαιρετικής νεώς γυναικείας φυσιογνωμίας, εξ εκείνων αι όποία διά της εύφύιαις των επηρεάζουν τό πνεύμα μιας έποχής προκαλούσαι κοινωνικά, ένιστε δέ και πολιτικά άναστατώσεις, περί μιας Γεωργίας Σάνδης ή περί μιας Στάελ. 'Η γυναικα ή όποια συνετέλεσε διά νά έλθη ό Βενιζέλος εις την 'Ελλάδα ήτο άπλούστατα ή 'Αρστέιδου Κυριακού. 'Ητο μία μικρόσωμος κυρία, σεμνού παρουσιαστικού, όμιλούσα πολύ, γελώσα περισσότερον, καλής άνατροφής και έπιμελημένης μορφώσεως. Δέν ήσχολείτο εις την φιλολογίαν, δέν έκαμνε διαλέξεις, δέν εούχναζεν εις κοσμικάς συγκεντρώσεις, και ή μοναδική της φιλοδοξία ήτο ό σύζυγος της, του όποιου έθαύμαζε τό μυθιστορηματικόν τάλαντον και ό θείος της, του όποιου ό πολιτικός άσπτηρ την εθάμβωνεν. 'Ητο άνεψία του Βενιζέλου, εκ της οικογενείας Μητσισάκη. Όταν εξεργάγη τό κίνημα του Θερίσου ό Κυριακός ειργάετο εις τά γραφεία της εφημερίδος «'Αθήναι». 'Εργαζάετο άνατακτοκίτης από τό στρατόπεδον των επαναστατών και ή κυρία Κυριακού έγγραφεν άμέσως εις τόν θεϊον της όστις άνέθεσε τό έργον τούτο εις τόν κ. 'Ιω-

άννην 'Ηλιάκη. Μετ' όλίγας εβδομάδας έγκατέλειπε την σύνταξιν τών 'Αθηνών» προσληφθείς έπιφυλλιδιογράφος και χρονογράφος εις τόν «'Χρόνον». 'Επειδή δέ τό κίνημα του Θερίσου εξηκολούθει άκόμη, ό 'Ηλιάκης κατ' άρχάς και βραδύτερον οι υίοί του Βενιζέλου, άνέλαβον την άναπόκρισιν και της εφημερίδος ταύτης. 'Η πρώτη έπαφή με την μέλλουσαν δόξαν ειχε συντελεσθή. 'Η καθημερινή άναπόκρισις εκ Κρήτης, βοήθουσης και κάποιας άντιπαθείας την όποιαν ήσθανόμεθα τόσον ό κ. Πάπ, όσον και έγώ, προς την Δυναστείαν Γεωργίου του Δ', έπέφερε στενώτερον τόν σύνδεσμον προς τόν 'Αρχηγόν του κινήματος του Θερίσου, ό όποιος με εξακοσίους Κρήτας, καθώς ώπλισμένους και χειρότερον διατωμένους, έπάλαυν εναντίον ενός Πρίγκηπος ύποστηριζόμενου από τά δύο τρίτα του Κρητικού λαού, από τό επίσημον 'Ελληνικόν Κράτος και από μέγα μέρος τών Προστατιδων της Κρήτης Δυναμένων. Ούτω τας άναποκρίσεις εκ του Θερίσου διεδέχθησαν όλίγον κατ' όλίγον τά άρθρα και ταύτα ή άπροκάλυπτος ύποστήριξις του κινήματος εκ μέρους των δύο 'Αθηναϊκών εφημερίδων, παρά την καταφανή άντιδημοικότητα την όποιαν προεκάλει τοιούτος άγών εν 'Αθήναις, όπου ό μέν πρίγκηψ Γεώργιος έλατρεύετο, ό δέ Βενιζέλος άπεκαλείτο δημοσία ό έχατος τών προδοτών.

Την άξίαν της κατακτήσεως την όποιαν ειχεν επίτύχει εις την πρωτεύουσαν του έλευθέρου Κράτους ό Βενιζέλος δέν παρεΐδε. Καί κατ' άρχάς μεν διά τών επιστολών του, εις τας όποίας εφρόνιζε πάντοτε νά ύποδαυλίξη την κατά της δυναστείας άντιπαθειαν των δημοσιογράφων, μετέπειτα δέ διά της άποστολής εις 'Αθήνας του κ. Κλεάρχου Μαρκαντωνάκη, προσεπάθησε νά κρατήση και εκράτησε τό κατακτηθέν έδαφος. Είχε τότε κατά νουν τό σχέδιον της καθόδου εις την 'Ελλάδα; 'Αδελον. Πιθανώτερον εν τούτοις φαίνεται ότι ό άετός του Θερίσου την έποχην εκείνην δέν ήσθάνετο τόσον ισχυράς τας πτέρυγας διά παρομοίαν πτήσιν. 'Ησκέϊτο εις τόν στενόν θυμασμόν των συμπατριωτών του, ήθελε δέ δημοσιογραφικόν θάρσυνον της 'Ελληνικής πρωτεύουσής μόνον προς ένίσχυσιν της πολιτικής του θέσεως εις τά Χανιά. Τούτο άλλως τε εξηκριβώθη έντελώς όταν εφθα-

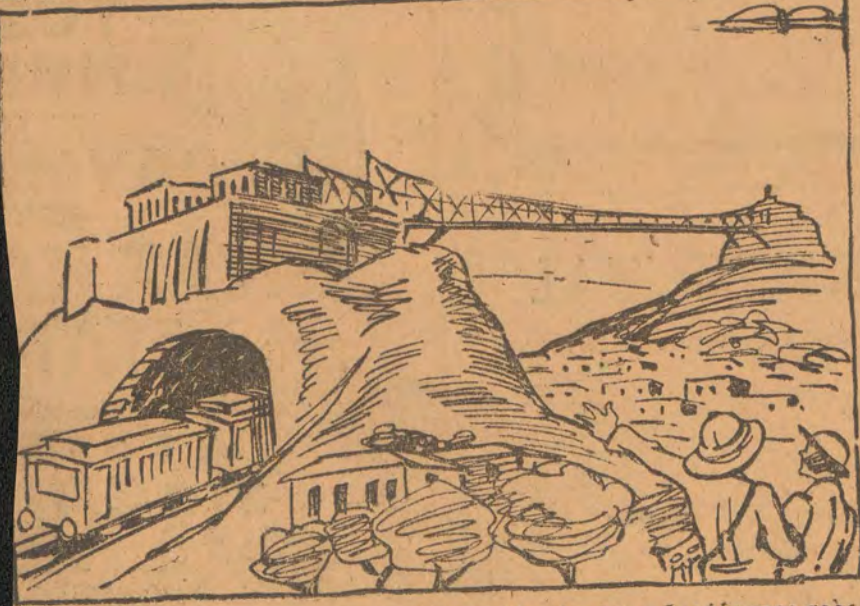
σεν εις τας 'Αθήνας ό κ. Μαρκαντωνάκης και μάς εξήγησε και διά ζωής τό πολιτικόν πρόγραμμα του 'Αρχηγού του. 'Ο μικρόσωμος ούτος άπεσταλμένος ήλθεν εις τας 'Αθήνας άπαράλλακτα όπως ειχε παραγγείλει ό Θεάνθρωπος εις τούς δώδεκα αύτου μαθητάς: «Μή χρεσόν, μηδέ άργυρον, μηδέ χαλκόν εις την ζώνην αύτου». Ποία ήτο ή άποστολή του; Νά δημιουργήση εις την 'Ελλάδα κοινήν γνώμην. 'Εγκατεστάθη λοιπόν εις έν δωμάτιον άνωθεν των γραφείων του «'Χρόνου» παραχωρηθέν δωρεάν, άνέθεσεν εις τόν διαχειριστήν της εφημερίδος νά του πωλή σιεράς άναμνηστικών γραμματισήμων του Θερίσου και ήρχισε τας πατριωτικάς ένεργείας του, μη άπουσίσας ύδερμίαν βραδυάν από τά θέατρα της πόλεως και ύδερμίαν στιγμήν από τά ρεστοράν αύτης. 'Ως προς τό τελευταίον μάλιστα, τόση ήτο ή βουλήμα τό άνδρός, ώστε μίαν ήμέραν συντάκτης του «'Χρόνου» ιδών αύτον έντός λαχαροπλαστείου της όδου Σταδίου νά καταβροχθίζει όροσειράς ολοκλήρους γλυκισμάτων εξέφρασε την ακολουθον γνώμην: —'Εκαμε μέγα λάθος ό Βενιζέλος νά στείλη τόν Κλεάρχον εις τας 'Αθήνας. 'Εάν εχρησιμοποιεί τας πολεμικάς του άρετάς εις την Κρήτην, Το ύργος γιά Το ύργος δέν θα έμενε ζωντανός εκεί!

'Επέρασε μακρά σειρά έτών. 'Ο Βενιζέλος δέν έδεικνυε πλέον κανέν σημεϊον ζωής εις την έλευθέραν 'Ελλάδα. Απαλλαγείς εν Κρήτη από τόν πρίγκηπα Γεώργιον, ειχε λησμονήσει κατ' όλοκληρίαν όλους τούς πρίγκηπας του κόσμου και πρώτους τούς εν 'Αθήναις. Είπε αληθές ότι ή άλληλογραφία του με τούς εν τη πρωτεύουση του έλευθέρου Κράτους ευαίσιμους φίλους του δέν ειχε διακοπή, από καιρού δέ εις καιρον κατέφθανον ένταύθα και άρθρα του τινα δημοσιευόμενα άνωνώμως. Όλα όμως ήσυχολούντο με ζητήματα σχετιζόμενα με την εν Κρήτη κατάστασιν, τά πλείστα δέ και με τας άυστηρώς κομματικάς βενιζελικάς ύποθέσεις.

'Υπό τας συνθήκας ταύτας εξεργάγη τό κίνημα του Γουδι. Τό κίνημα τούτο άπεδόθη εις Βενιζελικόν δάκτυλον. Κακώς όμως. 'Ο κ. Βενιζέλος ούτε τό ένέπνευσεν, ούτε τό ένίσχυσεν, ούτε και τό έννόμωζε, τοϋλάχιστον μέχρι της ήμέρας που εξέδηλώθη. 'Ητο μία εκρηγνύουσα νεανική όρμης πέντε εως δέκα κατατρεφών αξιωματικών μεταξύ των όποιων ό Πάσσαρης, ό Ψύχας, ό Λιδωρίκης. Περί τας άρχάς 'Ιουνίου του 1909 ότε τό πρώτον μόνος εκ των δημοσιογράφων εμυήθη εν εις την πολιτικήν εκείνην συνωμοσίαν, έπληροφορομένη ότι πάσαι σχεδόν αι 'Αθηναϊκάι εφημερίδες, βολιδοσκοπηθείσαι ειχον άρνηθή την ύποστήριξιν των προς τό κίνημα. 'Ο Καλαποθύκης του «'Εμπρός» ειχεν ειπή: «Δέν θα παραδώσω έγώ την 'Ελλάδα εις τούς άνθυπολοχαγούς του Στρατού», ό δέ Γαβριηλίδης καιτοι σύμφωνος διά την μελετωμένην άνατροπήν, άπέφυγε νά παραχωρήση τας στήλας της «'Αριστοπόλεως» προς εξυπηρέτησιν αυτης, φοβούμενος κατ' άρχην τας στρατιωτικάς επαναστάσεις, διά την καταστολήν των όποιων δέν άπομένει ύδερμία έλική δύναμις εις τό Κράτος εις τό όποιον εκρήγνυνται αύται.

'Ο τελευταίος ούτος συλλογισμός του μεγάλου 'Ελληνος δημοσιογράφου ειχε κάμει και έμε άρκετά σκεπτικόν την έποχην εκείνην. Γι έμελλε νά επαικολούθησιν μετά την έξεγερσιν του Σαρατού και του Σκόλου; Τό ότι τό κίνημα των αξιωματικών θα επεργάσαν, ύδερμία ύπερβολική. Αλλά τής καταστροφής του 1897 ή πολιτική κατάσταση άντι νά καλύτερησιν ειχε κατ' έξοχήν, ήτοι νά χειρότερα, ό Στρατός άντι νά διοργανωθή ειχε τελείως άποσυντεθή, ό Στόλος ειχε περιέλθει εις πραγματικήν άναστροφήν, ένφ εξ άλλου οι έθνικοί έξευτελισμοί από τούς

Σ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

...Θα ήτο εις άκρον έξυπηρητικός υπό την 'Ακρόπολιν σιδηρόδρομος προς τό Κωϊνόν της πόλεως; και ένκρίτος συγκοινωνία Περσώνων; -Λυκκβ 1100.

ΩΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
15
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1926
ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 22 ΔΥΣΙΣ 5 Λ. 57

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΡΙΣΤΗ 17.0 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 8.2 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΙΑΙΟΝ ΒΟΡΕΙΟΙ ΜΕΤΡΙΟΙ.
ΙΟΝΙΟΝ ΔΥΤ. ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΙΑΙΟΝ-ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 740 - ΘΥΕΛΛΩΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικής ζωής

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ-ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΟΠΩΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ ΥΠ' ΕΥΘΥΝΗΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ-Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ Κ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ-ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΔΩΣΟΥΝ ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΡΟΥΡΑΡΧΟΝ-ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΘΑΝΟΥ ΛΙΔΩΡΙΚΗ-ΟΛΑ ΕΙΣ ΦΩΣ-ΝΕΥΡΙΚΟΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ-Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΝΗ ΤΟΥΣ ΚΑΦΕΔΕΣ ΤΗΣ.

ΚΩΣΤΗ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ δημοψήφισμα ἐν τούτοις ἐξηκολούθη-
σεν. Αἱ ἀπαντήσεις ἐφθάνον εἰς τὰ γρα-
φεία τοῦ «Χρόνου» καὶ ἐδημοσίεοντο, ἐ-
πειδὴ δὲ οὗτε πολλοὶ ἦσαν ὥστε νὰ προκα-
λέσουν τὴν ἐπιδικωκόμενὴν ἐντύπωσιν οὐτε
καὶ καλὰ συντεταγμένα, πολλὰ δὲ καὶ ἀ-
νυπόστατα ἐφερον ὑπογραφάς, μέγα δὲ μέ-
ρος τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐφημερίδος ἀπη-
σχολήθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Τοιοῦτο-
τρόπως δύο συντάκται ἀνέλαβον νὰ περιέλα-
θον τὰ καταστήματα τῆς πόλεως καὶ νὰ
λάβουν τὰς γνώμας τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου,
ἄλλος ἀπεστάλη διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν εἰς
τὸν Πειραιᾶ, τέταρτος δὲ ἐνετάλη νὰ ἐπι-
θεωρῇ τὰ ἀποσταλλόμενα ἀπ' εὐθείας χει-
ρόγραφα, καὶ νὰ διορθῶν τὰς ἀσυνταξίας
αὐτῶν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες
ἦσαν μὲν κειροφυγμένοι φανατικῶς ὑπὲρ τῆς
ἀνορθώσεως, ὄχι ὅμως καὶ ὑπὲρ τοῦ Συν-
τακτικοῦ. Τὸ τί ἐπέσπερον ἀπὸ τὰς χεῖρας
τοῦ τελευταίου τούτου ἀτυχοῦς νεομάρτυρος
εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ. Οἱ γράφοντες
δὲν ἤκουοντο εἰς τὴν διατύπωσιν γνώμης
μόνον ὑπὲρ τῆς μετακλήσεως τοῦ Κρητὸς
πολιτευτοῦ, ἢ ἔστω καὶ ἐγκομίαν ὑπὲρ αὐ-
τοῦ. Πολλοὶ ἀπέστειλλον ἄρθρα δύο καὶ
πλέον πολλάκις βασιλικῶν στρεμμάτων,
ἄλλοι παρέθετον νομοσχέδια ὀλόκληρα τὰ
ὁποῖα ὄφειλε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὁ με-
τακαλούμενος σωτὴρ καὶ τρίτοι ἀνέπτυσαν
γενικῶν ἀνορθωτικῶν προγράμματα τῶν ἀ-
θλίως βαϊνονέων πραγμάτων τῆς Χώρας.

Ἐνθυνοῦμαι ὅτι μετὰ τὸν δύο χειρογρά-
φων τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν τότε εἰς τὰ γρα-
φεία μου ἦτο καὶ ἓν ἀπὸ τὰς Καλάμας εἰς
τὸ ὁποῖον ὁ γράφων ἀπεκάλυπτε μίαν ἐ-
φευρθεσίαν του μέλλουσαν νὰ κάμῃ εὐτυχῆ
τὸν Ἕλλητικὸν λαὸν διὰ τῆς διπλοσυστάσεως
τῶν οἰκοπέδων. Ἡ διπλοσυστάσις θ' ἐπήρ-
χετο ὄχι διὰ τῆς καταπατήσεως τοῦ γειτονι-
κοῦ κτήματος, ὡς δύναται νὰ ὑποπτευθῇ
κανεὶς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐπιχωματώσεως αὐ-
τῶν εἰς τρόπον ὥστε ἀπὸ ἐπίπεδα νὰ γί-
νον ἰσορείθῃ, ὁπότε ἡ ἐκτασίς των ἤξια-
νε βεβαίως, ἦρκει νὰ ὑπῆρχον τὰ ἀνάλογα
κάρρα διὰ νὰ μεταφέρουν τὰ χρεαζόμενα
χώματα καὶ τὸ ἀνάλογον νερὸ διὰ τὴν ψυ-
χολοουσίαν τοῦ ἐφευρέτου.

Δὲν ἔλειπον δὲ ὡς ἦτο ἐπόμενον, καὶ τὰ
ποιήματα πρὸς τὸν νεὸν ἀρχηγόν. Ὁ Ἕλλην
εἶνε ἐκ φύσεως ποιητὴς, ὅταν δὲ συμπέσῃ
μάλιστα νὰ προέκηται περὶ Κρητῆς τῆς ὁποῖας
βουδίζον εἶνε ὁ Ψιλορείτης, δηλαδὴ μία ὁμοιο-
καταλήξια ἐκ τῶν προτέρων ἐξησφαλισμένη
δρεξίν νὰ ἐξῆ κανεὶς νὰ διαβάσῃ ποιήματα.
Κατὰ δεκάδας συνενοεοῦσαν τούτοις ἐμπρο-
σθεν τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τοῦ δημοψηφίσματος
συντάκτου τῆς ἐφημερίδος. Δεκαπεντασύλ-
λαβα, ὀκτασύλλαβα, δεκασύλλαβα, ὅλων
τῶν μέτρων καὶ τῶν ρυθμῶν στίχοι παρη-
λαυνοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ, ἐξυμνοῦν-
τες τὸν νεὸν ἀνδρᾶ, τῶν ὁποῖων ἐντυπώσεις
ἠγνῶσεν οἱ ποιηταί, ὁμοῖα κατὰ τοῦτο πρὸς
τὸν Ὅμηρον ὅστις περιέγραψε καὶ ἐξύμνη-
σε τὸ θεῖον κάλλος τῆς φύσεως τὴν ὁποῖαν
δὲν ἔβλεπε, καθ' ὃ τυφλός.

Δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ
δημοψηφίσματος ὑπελογίσασεν ὅτι αἱ ὑπο-
γραφαὶ τὰς ὁποίας εἶχον συλλέξει οἱ συντά-
κται τοῦ φυλλοῦ ὑπὲρ τῆς μετακλήσεως τοῦ
Βενιζέλου εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπερέβαινον τὰς
πεντήκοντα χιλιάδας. Ἐξ αὐτῶν αἱ περισ-
σότερα ἀνήκον εἰς ἐμπόρους, αἱ ὀλιγώτε-
ραι εἰς δικηγόρους, καμμία δὲ εἰς ἰθο-
ποιόν! Ἡ κυρία Κυβέλη, ἡ ὁποία ὑποθέτο-
μεν ὅτι καθ' ἑκείνην τὴν ἐποχὴν εἶχε τὴν
νόμιμον ἡλικίαν ὅπως ψήφισῃ, ἠρνήθη ψή-
φισαι, ἡ δὲ Μελοπομένη Κολυβά, καθήμε-
ρὴν ἐπισκέπτρια τῶν γραφείων τοῦ «Χρό-
νου», προκλήθεισα νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην τῆς
ὑπὲρ τοῦ Κρητὸς πολιτευτοῦ» ἐδήλωσεν
ἀπεριφράστως ὅτι ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς
διέκοπτε πᾶσαν ἐσχέσιν μετὰ τῆς ἐφημερί-
δος. Ἐκ τῶν λοιπῶν ψηφισάντων μέγα μέρ-
ος ἐξεπροσώπει ἰατροὺς, φαρμακοποιούς,
χρηματιστὰς καὶ τραπεζίτας. Οἱ ἐξ ἐπαγγ-
λματος πολιτευόμενοι, παλαιοὶ καὶ νέοι, κα-
θὼς καὶ οἱ ἔχοντες, ὡς ὄνειρον νὰ πολι-
τευθῶν, ἀπουσίασαν ὀλικῶς ἀπὸ τὸν ἀγῶ-
να. Καὶ ἐν τούτοις ὅταν βραδύτερον ἐπε-
βλήθη ὁ Βενιζέλος καὶ διαλύσας τὴν πρῶ-
την Ἐθνοσυνέλευσιν ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργ-
γήσῃ τὰς ἐκλογὰς τῆς Ἀναθεωρητικῆς,
παρουσιάσθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας μόνον ὡς
ὑποψήφιοι πεντακόσιοι ἐν ὅλῳ ἀνορθωταί,
πάντες ἐπιδιώκοντες νὰ στεγασθοῦν ὑπὸ
τῆς βενιζελικῆς πτέρυγας, ἀστέγην πλατυ-
τέραν νεφέλης» ὡς εἶπε καὶ ὁ «Προφητά-
ναξ».

Παοαλλήλως πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ δημο-
ψηφίσματος ἔβρινε καὶ ἡ ἀρθρογραφία τῆς
ἐφημερίδος. Τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἦτο νὰ παρα-
σταθῇ ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ὡς ὡς
συνήθης πολιτικῶς, ἀλλ' ὡς προσωπικότες
ὑπερφυσικῆς. Εἶνε γνωστὸν πόσον εὐκόλα
θερμαίνονται τὰ στήθη τῶν ἀνθρώπων οἱ τι-
νες ζοῦν ὑπὸ τὸν γαλανὸν τοῦτον οὐρανὸν
καὶ ποῖαν γοητείαν ἀσκοῦν ἐπ' αὐτῶν αἱ
ὑπερφυσικαὶ ιδιότητες τῶν προσώπων. Οἱ
ἐπτολμοὶ καὶ οἱ ἰσχυροὶ καθίστανται τάχιστα
τὰ εἶδωλα τῶν μαζῶν, ὅταν δὲ εἶναι κανεὶς
Θησεύς καὶ φανθεὶ τὸν Μινώταυρον εἶχε
μεγαλύτερας ποσότητες νὰ εἶδῃ ἀνεγειρό-
μενον εἰς τὸ δνορὰ του καλλιμάρονον γαόν,
παρὰ ἂν εἶνε Φειδίας καὶ διακοσμεῖ τὸν
Παρθενῶνα. Ὁ Βενιζέλος μὲ τὸ ἀνδραγά-
θημα τοῦ Θερίσου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέτρε-
ψεν ἓνα ἰσχυρότατον πρίγκηπα, παρεῖχεν
εἰς τοὺς ὑποστηρικτὰς του ἓνα ἄθλον ἀλη-
θῶς Ἡράκλειον τὸν ὁποῖον οὐτοὶ δὲν ἔβρα-
δυναν νὰ ἐκμεταλλεθοῦν. Βασίζόμενοι ἐπ'
αὐτοῦ, προσεπάθησαν νὰ ἀποδείξουν τὸν
νεὸν ἀνδρᾶ ὡς ὑπεράνθρωπον, ὡς γίγαντα,
ὡς σωτήρα, ὡς Μεσσίαν. Ἡ ἀρθρογραφία
συνεπῶς ἡ φιλοβενιζελικὴ εἰς τὸν τόνον αὐ-
τὸν συνετάσσεται. Ἐκεῖ οὐκ ἔνα καταπλήξῃ.
Καὶ κατέπλησσε καὶ ἐγοήτευε καὶ ἐμάγευε
τὰ πλήθη μὲ τὰς πομπώδεις φράσεις, μὲ
τὰς ρητορικὰς ἀποστρεφὰς, μὲ τὰς μεγαλο-
ποιήσεις ἰδιοτήτων καὶ τῶν φυσικοῦ
«Ἐλεῖτε νὰ ἀναθέσῃ ὁ λαὸς τὴν διοίκησιν
τοῦ ἁματός τῆς πατρίδος εἰς τὸν Ἐλευθέ-
ριον Βενιζέλον, μὲ τὴν πλήρη πεποιθήσιν
ὅτι οὗτος εἶνε ὁ Φαίδων, ἀλλ' ὁ Ἡ-
λιος». Ἴδου ἡ κατακλείς ἐνὸς ἐκ τῶν ἀρ-
θρῶν τούτων, ὁμοῖα πρὸς τὸ ὁποῖον καθ'
ἐκείνην ἐδημοσίεοντο εἰς τὰς στήλας τοῦ
«Χρόνου» ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν τακτικὴν σύν-
ταξιν αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς συνεργάτας
οἱτινες πρῆπει νὰ ὁμοιογῆθῃ, ἐσπευσαν ἄ-
θροοὶ καὶ ἐνοικισιῶδες νὰ δορυφορήσουντὸ
ἀνατέλλον ἄστρον.

Ἐπὶ τοιαύτας ψυχολογικὰς συνθήκας
εὗρε τὸν λαὸν ἡ σύμπληξις τοῦ Στρατιωτι-
κοῦ Συνδέσμου. Οἱ πρῶτεργάται τοῦ Συν-
δέσμου τούτου, εὐάριθμοι κατώτεροι ἀξιο-
ματικοὶ, ἐνόησαντες εὐθὺς ὁμῶς, ὅτι
πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος των εἶχον ἀπό-
λυτον ἀνάγκην δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου
εὐρείας καὶ ἰδίᾳ λαϊκῆς κυκλοφορίας, ἀ-
πηυθύνθησαν πρὸς τὸν «Χρόνον» τὸν ὁποῖον
δὲν ἐκοπίσαν πολὺ νὰ μὴύσουν. Ἡ μὴ-
σις ἐγένετο διὰ τοῦ τότε ὑπολογαγοῦ Θάνου
Λιδωρικῆ ὅστις μὲ ἐπεσκέφθη μίαν ἑσπέραν
εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου γραφεῖα τῆς
ἐφημερίδος καὶ μου ἀνέπτυξε τὰ σχέδια τῆς
ομάδος τὴν ὁποῖαν ἐξεπροσώπει. Αἱ ιδέαι
μας ἦσαν κραιπνᾶ, αἱ φόβοι κοινοὶ, αἱ γνώ-
μαι κοιναί—ἡ ἀσέβεια περὶ τοῦ πρακτεῖου ἔ-

Ἡ ἀβύστος εἰς τὸν Στρατὸν ἀπετέ-
λει μίαν ἐκδήλωσιν τῆς γενικῆς ἀθλιότητος
ἐν τῷ Κράτει.
Δὲν ἐβραδύναμεν νὰ συμφωνήσωμεν εἰς
τὴν αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἀλλ' ἐντὸς μιᾶς ἐ-
βδομάδος θὰ δεκαπλασιασθῶμεν. Ἐχε θάρ-
ρος καὶ πεποιθήσιν εἰς αὐτὰ ποῦ σου λέγω.
Καὶ πράγματι. Τὴν νύκτα τῆς 25ης Ἰου-
νίου ἐλάμβανε χώραν ἡ πρώτη συγκέντρω-
σις τῶν στασιαστῶν ἀξιωματικῶν, εἰς τὴν
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 81 οἰκίαν τοῦ Χα-
τζημιχάλη.

Οἱ συγκεντρωθέντες ἦσαν 270, ἅπαντες
δὲ ἔφεραν πολιτικὰς ἐνδυμασίας. Ὁ σκο-
πὸς τῆς συγκεντρώσεως ἦτο γνωστὸς εἰς
τοὺς συνελθόντας δὲν ἐπρόκειτο δὲ ἢ νὰ κανο-
νισθοῦν αἱ λεπτομέρειαι τῶν αἰτημάτων τὰ
ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ διατυπωθῶν εἰς προ-
τόκολλον. Εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῆς ὥ-
ρας τὰ πάντα σχεδὸν εἶχον συμφωνηθῆ-
ναι. Τὸ πρῶτόκολλον ἀνεγέρφετο ὡς ὑπο-
γραφεὶ ὑπὸ τῶν παρευρισκομένων, ὅτε αἰ-
φνιδίως ἠκούσθησαν βηματισμοὶ εἰς τὴν
κλιμακα τῆς οἰκίας, μετ' ὀλίγου δὲ ἐθεάθη
εἰσερχόμενος εἰς τὰς αἰθούσας ὁ Φρούραρ-
χος Σχινᾶς. Ἀκολουθοῦμενος, ὑπὸ τοῦ ἀν-
θυπλάρχου Μοηνῆ Ψάλτη, ἐπιτελοῦς ἐν
τῷ Φρουραρχεῖῳ Ἀθηνῶν. Ὁ Φρούραρχος
Σχινᾶς εἶχεν ἐγκαιρῶς εἰδοποιηθῆ περὶ τῆς
ἐπιχειρήσεως συγκεντρώσεως τῶν Ἀξιωμα-
τικῶν παρὰ τῶν κατασκόπων του, εἶχε μά-
λιστα διατάξει καὶ τὸν ὑπάσπαστήν του, λο-
χαγὸν Καλκανθὸν ὅπως τὸν ἀσπασθῆν εἰς
τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων Σολωνεῖον Ζα-
χαροπλαστεῖον.

Ὁ ὑπάσπαστής ὁμοῖα Καλκανθὸς δι' ἄγνω-
στον λόγον, δὲν ἀνέμενε νὴν ταχθεῖσαν
ἄρᾳ εἰς τὸ προσδιορισθὲν μέρος τὸν Φρού-
ράρχον, ὅστις τοιοῦτοτρόπως ἐξηναγέσθη
νὰ π. αἰαλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ἀνθυπλάρχον
Μπενῆ-Ψάλτην καὶ τὸ σπεῦσιν εἰς τὴν ὁ-
δὸν Ἀχαρνῶν. Ἡ θύρα τῆς οἰκίας Χατζη-

μιχάλη ἦτο ἡμίλειστος, ὁ δὲ Φρούραρχος
μετὰ τοῦ συνοδοῦ του καὶ ἐνὸς στρατιώτου
τοῦ περσοβλοικοῦ ἠδυνήθησαν εὐκόλως νὰ
εἰσδύσουν ἐντὸς, νὰ ἀνέλθουν τὴν κλιμακα
καὶ νὰ φθάσουν εἰς τὰς ἀσφυκτικὰς γεμά-
τας αἰθούσας χωρὶς νὰ τοὺς ἀντιληφθοῦν
οἱ συνεδριάζοντες εἰμὴ μόνον τὴν στιγμὴν
καθ' ἣν εὐρίσκοντο μετὰ τῶν αὐτῶν. Ἡ ἀ-
πρόσμενη παρουσία τοῦ Φρουράρχου εἰς τὸ
μέρος ἐκεῖνο δὲν ἐθορόβησε παντάπασιν τοὺς
ἐκεῖ συγκεντρωμένους ἀξιωματικούς. Του-
ναντίον οὗτοι ὑπεδέχθησαν μὲ πρωτοφανῆ
ψυχραιμίαν τοὺς νεοεισελθόντας εἰς δὲ ἐξ
αὐτῶν πλησιάζας τὴν τραπέζαν ἤ τις ἐχρησι-
μευεν ὡς γραφεῖον ἐλάβε τινὰ τῶν ἐπ' αὐ-
τῆς χειρογράφων, τὰ ἐτύλιξεν εἰς ὅλον καὶ
τὰ ἔθεσεν εἰς τὰ θυλάκια τοῦ ἐπενδύτου του.
Ὁ Συνταγματάρχης Σχινᾶς, ἀφοῦ ἔρριψε
βλέμματα ἐπιμόνα ἐπὶ τῶν συγκεντρωμένων
ἀξιωματικῶν, προσπαθῶν νὰ ἀναγνωρίσῃ
καὶ νὰ ἐντυπωσῇ εἰς τὴν μνήμην του ὅσους
ἠδύνατο πλειοτέτους ἐξ αὐτῶν, εἶπε κατό-
πι μὲ ἤρεμον τόνον φωνῆς:

— Ἐκπλήσσομαι, κύριοι, δι' ὅ, τι βλέπω!
Ἄγνοεῖτε ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τοῦ στρατεύ-
ματος ἀπαγορεύει τὰς τοιαύτας συγκεντρώ-
σεις;

- Ἐν γνώσει ὅτι παραβιάζομεν, κύριε
Φρούραρχε, τὸν Στρατιωτικὸν Κανονισμὸν
συσκεπτόμεθα, ἀπήγγησαν τότε τινες,
- Περὶ τίνας;
- Αὐτὸ δὲν θὰ σὰς τὸ εἶπωμεν.
- Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶμαι ὑπο-
χρεωμένος νὰ σὰς χαρακτηρίσω ὡς στασι-
στὰς καὶ νὰ διατάξω τὴν σύλληψίν σας.
- Δὲν δύνασθε νὰ τὸ κάμετε.
- Ἐγὼ ὁμοῖα τὸ δικαίωμα νὰ σὰς δια-
τάξω νὰ διαλυθῆτε.
- Θὰ φύγωμεν ἀφοῦ πρότερον ἀναχω-
ρήσετε σεῖς, κ. Συνταγματάρχα.

Ὁ Φρούραρχος Σχινᾶς ἀντιληφθεὶς ὅτι
τίποτε δὲν θὰ ἐπιτύχανε, ἠτοιμάσθη νὰ
ἐγκαταλείψῃ τὴν οἰκίαν Χατζημιχάλη. Πρὶν
ὅμως φύγῃ ἐπεχείρησε νὰ κατάσῃ ὅσα ἐγ-
γραφα ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς. Ἀλλὰ
καθ' ἣν στιγμὴν ἔβαινε τὴν χεῖρα διὰ νὰ
τὰ λάβῃ, οἱ ἀξιωματικοὶ Ζυμβρακᾶκης καὶ
Σάρρος τὸν ἠμπόδισαν, ὑποδείξαντες εἰς
αὐτὸν κοσμίως ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ κατάσῃ
ἐγγραφα ξένα πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ὁ Φρούραρχος κατόπι τούτου ἀπεχώ-
ρησε τῆς οἰκίας, πλῆρης ὀργῆς, μεταβὰς δὲ
ἀνήγγειλε τὰ συμβάντα εἰς τὸν Διάδοχον,
ὅστις ἐκείνην τὴν στιγμὴν παρηκολούθει
τὴν παράστασιν τῶν Παναθηναίων εἰς τὴν
Νεῶν Σκηνῆν.

(Ἀῦριον συνέχεια).

Η ΠΡΩΪΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 3
ΕΞΑΜΗΝΟΣ * 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡ. 15

Ουδενμία απέδειξε πληρωμής είνε εγκυρος εάν δέν φέρη την ύπογραφήν του διαχειριστού της «ΠρωΪας» κ. Κ. Π. Ράλλη και την σφραγίδα της εφημερίδος.

προστάτις και εφορεύουσα της πολιτείας, ή «Αγοραία», ή καθογηγούσα τας βουλὰς του Δήμου, ή Εργάνη, όδηγήτρια των ωφέλιμων έργων, ή Αγραυλος, έμφυχώτρια των καλλιεργούντων την μητέρα Γην, ή Ανεμώτις, παρασιτίτις των πομποροούντων, ή Ίαπία και Ταυροπόλος, πνευματική σύτροφος των δαμαστών του ζωϊκού βασιλείου διά τας ανάγκας των ανθρώπων. Κόρη του Διός, αγέννητος εκ μητρός, αναπηδήσασα πάνοπλος από την θείαν κεφαλήν, ήτο τό σύμβολον του ανθρώπινου πνεύματος, που έξεπεροσθή παρθενικόν και παντοδύναμον από την πρηνήν του καθολικού πνεύματος που έμφυχώνει τό μέγα Πάν.

Αυτήν την αντίληψιν περί της θεϊότητος του ανθρώπινου πνεύματος είχαν οι καθιερώσαντες την γην του Κέκροπος εις την λατρείαν της. Είνε, άρα γε, πάρα πολύ να ζητή κανείς από τους σημερινούς κατοίκους της άρχαίας πόλεως της Αθηνάς ολίγον καθαρών λόγον, ολίγην πνευματικήν ισορροπίαν, κάποιαν γαλήνην σκέψεως, ό,τι θα έσωξεν από τὰ όλισθήματα εις τό άπτον, από την παθολογικήν βουλιμίαν της αυθυπάρκτου ευθείας, από την παραγνώρισιν της Αττικής αυτής :

Η επίσκεψις της Ακροπόλεως δά έπρεπε να είνε διά κάθε υγια πνευματικός άνθρωπον ένα αναβάπτισμα λογικής. Ο Ίερόν Βράχου μόνον και μόνον διά να χρησιμεύη ως πλαίσιον αυτοκτονιών άπονευμένων νεανίδων ή κατοπτεύσεως της πανσελήνου από τους σημερινούς Αθηναίους.

N. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΣΤΙΣ ΑΓΡΟΤ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Πρόσκλησις προς κατάληψιν μιὰς θέσεως γραφέως Έποπτείας Ευρυτανίας και έτέρως Άγρονομείου Άγραιών

Προσκαλούμεν τους έχοντας τά υπό του του άρθρου 12 του από 8 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Δ. «περί οργάνωσεως της ύπηρεσίας Άγροτικής Ασφαλείας» προσόντα όπως ύποβάλωσιν εντός 10 ημερών τά απαιτούμενα πιστοποιητικά προς διορισμόν μετά λεπτομερούς πιστοποιητικού στατολογικής καταστάσεως.

Ο Έπόπτης Σ. Πανέπουλος

ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΟΝΩΝ

ΙΑΤΡΟΣ Σ. ΘΕΡΙΑΝΟΣ

Έπανελθόν εξ Ευρώπης εφαρμόζει μετά άριστων αποτελεσμάτων την νεοτάτην ύεραπειάν της φυματιώσεως διά

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ο κ. Φιλάνδρος άνεκοίνωσε χθές, ότι παρά της Διευθύνσεως των Προσφυγικών Ύπηρεσιών καταβάλλονται έξαιρετικά προσπάθειαι προς βελτίωσιν της υγιεινής καταστάσεως των προσφύγων, κυρίως των διαμενόντων εις τους συνοικισμούς. Η κατάσταση των προσφύγων τούτων εύρίσκειται εις καλών βεβαίως σημείον, ός δεκνόνται αι τελευταίαι στατιστικά της Διευθύνσεως Υγείας, ήτις απέσπασθη, ως γνωστόν, εις τό Ύπουργείον Έσωτερικών. Αλλά εν πάση περιπτώσει καταβάλλονται παρά του Ύπουργείου ενέργειαι, όπως μη άπειληθή, επί πολύ άκομή διάστημα, ή υγεία των προσφύγων των συνοικισμών. Αι ενέργειαι αύται συνίστανται εις τον άνεφοδιισμόν των Ιατρείων των συνοικισμών διά πλείστον φαρμάκων.

Ο κ. Φιλάνδρος άνεκοίνωσε, κατόπιν τούτου, ότι εντός του μηνός περατούται ή άνεργεσις του μεγάλου προσφυγικού Νοσοκομείου εν τῷ συνοικισμῷ Ν. Ίωνίας, τό όποιον έκτός των θαλάμου του, ειδικών δι' έκαστον νόσημα, οι όποιοι θα χρησιμοποιούνται υπό των έσωτερικών άσθενών, θα έχη και έξωτερικόν Ιατρείον διά τους προχείρους έξεταζομένους ως έχοντες ανάγκην Ιατρικής περιθαλψεως.

— Η άραιώσις εις την Καλλιθέαν

Χθές την πρωίαν συνήλθον εις γενικήν συνέλευσιν οι πρόσφυγες κάτοικοι της Καλλιθέας και εξέλεξαν έπιτροπήν, ή όποία θα συνεργασθή μετά της άρμοδίας ύπηρεσίας της «Ανωτάτης Διευθύνσεως Προσφύγων» επί του ζητήματος της άραιώσεως των κατοίκων του εκεί προσφυγικού Συνοικισμού διά της μεταφοράς και εγκαταστάσεως πολλών εξ αυτών εις τά περίε των φυλακῶν Συγγρού κατασκευασθέντα ξύλινα σπίτια.

— Ο Συνοικισμός Δουργούτη

Έκμήρους της «Ανωτάτης Διευθύνσεως Προσφυγικών Ύπηρεσιών» άνεκοινώθη χθές ότι διεταχθή ή άναρξίς των εργασιών προς άποπεράτωσιν της άνεργεσεως του ήδη ήμιτελοῦς σχολείου Δουργούτη.

Τό σχολειον τούτο θα είνε έτοιμον κατά πάσαν βεβαιότητα εντός εικοσαήμερου.

— Η ύδρευσις της Καλογραϊζας.

Η «Ανωτάτη Διεύθυνσις Προσφυγικών Ύπηρεσιών» διέταξε την χορήγησιν και μεταφοράν εις τον συνοικισμόν της Καλογραϊζας, παρά την Νέαν Ίωνίαν 500 μέτρων σωλήνων εκ μολύβδου.

Οι σωλήνες αυτοί θα χρησιμοποιηθούσιν συμπλήρωσιν των υδραυλικῶν εγκαταστάσεων του συνοικισμού.

— Ο συνοικισμός Λαρίσσης.

Άύριον, κατά πάσαν πιθανότητα άναχωρεί διά Λάρισσαν ειδικός μηχανικός της «Ανωτάτης Διευθύνσεως Προσφυγικών Ύπηρεσιών» όπως προβή εις την καταμέτρησιν των άταλλοτριωθέντων εσχάτως γηπέδων προς άνέγερσιν άστικού προσφυγικού συνοικισμού. Καθ' ή πληροφορούμεθα έλήφθη ή άπόφασις όπως προς τό παρόν άνεγερθούσιν εκεί εκατόν μόνον λιθοόκιστοι οικίαι προς ύεραπειάν των άμεσοτέρων άναγκῶν. Ο συνοικισμός θα συμπληρωθή άργότερον.

— Τό Ιατρείον Καλλιθέας

Υπό των οργάνωσεων των προσφύγων Καλλιθέας καταβάλλονται ενέργειαι διά να εγκριθῆ παρά της Διευθύνσεως Υγείας ή έναρξίς της λειτουργίας του παρά την Καλλιθέαν από έτους περίπου εγκατασταθέντος και μη λειτουργήσαντος εισέτι, λαϊκού προσφυγικού Ιατρείου.

Απο Πρ

Μοντέρνο "τρακ",

*Αληθινά είνε κάτι τρομερό αυτό που συνηθίσασα να λέμε με τῆ διεθνή λέξη «τρακ»! Ένα πλήθος περιφημοί καλλιτέχνες και καλλιτέχνιδες της σκηνης, μουσικοί παντός φύλου και είδους, κομψογασίαι, ρήτορες και ιεροκήρυκες άκόμη έχον γνωρίσει την τρομερότητα του... Ένώ έμφανίζεσθε για να γοητευσθε και για να μαγευσθε και να συναρπάσθε τό κοινόν, την καθάριετα... Τό κοινόν ύπνωτίζει σας και σας κάνει γελοίους... Ο Ίλιγγος του κοινού σκοτίζει, μαγνητίζει και άφανίζει. Κόβεται τό νημα των ιδεών, κολλάει ή γλώσσα, χάνεται ή φωνή...

Και όλα αυτά συνέβαινον στο παρελθόν όταν ήτο πολύ και άπειρηκόν τό κοινόν. Τώρα όμως, που άλλαξαν όλα, άλλαξαν και αι περιπτώσεις του «τρακ». Βεβαίωτατα! Μια νεαρά και νόστιμη καλλιτέχνης που έπρόκειτο να ντεμπούταρη χθές τό βράδυ ήρωτήθη από τους δημοσιογράφους:

—Μήπως έχετε τρακ; Δεν φοβείσθε; — Δέν φοβούμαι καθόλου! άπάντησε. Τράκ μπορεί να έχω, άν ιδώ την αίθουσα του θεάτρου άδεια.

Άλλαδή έντελώς άνάποδα από πρίν. Και όμως και ή άπάντησις της νεαρῆς και νόστιμης καλλιτέχνης άποτελει θριαμβευτικόν χαρακτηρισμόν του πνεύματος του αιώνος.

— Τι δηλαδή; σκέπτεται ό μοντέρνος καλλιτέχνης, θα φοβηθῶ επειδή είνε αίσθητός ό κόσμος; Θα φοβηθῶ επειδή είνε πολύς και άσχη πολλὰς και ποιότητας καλλιτεχνικάς απαιτήσεις; Μπα, για τίποτα άδιαφορώ! Φόβει τό ταμειον του θεάτρου να έγύμισε. Έν άρχή ήν ή Κάσσο!...

Μιλει, φίλοι μου, ό αίων μας. Έτελεώσε. Μιλει με την καθαρά γλώσσα του. Και όμως εως χθές άκόμη τά «τρακ» ήσαν συνήθη, όταν ύπήρχε πολύ κοινόν εις τά θεάτρα, ή μερικοί αίσθησοί θεαταί. Ακόμη έπαθαν κάποτε «τρακ» καλλιτέχνη μόνον διότι έμαθαν ότι ένας κριτικός ήτο στην πλατεί!...

Τώρα όμως; Τώρα οι καλλιτέχνη έχου προκαταβολικά ύπ' όψει τους τέηνπαλιάν εκείνην συμβουλήν: —Για να μη πάθρη «τρακ» ύπόθεσε ότι τό θεάτρο είνε γεμάτο κόσσυρα... Αλλά και ή κάσσα γεμάτη «χθνης» και «παπούδες».

Ο Φίλος

Η έναρκλήριος έορτή του «Έθνικου Συνδέσμου

Παληγορική ύπηρεξεν ή έορτή, ήτις έδόθη εν τῷ «Παρθασφ» χθές την 11 π. μ. επί τη έναρξί των εργασιών του άρτι συσταθέντος «Έθνικου Συνδέσμου». Έκ των έπισήμων παρευρέθησαν ό Μακ. Αρχιεπίσκοπος, ό Ύφυπουργός των Στρατιωτικῶν, ό Πρωτάνις, οι Πρόεδροι πολλῶν σοματείων έπιστημονικῶν, πατριωτικῶν και επαγγελματικῶν. Ο κ. Α. Χρηστομάνος όμιλησε περί του σκοπού του Συνδέσμου, ό κ. Δ. Καλογροπούλος επί του προγράμματος των εργασιών, ειδικότερον δέ ό κ. Γ. Κατζιδάκις περί των έθνικῶν κινδύνων οὗς παρουσιάζει διά την Έκκλησίαν και την Έκπαίδευσιν ό κομμουνισμός. Ο Έθν. Σύνδεσμος θα δώση σειράν διαλέξεων διά τον λαόν.

Οι φίλοι των μνημείων

Είς μίαν αίθυσαν του «Συλλόγου όφελιμων βιβλίων», κατόπιν προσκλήσεως του «Όδοιπορικού Συνδέσμου» συνήλθον εις σύσκεψιν άρχετοί έπιστήμονες, καλλιτέχνη και λογοτέχνη και συσκεψήσαν πὸς θα ήδύνατο να ιδρυθῆ ένα τμήμα του Συνδέσμου, τό όποιον να μπορέση να συντελέση εις την συντήρησιν και διαφύλαξιν των μνημείων της Ελλάδος. Μεταξύ των παρευρεθέντων διακρίνοντο οι Καθηγηταί του Πανεπιστημίου κ.κ. Κεραμόπουλος, Σωτηρίου, Κουγέας, Ν. Κατζηδάκης, ό Βυζαντιολόγος κ. Μίλλερ, οι κ.κ. Στ. Κυριακίδης, Φ. Κουκουλές, Άλέξ. Φαλαδέκρης, Κ. Μαλέας, ό Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Καλοδοκίας, ό γραμματεὺς κ. Χαλιμάδακης και άλλοι. Πολλοί εκ των συγκεντρωθέντων άνέπτυξαν τας σχετικὰς γνώμας των και τρόπους κατά τους όποιους θα έπρεπε να γίνη ή ενεργεια και ή προταγάνδα διά την περιουσίαν των ομορπισμένων εις βλην την Έλληνικήν γην μνημείων. Έν τέλει άνέλαβε μία έπιτροπή να μελετήση τό ζήτημα και να φέρη τά συμπεράσματά της προς τους συσκεψθέντας, όπως άρχιση ή εφαρμογή των σχετικῶν ενεργειών.

Οι έσπὰ λόγοι του Χριστοῦ

Υπό της μικτῆς χορωδίας του Ώδείου Πειραιῶς έτοιμάζεται τό δρατόριον του Ντυμουά «Οι έπτα λόγοι του Χριστού». Ελπίζεται, ότι θα παιχθῆ τούτο κατά τό τέλος του Φεβρουαρίου εις τό Δημοτικόν θεάτρον Πειραιῶς.

Ο «Κόκκινος Μύλος»

Είς τό θεάτρον «Κοσμικόν» ό επιθεωρησικός θιασός του κ. Πατρικίου έτοιμάζει πυρετωδῶς την νέαν φαντασμαγορικήν έπιθεώρησιν ό «Κόκκινος Μύλος». Πολλὰι προσπάθειαι καταβάλλονται διά την άρτίαν αναβίβασιν της. Νέαι πολυτελείς σκηνογραφίαι, ως και νέοι μοντέρνοι χοροί της Διδος Ίργυ. Ρεντζου μετά μεγάλου μπαλέτου θα πλουτίσουν την νέαν έπιθεώρησιν.

Λονανζαι

Ο κ. Seratto είνε ό νέος ξένος βιοτουόζος, τον όποιον θα μάς παρουσιάση ό «Σύλλογος Συναυλιῶν» εις την προσεχή συμφωνικήν συναυλία. Ο κ. Seratto θεωρείται ως ένας από τους πλέον έξαιρετικούς Ίταλούς καλλιτέχνας του βιολιού, προικισμένος με σπανίαν ιδιοφυίαν και τεχνικήν ύπεροχον. Η φήμη του είνε μεγάλη εις την Αμερικην, Άγγλιαν, Γερμανίαν, Νορβηγίαν κλπ. όπου έχει δώσει πολλές συναυλιας κατά τα τελευταία έτη.

Ίοιατέρως φημίζεται διά την άπαράμιλλον τέχνην του εις την άπόδοσιν του Μπετόβεν, του όποιου τό «κονσέρτο διά βιολιό» έπρότιμησε να παίξη κατά την πρώτην εμφάνισιν του εις Αθήνας.

Διαλέξεις

Σήμερον όραν 5 1/2 μ. μ. ό κ. Γ. Γεωργαλάς θέλει όμιλήσει εν τῆ μεγάλῃ αίθουσῃ του Παρθασφου περί της νήσου Θήρας και της εκρήξεως του ήφαιστείου της του 1925 μετά προβολών φωτεινῶν εικόνων.

Είσοδος δραχ. 5 ύπὲρ της Σχολῆς των Απορφων Παίδων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚ

ΑΡΙΘΜΟ

*Άλλως τε ή στιγμή δέν ήτο κατάλληλος δι' ύποψιας. Ο Μαυρίκιος έκρυψε μέσα εις τό έσωτερικόν θυλάκιον του ένδύματός του τό χαόμα της Γενοβέφας, και ή καρδιά του γεμάτη χαράν έσπίστα άπ' έπάνω άπ' αυτό.

Η Γενοβέφα είνε άνακτησει την ήρεμίαν της. Υπάρχει τούτο τό έξαιρετικόν προσόν εις τον οργανισμόν των γυναικῶν, ότι τό παρόν ίσχυει πάντοτε να έξελαίφη από αυτὰς τά ίχνη του παρελθόντος και τους φόβους του μέλλοντος.

Ότῶ και ή Γενοβέφα, εύχαριστηθείσα εκ της καταστάσεως, άνέκτησε τό έπί του έαυτοῦ της κράτος, έγένετο δηλαδή στάραχος και ψυχρά, άν και φιλόφρων ήτο δὲ και τούτο μια έλαφρά λεπτομέρεια, την όποιαν ό Μαυρίκιος δέν ήδύνατο να έξηγήσῃ; ένῶ ό Λορέν θα εύρισκε την έξήγησιν εις τους στίχους των ερωτικῶν ποιητῶν.

Η συνδιάλεξις περιέπεσεν εις τό θέμα περί της θεᾶς Λογικόκτητος. Η πτώσις των Γενοβιδων και ή νέα θρησκεία, διας της όποιος ή βασιλεία των ούρανῶν περιήρχετο εις τά θήλας, ήσαν τά δύο σημαντικά γεγονότα της ήμέρας. Ο Διμερ ίσχυρίσθη ότι δέν θα έστενωχωρείτο εάν έβλεπε προσφερόμενον τό άνεκτίμητον αυτό άξίωμα εις την Γενοβέφαν. Ο Μαυρίκιος ήθελε να... ή διά την γνώμην αυτήν... «Γενοβέφα άντετάχθη με

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικής ζωής

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ.—Η ΕΚΛΟΓΗ ΔΙΟΙΚΟΥΣΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.—ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΓΚΛΗΣΕΩΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛ.ΥΣΕΩΣ.—Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.—ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.—ΑΠΕΙΛΗ ΠΕΡΙ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ.

ΚΩΣΤΗ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τὰ συμβάντα εἰς τὴν οἰκίαν Χατζημιχάλη δὲν εἶχον γνωσθῆ εὐθὺς ἀμέσως εἰς τὸ κοινόν. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ ὄλων τῶν ἐφημερίδων εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ κρατηθῆ μυσικὸν τὸ γεγονός τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀξιωματικῶν, τοῦτο δὲ κατὰ σύστασιν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ὅποια δὲν ἤθελε νὰ ἀνηυχήσῃ τὴν κοινήν γνώμην πρὶν λάβῃ τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἐπίστευεν ὅτι θὰ ἐξησφάλιζον τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἄλλ' οἱ δημοσιογράφοι κατὰγονται, φαίνεται, κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸν κούρζα τοῦ Βασιλέως Μίδα, ὁ ὁποῖος ἐστάθη ἀδύνατον νὰ τηρήσῃ μυσικὸν τὸ ὅτι ὁ ἀυθέντης του εἶχε καταδικασθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος νὰ ἔχη ὅλα γαϊδάριον καὶ ἐνεπιστεῦθη τὴν πληροφορίαν εἰς μίαν τρύπαν τὴν ὅποιαν ἤνοιξεν εἰς τὴν γῆν. Ἐκονολόγησαν ὅθεν τὸ συμβάν, κατ' ἀρχὰς μὲν δι' ἐμπειρευτικῶν ἀνακρινάσεων εἰς στενοὺς κύκλους φίλων, κατόπιν δὲ δι' ὑπαίνυμῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν, εἰς τρόπον ὅσπερ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὄλοι οἱ Ἕλληνες ἐγνώριζον τὰ τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ στρατεύματος, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχον ὑποσχεθῆ ὁ εἰς εἶς τὸν ἄλλον ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν!

Ὡς ἦτο φυσικόν, ἡ εἰδήσις ἀνεστάτων ἐν ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τῆς ὁποίας, καὶ τὰς μάλλον μεμακρυσμένας, ἤρχισαν νὰ ζητοῦνται λεπτομέρειαι περὶ τοῦ κινήματος. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἰδίως καὶ τὸν Πειραιᾶ ἡ ἀναστάσις ὑπὴρξεν ἀπερίγραπτος. Τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων κατεκλύζοντο ὑπὸ περιέργων διψῶντων νὰ μάθουν ἀκριβῶς τί εἶχε συμβῆ κατὰ τὴν τρομερὰν ἐκείνην νύκτα τῆς συνωμοσίας, ποῖοι καὶ πόσοι ἦσαν οἱ συνωμῶται καὶ μὲ ποῖον πρόγραμμα καθήρχοντο εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰ δαιμάτια τοῦ Ἑλλήνος ὁ δημοσιογράφος παρουσιάζεται ὡς μία ὑπερφυσικὴ ὑπαρξίς, γνωρίζουσα τὰ πάντα, οἱ συντάκται τῶν ἐφημερίδων κυριολεκτικῶς ἐπολιορκούντο τὸσον εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ὅσον καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς ἐπου ἐναρπάζοντο.

Αἱ παρεχόμεναι ἐν τούτοις πληροφορίες δὲν ἦσαν καὶ πολὺ πλούσιαι. Διὺ ἐκτὸς τῶν συμβάντων εἰς τὸν οἶκον τοῦ Χατζημιχάλη, ἄλλη συγκέντρωσις τῶν ἀξιωματικῶν δὲν ἐπιηκολούθησε τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, τὸν συνωμοτῶν φοβηθέντων νέαν προδοσίαν καὶ νέαν ἐπέμβασιν τοῦ Φρουραρχείου ἧτις τὴν φρονὴν αὐτὴν ἀσφαλῶς θὰ ἐγίνετο μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς Χωροφυλακῆς, ὥστε ἡ σύρραξις θὰ ἀπ.βανεν ἀναπόφευκτος. Οἱ στασιασταὶ πρὸς ἀποφυγὴν παρομοίως τροπῆς τῶν πραγμάτων εἶχαν ἀποφασίσει νὰ ἐκλιθεῖν τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν τοῦ Συνδέσμου τῶν διὰ ψηφοδελτίων τὰ ὅποια θὰ ἀποσταλλοῦντο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱλάρχου Ζυμβρακάκη. Τοιοῦτοτρόπως τὴν 26ην Ἰουνίου ἐξελέγησαν δεκαπέντε μέλη τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς, ἀπὸ ἀξιωματικῶν ὄλων τῶν ὄλων, ἀνεξαρτήτως β.β.μ. Ἦσαν δὲ οὗτοι οἱ Μιμίκος, Πισσαρης, Δεμέστιχας, Γέροντας, Γουβέλης, Καθελάτης, Λιόλιος, Παπάς, Σπυρομήλιος, Ζυμβρακάκης, Λιδωρίκης, Φραντζῆς, Μπασιάνης, Πάγγελος Παρνασσίδης, Τυπάλδος, Σάργος καὶ Μάκουλακης. Τὴν νύκτα τῆς 27ης Ἰουνίου ἡ νεοεκλεγείσα ἐπιτροπὴ προσῆλθε εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς σύσκεψιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σπυρομήλιου.

Ἡ συζήτησις ὑπῆρξε μακρὰ διαρκέσασα μέχρι τῆς 2ας πρωΐνης, κατ' αὐτὴν δὲ ἀνεπτύχθησαν τὰ θέματα τὰ ὅποια ὄφειλον νὰ ἀποτελέσουν τὸν σκοπὸν τοῦ μέλλοντος νὰ ἱδρυθῆ Στρατιωτικὸν Συνδέσμου. Ὁ Σπυρομήλιος καὶ ὁ Ζυμβρακάκης ὑπεστήριξαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου συγκλήσεως Ἐθνοσυνελεύσεως, προωρισμένης νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ προνοήσῃ κατὰ τὸ δυνατόν περὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας. Ἡ πλειονότης ὁμοῦς τῶν μελῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐκηρύχθη κατὰ πάσης ἰδέας περὶ Ἐθνοσυνελεύσεως.

Τὰ ἐταχειρήματα τῶν τελευταίων ἦσαν σοβαρά, διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ ἐπισπευθῆ ἦτο ἡ ἀμέσως διοργάνωσις στρατοῦ πρὸς κατάπαυσιν τῶν ἐξωθεν ἐξευτελισμῶν, τοιοῦτον δὲ ἀποτελέμα δὲν ἦ ἔνατο νὰ ἐπέλθῃ ταχέως διὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἧτις θὰ κατηνάμισκε μακρὸν χρόνον διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νέου Συντάγματος καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεις. Ὁ λοχαγὸς Γουβέλης ἐκπροσώπων τὴν κατὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως πλειονοψηφίαν ἐξέθετο διὰ μακρῶν τὰς γνώμας του ταύτας, ὑποστηρίξας ὅτι μόλις ἐπιτυχάνετο ἡ ὀπωδότης στρατιωτικῆς διοργάνωσις ἦτο εὐκόλον νὰ κληθῆ κατόπιν καὶ Ἐθνοσυνελεύσις πρὸς διόξωσιν τῶν ἄλλων κακῶς ἐχόντων πραγμάτων τῆς Χώρας.

Περὶ τὴν 2αν πρωΐνην ἡ Ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν δυο ἀντιθέτων προτάσεων Σπυρομήλιου καὶ Γουβέλη, τῆ δὲ ψηφοφορίας ταύτης τὸ ἀποτέλεσμα ἀπεκρυσταλλώθη εἰς ψήφισμα, τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον ἦτο: Ὑπόδειξις παρὰ τοῦ Στρατοῦ τῆς ἡρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης τῶν ὑπουργῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν καὶ καθορισμὸς ἐν ταῖς γενικαῖς γραμμαῖς προγράμματος ἐργασίας ἐπὶ τῆ βάσει ὠρισμένου προϋπολογισμοῦ. Ἐπιβολὴ τοῦ προγράμματος τούτου εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Βασιλέα, ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ τῆς βίας. Τὸ ψήφισμα εἶδει νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν κρίσιν τῆς ὀλότητος τῶν ἀξιωματικῶν του Συνδέσμου, καλουμένων νὰ ἀποφανθῶσιν ἐπ' αὐτῶν.

Ἄλλ' ἡ διατήρησις τῆς προσωρινῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς δὲν ἐθεωρήθη φρόνιμον νὰ παραταθῆ. Τὰ γεγονότα ἐπέκειντο καὶ παρῖστατο ἐπατακτικὴ ἢ ἀνάγκη τῆς ἐκλογῆς ὀριστικῆς ἐπιτροπῆς ἧτις νὰ ἀνελάμβανε μετὰ κύρους τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος. Πράγματι δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου τῆς ἀποστολῆς ψηφοδελτίων ἐξελέγη ἡ μόνιμος καὶ ὀριστικὴ Διοκοῦσα ἐπιτροπὴ, ἡ ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ τούτους ἀξιωματικούς τῆς ἡρᾶς Γουβέλην, Ζυμβρακάκην, Μιμίκον, Φιλικώρην, Σάργον, Παρνασίδη, Φραντζῆν καὶ τοῦ ναυτικοῦ Λιόλιον καὶ Χατζηκυριάκον. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁμοῦς παρητήθη ὁ Φραντζῆς ἐξελέγη δὲ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁ λοχαγὸς Κατασίγιαννος. Πρῶτον ἔργον τῆς οὗτω κατασθθεῖσης ὀριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἦτο ἡ σύνταξις τοῦ πρωτοκόλλου δι' οὗ συνιστάτο ἐν Ἑλλάδι «Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος». Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο εἶχε ὡς ἀκολούθως:

«Συνιστάται Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος σκοπὸς τοῦ ὁποίου κυρίως εἶνε ἡ ἀμέσως στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ παρσκευὴ τῆς Χώρας. Ὁ σκοπὸς οὗτος ἐπιδιωχθήσεται ἀφ' ἐνὸς μὲν δι' ἐφαρμογῆς ὠρισμένου ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτοῦ γραμμαῖς προγράμματος ἐργασίας, καταρτιζομένου ἐπὶ τῆ βάσει ὠρισμένου προϋπολογισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τοῦ διορισμοῦ ὡς ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν προσώπων ἀποδειχθησομένων παρὰ τοῦ Συνδέσμου. Τὸ πρόγραμμα ταῦτο ἐπιβληθήσεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βασιλείαν ἐν ἀνάγκῃ διὰ τῆς βίας.

»Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, παραδεχόμενοι ταῦτα, ὀρκιζόμεθα καὶ δίδομεν τὸν λόγον τῆς τιμῆς μας ὅτι ἀφοσιώμεθα εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ Συνδέσμου καὶ ποσοκλῶμεθα πρὸς αὐτὸν μέχρι τῆς πλήρους ἐπιτυχίας του. Ἀναλαμβάνομεν προσηύτι ἐπιτροτέωσιν νὰ τηρήσωμεν ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν καὶ νὰ μὴ ἀποχωρήσωμεν ἐξ αὐτοῦ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει. ἄνευ τῆς πεποιθήσεως ὅτι

ἔπρεπε τὴν στρατιωτικὴν μαζὴν, Ἐπίσης ὑποσχόμεθα νὰ μὴ προβαίνωμεν εἰς δηλώσεις ἢ οἰουδήποτε εἶδους ἐνεργείας χωρὶς νὰ ἐξουσιοδοτηθῶμεν πρὸς αὐτοπαρὰ τῆς ἐπιτροπῆς. Πᾶσαν τιμωρίαν ἀξιωματικῶν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου θέλομεν ἀποκρούσει διὰ τῆς βίας κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς».

Ἀντίγραφα τοῦ ἀνωτέρω πρωτοκόλλου, διανεμήθησαν εἰς τοὺς μεμνημένους ἀξιωματικούς μετὰ τὴν ἐντολήν ὅπως ἐνεργήσουν τὴν ὑπογραφήν ἐκ μερῶν ὄλων τῶν συναδέλφων τῶν.

Καθ' ἅς ἡμέρας ἐλάμβανον χώραν αἱ συνεννοήσεις αὗται καὶ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ἱδρυσις τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, οἱ πρῶτοι ἐμπνευσθέντες τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ δὲν ἔμενον καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ἀγοῖ. Οὗτω τὴν ἐσπέραν τῆς 30ῆς Ἰουνίου εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Χρόνου» ἐπεδίδετο φάκελλος ἀρκετὰ ὀγκώδης παρ' ἀγνώστου κομισοῦ, ὅστις ἀφοῦ ἐξήτησε νὰ μοῦ παραδώσῃ ἰδιοχείρως τὸ κομιζόμενον γράμμα ἀπῆλθε χωρὶς νὰ ἀναμείνῃ ἢ νὰ ἀξιῶσθαι οἰανδήποτε ἀπάντησιν. Ἡ ἐπιστολὴ ἀνοικθείσα εὐρέθῃ περιέχουσα ἀρκετὰ μακροσκελὲς δημοσίευμα ὑπὸ τούτῳ τίτλῳ: «Ὅλα εἰς φῶς. Ἡ ἀλήθεια περὶ τοῦ κινήματος. Ἐπιστολὴ ἀξιωματικοῦ τοῦ Κοιτάτου». Ἐντὸς τοῦ ἰδίου φακέλλου ὑπῆρχεν ἐπίσης σημείωσις, ἀνυπόγραφος καὶ αὐτὴ ὅπως καὶ τὸ δημοσίευμα, δι' ἧς μοῖ συνιστάτο νὰ προβῶ εἰς τὴν καταχώρησιν τοῦ ἀποστελλομένου ὑπὸ ἰδίαν προσωπικὴν εὐθύνην καὶ μὲ τὴν ρητὴν ὑπόσχεσιν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ παρουσιάζετο ὁ ὑπεύθυνος ὅστις ἐξεπροσώπη τὸ Κοιτάτον καὶ ὅστις ἀνελάμβανε πάσας τὰς συνεπείας τῶν τοῦ ἀποσταλέντος δημοσιεύματος ὅσον καὶ τῶν ἄλλων τὰ ὅποια ἐνδεχομένως ἤθελαν ἀποσταλῆ εἰς τὴν ἐφημερίδα. Καίτοι ἐπρόκειτο περὶ ἀνωνόμου δημοσιεύματος καὶ ἐπιστολῆς, δὲν ἐβράδυνα ν' ἀνακαλύψω τὴν πηγὴν ἀφοστέρων.

Ἐστῆλλοντο ἀσφαλῶς ἀπὸ τὸν ὑπολογιστῶν Θάνον Λιδωρίκη, τοῦ ὁποίου τὴν γνωριμίαν εἶχον κάμει πρὸ τινῶν ἐβδομάδων, τῆ συστάσει τοῦ συντάκτου μου Στεφάνου Γρανίτσα. Ἀλλὰ ποῖος ἦτο ὁ Λιδωρίκης αὐτός; Τὸ ὄνομά του εἶν' ἀληθὲς ὅτι εἶχε σημειωθῆ εἰς τὸν καταλογὸν τῆς πρώτης προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὴν ὀριστικὴν ὁμοῦς ἐπιτροπὴν δὲν περιελήφθη. Εἶχε μείνει ἔξω τῆς διοικήσεως ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος; Ὅσοι παρηκολούθησαν ἐκ τοῦ πληθῶν τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης καὶ ὅσοι ἀνεμίχθησαν εἰς τὸ κίνημα γνωρίζουν καλῶς ποῖον πρόσωπον ἔπαιξεν εἰς ὄλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ὁ ἰδιόρρυθμος αὐτὸς ὑπολογιστῆς τῆς Οἰκονομίας, ὁ ὁποῖος ἤμπαρε νὰ εἶπῃ καναῖς

ἀδυστάτως ὅτι ὑπῆρξεν ἡ ψυχὴ τῆς ἐπαναστάσεως ἐκεῖνης. Σεμνὸς, μετριοφρων, ὀλιγόλογος ἀλλὰ καὶ γεμάτος ἀπὸ ὀρμῆν καὶ αἰσθημα, ὄχι μόνον εἰργάσθη εἰς τὴν σύμψησιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ἀλλὰ καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκρηξίν τοῦ κινήματος, κατέκτησεν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἐκτίμησιν τῶν συναδέλφων του, ὥστε ταχέως κατέστη ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως Νικολάου Ζορμπά. Ἦτο ὁ γραμματεὺς τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου. Ἄλλ' ὑπὸ τὸ κατεινὸν τοῦτο ἀξίωμα ἐκρύπτετο ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος διηύθυνε πραγματικῶς τὴν ἐπανάστασιν, ἐκάνοντις τὸν τρόπον τῆς ὀργάνωσός τῆς, ἐξωμάλυνε τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας συνήντα αὐτὴ εἰς τὸ ὄρμον τῆς, ἐν μιᾷ φράσει ἐκυβέρνα αὐτὴν.

Φύσις κατὰ φύσιν δημοσιογραφικὴ, ὁ Θάνος Λιδωρίκης εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἀρθρογραφίαν τοῦ Συνδέσμου εἰς τὸν «Χρόνον» ὁ ὁποῖος εἶχεν ὀρισθῆ ὡς ἐπίσημον ὄργανον τοῦ κινήματος, τὸση δὲ ἦτο ἡ ἐπιτυχία του εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ὥστε τὰ ἄρθρα του ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον «Ἀνάγκη Βίλικρινείας» παρέμειναν ἀπόρημα ἱστορικά. Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον καλὸς δημοσιογράφος ὁ Λιδωρίκης. Ἦτο καὶ χαρακτήρας ἀφαντάσιος ἀνεκράϊου. Ἐνθυμοῦμαι ἐν περιστατικῶν τὸ ὅποιον μὲ ἔκαμε νὰ τὸν ἐκτιμῶ εἰς βαθμὴν ἀπίστευτον. Εἶχε γράψῃ μίαν πρωτίαν εἰς τὸν «Χρόνον» ἐκ μερῶν τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου ἄρθρον βιαιότατον κατὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνωνόμων ἐταιρειῶν τὰς ὁποίας ὁ Σύνδεσμος ὑποκαπεύετο ὅτι ὑπῆνε μόνον τὸ ἔργον του.

Ὁ Στέφανος Στρέϊτ, διοικητὴς τότε τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, φοβηθεὶς ὅτι παρομοίως ἀρθρογραφία ἠδύνατο νὰ ἐξεγείρῃ τὸ πλῆθος κατὰ πάσης Ἀνωνόμου Ἐταιρείας καὶ συνεπῶς καὶ κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μὲ παρεκάλεσε δια συγγενοῦς μου, ἀνωτάτου ὑπαλλήλου του, νὰ σταματήσῃ τὸν διεξαγόμενον δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα, αὐτὸς δὲ ἀνελάμβανε νὰ ἐνασχύσῃ τὸν Σύνδεσμον χρηματικῶς διὰ ποσοῦ διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν.

Ἦτο προφανὲς ὅτι τὸ ἀνωτέρω ποσοδὸν προσεφέρτετο προσωπικῶς πρὸς τὸν γράφοντα τὰ ἄρθρα τοῦ Συνδέσμου, πωχὸν ἀξιωματικὸν, καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν Σύνδεσμον ὅστις ἠδύνατο νὰ λάβῃ παρὰ τῆς Τραπέζης ὡσα καὶ ἂν ἤθελε ζητήσῃ. Τὸ ἐσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, ὅτε ὁ Λιδωρίκης ἐπεσκεψίθη κατὰ τὸ σύνθηρος τὰ γραφεῖα μου, τοῦ ἐγνωστοποίησα τὸ γεγονός, ὅτι διότι ἐπίστευον ὅτι θὰ ἐδέχτετο τὴν δωρεάν, ἀλλὰ ἀπὸ ἐπιβεβλημένου καθήκοντος. Ἡ ἀπάντησις του ἦτο εἰς ὀλίγας λέξεις:

—Τί λές ἐσύ; Νὰ τὴν μουτζουρώσωμεν καὶ τὴν Ἐπανάστασι; Ἐγὼ λέγω ὄχι! (Ἄξιον συνέχεια)

...επιχειρηματίας...
...τα θέατρα ηρχισαν να τοποθετούν...
...σωρινά επίπεδα πατώματα δια τους...
...Αλλά έτοιμίζονται συγχρόνως και ά...
...ηάτικες επιθεωρήσεις...
...Είς μερικά θέατρα θά δίδεται έως τά...
...ινυχτα παράστασις και κατόπιν θά επα...
...ουθῆ χορός...
...Λαμβάνεται και φροντίς υπό τῆς 'Α...
...νομίας δια τὴν κίνησιν εἰς τοὺς δρόμους...
...τά τὰς 'Απόκρυφ...
...Ετοιμάζεται μάλιστα και αστυνομική...
...μάταξις, ἡ ὁποία θά κανονίξῃ τὴν κυκλο...
...φορίαν τῶν ὄχημάτων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς...
...μεγάλῃς κινήσεως...
...Ἡ ἔλλειψις ῥέστων εξακολουθεῖ νά...
...δημιουργῆ ἐπεισόδια εἰς τὰ τραμ...
...Λογομαχία σφοδραί γίνονται δια νά ἐ...
...ξυρθεῖ τὸ πενηνταράκι, ποὺ χρειάζεται ὡς...
...υπόλοιπον...
...Οὔτε οἱ εἰσπράκτορες, τῶν τραμ οὔτε...
...οἱ ἐπιβάται κατορθώνουν ποτὲ νά ἔχουν...
...τά σκελὰ πενηνταράκια...
...Μερικοὶ συμπολίται «σπεύσαντες»...
...προχθὲς τὸ βράδυ νά πάρουν τὰ νέα ἐκλο...
...γικά βιβλιάρια ἐμειναν ἔξω τοῦ νυμφώνος!
...Ἡ προθεσμία ἔληξε προχθὲς και τὸ ἐρ...
...γον τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν ἔληξε πρὶν...
...ἔλθῃ ἡ σειρά τῶν «μωρῶν αὐτῶν παρ...
...θένων»...
...Μέχρι τοῦδε ὑπολογίζεται ὅτι ἐνεγρά...
...φησαν 85 χιλιάδες ψηφοφόροι και ἔλαβον...
...τὰ νέα βιβλιάρια τῶν...
...Οἱ παλαιορθόδοξοὶ εξακολουθοῦν νά...
...ἐορτάζουν σύμφωνα με τὸ καταργηθὲν πα...
...λαιὸν ἡμερολόγιον...
...Μανθάνομεν μάλιστα ὅτι ἐφρόντισαν...
...και ἐτύπωσαν και... ἡμερολόγια και ἡμερο...
...δείκτας, εἰδικά γι' αὐτοὺς...
...Ἐκκλήσια τῶν δὲ ὠρίστη ἡ 'Ομορφο...
...κλήσια, ἡ κειμένη μεταξὺ Γαλατοῦ και...
...Ἡρακλείου...
...Ὅταν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον σημει...
...ωνῆ καμμίαν ἐορτήν, ποὺ ἔχει περᾶσει 13...
...ἡμέρας πρὶν, ὅλοι οἱ παλαιορθόδοξοὶ συνα...
...θροίζονται ἐκεῖ...
...Αἱ πὸ φανατικὰ μεταξὺ τῶν πιστῶν...
...τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου εἶνε μερικὲς γρι...
...οῦλες...
...Πέρνουν οἱ δύστυχοι τὸ δρόμο γιὰ τὴν...
...'Ομορφοκλήσιά και φθάνουν σιγά-σιγά...
...μετὰ ὀλόκληρης ὥρας...

Τὸ ξένον θέατρον
Ἡ κυρία Κάρεν Μπράνσον, τῆς ὁποίας...
...τὸ ἔργον «Ὁ καθηγητὴς κλένωβ» ἐπαίχθη...
...πρὸ τινος ὑπὸ τοῦ θιάσου Βεάκη, δὲν ἔχει...
...μόνον τάλαντον συγγραφέως, ἀλλὰ και ἡθο...

Κωνσταντινουπολεως δια 5 τετημάτων ἐ...
...νὰ 0...
...Ἡ ὁμάς τῆς «Ἐνώσεως» μετὰ τὴν τε...
...λευταίαν τῆς ἐξέλιξιν ἔχει μεγάλας ἐλπίδας...
...διὰ τὸ ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα. Αὐτὸ...
...τοῦλάχιστον πρέπει νά ὁμολογηθῆ...
...Ἡ ἔθνικὴ ὁμάς Τουρκίας.—Διὰ τοῦ ἀ...
...τιοπλοίου «Φεζάρα» διήλθε προχθὲς ἐκ...
...Πειραιῶς ἡ ἔθνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμάς...
...Τουρκίας. Ἡ τουρκικὴ ὁμάς μεταβαίνει εἰς...
...Αἴγυπτον ὅπου ἐπὶ τούτῳ προσκληθεῖσα, θά...
...δώσῃ τέσσαρα ματς. Ἀπὸ ἐκεῖ θά ἀναχω...
...ρήσῃ διὰ τὴν Μαδρίτην ὅπου θά συναν...
...τηθῆ με τὴν ἔθνικὴν ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα...
...τῆς Ἰσπανίας...
...Ὁ Καρπαντιέ.—Μὰς γράφουν ἀπὸ τὴν...
...Ἀμερικὴν ὅτι ὁ Γάλλος πρωτοπυγμάχος...
...Γεώργιος Καρπαντιέ, εἶπεν εἰς Ἑλληνας ἀ...
...θλητὰς ἐγκατεστημένους ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ, ὅτι...
...προσεχῶς πρόκειται νά ἐπισκεφθῆ τὴν...
...πόλιν μας δι' ἓνα κινηματογραφικὸν ἔργον...
...εἰς τὸ ὅποιον θά λάβῃ μέρος και τοῦ ὁ...
...ποίου ἓνα μέρος θά κινηματογραφηθῆ εἰς...
...τὸν Παρθενῶνα.

Πυγμαχικὰ.—Ὁ περίφημος Ἰσπανὸς...
...πρωτοπυγμάχος Πασολίνο ἐνίκησε τὸν Κ...
...ναδὸν Σόλδερ Τζῶνς, διὰ νὰ ἀουτ εἰς τὸν...
...Ἴον γυρον. Ἀς σημειωθῆ ὅτι ὁ Πασολίνο...
...φέρεται ὡς εἰς ἀπὸ τοὺς μέλλοντας διεκ...
...δικητὰς τοῦ παγκοσμίου πυγμαχικοῦ πρωτα...
...θλήματος. W—

Οἱ νεώτεροι Γάλλοι σοῦπται
Ἡ Κα Μαρία Βαλσαμάκη, καθηγήτρια...
...τοῦ Ὁδείου τῶν Παρισίων (de l'odeon),...
...πρόκειται νά ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὰς...
...ἀρχὰς Μαρτίου ἵνα δώσῃ ἐδῶ τρία recitales...
...poétiques εἰς τὸν «Παρθενῶνα» ἐπὶ τῶν...
...νεωτέρων Γάλλων ποιητῶν. Ἡ ἴδια θ' ἀπαγ...
...γεῖλη και στίχους τῶν. Ἡ Κα Βαλσαμάκη...
...ἔχει ἐξαιρετικὸν τάλαντον ἀπαγγελίας και...
...εἶναι ἡ μόνη ξένη ποὺ ἔγινε δεκτὴ ὡς ἐσω...
...τερικὴ μαθήτρια τῆς Comedie Francaise.

Οἱ «Κοῦροδοὶ» τοῦ Καριώση
Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου...
...τὴν προσεχῆ Δευτέραν 23 τοῦ μηνὸς 7 μ. μ...
...θά παιχθῆ τὸ δράμα τοῦ Καριώση «Οἱ Κοῦρ...
...δοὶ». Ἡ διδασκαλία τοῦ ἔργου ἔγινεν ἀπὸ...
...τὸν κ. Ν. Παπαγεωργίου. Θά μετάσχουν δὲ...
...εἰς αὐτὸ αἱ δίδες Ἀντιγόνη Μεταξᾶ, Τ...
...Τσαμιζῆ και οἱ κ. κ. Κ. Κροντηρᾶς, και Τ...
...Λιάκος.

Οἱ ωατέρες δέκα τέκνων
Πάλιν μὰς ἔρχονται νέα ἀπὸ τὸν σύλλογον...
...τῶν πολυτέκνων οἰκογενειαρχῶν τῆς Κρήτης...
...Ὁ σύλλογος αὐτὸς δι' ὑπομνήματος τοῦ ἐ...
...ζήτησε τὴν κρατικὴν προστασίαν διὰ τὰ μέ...
...λη του. Τώρα δὲ μαζί με αὐτὴν τὴν εἰδήσιν...
...μανθάνομεν ὅτι τὰ μέλη τοῦ συλλόγου αὐτοῦ...
...εἶναι ὅλοι ἡρώες! Φαντασθῆτε ὅτι κανεὶς δὲν...
...γίνεται δεκτὸς ὡς μέλος, ἂν δὲν ἔχῃ τοῦλά...
...χιστον δέκα τέκνα! Τὸ Κράτος διὰ τὴν στρά...
...τευσιν παρέχει προνόμια και εἰς ἕνα...

μετὰ περιέργου νά γνωρίσωμεν τὸ πραγματι...
...κὸν ἐλατήριο, εἰς τὸ ὅποιον ὑπακούουν οἱ...
...ἀγαθοὶ Οὐαλλοὶ μεταλλωρῆχοὶ ζητοῦντες νά...
...μάθουν τὴν γλῶσσαν τοῦ Ὁμήρου. Εἶνε ἀγα...
...ἔρωσ πρὸς τὴν φιλολογίαν, εἶνε ἀπλή περιέ...
...ργεια, ἡ εἶνε ἀπώτερος σκοπὸς ἐκπατριμοῦ...
...Ὁπωσδήποτε ὁ ἔρωσ αὐτὸς πρὸς τὰ ἑλλη...
...νικὰ γράμματα πρέπει νά ἐνθαρρυνθῆ.
(Σ. Π. Δὲν πιστεύομεν οἱ Οὐαλλοὶ μετα...
...λωρῆχοὶ νά θέλουν τὰ ἑλληνικὰ διὰ νά ἐκ...
...πατρισοῦν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὠφεί...
...λαμεν νά τοὺς πληροφορήσωμεν ὅτι ἡ Γλῶσσ...
...α τοῦ Ὁμήρου δὲν ὁμιλεῖται σήμερον, και ὅτι...
...προκειμένου νά ἐκπατρισθοῦν, εἶναι ἀνάγκη...
...νά κάμουν ὀλίγην ὑπομονὴν ὡς ὅτου ἀπο...
...κτῆσωμεν νέαν γλῶσσαν διότι πρὸς τὸ παρὸν...
...δὲν ἔχομεν. Ἐχομεν μόνον γλωσσικὸν ζήτημα...
...και διαλέξεις περὶ αὐτοῦ).

Femina.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
CINE ORIENT
Εἰδοποιήσις
Εἰδοποιῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι ὅτι τὸ Δι...
...οικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐταιρείας ὥρισε...
...ὡς μέρισμα τοῦ ἔτους 1924—1925 δραχ. 65...
... (ἐξήκοντα πέντε) ἀπηλλαγμένης παντὸς φό...
...ρου, ὡς ἡμέραν δὲ ἐνάρξεως πληρωμῆς τὴν...
...20ὴν Φεβρουαρίου 1926 ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ...
...τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 13 και 14 μερισματοποιεί...
...ξεως, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας Ἐδου...
...άρδου Λδ 7.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 16/2/26
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Γ. Βακογιάννης.

Ὁ λαὸς τῆς Ποιμηνίας ἐορτάζει...
...βρουαρίου τοῦ 79 ἔτους Μ. Χ. και...
...εἰς τὸ ἑποδρόμιον ὅπου ἐτελοῦντο...
...ζούβιος ἤρχισεν ἐν τῇ μεγαλυτέρῃ...
...και τέφραν, δι' ὧν κατεκάλυψε τὴν...
...Ὁ λαὸς ἀλόφων και ἐν πανικῷ...
...νά σωθῆ, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῶν...
...Μετὰ δέκα ἐννέα αἰῶνας ἡ σκαπὰ...
...τοὺς σκελετοὺς αὐτῶν εἰς τὴν θέσιν...
...ἐξ ἀσφυξίας θανάτου. Ἐπὶ τῶν ἐρε...
...ταστραφείσης πόλεως, τῆς δευτέρας...
...Ἀδτοκρατορίας, ἐπλέξε τὸ ἔργον αὐ...
...δουάρδ Λύττον, περιγράφων ἀριστ...
...χῆς ἐκείνης, τὰ ὄργανα και τοὺς ἐρω...
...κίας τῶν ἰσχυρῶν και τὴν φοβερ...
...λεπτομερείαις τῆς, ἔχων κύριον θέμ...
...ἐνὸς Ἀθηναίου Ἀρχοντοπούλου πρ...
...τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Τὸ ἔργον τοῦτο...
...μηχανία ἐν τῷ κινηματογράφῳ παρ...
...1926, τὸν ὅποιον προβάλλει τὴν Δ...
...Ἡ ταινία αὐτὴ ἀληθὲς θαῦμα στοῦ...
...ρετικῶν ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν μὲν...
...προβάλλεται δὲ ἐν Ἀθήναις ταῦτο...
...προβαλλόμενα ἐν Ρώμῃ και Παρισ...

ΜΕΓΑΛΑΙ Ε
ΕΠΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙ
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΔΙ' ΟΛΙΓΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΥΙΩΝ Ι
19 - ΚΑΠΝΙΚΑ

Τάπητες διαδρόμων	
Τάπητες τοίχου	90 x 1
Μουσαμάδες τραπέζης	
Μουσαμάδες πατωμάτων	
Μοκέτ βαμβακρά (πλούς)	
Στραματοσόπανα Βελγικά	
Περκαλοχασαέδες Ἀγγλικοὶ ΕΣΠΕΡΙΤΙ	
Περκάλια Ἀγγλικά	"
Μπατίστες Δινές Γαλλικὲς	"
Ζεφύρια Γαλλικά	"
Κρετὸν Ἀγγλικά	"
ΚΟΥΒΕΡΤΑΙ ΟΛΟΜΑΛΛΑΙ	"

και ἅπαντα τὰ εἶδη εἰς τιμ...

ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ
ΤΗΣ ΟΛΙ

ΕΞ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟ
ΜΟΝ
ΤΑ ΤΟΥΒΛΑ
ΕΙΝΕ ΤΕΛΕΙΩ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ Κ

ΕΦΑΜΑ Παν...

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικής ζωής

ΑΝΑΓΚΗ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ.— ΟΠΟΥ ΕΝΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΑΘΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΠΑΝΙΚΟΝ.— "ΛΟΙΠΟΝ ΘΑ ΜΑΣ ΚΡΕΜ ΜΑΣΕΤΕ,"— Η ΑΘΛΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΟΣ.— ΟΙ ΜΥΔΡΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΡΑΛΛΗ.— ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΑΡΧΗΓΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΝ.— Η ΑΡΧΗΓΙΑ ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΖΟΡΜΠΑΝ

ΚΩΣΤΗ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ Θάνατος Λιδωρίκης ἦτο ὁ ἐπίσημος ἀρ-
θρογράφος τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου.
Καί κατ' ἀρχάς μὲν ἔγραψε τὰ ἀρθρα τοῦ
ὑπὸ τοῦς τίτλους «Ὅλα εἰς Φῶς» καὶ ὁ
«Ἄγος οὐμλεῖ διὰ τοῦ Στρατοῦ» κἀκόλουθον δὲ
διὰ τοῦ ἱστορικοῦ ἀπομεινάντος «Ἀνάγκη
Εἰλικρινείας», τὸ ὅποιον ἐκυριάρχησε καθ'
ὅλην τὴν μακρὴν διάρκειαν τοῦ ἐπαναστα-
τικοῦ κινήματος. Πόσας τρικυμίας καὶ πό-
σας ἀνησυχίας δὲν προσεκάλεσεν ὁ τελευ-
ταῖος οὗτος τίτλος μεταξὺ τοῦ πολιτικοῦ
κόσμου καὶ μεταξὺ τῶν λαϊκῶν τάξεων!
Διότι δὲν ἐστῆγε μόνον τὰς σκέψεις τῶν
ἀποτελούντων τὸν Σύνδεσμον. Δι' αὐτοῦ
ἐξηγγέλλοντο εἰς τὸ κοινὸν συνηθέστατα αἱ
ἀποφάσεις τῶν στασιαστικῶν ἀξιωματικῶν
καὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα οὗτοι ἐσχεδιάζαν
κατὰ τῶν ὑπονομευόντων τὴν ἐπαναστασίαν.
Τοιοῦτοτρόπως τὰ δημοσιεύματα ὑπὸ τὸν
τίτλον «Ἀνάγκη Εἰλικρινείας» ἐμελετώοντο
καὶ ἐσχεδιάζοντο ὡς νὰ ἦσαν κείμενα ἀρ-
χαιοῖν Ἑλλήνων συγγραφέων, πάντες δὲ
προσπαθοῦν νὰ ἀνεύρουν ἐννοίας κερκυ-
μένας μεταξὺ τῶν γραμμῶν αὐτῶν. Ἐνθυ-
μοῦμαι δὲ εἰς κάποιον τοιοῦτον δημοσίευ-
μα μίαν ἡμέραν παρασέφρυσεν τυπογραφικ-
κὸν λάθος τὸ ὅποιον τὴν ἐπομένην ἐξηγγέ-
κασε τὸν πολιτευόμενον Ἀλεξανδρῆν νὰ ἐγ-
καταλείψῃ τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ μεταβῇ εἰς
Εὐρώπην, ὑποκτενθεὶς δι' ἐπέκειτο ἡ σὺλ-
ληψίς του ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ Στρατιωτι-
κοῦ Συνδέσμου.

Ὁ ἀγαθὸς πολιτευτὴς Καρδίτης παρέ-
μεινε τρομοκρατημένος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
ἐπὶ πολὺν χρόνον, δὲν ἐπέστρεψε δὲ ἐκείθεν
παρὰ μόνον ὅταν τοῦ διέμινθη ἐπισήμως
μέσφ φίλων του δι' οὐδεὶς τὸν κατεδίωκε
καὶ ὅτι ἡ φράσις τοῦ ἀρθρου ἦτο ἐπὶ εἰς
τρομοκρατήσει εἶχε παραμορφωθῆ ὑπὸ τῶν
τυπογράφων! Ἀλλὰ μήπως τὸ πάθημα τοῦ
Ἀλεξανδρῆ ἦτο τὸ μόνον τοῦ εἰδους τού-
του; Πολὺ ὀφείλομαι ἀπέρωτος εὐφύστεροι
αὐτοῦ οὐχὶ ἀπαξ συνέβη νὰ παρενοήθουν
τὰ ἀρθρα τοῦ Συνδέσμου καὶ νὰ ἀνησυχί-
σουν ἐξ αὐτῶν. Αὐτὸς ὁ νομιμοθέτης καὶ
Δημήτριος Ράλλης συναντήσας με ἐν ἀπό-
γευμα εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς μού
εἶπε μὲ εἰρωνικὸν τόνον φωνῆς:

- Λοιπὸν θὰ μᾶς κρεμάσετε;
- Δὲν πρόκειται νὰ κρεμάσωμεν κανένα,
κ. πρόεδρε, τοῦ ἀπηνήγχα.
- Τότε τί εἶνε αὐτὰ ποὺ γράφετε σήμερα;
Καὶ μού ἔδειξε τὸ φύλλον τοῦ «Χρόνου»
τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἰς τὸ ὅποιον ἐδημοσιεύ-
ετο ἀρθρον τοῦ Συνδέσμου κάπως ζωνζόν,
κάθε ἄλλο ὅμως παρὰ ἀπειλοῦν κρεμάσμα
τῶν πολιτευόμενων, οἵτινες οὐδέποτε εἰς
τὴν ζωὴν τῶν ὑπῆρξεν ἀσφαλῆστεροι ἀπὸ
τὴν τρομερὰν ἐκείνην ἐπαναστατικὴν κατ'
αὐτῶν περιόδον.

Τὸ πρῶτον ἀρθρον τοῦ Συνδέσμου «Ὅλα
εἰς Φῶς» ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον τοῦ
«Χρόνου» τῆς 1ης Ἰουλίου, ἀνονήμως καὶ
ὑπὸ προσωπικὴν μου εὐθύνην. Δὲν ἦτο δὲ
τὸ περιεχόμενον του καὶ τόσον ἐπιλήψιμον
ὅσον ἐφάνταζετο ὁ ἀπαγγέλλας αὐτό. Εἶχε
σκοπὸν νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πρὸ πάντων ἡ-
μερῶν λαβοῦσαν χώραν συγκέντρωσιν τῶν
ἀξιωματικῶν εἰς τὴν οἰκίαν Χατζημιάλη.
Ἐξετίθεντο συνεπῶς οἱ λόγοι οἱ προκλιέ-
σαντες τὴν συγκέντρωσιν ταύτην. Ἦσαν
δὲ οὗτοι κυρίως ἡ ἀθλιότης τοῦ στρατεύμα-
τος καὶ ἡ ἀποσύνθεσις αὐτοῦ, αἵτινες ἀπε-
δίδοντο εἰς τὰς κλίμας τὰ ὁποῖας εἶχον δι-
μουρῆσαι ὁ Διάδοχος καὶ οἱ Πρίγκηπες.
Οἱ Μπαρχοὶ Δημόπουλος, Ψύλλας καὶ Δού-
κας, ὡς ἐπίσημοι καὶ ὁ Ἐπιτελάρχης Σα-
πουνιζάκης, ἐμαστιγώνοντο δι' ἀνηλεῶν
φράσεων ἐν τῷ ἀρθρῷ ἐκείνῳ. Αὐτοὶ εἶχον
περισυλλέξει γύρω ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διοικη-
τὴν ὅλους τοὺς ἀμαθεῖς, τοὺς ἀνηθίκους,
τοὺς ἐπιτηδεύοντες, τοὺς παρασκηνιακοὺς,
τοὺς συντελέσαντες εἰς τὴν αἰματοκτικὴν ἡτ-
ταν τοῦ 97, καὶ αὐτοὶ εἶχον κατορθώσει νὰ
ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ στρατεῦμα ὅλους
τοὺς ἱκανοὺς καὶ μαρτυρούμενους, δημιουργή-
σαντες οὕτω διὰ Στρατὸν Ἐθνικόν, ἀλλὰ
συρφετὸν ἀνθρώπων, ἀλληλοσπικρασσομέ-
νων καὶ λυμαινομένων τὸ Κράτος!

Ἡ δημοσίευσίς τοῦ ἀρθρου τούτου ἐ-
πέφερε καταφανῆ ταραχὴν εἰς τὰ πνεύματα.
Μολοντί τίποτε ἀκόμη δὲν ἦτο ἐπακριβῶς
γνωστὸν ἐκ τῶν συμβαινόντων ἐν κρυπτῷ,
κατόπιν τῶν γεγονότων τῆς 25ης Ἰουνίου
ἐπεκράτει τοιαύτη ἀνησυχία περὶ τῆ Κοι-
νῆ Γνώμη, ὥστε ἡ βύμβα τοῦ ἀρθρου ἀ-
νεστάτωσε τοὺς πάντας καὶ ἰδιαίτητα τὴν
Κυβέρνησιν. Καὶ ἐγένετο μὲν σκέψις νὰ
ἐνεργηθῶν συλλήψεις τῶν πρωτεργατῶν
τοῦ κινήματος. Ἀλλ' ἡ ἐπίδοσις τῆς νότας
τῶν Δυνάμεων περὶ τῆς Κρήτης, ἡ γενομέ-
νη τὴν πρωτεργασίαν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν
Ἐξωτερικῶν Μπαλτατζῆν ἐματάωσε πᾶ-
σαν τοιαύτην ἐνέργειαν. Ἡ Κυβέρνησις εἶ-
χε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἄλλους πολὺ σοβαροῦς
κινδύνους διότι ἡ ἐπιδοθεῖσα δια-
κοίνωσις ἐχαρακτηρίσθη γενικῶς ὡς κατα-
βαράθρως τῆς Κρητικῆς ὑποθέσεως. Ὁ
Δημήτριος Ράλλης ἤδη εἶχεν ἐξαπολύσει
τοὺς πρῶτους μύδρους ἐναντίον αὐτῆς.
«Με πρωθυπουργὸν τὸν Θεοτόκην καὶ ὑ-
πουργὸν τὸν Μπαλτατζῆν, εἶπεν εἰς τοὺς
δημοσιογράφους τοὺς ζητήσαντας τὴν γνώ-
μην του, δὲν θὰ παρεξενουόμην ἐν ὁ Σερ-
κέτ ἐξῆται νὰ τοῦ παραχωρηθῇ ὁ Παρθε-
νὼν διὰ περιτιθαποθήκην.

Καὶ θὰ τὸ ἐπετόγγανε, διότι ὁ, τι ἐξήτη-
σεν ἡ Τουρκία τὸ ἔλαβε καὶ καὶ πλῆθον
χαρὶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν
τῆς Ἀλλὰδος, τὸ ὅποιον εἶνε τὸ μαγειρεῖον
τῆς Ἰύλης». Ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχηγοὶ
τῶν Κομμάτων με ὁμοίας δομιεῖας φρασεις
ἐξεφράσθησαν κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ ἔρ-
γου, ὁ δὲ Κυριακούλης Μαυρομιχάλης ἀπέ-
σπεσε τὰς κυβερνητικὰς ἀποτυχίας ἐπὶ τῶν
ἐθνικῶν ζητημάτων εἰς τὴν σκανδαλώδη εὐ-
νοίαν τοῦ Στέμματος πρὸς τὴν κυβερνήσιν
Θεοτόκη, τῆς ὁποίας αὐτὴ ἔκαμεν ἀληθῆ
κατάχρησιν ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον δεκαετίαν.
Κατόπιν τῆς ἐνοικησίας παρομοίως λαί-
λαπος, ἡ κυβερνήσις Θεοτόκη ἦτο ἀδύνατον
νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ κινήματος τῶν ἀξιωμα-
τικῶν καὶ τῆς τιμωρίας τῶν πρωτεργατῶν
του. Ἡ ἀδυναμία τῆς αὐτῆ κατέστη ἀκόμη
μεγαλυτέρα με τὴν ἀναγγελίαν δι' ἐμελλε
νὰ συγκροτηθῇ παλαικὸν συλλαλητήριον,
τὸ ὅποιον θὰ ἐξῆται ἀπὸ τὸν Βασιλέα τὴν
ἀπόκομπην τοῦ ὑπουργεῖου Θεοτόκη. Καὶ
εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ Στρατιωτικὸς Σύν-
δεσμος δι' ἀρθρον αὐτοῦ ἀπεδοκίμασε τὴν
διὰ συλλαλητηρίου ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνή-
σεως, φοβούμενος τὴν πρόκλησιν ὀχλαγω-
γίας ὑπὸ τῶν κομμάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐτά-
χθη ὀλοφύγως κατὰ τοῦ Ὑπουργεῖου «τῆς
φαιλότητος καὶ τῆς διαφθοράς», ὡς τὸ ἀ-
πεκάλεσε. Ζητήσας τὴν ζμεσον αὐτοῦ ἀντι-
μάλιστασιν. Τοιοῦτοτρόπως ὁ Θεοτόκης, ὑ-
φιστάμενος πρὸς ἑπ' ὅλα τὰ σημεῖα,
ἠγαγκάσθη τὴν πρῶτην τῆς 4ης Ἰουλίου
ν' ἀνέλθῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ νὰ ὑποβάλῃ
εἰς τὸν Ἀναστά τὴν παραίτησιν τῆς ὑπ' αὐ-
τὸν Κυβερνήσεως, ἧτας καὶ ἐγένετο πᾶ-
ραυτα ἀποδεκτῆ.

Τὴν Κυβέρνησιν Θεοτόκη διεδέχθη τὴν
7ην Ἰουλίου Κυβέρνησις ἀπὸ τῶν Δημητρίων
Ράλλην ὅστις καὶ ἐφρόντισε κατὰ τὸν σχη-
ματισμὸν τοῦ Ὑπουργείου του νὰ ἐπιληρώ-
σῃ ἐν ἑκ τῶν γνωστῶν αἰτημάτων τοῦ Στρα-
τιωτικοῦ Συνδέσμου, ἀναθέσας, τὸ Ὑπουρ-
γεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸν ἀντισυναγ-
ματάρχη Μανουσογιαννάκη καὶ τῶν Ναυτι-
κῶν εἰς τὸν πλωτάρχην καὶ βουλευτὴν

Ἰδρὰς Ἀθ. Μισούλην. Παρ' ὅλα ταῦτα ἡ
κατάστασις δὲν ἐφαίνετο δι' ἐμελλε νὰ ἐξο-
μαλυνθῇ διὰ τῆς νέας Κυβερνήσεως. Ὁ
Ράλλης ἦτο κεκηρυγμένος ὑπὲρ τῆς ἀμέσου
διαλύσεως τῆς Βουλῆς, τῆς ὁποίας τὴν ὑπό-
σχεσιν καὶ εἶχε λάβει παρὰ τοῦ Βασιλέως,
ἐπιδικῶν νὰ φέρῃ πλειοψηφίαν βουλευτῶν
ἰδικῶν τῶν διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνον ἔλε-
γεν δι' ἡδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ψήφισιν
τοῦ ἀνορθωτικοῦ τοῦ προγράμματος. Ἐξ
ἀναθέτου ὅμως ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος,
πιστεύων δι' ἡ ἀνορθώσεως δὲν ἦτο ἔργον
προσωπικῶν κομμάτων, ἐπέμεινε διὰ τῶν
δημοσιευμάτων του ὅπως κληθῇ πάραυτα
ἡ ὑπάκουσα Βουλὴ καὶ ἐπιληφθῇ τοῦ ἀ-
νορθωτικοῦ ἔργου. Ἡ τοιαύτη ἀντίθεσις
γνωμῶν, καὶ αἱ πληροφορίαι δι' οἱ ἀξιωμα-
τικοὶ τοῦ Συνδέσμου ἐξηκολούθησαν τὴν ἐν
τῷ Στρατῷ προπαγάνδαν τῶν ὑπὲρ τοῦ κι-
νήματος ἐξηγγέλασαν τὸν Ράλλην νὰ ἐφαρ-
μώσῃ τὴν κατὰ τῶν πρωτεργατῶν τοῦ κινή-
ματος κατὰδικωτικὰ μέτρα.

Πρῶτη ληφθεῖσα ἀπόφασις ἦτο νὰ ἐνερ-
γηθῶν ἀθροῖα μεταθέσεις τῶν ἐν τῇ Φρου-
ρᾷ Ἀθηνῶν ὑπηρετούντων ἀξιωματικῶν εἰς
τὰς ἐπαρχίας, παραλλήλως δὲ καὶ ἡ σύλ-
ληψις τῶν ἐνεργότερων δρόντων εἰς τῶν
ἀγῶνα. Ἡ ἐνέργεια τῶν ἀρχῶν ἐπρόκειτο
νὰ στραφῇ ἰδίως κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν
Ζυμβρακάκη, Σάρρου, Ταρπακοπούλου,
Λιόλιου, Τυπάλδου καὶ Χατζηκυριάκου,
περὶ ὧν εἶχε πληροφορίας τὸ Φρουραρχεῖον
διὰ τῶν κατασκόπων του δι' εἶχον συνέλ-
θει εἰς ἐπανεπιλημμένας συσκέψεις, καὶ εἶ-
χον λάβει σοβαρὰς ἀποφάσεις στροφομένης
κατὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ ἔργου.

Τὰ κοινολογηθέντα μέτρα τῶν ἀρχῶν περὶ
καταδιώξεως τῶν ἀξιωματικῶν, ὡς καὶ αἱ
ἀόριστοι, ἀλλὰ κάπως τρομακτικαί, φήμαι
περὶ τοῦ μελετωμένου κινήματος εἶχον δι-
μουρῆσαι σκοτεινὴν ἀτμόσφαιραν, ἡ ὅ-
ποια ἐπέβη τὰ στήθη τῶν πολιτῶν. Εἰς
ὅλα τὰ κέντρα δὲν ἠκούετο ἄλλη συζήτησις
ἀπὸ τὴν σχετικὴν μετὰ τῶν στρατιωτικῶν κινήματι.

Αἱ κυκλοφοροῦσαι διαδόσεις ἦσαν ἀπι-
στεύτως τρομακτικαί. Ἄλλαι ἀνέφερον δι'
ἐπέκειτο ἡ κατάλυσις τοῦ πολιτεύματος καὶ
ἄλλαι δι' εἶχον ἀποφασίσθῃ ὁ τυφεισμὸς
ὄλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν ὑπαρχόντων Κομ-
μάτων. Ἐννοεῖται δι' ἡ δυσφορία τοῦ λαοῦ
κατὰ τῆς καταστάσεως ἦτο τοιαύτη, ὥστε

ἐλάχιστα ἦσαν ἐκεῖνοι μεταξὺ τῶν πολιτῶν,
οἵτινες ἀπεδοκίμαζον καὶ τὰς αἰματηροτέ-
ρας ἀκόμη ἐκ τῶν διαθρολουμένων ἀποφά-
σεων τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου. Τὰ πράγ-
ματα εἶχαν φθάσει εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ
ὁ λαὸς ἤθελε μίαν ἐκκαθάρισιν, ἀδιαφορῶν
ἐάν αὐτὴ, θὰ συντελεσθῇ κατὰ σκληρὸν ἢ
ἥπιον τρόπον.

Ἐνῷ ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἐσχεδιάζε πάν-
τα ταῦτα καὶ ἡ κοινὴ γνώμη διετέλει ὑπὸ
τὴν νευρικότητι τὴν ὁποῖαν περιεγράφω-
μεν, οἱ Ἀξιωματικοὶ κατεγίνοντο πυρτω-
δῶς εἰς τὸν ἀρειώτερον καταρατισμὸν τοῦ
Συνδέσμου των.

Συμπήξαντες ἤδη αὐτὸν, ὄφειλον νὰ τοῦ
εὗρουν καὶ τὸν ἀρχηγὸν του, ὅστις μετὰ
τῆς ἐκλειψίσεως ἤδη ὀριστικῆς Διοικητικῆς
Ἐπιτροπῆς θὰ διηθύνε καὶ θὰ ἐξεπροσώ-
πει τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὰς σχέσεις τῆς
αἵτινης, δὲν θὰ ἐσπεροῦντο ἐπισήμου γαρ-
κτῆρος, ἐάν, ὅπως προεβλέπετο, ἐπετύγγα-
νεν ἐν τῇ ἐπικειμένη βιαίᾳ ἐκδηλώσει τῆς.
Καὶ κατ' ἀρχάς μὲν ἐρρίφθη ἡ γνώμη νὰ
διευθύνουν τὸν Στρατιωτικὸν Σύνδεσμον οἱ
κατὰ βαθμὸν ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς
ἐπιτροπῆς. Ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη ἐγκατελεί-
φθη, διότι κατενοήθη δι' αἱ πολυμελῆς
διεσθύνσεις ἤθελεν ἐπιφέρει δυσχερείας εἰς
τὸ ἔργον τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος. Ἐσκέ-
φθησαν κατόπιν οἱ ἀξιωματικοὶ νὰ ἀναγνω-
ρίσουν ὡς ἀρχηγὸν τῶν οὐχὶ στρατιωτικῶν
ἀλλὰ πολιτικῶν πρόσωπων καὶ ὡς τοιοῦτος
ὑπεδείχθη παρὰ πολλῶν ὁ Νικόλαος Δημη-
τρακόπουλος. Ἐπειδὴ ὅμως οὗτος βολιδο-
σκοπηθεὶς, ἐφίνη διστακτικῶς ὅπως ἀνα-
λάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἠγεσίας τοῦ κινήμα-
τος, ἀπεφασίσθη νὰ ἀναζητηθῇ ὁ ἀρχηγὸς
μεταξὺ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ
στρατεύματος. Τὰ ὀνόματα τὰ ὁποῖα ἐπε-
κράτησαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἦσαν: τοῦ
στρατιῆ τοῦ Σιολένοσκου, τοῦ συνταγματάρχου
τοῦ πυροβολικοῦ Νικολάου Ζορμπά καὶ τοῦ
ἀντισυνταγματάρχου τοῦ ἰδίου ὄπλου Λαπα-
θιώτη. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων προετιμήθη
ὁ Ν. Ζορμπάς, πρὸς τὸν ὅποιον ἀπεφασί-
σθη νὰ σταλῇ ἐπιτροπὴ, ἵνα τὸν βολιδο-
σκοπήσῃ ἐάν δέχεται τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κι-
νήματος.

(Ἀῦριον συνέχεια)

Τριάντα χρόνια Πρώτα 18 Φεβ. 1926. Δημοσιογραφικῆς ζωῆς

ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ.— ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ κ. ΖΟΡΜΠΑ.— Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΩΟΥΣ ΖΟΡΜΠΑ.— Η ΑΠΕΧΘΕΙΑ ΤΟΥ ΖΟΡΜΠΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΒΙΑΙΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ.— ΟΙ ΘΕΡΜΟΑΙΜΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΑΙ.— ΠΩΣ ΚΑΤΕΣΤΑΛΗ ΕΝΑ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ.

ΚΩΣΤΗ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Πρὶν ὅμως πραγματοποιηθῆ ἡ ἀπόφασις περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν Ζορμπάν, ἐθεωρήθη σκόπιμον νὰ βολιδοσκοπηθῶν καὶ ἄλλαι τιτὲς στρατιωτικαὶ προσωπικότητες, μεγαλυτέραι ἐμπνεύσει ἐμπιστοσύνην πρὸς τοὺς ἀξιοματικούς, οἵτινες ἤθελον τὸν ἀρχηγόν των μᾶλλον ἀποφασιστικὸν καὶ δραστήριον. Πράγματι δὲ ἀπειλήθησαν πρὸς τὸν ἀνισυντάγματον Λαπαθιώτην, πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Βακάλου καὶ πρὸς τὸν συνταγματάρχην Ψαροδήμον. Ἄλλ' ὁ μὲν πρῶτος, καίτοι ἐπίδοκίμασε τὸ κίνημα καὶ εὐρέθη καθ' ὅλα σύμφωνος μετὰ τῶν στασιασῶν, ἠρησθη νὰ δεχθῆ τὰς εὐθύναις τῆς ἀρχηγίας, ἐκ φόβου μήπως ἐγκτελειπτο εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ὅποιον θὰ ἀνελάμβανε, ὁ δὲ Βακάλου ἐκηρύχθη κατὰ πάσης ἀνατρεπτικῆς ἐνεργείας, μὴ θελήσας οὕτε νὰ ἀναμειχθῆ καὶ εἰς τὸ κίνημα. Ὁ συνταγματάρχης Ψαροδήμος εὐρέθη μὲν σύμφωνος πρὸς τὰς σκέψεις τῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ καὶ οὗτος δὲν συγκρατήθη νὰ γίνῃ ἀρχηγός των. Δὲν ἀπέμνησεν συνεπῶς παρὰ ὁ Ζορμπάς, καὶ πρὸς τοῦτον τὴν 1ην Αὐγούστου μετέβη ἐπιτροπῆ, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν λοχαγῶν Φικιώρη καὶ Γουβέλη καὶ τοῦ ἰατροῦ Ζυμβρακάκη, μὲ τὴν ἐντολήν νὰ ἀναδύσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχηγίαν τῆς Ἐπαναστάσεως. Ὁ συνταγματάρχης Ζορμπάς ἀπεδέχθη ἀνευ δισταγμῶν τὸ προτεινόμενον ἀξίωμα, ἐξήτησε ὅμως πρὸς τῆς ἐπιτροπῆς πληροφορίας ἐάν, ἐκτός τοῦ στρατοῦ, εἶχον προσηλυτισθῆ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐξεγέρσεως καὶ λαϊκαὶ ὁμάδες, τῶν ὁποίων τὴν συμμετοχὴν ἐθεώρει οὕτως ἀναγκαίαν ὡς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κινήματος.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεκοίνωσε τότε ὅτι εἶχον προῖδει καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τὴν ἀνάγκην τῆς συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ κίνημα καὶ ὅτι εἶχον ἀποταθῆ εἰς διαφόρους λαϊκὰς ὁργανώσεις, μὴ οὐδὲ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἠδύνατο ἀσφαλῶς νὰ συγκρατηθῶν μετὰ τῶν ὁπαδῶν των τὸν Ἐργοκίδον Σύλλογον Ἀθηνῶν, τὴν Κρητικὴν Ἀδελφότητα καὶ διάφορα ἄλλα ἐργατικὰ σωματεία. Ὁ Διηγηγορικὸς Σύλλογος βολιδοσκοπηθεὶς καταλλῶς ἐπέδειξε τελείαν ἀδιαφορίαν. Ὁ Ζορμπάς ἐμεινε εὐχαριστήμενος ἀπὸ τὰς πρώτας αὐτὰς ἐνεργείας καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου του κομίζουσα εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τὴν ἀπάντησιν αὐτοῦ εἰς τὸν Στρατιωτικὸν Σύνδεσμον· ἀπέκτα πλέον τὸν ὀριστικὸν ἀρχηγόν του.

* * *

Ἄλλὰ ποίος ἦτο ὁ ἀρχηγὸς οὗτος; Κἀποιοὶ στρατιωτικὸς ὁ ὅποιος ἐγνωρίζε κατὰ βάθος τὸν χαρακτῆρα τοῦ Νικολάου Ζορμπά μὴ οὐδὲν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνακηρυξίν τουτοῦ ὡς ἀρχηγοῦ;

— Ὁ ἀρχηγὸς σὰς μοῦ φαίνεται ὡς ἱεροκῆρυξ φορῶν τὴν πανοπλίαν τοῦ Καρολομάγνου.

Ἡ παρομοίωσις ἦτο ὀπωσδήποτε ὑπερβολικὴ. Ἄλλ' ὅπως ἀπείχετο ἀπὸ τὰ κατ'ὸν ἄνωγον γεγονότα, δὲν ἀντίστατον καὶ πολὺ ἀπὸ τὴν πραγματικότητά. Ὁ Ζορμπάς ἀντιζηρῶν ἦτο εἰς ἀξιοματικὸς μορφωμένος, εἶχε δὲ καὶ πολιτικὸς ἠθὸς καὶ αἴσθησιν. Ἄλλ' ἐστέρειτο μόνον. Ἡ ἐπακοίσις εἰς τὸ πρῶτον του εὗρε τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον ὅστις θὰ τὴν ἐνέπνευε. Ψυχρὸς, ἠρεμὸς, φρόνιμος, συζητητικὸς δι' ὅλα, ἦτο βέβαιον οἱ δὲν θὰ ἐπέτρειπον οἰανδήποτε παρεκτροπὴν, ἀλλ' ἐπίσης ἦτο βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ἐπέτρειπε καὶ οἱ οἱ ἠποτε ἀναλαμπὴν εἰς τὸ κίνημα τοῦ ὁποίου ἐθετῆ ἐπὶ κεφαλῆς. Τοῦτο καὶ συνέβη ἀκριβῶς. Ἡ ἐπαναστασις, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ζορμπά, ἐπέτρεψε ἐπ' ἀνά τοῦ ἔθνος ὡς μία θωπεία ἐαρινῆς ζεφύρου. Εἰρηνωτέραις ἡμέραις δὲν διηλύθη ἀληθῶς ὁ λαὸς ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ κινήματος. Κανεὶς πολιτικὸς ἢ πολιτικῆς, ἀντιτιθέμενος πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν στασιασάντων ἀξιωματικῶν, δὲν ἐπαθε τίποτε, εἶναι δὲ ἴσως μοναδικὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τὸ ὅτι ἐγένετο μία ἀνατροπὴ καὶ ἀσάφως χωρὶς νὰ θυγῶν τὸ παραπάνω τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια ἦσαν ἀναμειγμένα εἰς αὐτὴν. Βιαιότητες, ἀγριότητες, ἐκδικήσεις οὐδὲν ἐσημειώθησαν οὐδαμῶς, ἐάν δὲ ἐξαιρέσει κανεὶς τὸ ἀθῶον ξυλοκόπημα τοῦ νευρολόγου ἰατροῦ Σιμωνίδου Βλαβιανοῦ, δαρέντος εἰς τὴν Ὀμόνοιαν ὑπὸ τινῶν εὐεξάπτων ὑπαξιωματικῶν, διότι ἐδημοσίευσεν ἀρθρον σχετικὸν μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ τὴν ὀλίγον θεατρικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἀποστράτου ὑπολοχαγοῦ Σωκράτους Χαλκιοπούλου, καμμία ἄλλη παρεκτροπὴ δὲν δύναται ν' ἀποδοθῆ εἰς τὸ κίνημα ἐκείνου. Τόση μάλιστα ἦτο ἡ ἡμερότης τῶν στασιασῶν, ὥστε ἐνθυμούμαι οἱ ὁ ὑπολοχαγὸς Χαλκιοπούλου, μετὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐπίθεσιν, ἐπέβη ἀμάξης καὶ, ὄρθιος ἰστάμενος ἐντὸς αὐτῆς, διηλύθη ὀλόκληρον τὴν ὁδὸν Σταδίου καλῶν τὰ πλήθη νὰ θαυμάσουν τὰ ἔργα τῶν μπράβων τοῦ Ζορμπά, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸν ἐνοχλήσῃ εἰς τὴν ἐκτάκτως θεατρικὴν καὶ θορυβώδη ἐκείνην ἀμαξοδρομίαν του.

Πάντα δὲ ταῦτα ὠφείλοντο εἰς τὸν Ἀρχηγόν: Τὸν Ζορμπάν ὁ καλὸς ἀνθρώπος ἐνοοῦσε νὰ καμῆ ἐπαναστασίαν χωρὶς ἐπαναστατικὰς πράξεις, ἀπαρῶντα ὅπως ἡ ἰδιότροπος ἐκείνη Ἀγγλὴ ἢ ὅποια ἤθελε νὰ κάμῃ σκορδαλιαν χωρὶς σκορδον. Καὶ ἡ μὲν ἱστορία δὲν ἀναφέρει ἐάν ἡ ἀπόπειρα τῆς Ἀγγλίδος ἐπέτυχεν. Ἄλλ' ἡ ἀπόπειρα τοῦ Νικολάου Ζορμπά εἶχεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Ὅχι ὅμως καὶ ἀνευ κόπων καὶ πρῶτα σπαθειῶν. Διότι τὰ ἀνήσυχτα καὶ ἐπαναστατικὰ στοιχεῖα δὲν ἔλειπον ἀπὸ τὸν Στρατιωτικὸν Σύνδεσμον, ἦτο δὲ ὑποχρεωμένος ὁ Ἀρχηγὸς νὰ παρακολούθῃ καὶ ἐπιβλέπῃ περισσοτέρων τοῦ ὁπαδῶν του παρα τοῦς ἀντιπάλους του. Ὁ Κοκὸς Τυπάλδος, ὁ Ἰωάννης Βελισσαρίου καὶ ἄλλοι τινες θερμοαῖμοι ἀξιωματικοὶ ἦσαν ἡ διαρκὴς ἀνησυχία του. Ἦθελον βίαια μέτρα καὶ ὁ Ζορμπάς διὰ νὰ τοῦς συγκρατῆ ἠναγκάζετο νὰ ἐχθὴ κατασκοπεύει πλησίον των. Ἄλλ' καὶ μετὰ τὸ τοῦ σώματος τῶν ὑπαξιωματικῶν δὲν ὑπῆρχον ὀλίγοι οἱ ζῶντες, ἀπειλοῦντες ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἐκτραποῦν εἰς πραξικοπήματα. Οὗτοι μίαν ἡμέραν ἀπεφασίσαν νὰ κακοποιήσουν τὸν διευθυντὴν τῆς «Ἐστίας» Ἀδωνὶν Κύρου. Ὁ Ζορμπάς μαθὼν τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐξαπέστειλε παραυτὰ τὸν Στέφανον Γρανίτσαν μετὰ τινῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὴν παλαιὰν ἀγορὰν, εἰς τι οἰκωπώλειον τῆς ὁποίας ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ ὑπαξιωματικοὶ, οἱ προτιθέμενοι νὰ ἐπιχειρήσουν τὴν ἐπίθεσιν, ἀναμενοντες τὴν ὄραν τοῦ πραξικοπήματος. Ὁ Γρανίτσης καὶ οἱ συνοδοὶ του κατ' ὁρμὴν διὰ συμβουλῶν καὶ ἀρκετῶν ὀκάδων ἐκλεκτοῦ ρετινιάτου νὰ πείσουν τοὺς πραξικοπηματίας, ὡς ὅπως ἐγκαταλείψουν τὸ σχέδιόν των, οὕτω δὲ ὁ Ἀδωνὶς Κύρου ἀπέφραξεν ἐν ὑλοκόπημα τὸ ὅποιον θὰ ἐβάρυνε πολὺ εἰς τὴν θέσιν του ὅταν βραδύτερον θὰ ἐνεφανίζετο εἰς τὴν πρωτοπορείαν τῆς βενιζελικῆς ἀνορθώσεως.

Ἄλλὰ τοσοῦτον ἦσαν χαρακτῆρα καὶ τοιαύτας εἰρηναίας διαθέσεις ἔχων ὁ Ζορμπάς, ἐφρόντιζε μετὰ κάθε τρόπον νὰ μὴ φαίνεται παντάπασιν κατώτερος τοῦ ταρχαῶδους ἀξιώματος τοῦ ὁποίου τοῦ εἶχεν ἀνατεθῆ. Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς οἵτινες ἔγραφον ἄρ-

θρα ἀματρητοῦ περιεχομένου, οὐδέποτε ἠρνεῖτο τὴν ἐγκρίσιν αὐτοῦ ὅπως ταῦτα δημοσιευθῶν εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἐπαναστάσεως, τὸν «Χρόνον». Ἐν τοῖσις εἰς ἐμὲ εἶχεν ἀπευθύνει ἐπιστολὴν αὐστηράν, καθίστων με προσωπικῶς ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν δημοσίευσιν ἣτις δὲν θὰ προήρχετο ἀπὸ τὸν Θεάνον Λιδωρικὴν ἢ τὸν ἀρχιστον δὲν θὰ ἦτο σύμφωνος πρὸς τὸ εἰρηνωτικώτατον πρόγραμμά του. Ἡ τοιαύτη τακτικὴ εἶνε ἀληθῆς, εἶχε καταστήσει τὴν θέσιν μου ἐκτάκτως δυσχεροῦ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, οὐχὶ δὲ ἄπαξ εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λογομαχῶ με ἀξιωματικούς οἱ ὅποιοι ἐπέμνησεν νὰ δημοσιεύσω τὰ ἐγκριθέντα ὑπὸ τοῦ ἀρχιγοῦ ἄρθρα των. Ἄλλ' ὑφιστάμενη ἀγογγύστως τὸ μαρτύριον τοῦτο, ὀλίγον δὲ κατ' ὀλίγον ἐσυνήθισα νὰ τὸ θεωρῶ διασκευαστικόν. Μίαν ἡμέραν λοχαγὸς τις, τὸν ὅποιον ἐνέπαιζον ἐπὶ ἐβδομάδας διὰ τὴν δημοσίευσιν ἄρθρου του φέροντος τὴν ἐγκριτικὴν ὑπογραφήν τοῦ Ζορμπά, ἔχασε τέλος: τὴν φρασίαν μου ἤρξατο νὰ μοῦ ὀμιλῆ κατὰ βιαιότατον τρόπον, ἀποκαλῶν με ἀσβῆθ' ἢ ὡς ἄτιμος διαπαιγνῶν τοῦ Ἀρχιγοῦ.

Ἐπειδὴ ὁ Λοχαγὸς ἐφάρμαξε ἐξαιρετικῶς ὀργισμένος, ἐσκέφθη ὅτι ἐπείπε νὰ τοῦ ἐξηγήσω τί ἐπὶ τέλους συνέβαινε. Τοῦ ἐπέδειξα τὴν πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν τοῦ Ζορμπά. Ὁ ἀτυχεὶς ἀναγνώσας ταύτην ἐμεινε κατὰ πλῆκτος. Ἐφυγε χωρὶς νὰ μὲ χαιρετίσῃ καὶ δὲν ἔγραψε ποτὲ πλέον ἄρθρον διὰ τὴν ἐφημερίδα μου. Φρονῶ μάλιστα ὅτι καὶ δὲν ἔλαβε μέρος εἰς κ. μίαν ἄλλην ἐπαναστάσιν. Ἀνεξαρτήτως ὅλων αὐτῶν ὁ Νικόλαος Ζορμπάς ἦτο ἀνὴρ νουνηχέστατος καὶ πολιτικώτατος. Εἰς τὴν σύνεσιν του ὀφείλει Τόπος: τὴν ἀποψιγὴν τοῦ αἵματοκυλίσματος. Διότι εἶνε βέβαιον ἐάν καὶ οὗτος παρεστρετο ἀπὸ τοὺς θερμοαίμους καὶ ἐπέτρειπε τὰς βιαιότητας, τὰ πράγματα θὰ ἐλάμβανον ἀλλοίαν ὁλως τροπὴν. Τὰ κόμματα ἦσαν ἰσχυρότατα τότε, ἐάν δὲ συνεκρατήθησαν ἀπὸ τοῦ νὰ ὁργανώσουν ἀντίστασιν κατὰ τοῦ κινήματος τῶν ἀξιωματικῶν, τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἠπιότητα, μεθ' ἧς τὰ μετεχειρίσθη ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως. Δὲν ἐπέτρειπε νὰ κακοποιηθῆ κανεὶς πολιτικὸς, τοιοῦτοτρόπως δὲ ἡ ἀγανάκτησις τῶν ἀνιπάλων δὲν ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλωθῆ. Νὰ μὴ νομισθῆ δὲ ὅτι παρομοία ἐκδήλωσις ἦτο ἀκίνδυνος. Ὁ Λαὸς, ὅσον καὶ ἂν ἐφαίνετο ἐγκρίων τὸ κίνημα, κατὰ βάθος δὲν τὸ συνενάθει λόγῳ τοῦ ὅτι τοῦτο εἶχεν ὁργανωθῆ ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν, τοὺς ὁποίους τὰ πλήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ 97 δὲν ἔβλεπον καθόλου με ἕμενές ὄμμα. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐπέκρινε τὸ γεγονός, κατ' ὅ πλείστοι Πρόδρομοι Συντεχνιῶν, ἐξ ἐκείνων αἰῶνας ἔλαβον μέρος εἰς τὸ Συλλαλητήριον τοῦ Πεδίου τοῦ Ἀρεῶς, τὸ συγκροτηθὲν ὀπως ἐπίδοκίμασεν τὴν Ἐπαναστάσιν, ἐφορήθησαν ὀλίγον κατὸν ἐπισκεπτόμενον ἐν ὄρῳ οὐκίως τοὺς πολιτικῶν τῶν κομμάτων. Ὁ Ζορμπάς λοιπὸν μετὰ τὴν τακτικὴν του κατέκτησεν ἀναμφιβόλως μίαν θέσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Πατρίδος μου. Δὲν ἦν δύνάτο βεβαίως, τῆσκαρον, νὰ εἴπῃ ὡς ὁ Ἐπαμεινώνδας ὅτι «ἄφηνεν ὀπίσω του δύο ἐνδοξα τέκνα, τὰ Λεόντρεα καὶ τὴν Μινυτιαν». Ἡ δύνατο ὅμως νὰ εἴπῃ ὅτι ἄφηνε μίαν σφόδρα κόρην, τὴν Ἐπαναστάσιν τοῦ 1939, ἣτις, ἐνώ ἐξεπλήρωσεν ἀριστὰ τὸν προορισμόν της, ἐπέτυχεν τοῦτο χωρὶς τὰ συνήθη αἵματα καὶ τὰς ἀγριότητας.

(Ἀδριον συνέχεια)

«Αθλητικής Ένώσεως Αμαρουσίου» και Πειραιϊκού Συνδέσμου»

Τὸ πρόγραμμα κινήσεων θὰ περιλαμβάνῃ 2 κατηγορίας: ἄθλων καὶ ἐφήβων. Ἡμέραι τῆς ὁργανώσεως τῶν ἀγῶνων ἀρτίστησαν ἢ 23η, 24η καὶ 25η Ἀπριλίου.

W

Προεσπεοὶς ἐν τῷ «Ἀκταίῳ»

Μία ἀπὸ τὰς καλύτερας κοσμικὰς συγκυρώσεις θὰ λάβῃ χώραν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸ ἐν Ν. Φαλήρῳ ξενοδοχεῖον «Ἀκταίων» ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ δοθῇ ἡ ἑτησία χορευτικὴ προεσπερὶς τοῦ «Ὀμίλου Ἑρετῶν».

Ἡ διάμερις τοῦ κ. Ἐλαχοπούλου

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐδόθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» ἡ 1η ἐφ'ετεινὴ ὁμιλία τῆς «Πανελληνίου Ἀνθρωπιστικῆς Ἐνώσεως». Ὄμιλησεν ὁ διαπρεπὴς παιδαγωγὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Ἐξαρχόπουλος περὶ τῆς μητρικῆς γλώσσης καὶ τοῦ Σχολείου. Τὴν ὁμιλίαν ἐτίμησαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Λιβαθινόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του, οἱ Μητροπολίται Ἀθηνῶν, Κορινθίας, Γόρτυνος καὶ Ἡλείας, ὁ πρῶτος ὑπουργὸς Παιδείας κ. Σπυρίδης, ὁ πολιτευτὴς κ. Γ. Μεταξᾶς, ἐπιστήμονες, λόγιοι, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Χατζηδάκης, Μεσολωρᾶς, Βορέας, Σκάσης, Ἀδαμαντίου, Πεζόπουλος, Βολωνάκης, Λογοθέτης καὶ ἄλλοι καὶ ὁ πρῶτος τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σ. Μετάρδος καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ διανοουμένου κόσμου. Ὁ καθηγητὴς ἐν μέσῳ παρατεταμένων χειροκροτημάτων τοῦ κατακλύσαντος τὴν αἴθουσαν πλήθους, ἀνέπτυξε τὸ θέμα τοῦ ἀπὸ παιδαγωγικῆς ἀπόψεως, καταλήξας εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ παῖς εἰς τὸ σχολεῖον πρέπει νὰ μανθάνῃ ὄχι τὴν γλῶσσαν τὴν ἀναρχικὴν καὶ πτωχὴν μητρικὴν, ἀλλὰ τὴν γλῶσσαν τῶν ἐπιστημονικῶν τάξεων, διὰ τῆς ὁποίας θὰ εἰσελθῇ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν πολιτισμὸν τοῦ ἔθνους. Ὁ ὁμιλητὴς μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου του ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν ἄλλων παρισταμένων.

Μία ἐμφάνισις

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο ἡ δοκιμὴ τῶν δύο θεατρικῶν ἔργων, μετὰ τὰ ὁποία πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ ἐφέτος τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς καθηγητρίας δεσποινίδος Σαβερίας Κανελλοπούλου τμήμα τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὁδείου. Τὰ δύο ταῦτα ἔργα εἰνε «Ὁ Ἄγνωστος» δράμα τοῦ Γ. Τσοκοπούλου καὶ «Ὁ Θάνατος τοῦ Περικλέους» τοῦ Δημ. Κορομηλά. Λαμβάνουν μέρος αἱ δεσποινίδες Νότα Πρίμα, Λόλα Πάνου, Μ. Νικολοπούλου καὶ οἱ κ. κ. Ν. Κριεζῆς, Ν. Λαζαρίδης, Ἀπ. Ἀβδελόπουλος καὶ Εὐάγγ. Κριεζίδης. Ἡ παράστασις θὰ δοθῇ τὴν 7ην μ. μ. τοῦ Σαββατοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου.

Μουσικὴ κίνησις

Ἐξεδόθησαν «Τέσσαρες Κυθηραϊκοὶ Χοροὶ» τοῦ κ. Δημ. Μητροπούλου καθηγητοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου καὶ πωλοῦνται εἰς τὸν Μουσικὸν οἶκον Καζάζη, ὁδὸς Σταδίου.

Ἐκτανθία

Ἡ μεθαυριανὴ 18η συναυλία συνδρομητῶν τοῦ «Συλλόγου Συνουλιῶν» θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἀπὸ τὰς πλέον ἐκλεκτὰς τῆς ἐφ'ετεινῆς περιόδου. Θὰ ἐμφανισθῇ εἰς αὐτὴν διὰ πρῶτην φορὰν ὁ διάσημος Ἰταλὸς καλλιτέχνης τοῦ βιολιῦ κ. Αἰ. Serato εἰς τὸ «κονσέρτο διὰ βιολι» τοῦ Μπετόβεν. Εἰς τὴν αὐτὴν συναυλίαν θὰ λάβῃ μέρος καὶ ἡ κ. Μάγνη Τριανταφύλλου, ἡ ὁποία θὰ τραγουδήσῃ τὴν περίφημον διὰ τὰς δυσκολοτάτας «Coloratures» αὐτῆς ἄριαν τῆς Ζερμινέτας, ἀπὸ τὸ μελόδραμα τοῦ Στραῦς «Ἀριάνδη στὴ Νάξος». Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν συναυλίαν προσδίδει ἐπίσης ἡ πρῶτη ἐκτέλεσις τοῦ συμφωνητικοῦ ἔργου τοῦ κ. Βάρβογλη «Τὸ πανηγύρι». Πρόκειται περὶ συνθέσεως τὴν ὁποίαν ἔγραψεν ὁ ἐκλεκτὸς μουσουργὸς εἰς τὸ Παρίσι τῷ 1905, καὶ ἐνορχήστρωσε μόλις πέρυσι μετὰ νέαν ἐπεξεργασίαν. — Ὑπενθυμιζομεν τὸ ρεσιτάλ πιάνου, τὸ ὁποῖον δίδει σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὄρα 6 1/2 εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁδείου ἡ

νοσοπόλου, Μαυρομιχάλη καὶ Ἀραχάβης. Ν. Οἰκονομίδου, Σολωμοῦ 2. Γ. Κάρλη, Προαστείου-Ἀκαδημίας. Βυρίνη καὶ Ταμπάογλου, Γ' Σεπτεμβρίου 10. Γ. Κωστοκονέλλη, Ἡπείρου καὶ Φυλῆς. Μ. Σκορδάκη Πατησίων 213. Χ. Σάνδρη, Χρემωνίδου-Ψυττοῦ. Ν. Καρδαμίτση, Καλλιθέα.

Ταχυδρομεῖον

ΠΕΜΠΤΗ, 18 Φεβρουαρίου 1928. — «Κ. Τόγιας» 6 π. μ. Κέα, Κάρυστον, Γαῦριον, Μπαταί, Πάνοριον. «Ρουμανικόν» 10 π. μ. Αἴγυπτον. «Ναυκρατοῦσα» 2 μ. μ. Σάμη, Φισκάρδον, Ἄγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν. «Ἐλευθερία» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν. Ἄγ. Σαράντα, Ἰταλίαν. «Ἀγγλική» 2 μ. μ. Βόλον, Θεσσαλονίκην. «Ζάκυνθος» 2 μ. μ. Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον. «Δενδρινός» 2 μ. μ. Χίον, Μιτυλήνην. «Θράσυλλος» 2 μ. μ. Κρήτην. «Ἄγ. Γεώργιος» 2 μ. μ. Κορινθιακόν, Ἰθάκην.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ὉΔΕΙΟΥ

(ΦΕΙΔΙΟΥ 3)

Σήμερον ὄρα 6 1/2 Μ.Μ.
RECITAL ΠΙΑΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΔΟΣ
ELLY STEINHAUER

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:

Ἔργα: Σκερλάτι, Μπάχ-Μπουζένι, Σούμπερτ, Σοπέν, Λίστ.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Εἰσόδος γενικὴ Δρ. 50

Μαθητικὰ Δρ. 20

EINE
καὶ θά
ΜΕΙΝΗ
ΑΘΑΝΑΤΟΝ
τὸ
μεγαλοῦργημα
τοῦ
ΔΕΝΕΡΥ
ΔΥΟ
ΟΡΦΑΝΑΙ
ποῦ
προβάλλεται τὴν Δευτέραν
ἐν τῷ
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
τοῦ μεγαλυτέρου
σκηνοθέτου τοῦ
Κόσμου
ΓΚΡΙΦΙΘ
ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΕΙ
ἡ μεγάλη τραγωδία
ΛΙΛΙΑΝ - ΖΙΣ

ΛΑΧ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

Πρὸς ἱκανοποίησιν ὅλων ὅσοι μετέχουν εἰς τὸ σύστημά του ἐπὶ εὐρυτέρων βάσεων. — ΤὴΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑΝ ΙΡΙΣ δύναται νὰ γίνῃ. Τὰ σπάνια ψηφία τῆς φράσεως θὰ κυκλίσθωσι. Ὅσοι ἀπὸ σήμερον συμπληρῶνουν τὴν μετὰ καθαρὸ γράμματόν τοῦ ὀνοματεπώνυμον δυνάμει τῶν, εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐταιρίας λαμβάνουν ΑΡΙΘΜΟΝ ἰδιοχείρου ἢ ταχυδρομικοῦ εἰς ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ. Κληρώσεις θὰ γίνωνται ἐντὸς τοῦ ἔτους 1928. — Τὴν πρῶτην Κυριακὴν τοῦ Ἰουνίου. Τὴν πρῶτην Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου. — Τὸ ὄρα 11ην π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρίας τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀν τὸ ἐπιθυμοῦν. Εἰς τὴν κληρωτὴν θὰ τίθενται τόσοι κληρωτῆται ὅσοι συμπληρωμένας φράσεις. Εἰς ἑκάστην κληρωτὴν θὰ κερδίζωσι 2 δραχμαὶ χιλίας. Οἱ ἐπόμενοι δύο ἀριθμοὶ θὰ κερδίζωσι πέντε ἀριθμοὶ θὰ κερδίζωσι ἀνὰ ἑκάστην ἀριθμὸν ἀνὰ ἑν κτυτίον περιέχον 48 μεγάλα ἱσορροπῆ ἀριθμοὶ ἀνὰ ἑν κτυτίον περιέχον ΣΟΚΟΛΑΤΑ ἀριθμοὶ ἀνὰ ἑν κτυτίον περιέχον ΣΟΚΟΛΑΤΑ ὅρα θὰ γνωστοποιῶνται διὰ τῶν ἐφημερίδων θὰ γίνεσθαι διὰ τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Ἐταιρίας. Ὅλοι λοιπὸν εἰς τὸ Λαχεύριον.

KAZINO Δ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΗΜΕΡΟΝ
Σταθμὸς αὐτοκινῶν
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ "ΓΑΜΒΕΤΑΣ"

Διότι ὁ μὲν συνεταῖρος μου ἐλάμβανεν ἐξήκοντα δραχμὰς μηνιαίως καὶ διαρκῆς εἰσιτήριον Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, δηλαδὴ ὅ,τι ἐχρειάζετο διὰ νὰ γράφῃ μίαν καλῶς δικαιολογημένην ἀφορμὴν αὐτοκτονίας, ἐγὼ δὲ εἰκοσιπέντε δραχμὰς τὴν ἐβδομάδα, ἀπὸ τὸν «Κώδωνα», εἰάν ὑπῆρχον, καὶ ἓνα ζευγάρι γάντια ἀπὸ τὸν Κουσουλάκον ἐκάστην παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους. Ἄλλ' ἤμεθα ὅπωςδῆποτε εὐχарιστημένοι, διότι εἶχομεν ἐπιτύχει νὰ ζητοῦν τὴν συνεργασίαν μας. Ἐπειτα ἦσαν καὶ αἱ ὑποσχέσεις διὰ τὸ μέλλον. Ὁ Κουσουλάκος ἠλπιζεν ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ κάμῃ τὸ «Σκρίπ» ἡμερήσιον, ὅτε ὅλοι ἡμεῖς θὰ ἀπηρτίζομεν τὸ ἐπιτελεῖον του, ἀμοιβόμενοι πλέον ὄχι μὲ γάντια, ὁ δὲ «Κώδων» διὰ τῆς ἀνεψιάς τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη κυρίας Ὀλιγκας Χρυσοσπάθη ἐβεβαίουν ὅτι πέντε ἐκ τῶν καλυτέρων Νομαρχιῶν τοῦ Κράτους ἦσαν προωρισμένοι διὰ τοὺς συντάκτας τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Ἦσαν δὲ οἱ συντάκται οὗτοι, πλὴν ἐμοῦ, ὁ Κωνσταντῖνος Ρίσβης, ὁ Μαυρέας, καὶ ὁ γελοιογράφος Σπύρος Μαντζάκος. Δηλαδὴ ἔμενε καὶ μία Νομαρχία κενή, τὴν ὁποίαν θὰ κατελάμβανεν ὁ πρῶτος ἀνόητος ὁ ὁποῖος θὰ εἶχε τὴν γενναιότητα νὰ ἀναγνωρίσῃ τόσον ἐπισήμως τὴν ἀνοησίαν του.

Τὰ δύο σατυρικὰ φύλλα εἰς τὰ ὁποῖα εἶχον ἀρχίσει συνεργασίαν, τακτικὴν εἰς τὸ ἓν, ἑκτακτὸν εἰς τὸ ἄλλο, ἦσαν δύο κόσμοι τόσον διάφοροι, ὥστε καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος παρεξενευσμένην πῶς κατώρθωνα νὰ συμμορφοῦμαι μὲ τὰς ἀξιώσεις ἀμφοτέρων. Τὸ «Σκρίπ» ἦτο φύλλον λεπτῆς καὶ ἐπιμελελημένης σατύρας, μὲ γελοιογραφίας καλῆς ἐκτελέσεως, πάντοτε δὲ ἐμπνεύσεως σπινθηροβόλου, θίγον τὰ πρόσωπα κατὰ τρόπον τόσον ἀπαλὸν, ὥστε νὰ μένουν ἐνθουσιασμένοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ σατυριζόμενοι. Ὁ ἀλησμόνητος διευθυντῆς τοῦ Κουσουλάκος καὶ ὁ τακτικὸς γελοιογράφος τοῦ Μιχαὴλ Ἀθανασιάδης εἶχον καταγάγει εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐπιτυχίαν ἀληθῶς παράδοξον. Τοὺς συνεπάθουν καὶ οἱ πολιτικοὶ τῶν ἀντίπαλοι ἀκόμη, μεταξὺ δὲ τῶν ἀγορασιῶν τοῦ φύλλου τῶν περισσότεροι ἦσαν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τοὺς φίλους. Εἶχεν ὁμῶς καὶ κάτι ἰδιαίτερον ἢ ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς. Ἐκτὸς τῶν σατυρικῶν τῆς στηλῶν, τὰς ὁποίας ἔγραφε κατὰ τρόπον ἀμείλικτον ὁ Κουσουλάκος, περιεῖχε συνηθέστατα καὶ ὑλὴν ἐλαφρῶς φιλολογικὴν, μικρὰ διηγήματα, ποιήματα καὶ χρονογραφήματα, τὰ ὁποῖα ἤρρεσκον καθ' ὑπερβολὴν μεταξὺ τοῦ γυναικείου ἰδίως κόσμου. Τὰς στήλας ταύτας ἔγραφεν ὁ Ζαχαρίας Παπαντωνίου, ὁ Μανῆς, ἐνίοτε ὁ Σουρῆς, ὁ Πολέμης, ὁ Κονδυλάκης, ὁ Μπάμπης Ἀννίνος καὶ σπανιώτατα ἐγὼ. Εἰς τὸ ψάρευμα τῶν συνεργατῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ὄφειλον κατὰ κανόνα νὰ ἐργάζωνται ἀμισθί, ὁ Κουσουλάκος κατηνάλισκε τὰ περισσότερα ἀπογεύματά του εἰς τοῦ Ζαχαράτου, προσφέρων ἀκαταπαύστως καφέδες καὶ σκορπιζὼν λογοπαίγνια ἀνὰ πᾶσαν διεύθυνσιν. Ἡ συνεργατικὴ αὕτη προπαγάνδα ἔφθανε πωλλάκις καὶ μέχρι τοῦ ἐστιατορίου «Ἄστυ» ὅπου ὁ διευθυντῆς τοῦ «Σκρίπ» προσέφερεν ἀντὶ ἐνός ποιήματος ἢ διηγήματος ἢ ἀπλοῦ ἐπιγράμματος ἀρκετὰ πλούσιον γεῦμα, σερβιρόμενον ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Λεκοῦ, εἰδικοῦ σερβιτοροῦ τῶν δημοσιογράφων εἰς τὸ ἐστιατόριον ἐκεῖνο. Τὰ γεύματα ταῦτα ἐξαιρετικῶς ἀπελάμβανον ὁ Παπαντωνίου καὶ ὁ Μανῆς, οἱ τακτικώτεροι ἐκ τῶν συνεργατῶν τοῦ φύλλου, ἰδίως ὁ δεύτερος ὁ ὁποῖος ἦτο πτωχὸς φοιτητῆς τῆς Ἰατρικῆς, παρακολουθῶν σπουδὰς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, γράφων σατυρικοὺς στίχους εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ κουρεύων τὰς νυκτερινὰς ὥρας τοὺς πελάτας τοῦ ἐν Νεαπόλει κουρείου τοῦ θεῖου του, πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν.

Ἀντίθετα καθ' ὀλοκληρίαν πρὸς τὰ πράγματα τοῦ «Σκρίπ» ἦσαν τὰ τοῦ «Κώδωνος». Ἐκεῖ ἡ σάτυρα ἦτο χονδροκομμένη, βάνανσος, φανατικὴ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποκρουστικὴ. Αἱ γελοιογραφίαι ἢ ἔπρεπε νὰ παριστάνουν τὸν Γεννάδιον μὲ κρεμασμένους τενεκέδες εἰς τὴν ρεδιγκόταν του ἢ τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους ἐξηπλωμένους ἐπὶ τῆς σανίδος τῆς λαιμητόμου, ἔχοντας ἔξω τοῦ στόματος πηχναίας γλώσσας. Ὄταν ὁ ἀτυχὴς Μαντζάκος δὲν κατώρθωνε νὰ συμπληρώσῃ μὲ τὰ θέματα ποῦ τοῦ ἐδίδομεν τὰς δύο σελίδας τῶν φύλλων καὶ ἐζήτει νὰ τοῦ εὐρωμεν ἀκόμη κανένα, ἤκοζε στερεοτύπως τὴν φωνὴν τοῦ Διευθυντοῦ νὰ τοῦ λέγῃ :

— Βάλε στὴν καρμανιόλα τὸν Μπουφίδη ἢ τὸν Θεοτόκη καὶ τελείωνε. Ἡ σύνταξις τοῦ «Κώδωνος» δὲν ἦτο καὶ πολὺ πλουσία. Οἱ μέλλοντες Νομάρχαι δὲν ἐφαίνοντο καὶ τόσῳ πρόθυμοι νὰ παγιδευθοῦν, τοιοῦτοτρόπως δὲ ὀλοκληρον τὸ φύλλον τὸ ἐγράφομεν ὁ Ρίσβης καὶ ἐγὼ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

έργου του γνωστοτάτου συγγραφέως την παρελθούσαν Τρίτην εις τὸ Παρινεαρᾶς πρωταγωνιστρίας δίδος Gaby ἡ χαρακτηρίζουν ὡς μάγισσαν παρασυραγματικότητος, εις τὸν ρόλον τῆς νέας τῆς ἀβύσσου.

Ἀθλητισμὸς

Πότε ἔρχονται οἱ Γάλλοι ἀθληταί. — Τὸ ζήτημα τῆς ἐκ δευτέρου καθόδου τῶν ἀθλητῶν τοῦ ἐκλεκτοῦ Παρισινοῦ ἀθλητικοῦ συλλόγου «Στάδ Φρανσαι» ἐκανονίσθη πλέον ὀριστικῶς. Αὐτὸ ἄλλωστε ἀναφέρουν καὶ ὅλαι αἱ Παρισιναὶ ἀθλητικαὶ ἐφημερίδες.

Τὸ πρόγραμμα τῶρα τῆς ἀφίξεώς των καθορίσθη ὡς ἑξῆς :

Οἱ Γάλλοι ἀθληταί θὰ ἐπιβασθοῦν τὴν 19 Ἀπριλίου ἀπὸ τὸ Βρινδήσιον ἐπὶ τῆς «Μυκάλης» τῆς ἐταιρείας Παληοῦ—καὶ δὲν πρέπει εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ λησμονήσῃ νὰ ἀναφέρει κανεὶς τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου φιλάθλου μας κ. Μάρκου Παληοῦ, ὁ ὁποῖος πάνυ προθύμως προσεφέρθη νὰ διευκολύνη τὴν καθόδον τῶν Γάλλων ἀθλητῶν, ὅπως κατόπιν καὶ τὴν τῶν Αὐστριακῶν ποδοσφαιριστῶν,—τὴν 22 δὲ τοῦ ἰδίου θὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν πόλιν μας, διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τοὺς Β' Ἀβερωφείους ἀγῶνας.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι θὰ διεξαχθοῦν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον τὴν 23, 24 καὶ 25 Ἀπριλίου. Τοὺς Γάλλους ἀθλητάς θὰ συνοδεύσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα—ὅπως τοῦλάχιστον μᾶς βεβαιοῦν οἱ διοργανωταὶ τῶν ἀγῶνων, καὶ ὁ κ. Πῶλ Μπενναζέ, ὑφυπουργὸς τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς καὶ γυμναστικῆς καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους φιλάθλους τῆς Γαλλίας.

Ὁ κ. Μπενναζέ μετὰ τὴν τελευταίαν πτώσιν τῆς κυβερνήσεως Μτροιᾶν ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παραιτηθῇ, κατόπιν ὁμως παρακλήσεων πολλῶν φίλων του, ἐπεισθῆ νὰ παραμείνῃ καὶ πάλιν διὰ νὰ συνεχίσῃ οὕτω πρὸς χαρὰν τῶν Γάλλων φιλάθλων, τὸ τόσον δραστήριον καὶ ὑπερήφανον διὰ τὸν ἀθλητισμὸν τῆς Γαλλίας ἔργον του. Καὶ αὐτὸ εἶνε μία πολὺ εὐχάριστος εἶδησις δι' ἡμᾶς, διότι ἡ ἐμφάνισις Γάλλου ὑπουργοῦ εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον θὰ παίξῃ ὁπωσδήποτε ἓνα ρόλον. Θὰ κάμῃ δηλαδὴ μίαν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἢ ὁποῖα ἐξάπαντος θὰ ἔχῃ καὶ τὸν σχετικὸν τῆς ἀντίκτυπον. Ἄς ἐλπίζωμεν λοιπόν...

Τί θὰ γίνῃ σήμερον.—Σήμερον τὸ ἀπόγευμα συνεχίζονται εἰς τὰ γήπεδα «Παναθηναϊκοῦ» καὶ «Γουδι», οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος. Ἡ περισσότερον ἐνδιαφέρουσα συνάντησις, εἶνε ἡ μεταξὺ «Ἀπόλλωνος» καὶ «Ἀτρομήτου». Θὰ διεξαχθῇ εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ».

—Ἐπίσης σήμερον εἰς τὸ γήπεδον «Γουδι» ὥρα 4.30 μ. μ. θὰ συναντηθοῦν εἰς μᾶς ρεβᾶνς αἱ ὁμάδες «Τραπεζῆς Ἀθηνῶν» καὶ «Ἐμποροῦπαλλήλων». Εἰς τὴν πρώτην των συνάντησιν εἶχε νικήσει ἡ ὁμάς τῶν «Ἐμποροῦπαλλήλων». Ὁ ἀγὼν προμηνύεται ἀρκετοῦ ἐνδιαφέροντος καθότι ἡ ὁμάς τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων θεωρεῖται μία ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων ὁμάδων τῆς κατηγορίας Τραπεζῶν καὶ ἄνωνύμων ἐταιρειῶν.

—Εἰς τὸ Στάδιον θὰ συνεχισθοῦν οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος Βόλλεῦ Μπῶλ. Θὰ συναντηθοῦν διὰ τοὺς ἡμιτελικούς αἱ ὁμάδες «Πανιώνιος» μετὰ «Διδασκαλεῖον Γυμναστικῆς» καὶ «Πανεπιστήμιον» μετὰ «Ἐθνικόν». Αἱ νικήτριαί των δύο αὐτῶν συναντήσεων θὰ παίξουν, τὴν μεταπροσεχῇ Κυριακῇ διὰ τὸν τελικὸν ἀγῶνα τοῦ πρωταθλήματος.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ.—Ἐπίσης σήμερον εἰς τὸν Πειραιᾶ θὰ γίνῃ ἀγὼν ποδοσφαίρου ἐν τῷ γήπεδον τῆς «Ἐταιρείας Πειραιῶν».

Τριάντα χρόνια το μαθητῆς δημοσιογραφικῆς ζωῆς

ΣΚΗΝΑΙ ΒΟΗΜΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

Ἀνέτειλε τέλος ἡ μεγάλη ἡμέρα. Ἡ «Καλλιτεχνικὴ Ἐπιθεώρησις» εἶδε τὸ φῶς παραδοθεῖσα εἰς τὸ Πρακτορεῖον πρὸς πώλησιν. Ἡ νευρικότης μας ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν πρωΐαν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἔργον μας περιεφέρετο ἀνὰ τὴν πόλιν διαλαλούμενον διὰ φωνῶν ἐκκωφαντικῶν ὑπὸ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν. Ἐτρέχομεν ἀπὸ τὸ ἓν μέρος εἰς τὸ ἄλλο, παρακολουθοῦντες τὴν κυκλοφορίαν, ἐνθαρρύνοντες τοὺς πωλητὰς, ζητοῦντες πληροφορίας περὶ τῶν πωλουμένων φύλλων καὶ ἐν γένει περὶ τῆς ἐντυπώσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμνεν εἰς τὸ Κοινὸν ἢ ἐμφάνισις τοῦ περιοδικοῦ. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, τὰ πράγματα ἐπήγαιναν καλά. Αἱ ἐνδείξεις τῶν ἐφημεριδοπωλῶν ἦσαν πλέον ἢ ἱκανοποιητικαί. Μέχρι τῆς μεσημβρίας, ἄλλος εἶχε πωλήσει τριάκοντα φύλλα, ἄλλος εἰκοσκέντε καὶ ἄλλος πεντήκοντα, γενικὴ δὲ παρατήρησις ἦτο ὅτι τὸ φύλλον ἐτραβιέτο. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰς πληροφορίας αὐτὰς ἔπρεπε νὰ τὰς ἐθέτομεν ὑπὸ κάποιαν κάθαρσιν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡμεῖς προσωπικῶς, κατὰ τὰς κοπιώδεις ἀνὰ τὰς ὁδοὺς περιπλανήσεις μας δὲν εἶχομεν συναντήσῃ κανένα διαβάτην κρατοῦντα τὴν «Καλλιτεχνικὴν Ἐπιθεώρησιν» ἀνὰ χεῖρας. Ποῦ ὅμως, νὰ εὐρεθῇ ἡ λογικὴ μέσα εἰς τοὺς καπνοὺς παρομοίας νικηφόρου μάχης. Ἀφοῦ τὸ ἔλεγαν οἱ ἐφημεριδοπῶλαι, δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ εἶνε ἀληθὲς, τὸ ὅτι δὲν ἔτυχε νὰ συναντήσωμεν ἀγοραστὰς τοῦ περιοδικοῦ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, οὐδεμίαν εἶχεν ἀπολύτως σημασίαν. Μήπως εἶχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ τὸ κρατοῦν εἰς τὰ χέρια καὶ νὰ μᾶς τὸ ἐπιδεικνύουν ζητωκραυγάζοντες;

Ἡ ἐπιούσα ἔθεσε τὰ πράγματα εἰς τὴν ἀληθῆ τῶν θέσιν. Τὸ δελτίον τοῦ Πρακτορείου ἐσημείωσεν ὀλικὴν πώλησιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ 175 φύλλων, ἤτοι δραχμὰς μετροπτάς, πληρωτέας ἐπὶ τῇ ἐμφάνισι, 12 καὶ 25 λεπτά. Ὁ Ὀθέλλος μανθάνων τὴν ἀπιστίαν τῆς Δυσδαιμόνας, ὁ Οἰδίπους πληροφροῦμενος τὴν μοιραίαν τοῦ σύζευξιν μετὰ τῆς μητρὸς του καὶ ὁ Βοναπάρτης καθιστάμενος ἐνήμερος τῆς διαγωγῆς τοῦ Γκρουσσὸν εἰς τὸ Βατερλώ, δὲν ἔσχον πλέον κεραυνοβόλον πλήγμα. Τόσα μόνον εἶχον πωληθῆ; Καὶ αἱ διαβεβαιώσεις τῶν πωλητῶν τὴν προιεραίαν; Καὶ αἱ ὑποσχέσεις τῶν φίλων πρὸ τῆς ἐκδόσεως; Ἦσαν λοιπὸν ὅλα ψεῦδη καὶ φενάκη; Ἦσθ' ἀνέστημεν τὴν ἀνάγκην νὰ μείνωμεν μόνοι καὶ ἀφήσαντες εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Πρακτορείου τὸ ἄθλιον δελτίον, ἀπεσύρθημεν εἰς ἓν καφενεῖον τῆς Ἀγορᾶς ὅπως συσχεφθῶμεν περὶ τοῦ πρακτέου. Ἐγὼ ἐκηρύχθην εὐθύς ἀμέσως ὑπὲρ τῆς διακοπῆς τῆς ἐκδόσεως, μετὰ τὴν δήλωσιν ὅτι αὕτη ἐπήρχετο ἐνεκα βλάβης τοῦ πιεστηρίου. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι παρομοίαν δικαιολογίαν κανεῖς δὲν θὰ ἐπίστευε, διότι πιεστήρια ὑπῆρχον ἀναρίθμητα εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλὰ μήπως δὲν ὑπῆρχον καὶ ψεῦδη ἀναρίθμητα; Αὐτὸ ἐξελέξαμεν ἡμεῖς! Ὁ Τσοκόπουλος ὅμως ἀντέτειναν. Εἴτε διότι ἐντρέπετο τὸν χρηματοδότην θεῖον του, εἴτε διότι κατὰ βάθος ἠλπίζεν εἰς ἐπιτυχίαν, ἐπέμεινε νὰ συνεχίσωμεν τὸ περιοδικόν.

Ἀλλὰ τὰ κεφάλαια εἶχον σχεδὸν ἐξαντληθῆ, ἐκείνην δὲ τὴν ἐβδομάδα δὲν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τοῦλάχιστον κλήρωσις τοῦ Λαχείου τῶν Ἀρχαιοτήτων. Μία παρήγορος ἐλπίς ἦτο ἡ ἀφύστος ἀγαθότης τοῦ Τυπογράφου Λεῶνα. Αὐτὸς θὰ μᾶς παρεῖχεν ἀσφαλῶς πίστωσιν. Ἀλλ' ἀπὸ ἐκείνον τὸν ἀγριάνθρωπον Ἀντωνιάδην τὸν χαρτέμπορον, δὲν ἔπρεπε νὰ περιμένωμεν τίποτε. Ἀφοῦ ὅταν τὸν ἐπληρώσαμεν ἐβρυχάτο ὡς λέων, ὅταν δὲν τὸν ἐπληρώναμεν, ἀναμφιβόλως θὰ μᾶς κατεσπάραιε. Παρίστατο ὅθεν ἀνάγκη ἢ δανείου ἢ οἰκονομικῶν συνδυασμῶν. Ἐπροτιμήσαμεν τὸ δεύτερον. Συνίσταντο δὲ οἱ οἰκονομικοὶ οὗτοι συνδυασμοὶ εἰς ἄμεσον ἐπέμβασιν τοῦ ταμίου τοῦ Πρακτορείου, ὅστις θὰ ἔδιδε σημείωσιν εἰς τὸν χαρτέμπορον ἐγγυητικὴν ἔχων ὡς ἀσφάλειαν τὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποσταλέντα φύλλα καθὼς καὶ τὰ ἀπώλητα τῶν Ἀθηναίων. Ὁ συνδυασμὸς ἐπέτυχε καὶ τὸ δεύτερον φύλλον τῆς «Καλλιτεχνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἐκδοθὲν εἶχε χειροτέραν τύχην τοῦ πρώτου.

Ἀντὶ νὰ λάβωμεν πώλησιν ἐξ αὐτοῦ ἐλάβομεν καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ φύλλα τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ, καταλλήλως επιστραφέντα ὑπὸ τῶν ἐνθουσιωδῶν φίλων καὶ ὑποστηρικτῶν μας!

Ἐτελείωσε! Τὸ περιοδικὸν εἶχεν ἀποτύχει.

Ἀλλὰ δι' ἡμᾶς τοῦτο ἦτο ἀδιάφορον. Ὁ θόρυβος εἶχε γίνῃ ὅπωςδῆποτε καὶ ἡ εἰσοδὸς μας εἰς τὴν καρριέραν. Εἴμεθα πλέον δημοσιογράφοι, τὴν δὲ ιδιότητα ἡμῶν ταύτην καθίστα πλέον ἢ ἀναφαιρέτον τὸ γεγονός, ὅτι ἐκ τῶν δύο φύλλων τὰ ὁποῖα εἶχομεν ἐκτυπώσει, τὸ ἓν ἦτο ἀπλήρωτον εἰς τὸν τυπογράφον.

Ὅπως εἶχομεν προβλέψει, ἡ ἐκδοσις τῆς «Καλλιτεχνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ὅσον ὀλιγοήμερος καὶ ἂν ἦτο, εἶχε προκαλέσει τὴν προσοχὴν τοῦ δημοσιογραφικοῦ κόσμου ἐπὶ τῶν ἐκδοτῶν αὐτῆς, τοῦτο δὲ δὲν ἀπετέλει ἀσήμαντον ἀπόκτημα δι' ἡμᾶς. Μίαν ἐβδομάδα μετὰ τὴν διακοπὴν τοῦ περιοδικοῦ, ὁ Τσοκόπουλος προσελαμβάνετο εἰς τὴν σύνταξιν τῆς «Παλιγγενεσίας» διὰ τὴν Πειραικὴν ἀνταπόκρισιν, εἰς ἐμὲ δὲ ἐγίνοντο προτάσεις νὰ δίδω ὕλην εἰς ἀμφοτέρωτα τὰ σατυρικά φύλλα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὰ «Σκρίπ» τοῦ Εὐαγγέλου Κουσουλάκου καὶ τὸν «Κώδωνα» τοῦ Γεωργίου Μούχου. Αἱ θέσεις βεβαίως δὲν ἦσαν ἀξιοζήλευτοι, ἰδίως δὲν ἦσαν πολὺ προσοδοφόροι.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

— Πώς γύτη, Ἕλληνις, ποῦ ξέρει, πόσ
καλά τὰ Ἑλληνικά, τοῦ ὁ πατέρας της εἶνε
καταλλώντης, ποῦ επαγγέλλει σ' Ἑλληνι-
κό θέατρο, μᾶς προσφέρει Γαλλικὴ ἀπαγ-
γελία; Τάχα δὲν ἀξίζουμε τίποτε ἐμεῖς οἱ
Ἕλληνες;

Ἔτσι ἀνετινάχθη ἡ ἐρώτησις κ' ἡ διαμαρ-
τυρία μαζί.

Ὅσοσο ἡ ἀπαγγέλλουσα, γιὰ νὰ δώση
καὶ μιὰ Ἑλληνικὴ νότα στὴ συγκέντρωση,
ἀπήγγειλε κ' ἓνα ποίημα τοῦ Δροσίνη καὶ
«ἐμνημόνευσεν» ἀρκετοὺς ποιητὰς μᾶς χω-
ρὶς νὰ παραλείψη οὔτε τὸν Σοῦτσον...

Ἡ ἀντίρρησης ὁμως ὑπῆρχε πάντοτε. Κ'
ἔπρεπε ἡ τέχνη, ἡ αἰώνια καὶ χωρὶς πα-
τριδα τέχνη ν' ἀπολογηθῆ...

— Τὶ θὰ πῆ Ἑλληνικά, Γαλλικά, Γερμα-
νικά, Κινέζικα; Ὅταν εἶνε τέχνη, εἶνε τέ-
χνη. Αὐτὸ εἶνε τὸ πᾶν. Τέχνη ἀπαγγελίας
ἢ τέχνη ἠθοποιίας ἢ τέχνη ποιήσεως τέχνη
πάντα. Δὲν θὰ πῆ τίποτε: Ἑλληνικὴ τέ-
χνη. Τὸ ὡραῖον καὶ τὸ ἀληθινὸ εἶνε τὸ
πᾶν. Τὶ εἶπεν ὁ Σολωμὸς; «Τὸ ἔθνος
πρέπει νὰ θεωρῆ ἔθνικόν ὅ,τι εἶνε ἀλη-
θές».

Καὶ κάποιος ἄλλος ἀκόμη, πρὸ πολὺ
φρέσκων ἀντιλήψεων, ἐτράβηξε περισσό-
τερο τὸ σχοινὶ καὶ εἶπε:

— Μὰ τέλος πάντων ἐσεῖς ποῦ «κόπι-
σθε» συνεχῶς γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ τέχνη,
γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ χαρακτῆρα της, γιὰ τὴν
ἀνεξάρτητη καὶ ἀγνή Ἑλληνικὴ τέχνη,
πέστε μᾶς ἐπὶ τέλος τί ἐννοεῖτε ὅταν λέτε
Ἑλληνικὴ τέχνη; Τὴν Μινωικὴ τέχνη, τὴν
Μυκηναϊκὴ, τὴν Ἑλληνικὴ τῆς ἐποχῆς τοῦ
Περικλέους, τὴ Βυζαντινὴ ἢ ποιά τέλος
πάντων;.. Ὅλες αὐτὲς οἱ τέχνες διαφέρουν
τόσο μεταξὺ τους, ὅσο δὲν διαφέρει ἡ τέ-
χνη τῆς Δύσεως ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἀπ'
αὐτὲς. Ὅλες αὐτὲς οἱ Ἑλληνικὲς τέχνες ἀ-
ποτελοῦν ὅλα τὰ ἄκρα καὶ ὅλα τὰ μίγματα
τῆς τέχνης. Λοιπὸν γιὰτί ὅλο μᾶς κοπανᾶτε
περὶ Ἑλληνικῆς τέχνης; Πέστε μᾶς τέλος
πάντων ποιά εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ τέχνη γιὰ νὰ
ἴδουμε τί πρέπει ν' ἀπαφεύγουμεν...

Τώρα τὸ ζήτημα ἔπρεπε ἀφάνταστο πλά-
τος. Κι' ἔπρεπε ν' συζητηθῆ...

Ἡ Ἕλληνις καλλιτέχνης μὲ τὴν ὡραία
Γαλλικὴ ἀπαγγελία ἀνατάραξε κάποια ζη-
τήματα, ἀνοίξε κάποιες συζητήσεις...

Ὁ φίλος

Συναυλίας

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα (ώρα 6) εἰς τὸ θέατρον
«Κεντρικόν» δίδεται ἡ 2ῃ συναυλία συνδρο-
μητῶν τοῦ «Συλλόγου Συναυλιῶν» ὑπὸ τὴν
διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου. Ἰδιαίτερον
ἐνδιαφέρον εἰς τὴν σημερινὴν συναυλίαν
προσδίδει ἡ σύμπραξις τῆς δραματικῆς ὀψι-
φ. νου τῆς Ορεγα τῶν Παρισίων κ. Μ. De-
pougeot. Ἡ διαπραξὶς καλλιτέχνης θὰ τρα-
γουδησῆ μέρη ἀπὸ τὸν «Λόγκριν», τὸν «Τρι-
στάνον» καὶ τὴν «Υζόλδην» καὶ τὸ «Αυκό-
φως τῶν Θεῶν» τοῦ Βάγνερ, διὰ τὴν ἀπόδο-
σιν τοῦ ὁποίου θεωρεῖται μοναδικὴ εἰς τὴν
Εὐρώπην. Ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας θὰ ἐκτελε-
σθῆ ἐπίσης ὀλόκληρος ἡ ποιμενικὴ συμφωνία
τοῦ Μπετόβεν καὶ ὁ «Πάρισφαλ» τοῦ Βάγνερ.

— Ἀύριον Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ
θέατρον «Κεντρικόν» δίδεται ἡ συναυλία τῆς
Δηλίδος Φωτεινῆς Σκαρμαγκᾶ μὲ πρόγραμ-
μα πλούσιον καὶ ἐκλεκτὸν περιλαμβάνον ἐκτός
τῆς Γερμανικῆς καὶ Γαλλικῆς μουσικῆς καὶ
διαφορα κομμάτια Ἑλλήνων συνθετῶν. Ἡ
Δηλὶς Σκαρμαγκᾶ μετὰ τὴν τόσην μεγάλην
ἐπιτυχίαν εἰς τὴν «Αἶδᾶ» δίδει τὴν πρώτην
συναυλίαν της. Εἰς τὸ πιάνο θὰ τὴν συνο-
δεύσῃ ἡ κ. Καλομοίση.

— Τὴν Τρίτην εἰς τὸ αὐτὸ θέατρον θὰ δο-
θῆ τὸ πρῶτον ρεσιτάλ τῆς κ. Ντεμουζὸ μὲ
ἔργα τῶν Σαίν—Σάνς, Μτυμπάρη, Φωρῆ,
Ντεμπυσσὸ, Πιερνέ, Γκωμπέρ κλπ. Τὴν
Πέμπτην δεῦτερον ρεσιτάλ μὲ ἔργα ἐπίσης
νεωτέρας Γαλλικῆς μουσικῆς.

— Ὅμοίως τὴν Τρίτην 6 1)2 μ.μ. εἰς τὸ
ᾠδεῖον Ἀθηνῶν δίδεται ὑπὸ τῆς δίδος Ρ.
Παπαδοπούλου καὶ τοῦ κ. Γρ. Καρατζᾶ συ-
ναυλία μὲ σονάτες Μότσαρτ, Φρανς καὶ
Λεκαί.

— Τὴν μεταπρῶτην Τετάρτην 31 Μαρτίου
6 μ.μ. εἰς τὸ «Κεντρικόν» θὰ δοθῆ ἡ συ-
ναυλία τῆς δίδος Ἑλ. Σπανδωνίδου μὲ πρό-
γραμμα περιλαμβάνον τὴν «Ἀπλασιονάταν»
τοῦ Μπετόβεν, τὴν Σονάταν εἰς σὶ τοῦ Σο-
πὲν, τὰ «Ρεκιέμπρος» τοῦ Γκρανάδος κλπ.

Τὰ πεῦκα καὶ ἡ κάμπια

Ἀφθονες κάμπιες ἔχουν γεμίσει αὐτὴν τὴν
ἐποχὴν τὰ πεῦκα τῶν γύρω ἀπὸ τὴν πρω-
τεύουσαν δασυλλίων. Εἶνε δὲ γνωστὸν τί κα-
ταστροφὴν ἐπιφέρουν εἰς τὰ δένδρα οἱ κάμ-
πιες. Πρὸ καιροῦ εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ τοὺς
προσκόπους ἡ καταστροφὴ των. Ἀλλὰ τώρα
γιατί τὸ ἔργον αὐτὸ ἔμεινε εἰς τὸ μέσον; Τά-
χα δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ προσέξουν οἱ πρόσκοποι
μας, ἡ «Φιλοδασικὴ Ἐνωσις», οἱ «Φίλοι τῶν
Ἀθηνῶν» καὶ τ' ἄλλα ἀρμόδια Σωματεία;

Φοιτητικὴ παράστασις

Σήμερον τὴν 6 1)2 μ. μ. εἰς τὸν «Ἀπόλ-
λωνᾶ» θὰ δοθῆ ὑπὸ τοῦ Θεατρικοῦ Φοιτητι-
κοῦ Ὀμίλου παράστασις μὲ τὴν «Μπαλλάντα
τῶν κρεμασμένων» τοῦ Θ. Ντέ Μπανβίλ καὶ
τὴν κωμῶδιαν «Ἐτέρω μὴ ποιήσης» τοῦ Ρ.
Μπράκο. Θὰ παίξουν αἱ δίδες Ἑλ. Μελο-
σάκη, Τ. Ράμμου καὶ οἱ κ.κ. Ν. Κέπεντζης,
Π. Κατσέλης, Α. Μαυρίδης, Ν. Ματθαῖος,
Μ. Κονταρίνης κ. Μ. Μπακατσούλης. Προ-
σεχῶ ὁ «Θεατρικὸς Φοιτητικὸς Ὀμιλος» θὰ
παίξῃ τὸ δράμα τοῦ κ. Γ. Σώκου «Διεφθαρ-
μένη».

Ἡ σημερινὴ πρῶτη

Σήμερον εἰς τὸ θέατρον Παπαϊωάννου δι-
δεται ἡ πρώτη τῆς νέας σατυρικῆς ἐπιθεω-
ρήσεως ἡ «Μπιζοῦ» τοῦ κ. Ἀσημακοπού-
λου. Ἡ νέα ἐπιθεώρησις ἀναβιβάζεται μὲ
ἐξαιρετικὴν ἐπιμέλειαν καὶ νέον φαντασμα-
γορικὸν διάκοσμον. Εἰς τὴν «Μπιζοῦ» ἀ-
πόψε ἐμφανίζεται καὶ ὁ χορευτὴς κ. Μπιζ
μετὰ τοῦ μπαλλέτου του τὸ ὅλοιο ὁ ἴδιος

Τριάντα χρόνια 19 Μαρτ.
δημοσιογραφικῆς ζωῆς 1926.

ΣΚΗΝΑΙ ΒΟΗΜΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

Ἀπὸ αὐτὰς τὰς ξυλογραφίας ἐσκέφθημεν νὰ ἐκλέξωμεν τὰς καταλληλοτέρας, ὅλαι δὲ ἦσαν κατάλληλοι, διότι πρὸς τιμὴν τῆς ἡ ἐκδοτικῆς ἐργασίας ἐκείνης τῆς ἐποχῆς εἶχε καταργῆσαι τὰς διακρίσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, μία δὲ εἰκὼν τοῦ Κοραῆ ἐδημοσιεύετο ὑπὸ τοῦ Κώστα τοῦ Ρίσβα ὡς εἰκὼν τοῦ Καποδίστρια ἢ καὶ τοῦ ἱατροῦ Πύρλα χωρὶς κανεῖς νὰ ταραχθῆ διὰ τὴν καθαρῶς κομμουνιστικὴν ταύτην πράξιν. Τὸ περιοδικὸν ὁμῶς ἐχρειάζετο καὶ διαφήμισιν. Καὶ ναὶ μὲν ὑπῆρχε βεβαιότης, ὅτι τὰ ἡμερησία φύλλα θὰ ἀνήγγελλον εὐχαρίστως τὴν ἐκδοσὶν του, ἀλλὰ καὶ ἐν πρόγραμμα δὲν ἦτο πολυτέλεια περιττή. Τὸ πρόγραμμα ἐστοιχίζε διὰ χαρτί καὶ ἐκτύπωσιν εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς «Κορίννης» τοῦ Χιώτη δραχμὰς ἑπτὰ καὶ ἄλλας ἑπτὰ διὰ τοιχοκόλλησιν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔξοδον ἐσκέφθημεν νὰ παρακάμψωμεν, ἀναλαμβάνοντες μόνοι νὰ τοιχοκολλήσωμεν κατὰ τὴν νύκτα τὰ προγράμματα μας. Ἐτοιμάσαμεν ὄθεν ἀπὸ ἐνωρὶς τὴν κόλλαν, κατεσκευάσαμεν τὸ χρειαζόμενον πινέλλο ἀπὸ τρίχες ἀλογοουρᾶς καὶ ὅταν ἐπλησίαζαν νὰ μεσάνυχτα ἔλαβεν ὁ μὲν Τσοκόπουλος ὑπὸ μᾶλης τὰ προγράμματα, ἐγὼ δὲ ἀνὰ χεῖρας τὸ δοχεῖον τῆς κόλλας. Ἐκαμνε κρῦο διαβολεμένο. Καὶ ὁ μὲν σύντροφός μου εἶχεν ὅπως δῆποτε ἐπανωφόριον χονδρὸν καὶ γάντια μάλλινα, ἀλλ' ἐγὼ ἤμουν ἐνδεδυμένος πολὺ ἑλαφρά.

Ἐπειδὴ δὲ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἦσαν κλειστά τὰ μαγαζιά διὰ νὰ προμηθευθῶ βαρύτερον φόρμα, ἀνάλογον καὶ πρὸς τὴν ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν καὶ πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν ἐνὸς συνδιευθυντοῦ περιοδικοῦ, τοιχοκολλοῦντος μόνου τὰ προγράμματα του, ἀπεφάσισα νὰ ἐνισχύσω προχειρῶς τὸν ἱματισμόν μου, τυλιγόμενος μέσα εἰς τὸ σάλι τοῦ πατρὸς μου, τὸ ὁποῖον ἐφόρουν ἀκόμη τότε οἱ συνταξιούχοι ὑπάλληλοι, εἶχε δὲ κυριολεκτικῶς δοξάσει ὁ διαπρεπὴς Γυμνασιάρχης τῆς ποιήσεως Ἀντώνιος Ἀντωνιάδης, βραβευθεὶς κατ' ἐπανάληψιν εἰς ποιητικοὺς διαγωνισμοὺς ὄχι τόσον διὰ τὰ πτερυγίσματα τῆς φαντασίας του, ὅσον διὰ τὰς πτέρυγας τοῦ σπαλέτου τὸ ὁποῖον λίαν ἐπιχαρίτως ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων. Ἡ θέα τῶν δύο αὐτοσχεδίων τοιχοκολλητῶν, ἐκκινούντων ἀπὸ τὴν ὁδὸν Τζαβέλλα καὶ κατευθυνομένων πρὸς τὴν Ὀμόνοϊαν ἐξήγειρεν ὡς ἦτο εὐνόητον, τὴν περιέργειαν τῶν ὀλίγων διαβατῶν τῶν ὁδῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας διηρχόμεθα. Τινὲς ἔστεκον καὶ μᾶς ἐκύτταζον ὑπόπτως, ἄλλοι δὲ ἐτέρνων πλησίον μας, ψιθυρίζοντες φράσεις ὄχι τόσον κολακευτικὰς διὰ τὴν φρενολογικὴν μας κατάστασιν. Ἄλλ' ἡμεῖς ἀδιάφοροι ἐβαίνομεν πρὸς τὸν σκοπὸν μας. Εἰς τὴν Πλατείαν τῆς Ὀμονοίας ἤρχισαμεν τὴν τοιχοκόλλησιν τὴν ὁποίαν κατόπιν συνεχίσαμεν, ἀνερχόμενοι τὴν ὁδὸν Σταδίου. Εἶχομεν φθάσει αἰσίσως καὶ μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας εἰς τὸν στενόδρομον Γεωργίου Σταύρου, ὅτε ἐντελῶς ἀπρόοπτον γεγονὸς μᾶς ἠνάγκασε νὰ διακόψωμεν τὴν ἐργασίαν μας.

Ἀπὸ τὴν πλατείαν τῆς Τραπεζῆς ἤρχοντο καθ' ὁμίλους πλήθη ἀνθρώπων, θορυβῶδῶς σπευδόντων πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου. Ἦσαν οἱ θαμῶνες τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, τὸ ὁποῖον ἐκείνην τὴν ὥραν εἶχε τελειώσει. Ἐτρέξαμεν καὶ ἐκρύβημεν εἰς τὸ στενὸν τοῦ Ἀρσακείου ἐκ φόβου μήπως μᾶς ἀνεγνώριζε κανεῖς, ὅτε πλέον κατέρρεον τοῦλάχιστον αἱ τρεῖς πλευραὶ τοῦ νέου μας οἰκοδομήματος.

Εὐτυχῶς τὸ ἐπεισόδιον δὲν εἶχε καμμίαν κακὴν συνέχειαν, ὅτε δὲ ὁ κόσμος ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἐπανελάβαμεν τὸ κοπιῶδες ἔργον μετὰ δραστηριότητος πολλὰ ὑποσχομένης διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἀπετυγχάνομεν εἰς τὰς φιλολογικὰς μας ἐπιχειρήσεις. Ἡ τοιχοκόλλησις ἐπερατώθη περὶ τὴν μίαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, τὰ δὲ ἀποτελέσματά της ὑπῆρξαν ἄμεσα καὶ καταπληκτικά. Ἐν πρώτοις ἔμαθε τὸ εὐχαριστικὸν γεγονὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς «Καλλιτεχνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ὁ πατήρ μου, ὅστις θελήσας τὴν ἐπομένην νὰ μεταχειρισθῆ τὸ σάλι τοῦ τὸ εὔρε τόσον πιτσιλισμένον ἀπὸ τὴν ἀλευρόκολλαν, ὥστε παρ' ὀλίγον νὰ κολλήσῃ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐκδότας τοῦ περιοδικοῦ εἰς τὸν τοῖχον, παραπλεύρως τῶν προγραμμάτων μας. Ἀλλὰ καὶ γενικωτέρα προσεκλήθη συγκίνησις ἀπὸ τὸ συμβάν. Οἱ φίλοι ἔσπευδον νὰ μᾶς συναντήσουν καὶ νὰ μᾶς συγχαροῦν, ζητοῦντες πληροφορίας περὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ ἐξεδίδετο τὸ πρῶτον φύλλον, περὶ τῶν συνεργατῶν, περὶ τῶν γραφείων καὶ περὶ πάσης ἄλλης σχετικῆς λεπτομερείας. Ἦσαν δὲ ὅλοι ἐνθουσιασμένοι καὶ αἰσιόδοξοι, τὴν δ' αἰσιοδοξίαν τῶν ταύτην ἐξεδήλουν διὰ θερμοτάτων ἐκφράσεων, αἰτινες μᾶς ἐγέμιζαν ἀπὸ χαρᾶν. Ἐνα τέτοιο περιοδικὸν ἔλειπεν ἀπὸ τὸν τόπον καὶ δὲν εἰμποροῦσε παρὰ νὰ πιάσῃ! Ἡ κοινὴ αὕτη γνώμη περὶ τοῦ μέλλοντος ἔργου μας μᾶς ἔκαμνεν ἐκ τῶν προτέρων ὑπερηφάνους καὶ συνέσφιγγεν ἔτι μᾶλλον τοὺς μεταξὺ μας δεσμούς. Εἶχομεν γίνεαι πλέον ἀχώριστοι ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἐγὼ δὲ ἰδίως δὲν ἄφηνον οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὸν Τσοκόπουλον μόνον, τόσον διὰ νὰ συμερίζωμαι τὸν θρίαμβον τοῦ κοινοῦ ἀγώνος, ὅσον καὶ διότι εἶχον ἀντιληφθῆ ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὑμνητὰς τοῦ νέου περιοδικοῦ προσεπάθουν νὰ ἐξακριβώσουν ποῖος ἐκ τῶν συνεταίρων ἐκράτει τὸ ταμεῖον διὰ νὰ τοῦ ζητήσουν δανεικά.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

...λα θάνατι κεντημένα. Ένα κεντήμα ατηθέση της ποσειδώνος κ' ένα στο γιακά θα αναδειχνη ένα μονόχρωμο ύφασμα δίνοντάς του με τα χρώματα του κεντημένου μοτίφ χάρη και γούστο. Οι κοζάκες θάχουν στο κάτω μέρος κοφτό κεντήμα richelieu με μαλλί. Στα βραδυνά φορέματα από ταφτά και φαίγ θα μπαίνουν κεντήματα ροκοκό. Γιορλάντες από φιογκάκια Louis XV θα γαρνίρουν τα μαύρα από ταφτά φορέματα κεντημένα με αλυσίδακι. Επίσης της μόδας είναι η νταντέλλα. Οι Βενετσιάνικες κιπούρ νταντέλλες αληθινές ή ψεύτικες θα γαρνίρουν τα φορέματα. Φορέματα ταγιέρ από ταφτά ή σατέν, μπολερό, ζακέτες, καρακό, θάχουν γύρω-γύρω βολάν από κιπούρ. Επίσης οι μανσέτες, ο γιακάς κι' οι φούστες θάνατι το ίδιο γαρνιρισμένα με κιπούρ.

Το ίδιο και με τα καπέλλα. Κι' αυτά θάχουν κεντήματα και θα γαρνίρουνται με νταντέλλα. Το καπέλλο θα συμφωνή με το φόρεμα. Φόρεμα και καπέλλο θάνατι του ίδιου χρώματος και θάνατι έργασμένα με φλός, με χρυσό, ή με μαλλί. Το μοντέλλο που σάς δίνουμε, είναι από κρέπ ζορζέτ συκλαμέν. Η φούστα είναι γαρνιρισμένη με στρογγυλά κομάτια κρέπ ντέ σίν βιολε άπλακασιόν, κεντημένα με χρυσό. Έσάρπα από άσημένιο τουλί.

Ο φόρος της δέξας.—Το Κοινόν που χειροκροτεί έκαστοτε τους φημισμένους τενόρους και τι τραγουδίστριες δέ φαντάζεται σε τι περιορισμούς υποβάλλονται όλοι αυτοί εκτός της σκηνής για να διατηρήσουν τη φωνή τους.

Η Ιταλίδα τραγουδίστρια κυρία Amélie Galli —Curei που γίνηκε ένδοξη στην Αμερική, έδωσε πάνω σ' αυτό περίεργες λεπτομέρειες.

«Δέν τολμώ, λέει, να πλαγιάσω λίγο άργά ούτε να άπολαύσω τη ζωή όπως οι πλείστοι από τους άνθρωπους. Έτσι οι οι διασκεδάσεις μου είναι πολύ όλίγες, περιοριζόμενες σ' αυτές που μου προσφέρει το κτήμα μου κοντά στην Νέα Νόρκη. Εκεί περνά τέσσερης μήνες του χρόνου ανάμεσα στις άγελάδες μου, στα γουρούνια μου, στις όρνιθές μου και στους βοκύλους μου. Όταν είμαι στην Ν. Νόρκη σχεδόν δέ βγαίνω ποτέ! Πρέπει να λοφεύγω τον καπνό του τσιγάρου, ως και το πιο μικρό συνάχι. Δέν τρω γω παρά λαχανικά και γαλακτερά. Το κρέας δέν το δοκιμάζω σχεδόν ποτέ, καθώς και κάθε ποτό όσο λίγο άλκοολ και αν περιέχει».

Μά την αλήθεια, οι τραγουδίστριες αν όχι άλλο, είναι οι οικονομικώτερες σύζυγοι. Ξέρεις τι θα πη νάχης μια γυναίκα που να μη βγαίνει ποτέ έξω, να τρώγη τόσο λίγο να μη φουμάρη, να μην πίνη ούζο, να ναι κι ένδοξος και το σπουδαιότερο προσοδοφόρος;

Ο δεκάλογος της μελλούσης ήθοποιού του κινηματογράφου.—Ένας διευθυντής κινηματογραφικού Οίκου για να περιορίση τον αριθμό των κοριτσιών που παρουσιάζονται καθημερινώς ως ήθοποιοί της θόνης, και συνάμα για να ένθαρρύνη όσες τυχόν δέν τολμούν να παρουσιαστούν μη ξέροντας αν θα πετύχουν, έγραψε τον ακόλουθο δεκάλογο των προσόντων που όφείλει απαραίτητα να έχη μια «στάρ» όπως άνομάζονται οι ήθοποιοί του κινηματογράφου.

Επειδή δέν θ' άργήσωμε κ' έμεις να προστεθούμε σ' αυτό του είδους την ήθοποιία, κρίνω καλό να αντιγράψω τον δεκάλογον αυτόν.

Λοιπόν για νασαι καλός ήθοποιός του κινηματογράφου πρέπει: 1) Πρό παντός νασαι ευλύγιστη, 2) Νάχης προσωπικότητα, 3) Νάσαι ώραια, 4) Κι' επειδή αυτό δέν άρκει νασαι κ' έξυπνη, 5) Νάχης φαντασία, 6) Νάχης άνεση στις κινήσεις σου και φυσική χάρη, 7) Νάχης δυνατή κρασι, 8) Νάχης άνεπτυγμένο το κριτικό αισθημα, 9) Νάχης πλήρη μόρφωση, 10) Να ξέρης την ήλικια σου και να παίξης ρόλους σύμφωνα με αυτήν.

Σ. Φ. Όσον άφορᾷ την έβδομη έντολή δέν έχω παρά να παραπέμψω τις άτιθίδες στάρ, αν υπάρχουν, στο «Γραφικό Καράβι» να δούνε πρώτα την Νόρμα Τάλματς κ' έπειτα βλέπομε.

Femina

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Άγγελία

Το Υπουργείον των Στρατιωτικῶν εἰδοποιεῖ τοὺς βουλευμένους νὰ συμμεθέξωσι εἰς τὸν διακονηθῆναι τῆς ὑπ' ἀριθ. 20027 17- 2-26 διακηρυσσεως του προκηρυχθέντα διαγωνισμὸν διὰ τὴν 5ην Ἀπριλίου ἑ. ἑ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν, διὰ τὴν προμήθει-

σπίτια μας εις την Νεάπολιν και λόγω της γειτονίας την οποίαν είχαν τα γραφεία μας εις το κατάστημα του Γεωργίου Φεξη όπου ειργαζόμεθα μεταφράζοντες Γαλλικά μυθιστορήματα και πληρωνόμενοι όπως έλεγεν ο Μπάμπης ο Άννινος, με το στρέμμα. Το όνειρον μας ήτο από πολλού ή εισοδος εις την δημοσιογραφίαν. Το δίπλωμα της Νομικής είχομεν εγκαιρίως αντίληφθῆναι παρείχε μὲν πράγματι εύρῳ μέλλον, αλλά διδρυσχμον δυσκόλως κατά την εποχὴν εκείνην, επειδή δὲ με τὰς οὐκτά δραχμάς που ἐπλήρωναν οἱ ἐκδόται την μετάφρασιν τῶν δεκαεξ̄ σελίδων βιβλίου ήτο κάπως δυσχερὲς νὰ γίνωμεν μίαν ἡμέραν ἐθνικοὶ εὐεργέται, ἐβλέπομεν ὅτι δὲν ἔμενεν ἄλλο σκάδιον διὰ την κλίσιν μας ἀπὸ τοῦ δημοσιογραφικόν. Ἄλλ' ἡ δημοσιογραφία ήτο τότε ἐλάττωμα ἀποκλειστικόν δι' ὀλίγους. Διὰ νὰ εἰσχωρήσῃς εις την ἐφημερίδα ἔπρεπε νὰ γράφῃς ἄρθρα ὡς ὁ Φιλήμων, ὁ Γαβριηλίδης καὶ ὁ Ἀγησίλαος Γιαννόπουλος, ἢ τοῦλάχιστον νὰ γνωρίζῃς Λατινικά ὡπως ὁ Κανελλίδης, ἢ τέλος νὰ ἔχῃς κάμει κάποιαν φιλολογικὴν καρριέραν καθὼς ὁ Παλαμᾶς καὶ ὁ Δαμβέργης.

Ἡμεῖς ὅμως κανὲν ἀπὸ τὰ πολύαμα αὐτὰ ἐφόδια δὲν περιεκόσμη. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι είχομεν γράφει καὶ δημοσιεύσει μερικὰ ποιήματα κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Δημητρίου Παπαρηγοπούλου, τοῦ Μυσοῦ καὶ τοῦ Λεοπάρδι. Ἄλλ' ὁ λαὸς δὲν μᾶς ἐναθάρρυνε, προτιμῶν νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰ ἄλογα τοῦ τραμ ὅταν ἀνήρχοντο ἀγκωμάχοντα τὸν ἀνήφορον τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Εἰς τοιαύτην ἀθλίαν θέσιν μας εὗρεν ἡ δωρεὰ τῶν πέντε λιρῶν τοῦ ἐξ Αἰγύπτου θείου. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι εἰς ἐχέφρων νέος μετὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἐπρομηθεύετο κοστούμι ἀπὸ τοῦ Λαμπίκη, καπέλλο ἀπὸ τοῦ Κασδὸνῃ καὶ παπούτσια ἀπὸ τοῦ Περπινιά. Ἄλλ' εἴαν ὁλος ὁ κόσμος ἐσκέπτετο κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, ὁ Ναπολέων θὰ ἀπέθνησκεν ἀπόστρατος λοχαγὸς τοῦ Πυροβολικῆ καὶ ὁ Περικλῆς ἐπόπτης τῆς καθαρῶντος εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡτο ἡ δόξα, ἡ γόησσα αὐτῆ θεᾶ, εἰς τὸν βωμὸν τῆς ὁποίας ὠθαίτο καὶ ὁ Τσοκόπουλος νὰ προσφέρῃ την πρώτην θυσίαν του.

Ἡ ἰδεύσις λοιπὸν τοῦ περιοδικῆ ἀπεφασίσθη, ὡπως καὶ ὁ τίτλος του. Τὸ ὠνομάσαμεν «Κλλιτεχνικὴν Ἐπιθεώρησιν». Θὰ κατεγίνετο εἰς τὰ καλλιτεχνικά; Κάθε ἄλλο, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι οἱ ἐκδόται του εἶχαν φοιτήσῃ εἰς τὸ Ὡδεῖον καὶ την Δραματικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀντωνιάδου, ἀπολέσαντες ἐν διαστήματι τετραετίας μέσα εἰς τὰ διδακτῆρια ταῦτα πᾶν καλλιτεχνικὸν αἴσθημα. Ἄλλ' ἔπρεπε νὰ ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὰ τετριμμένα. Ὅλα τὰ περιοδικὰ τότε ἐπιτιλοφροῦντο «Μοῦσαι», «Εὐτέρπη», «Ὀρφεὺς», «Κλειὼ» καὶ ἄλλα παρόμοια. Ἐνας ἀπλούστερος καὶ ὀλιγώτερον πομπώδης τίτλος θὰ ήτο ἀνανυρρήτως ἐχέγγυον ἐπιτυχίας. Ποιοὶ ὅμως θὰ ἦσαν οἱ συνεργάται μας; Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο δὲν συνητήσαμεν σοβαρὰς δυσχερείας. Ἐν πρώτοις εἶχαμεν τὴν ἰδικὴν μας συνεργασίαν, αὐτὴν ἀπολύτως ἀξιοφαιλισμένην, διότι κανεὶς ἄλλος δὲν τὴν ἐζήτηι. Ἐκτὸς ὅμως ταύτης, ήτο βέβαιον ὅτι θὰ μᾶς ἔγραφον ὁ Κονδυλάκης καὶ ὁ Μητσάκης διηγήματα, ὁ Παπαντωνίου, ὁ Μωραϊτίνης καὶ ὁ Μανῆς ποιηματάκια καὶ ὁ Λάσκουρης καὶ ὁ Δελιακατερίνης θεατρικά, ὅλα αὐτὰ, ἐννοεῖται, δωρεάν, διότι ἔως τότε ἴσχυεν ἀκόμη τὸ πατροπαράδοτον παράδειγμα τοῦ Κάδμου, ὁ ὁποῖος ἔφερεν ἐκ Φοινίκης τὰ γράμματα χωρὶς νὰ λέγῃ ἡ ἱστορία ὅτι ἐζήτησε καὶ νὰ πληρωθῆ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του αὐτὴν.

Ἀυθέντων αἰσίως τῶν δύο μεγάλων ζητημάτων τοῦ τίτλου καὶ τῆς συνεργασίας, ἔμενε νὰ κανονισθῆ καὶ τὸ βῆναυσον μέρος τῆς ἐπιχειρήσεως, ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων της. Ὁ τυπογράφος Παρασκευᾶς Λεῶνης ἐζήτηι 35 δραχμάς διὰ τὴν ἐκτύπωσιν χιλίων ὀκτασελίδων φύλλον, ὁ χαρτέμπορος Ἀντωνιάδης ἤθελε 15 δραχμάς διὰ μίαν δεσμίδα χάρου καὶ ὁ ξυλογγράφος Καρυστινὸς ἄλλας πέντε διὰ μίαν ξυλογγραφίαν. Μία εἰκὼν διὰ περιοδικὸν ἑβδομαδιαῖον ήτο πράγματι λιτότης ἀσυγχώρητος. Ἄλλὰ τὸ πεπειραμένον μάτι τῶν ἐκδοτῶν εἶχε παρατηρήσει ὅτι εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τοῦ Λεῶνη ὑπῆρχον πλῆστα ὅσαι ξυλογγραφίαι παλαιαί, δυνάμεναι νὰ χρησιμοποιηθοῦν, ἰδίως μία ἡ ὁποία παρίστα τὸν Μιχαὴλ Ἀγγελὸν κρατοῦντα ἀνὰ χεῖρας μπαλέτιαν, ἐν εἶδει γκιουβετσίου μεταφερομένου ἐκ τοῦ φουρνου εἰς τὸ γειτονικὸν οἶνοπωλεῖον τῆς συνοικίας Λέκκα.

(Ἀκολουθεῖ) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤῆΣ ΠΟΛΙΤΙΚῆΣ ΓΕΤΟΝΟΤῆΣ

Ἡ ἐναντίασις τοῦ 1909

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινου)

Ἡ Αὐλὴ, ἀντιληφθεῖσα ὅτι οὐκ ἔδυνος τοῦ νὰ θέσῃ τὸ Στέμμα ἀντιμέτωπον πρὸς τὸν λαὸν ήτο μέγας, ἐπιπροσθέτως δὲ πληροφορηθεῖσα ὅτι ὁ Βενιζέλος δὲν ήτο καθόλου διατεθειμένος νὰ περιορισθῆ εἰς ἀπλὴν δημοσιογραφικὴν πολεμικὴν, ἀλλ' ὅτι θὰ προέβαινε διὰ τῶν φίλων του καὶ εἰς συγκρότησιν συλλαλητηρίων ἀκόμη, ἀνέστειλε τὰς ἐνεργείας της. Τοιουτοτρόπως τὴν ἐπομένην τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀντιαυλικῶν ἄρθρων ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἐκάλείτο εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὅπου ὁ Βασιλεὺς τοῦ ἀνέθετε τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ τῆς συναντήσεως ταύτης ἐξέθεσεν ὁ Βενιζέλος εὐθύς ἀμέσως εἰς τοὺς φίλους του πληρεξουσίους προσκληθέντας εἰς σύσκεψιν ἐν τῷ Μεγάλῳ Ξενοδοχείῳ. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, ἐκθέτων τὰ λαβόντα χώραν περιστάτικα, δὲν ἠρκέσθη εἰς τοῦτο μόνον, ἀλλὰ ἐξετάθη καὶ εἰς ἐγκώμιον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τὸν ὁποῖον ἐχαρκτήρισεν ὡς καλὸν πατριώτην, καθὸ δεχθέντα νὰ τεθῆ ὁ ἴδιος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀνορθωτικῆ ἀγῶνος, τινὲς τῶν παρισταμένων ἐδυσανασχέτησαν, ἐνθυμηθέντες τι ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος εἶχεν εἰπῆ μόλις πρὸ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ὁ Βενιζέλος, ὅταν ἀλλόφρων ἐξ ὀργῆς ἐδίδεν ἐντολὴν νὰ γραφοῦν τὰ ἄρθρα κατὰ τῶν αὐλικῶν ραδιοεργιῶν. Ὅταν ἡ σύσκεψις ἐπυρατώθη, ὁ ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων φίλων τοῦ Ἀρχηγου βουλευτῆς Αἰτωλοακαρνιας Γρανίτσας διηρημήνευσεν εἰς αὐτὸν τὴν δυσφορίαν τῶν προσκληθέντων πληρεξουσίων ἐκ τῶν περὶ Βασιλέως λόγων, τοὺς ὁποῖους δὲν ἠδύναντο οὕτοι νὰ ἐξηγήσουν κατόπιν τοῦ κατηγορητηρίου τὸ ὁποῖον εἶχαν ἀκούσει μόλις τὴν προτεραίαν κατὰ τῆς Δυναστείας τοῦ Γεωργίου. Ὁ Βενιζέλος μειδιῶν ἔδωσεν εἰς ταῦτα τὴν ἀκόλουθον λίαν χαρακτηριστικὴν διὰ τὸν νέον πολιτικὸν ἄνδρα ἀπάντησιν:

— Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπομεν χθὲς, ἦσαν διὰ νὰ ἐλθῶμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγομεν σήμερον, εἶναι διὰ νὰ μείνωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν!

ΤΟ ΡΑΔΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΒΛΕΝΟΡΡΟΙΑΣ

Ἡ νέα ἐπιστημονικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ ΡΑΔΙΟΥ πρὸς θεραπείαν καὶ τῆς πλέον δυσίατου βλενορροίας ἐφαρμόζεται ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Δ. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ Ἀγίου Κωνσταντίνου 32 Ἡ θεραπεία συντελεῖται διὰ 6 συνεδριάσεων

ΚΥΡΙΟΣ ἡλικίας 35 ἐτῶν, ἀρίστης ἐμπορικῆς μορφώσεως, διευθύνων ἐμπορικῆς, φρακτορικῆς, κλπ. ἐργασίας κάτοχος ἀπάρτων τῶν κλάδων τοῦ εἰσπονητικῆ καὶ ἐξαγωγικῆ ἐμπορίου ὄν καὶ λογιστικῆς πεπειραμένος ζητεῖ θέσιν. Πληροφορία: Κανονιστικὸν Κασοφυσίλη, ὁδὸς Σταδίου 64.

ΑΝ. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ ΤΗΝ "ΠΡΩΤΙΑΝ", ΩΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

κραύγαζεν άδιακόπως υπέρ της Ελλάδος, του Πρωθυπουργού κ. Παγκάλου και του Ελληνικού Λαού.

» Κατά το διάστημα της παραμονής μου εις Ρώμην, συνητήθη δις μετά του πρωθυπουργού της Ιταλίας κυρίου Μπενίτο Μουσσολίνι, ή δέ συνομιλία μας, παραταθείσα, και τας δύο φορές, έπ' άρκετήν ώραν, διεξήχθη εις τόνον, πλεον ή έγκάρδιον.

» Ο κ. Μουσσολίνι δέν απέκρυψε την πεποίθησίν του, ότι αι Κυβερνήσεις φασιστικής μορφής και συνθέσεως είναι αι ένδεδειγμένα διὰ την σημερινήν μεταπολεμικήν εποχήν εις τὰ Κράτη, καθ' όσον αύται είναι εις θέσιν ν' απομακρύνωσι τους κινδύνους τους όποιους παρουσιάζουν αι μετά τον πόλεμον δημιουργηθείσαι καταστρεπτικά και ροπαί και δύνανται νά έξουδετερώσι τας δυσχερείας έν τή έξυληρητήσει των έθνικών συμφερόντων.

» Ακολούθως ό κ. Μουσσολίνι μοι έδήλωσεν, ότι εύχαρίστως ή Ιταλική Κυβέρνησις διετίθεται νά ένισχύσῃ εις τό ένθνικόν έργον της την Ελληνικήν Κυβέρνησιν, θέτουσα εις την διάθεσιν της Ελλάδος την Ιταλικήν βιομηχανίαν, της οποίας αι πρόοδοι έσχάτως υπήρξαν σημαντικά και παρέχουσα, έν τή άνταποκρίσει ταύτη, πάσαν διευκόλυνσιν.

» Αι έντυπώσεις μου, έν γενει, υπήρξαν άρισται εκ των μετά του κ. Μουσσολίνι συνομιλιών μου, ως και των έξαιρετικών τιμών και περιποιήσεων αιτινες, κατά διαταγήν του Πρωθυπουργού της Ιταλίας, έγινοντο προς ήμάς. Κατά την διάρκειαν της παραμονής ήμών εις τό Ιταλικόν έδαφος, όλόκληρος ό Ιταλικός Τύπος αφιέρωσεν ένθουσιώδη άρθρα υπέρ της Ελλάδος, χωρίς νά παρατηρηθῇ καμία άπολύτως έξαιρέσις. Ο τόνος δέ των μακρών τούτων δημοσιευμάτων των Ιταλικών έφημερίδων ήτο μία ζωηρά ένδειξις της λήθης του παρελθόντος και της νέας συσφιγξεως των σχέσεων ως και της άνανεώσεως της άμοιβαίας συμπαθείας μεταξύ των δύο λαών.

» Μετά τον πρόεβρον της Ιταλικής Κυβερνήσεως, συνητήθη και συνωμίλησα διὰ μακρών μετά του ύπουργού της Συγκοινωνίας κ. Τσιάνο, όστις υπό τό αύτό πνεύμα και την αύτην έγκαρδιότητα μοι ωμίλησε περί της Ελλάδος και των ευμενών διαθέσεων της Ιταλικής Κυβερνήσεως έναντι της Χώρας μας.

Ο κ. Υπουργός της Συγκοινωνίας άνεκοίνωσεν επίσης ότι έπεσκέφθη και τας Αεροπορικάς έν Ρώμη εγκαταστάσεις άντιληφθείς τας μεγάλας προόδους της Ιταλίας εις την αεροπορίαν.

Ο πρωθυπουργός κ. Μουσσολίνι εξέφρασε προς τον κ. Ταβουλάρη την έπιθυμίαν νά έγκαινιάσῃ την προσεχή εγκαταστάσιν αεροπορικής ταχυδρομικής συγκοινωνίας μεταξύ Ιταλίας—Ελλάδος, έννοών προφανώς νά έπισκεφθῇ τας Αθήνας έπιβαίνων ταχυδρομικού αεροπλάνου. Υπολογίζεται ότι τό έμπόδιον της αεροπορικής συγκοινωνίας Ελλάδος και Ιταλίας θά γίνονν τον προσεχή Μάιον.

Από την Αίγυπτον

Ένα κορμάκι

» Αφού τόσες φορές του χείδεις τό χειρωμένο παιδικό του κεφάλι κι' έκαμάρωσε τό παιδιάτικό του χαμογέλιο—την θεϊκήν αυτή εύλογία, όταν μισανοίγεται σαν μπουκουάκι τό στόμα του παιδιού, του πάντα χαριτωμένου μικρού παιδιού, σ' όποια φυλή κι' άν άνήκη—τό στίλισε και τώρα για στερνή φορά τό χέρι της μητέρας. Προσεκτικά του κτένισε τὰ μαλλάκια του, του πέρασε στό λαιμό τό γιορντάνι με της πολύχρωμες χάνδρες, με τό μεγάλο φυλακιδό, που στάθηκε άνίσχυρο νά τό προφυλάξῃ απ' τό κακό, έντυσε ύστερα τό κορμάκι του με τό πειό φίνο λινό κεντημένο πουκαμισάκι και τό μικρό του ιμάτιο με τό καφετί κεντημένο λιοντάρι στό στήθος και τό φαρόν τό κέντημα στην άκρη, του πέρασε στά κρύα ποδαράκια του, που μάταια προσπάθησε φιλώντας νά ζεστάνη, τὰ μικρά φοινικένια παλύχρωμα σανδάλια του, και τό έβαλε νά κοιμηθῇ λέγοντάς του σ' άλλοτε σι' αυτί, πώς κι' εκείνη σε λίγο θά κοιμώταν μαζί του.

Κύριοι άρχαιολόγοι, που μιὰ μέρα ανοίγοντας τους τάφους της Αρσινόης, έταράξατε τό μακρυνό ύπνο του, κι' έβγάλατε στό φώς ένα κορμάκι μαυρισμένο, ένα σώμα συνεστραμμένο κι' άδειο κι' ένα πρόσωπο έφιαλτικής φαντασίας, είσαστε σοφοί, μα είσαστε άκαρδοί. Σκάψετε όσο θέλετε την γή, ψάξτε για νά βρῆτε τίς γενιές που έζησαν άλλοτε, ξεθάψτε χώρες και πολιτείες, ιερά και παλάτια, στήσετε και πάλι είδωλα συντριμμένα και ξαναφέρτε την λατρεία περασμένων θεών, βγάλετε απ' τή γή τὰ μυστικά της περασμένης ζωής, μα μη βγάλετε ποτέ πειά στον κόσμο τὰ μικρά αυτα φρενιά κορμάκια!

Γ. ΑΝΝΙΝΙΣ

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Τριάντα χρόνια πριν 18 Μαρ. 1926

Δημοσιογραφικής ζωής

ΣΚΗΝΑΙ ΒΟΗΜΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

[Μετά τὰ παρασκήνια της Έπαναστάσεως του 1909 ό κ. Κωστής Χαιρόπουλος άρχίζει δημοσιεύων από της σήμεραν τὰ προηγούμενα κεφαλαία των άπομνημονευμάτων του, τὰ όποια αναφέρονται εις την πρό του πολέμου του 1897 κατάστασιν της Αθηναϊκής δημοσιογραφίας. Μία γνώριμος γενεά εργατιών του καλάμου, άρθρογράφων, χρονογράφων, εύθυμογράφων, ποιητών παρελαύνει προ ήμων, και είκονίζονται ζωηρώς αι δυσκολία τας οποίας άντιμετώπιζεν ό Αθηναϊκός Τύπος κατά την μακρυνήν εκείνην και τόσον συμπαθήν εποχήν...

Τό τέλος των παρασκηνίων της Έπαναστάσεως του 1909 δημοσιεύομεν εις την δευτέραν σελίδα της «Πρωίας»].

—Σου άναγγέλλω επισήμως ότι είμαι κάτοχος πέντε λιρών!

—Πλουσιώτερος από τον Απόλλωνα ό όποιος είχε μόνον μιαν.

—Κάποιος θεός μου ήλθε από την Αίγυπτον και μου τας έδωσε δια νά κάμω μιαν μικράν φιλολογικήν έπιχείρησιν.

—Νά σου πω έγώ την έπιχείρησιν: Νά αγοράσῃς μπαστούνι και νά δείρης τον θεόν σου!

—"Αφησε τὰ άστεία! "Ας σκεφθούμε σοβαρά τι νά κάνωμε.

—Νά ιδρύσομε λοιπόν περιοδικό.

—Με πέντε λίρες;

—Γιατί όχι; Μήπως νομίζης ότι ό Ρωμύλος είχε περισσότερα όταν έσκέπτετο νά κτίσῃ την Ρώμην; Τὰ πολὺ μεγάλα έργα δέν γίνονται με λεπτά. Ο Δημοουργός έφτειασε όλους αυτούς τους κόσμους που βλέπεις χωρίς νά έχῃ δεκάρα στή τσέπη του.

Ο περίεργος αυτός διάλογος διημειβεται μεταξύ έμου και του Γεωργίου Τσοκοπούλου μιαν πρωίαν του Νοεμβρίου του 1894. Είμεθα οι δύο στενώτατα συνδεδεμένοι και λόγω της γειτονίας την όποιαν είχαν τό

Τριάντα χρόνια 16 Μαρτίου 1926
δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφιξίν του εἰς Ἀθήνας, ὁ ἐκ τῶν ἐμπίστων αὐτοῦ Στέφανος Γρανίτσας μού ἐξεμυστηρέυετο, ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κ. Προέδρου δὲν εὕρισκοντο εἰς τόσον ἀνθηρὸν σημεῖον καὶ ὅτι σκληρὰ ἀνάγκη ἐπέβαλλεν εἰσαυτόν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ «Γκραντ Ότέλ», λίαν πολυδάπανον διὰ τὴν κατάστασίν του.

Ἐπειδὴ ἦτο βέβαιον ὅτι δυσκόλως θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀνεύρωμεν Ξενοδοχεῖον ὅπως δῆποτε ἀξιοπρεπὲς μὲ μικροτέραν τιμὴν, ὁ Γρανίτσας ἔχων πρὸς τοῦτο καὶ τὴν γνώμην τοῦ Βενιζέλου, μού προέτεινε νὰ ἀναζητήσωμεν φιλικὴν τινα οἰκίαν ἧτις νὰ ἐδέχτο νὰ φιλοξενήσῃ ὡς οἰκότροφον τὸν κ. Πρόεδρον μὲ μετρίαν μηνιαίαν ἀποζημίωσιν. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη οἰκία δὲν ἦτο καὶ τόσον εὐκόλον νὰ ἀνευρεθῇ. Ὅχι διότι δὲν ὑπῆρχον φίλοι τοῦ νέου ἀνδρὸς εἰς τὰς Ἀθήνας, ὕνάμενοι νὰ παράσχουν τὸ ζητούμενον ἄσυλον, ἀλλὰ διότι κανεὶς δὲν θὰ ἐδέχτο νὰ πληρωθῇ διὰ τοιαύτην ἐκδούλευσιν, τὸ δὲ ζήτημα τῆς πληρωμῆς ὁ Βενιζέλος τὸ εἶχε θέσει ὡς πρῶτον ὅρον ὅπως ἀποφασίσῃ μετακόμισιν ἐκ τοῦ Ξενοδοχείου.

Μετὰ πολλὰς σκέψεις κατελήξαμεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ν' ἀναζητήσωμεν τὸ ἄσυλον τοῦ κ. Προέδρου μετὰ ἀγνώστων ἐντελῶς προσώπων καὶ πρὸς τοῦτο ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ φύλλον τοῦ «Χρόνου» τῆς 11ης Σεπτεμβρίου τὴν ἀκόλουθον ἀγγελίαν: «Κύριος ἐγκαθιστάμενος ἐν Ἀθήναις ζητεῖ διαμέρισμα ἐκ τριῶν δωματίων μετὰ τροφῆς καὶ περιποιησῆως παρὰ καλῇ οἰκογενεῖᾳ καὶ ἐν κεντρικῇ οἰκίᾳ τῆς πόλεως. Πληροφορίαι εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Χρόνου».

Ἄλλ' ἡ δημοσίευσίς μᾶς ἀγγελίας εἰς τὴν ἐφημερίδα δὲν ἔλυε καθ' ὅλοκληρίαν τὸ ζήτημα. Ἡ καλὴ οἰκογένεια ἡ δυναμένη νὰ διαθέσῃ τὰ τρία δωμάτια εἰς κεντρικὸν μέρος τῆς πόλεως θὰ εὕρισκετο ἀσφαλῶς. Ἐπρεπεν ὅμως πρότερον νὰ ἔχῃ ἐξευρεθῇ καὶ τὸ χρῆμα μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπληρώνετο. Ὁ Γρανίτσας μού ἐνεπιστεύθη, ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ὅτι ἐνηργεῖτο ἔρανος μετὰ τῶν βενιζελικῶν πληρεξουσίων καὶ ὑπῆρχον πολλαὶ ἐλπίδες ὅτι ὁ σκόπελος ἔμελλε νὰ παρακαμφθῇ. Παραδόξως ἐν τούτοις μετὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἐράνου οἱ διάφοροι ἀνορθῶται δὲν εἶχον κατορθώσει νὰ ὑποσχεθῶν τὸ ποσὸν τῶν χιλίων δραχμῶν μηνιαίως τὸ ὁποῖον θὰ ἀπληθεῖτο διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἀρχηγῶν. Αἱ μηνιαῖαι εἰσφοραὶ ἦσαν πενιχρόταται. Ἄλλος διέθετε πεντήκοντα καὶ ἄλλος ἐβδόμηκοντα δραχμάς, κάποιος δὲ γενναϊόδωρος, ὁ ὁποῖος βραδύτερον ἐγένετο καὶ ὑπουργός, ἔφθασε μέχρις εἰκοσιπενταδράχμου! Δύο λύσεις ὑπελείποντο: Ἡ νὰ ἐγίνετο γνωστὴ ἡ κατάστασις πρὸς τὸν Ἐμμανουὴλ Μπενάκην, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς θὰ ἀνελάμβανε μόνος τὸ βᾶρος τοῦτο ἢ νὰ ἀφήναμεν τὸν διακανονισμὸν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸν Γεώργιον Στρατούλην καὶ ἄλλους τινὰς προμηθευτὰς, οἵτινες ἐδεικνυον μεγάλην προθυμίαν νὰ παράσχουν μίαν ἐκδούλευσιν τοῦ εἶδους τούτου εἰς τὸν ἡγέτην τοῦ νέου κόμματος. Ἀρφοτέρας τὰς λύσεις ταύτας τὰς εὔρομεν τρομακτικὰς.

Τί θὰ ἐσκέπτετο ὁ λαὸς ὅταν ἐμάνθανε ὅτι ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος εἶχε περιπέσει εἰς τοὺς ὄνυχας πολυεκατομμυριούχων καὶ προμηθευτῶν; Δὲν θὰ καθίστατο ὑποπιτος παρὰ τῇ Κοινῇ Γνώμῃ, γνωστοῦ ὄντος ὅτι μετὰ τὸ αὐτοῦ καὶ τῶν χρηματοδοτῶν του ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἐδημιουργεῖτο σχέσις τις ὑποχρεούσα αὐτὸν εἰς ἀνταλλάγματα ἐν τῷ μέλλοντι; Ἀπὸ τοιαύτης παρακινούμενοι σκέψεως, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἀνελάμβανε τὸ γραφεῖον τοῦ «Χρόνου» τὴν ὅλην δαπάνην τῆς συντηρήσεως τοῦ ἀρχηγῶν, τὴν δὲ πρότασιν ταύτην ὑπέβαλεν αὐθημερὸν εἰς τὸν Βενιζέλον ὁ Στέφανος Γρανίτσας, ἐφοδιασθεὶς καταλλήλως καὶ δι' ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Λογιστηρίου τῆς ἐφημερίδος πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Πρακτορεῖον ὅπως πληρῶνῃ μηνιαίως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ «Χρόνου» δραχμάς χιλίας ἢ καὶ περισσοτέρας ἐὰν ὑπῆρχεν ἀνάγκη. Ἄλλ' ἐνῶ ὁ Γρανίτσας, ἐνθουσιώδης ἐκόμιζε πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τὴν τοιαύτην λύσιν τοῦ ζητήματος, τὰ πράγματα ἐλάμβανον ἐντελῶς ἄλλην τροπὴν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ἀποκτήσουν τὴν εὐνοίαν τοῦ νέου Μεσσίου ἐκμεταλλεῦνται, βλέποντες ὅτι δι' ἀπευθείας προσφορᾶς δὲν θὰ εἰμποροῦσαν νὰ ἐπιτύχουν τὸ ποθοῦμενον, καθότι ὁ Βενιζέλος ἐφαίνετο ἀποκρούων τὴν ἐκ μέρους αὐτῶν οἰκονομικὴν του ἐνίσχυσιν διὰ λόγους δημοτικότητος, ἐπενόησαν τὴν ἰδρυσιν τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, ἡ ὁποία δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ νέα μορφή ἀιχμαλωτίσεως τοῦ Ἀρχηγῶν.

ησουν τὸ μεγίστου ενδιαφερόντος ποδοσφαιρικὸν μάτς μεταξὺ τῶν δύο ἰσχυροτέρων ποδοσφαιρικῶν σωματείων «Παναθηναϊκῶν» (Ἀθηνῶν) καὶ «Ὀλυμπιακοῦ» (Πειραιῶς). Ἴσως δὲ διὰ πρώτην φοράν κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ποδοσφαιρικὴν περίοδον, ἀνήλθον ἕως ἐῖ τόσαι χιλιάδες θεατῶν. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως δὲν ἦτο τέλειον.

Εἰς τὰς 4 μ. μ., ἔφου ἔννοεῖται ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀνυπομονησία τῶν θεατῶν εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἔπακρον, ἐμφανίζεται πρώτη εἰς τὸν στίβον ἡ ὄμις τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ», μετ' ὀλίγα δὲ λεπτὰ φθίνει καὶ ἡ τῶν Ἀθηνῶν. Περιούν ὀλίγα λεπτὰ διὰ νὰ ποζάρουν αἱ δύο ὁμάδες εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν φακὸν καὶ διὰ νὰ γίνουν αἱ σχετικὰ διατυπώσεις καὶ ἀμέσως ἀρχίζει ὁ ἀγὼν μετὰ τὸ σύνθημα τοῦ τυπικωτάτου καὶ συμπαθοῦς διαιτητοῦ μας κ. Κέηλερ.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν ὁμάδων. — Ἀς σημειωθῇ τώρα ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῶν δύο ὁμάδων, τὴν τελευταίαν στιγμὴν καθωρίσθη ὡς ἐξ ἴς: «Παναθηναϊκός»: Καλογερόπουλος, (τερματοφύλαξ), Νικολαΐδης, Περαντάκος, Πινουργιάς, Ἀνδρῆτσος, Τριανταφύλλης, Θ. Ἀσπρογέρακας, Σ. Ἀσπρογέρακας, Σιδηρόπουλος, Γεωργιάδης καὶ Ἀρβουσιτᾶς.

«Ὀλυμπιακός»: Κλειδουχάκης (τερματοφύλαξ), Β. Βασιλείου, Λ. Βασιλείου, Βλάσσης, Μπεζώνης, Μωραΐτης καὶ οἱ πέντε ἀδελφοὶ Ἀνδριανόπουλοι.

Ὁ ἀγὼν. — Ὁ ἀγὼν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἦτο πεισματώδης καὶ νευρικός, μὲ πολλὰ φάουλ. Ὁ «Παναθηναϊκός» παίζει ὀρμητικῶς καὶ πρὸ παντός μὲ ἠθικὸν ἄριστον, δι' αὐτὸ καὶ λαμβάνει αἰφνιδιαστικῶς ἀπὸ τὰ πρῶτα λεπτὰ τὴν ὑπεροχὴν, ἡ ὁποία καὶ συντέλεσε ἔπειτα ἀπὸ μία ἀπρόοπτη καὶ ἐπιτυχημένη κατεβασία εἰς τὸ πρῶτον τοῦ τέρμα.

Τὸ ἀπρόοπτον αὐτὸ ἦτο σὰν μία ψυχρολουσία δια τούτους Πειραιῶτας οἱ ὁποῖοι βεβαίως θὰ εἶχαν ἄλλους σκοποὺς. Γι' αὐτὸ λοιπὸν ἐξακολουθοῦν νὰ ἀδρανοῦν, ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ χωρὶς ἐπαρκῆ καὶ ἐξυπνον συνδυασμὸν ἰδίως ὅμως χωρὶς ἀμυναν.

Τούναντιον ὁ «Παναθηναϊκός» μὲ τὸν ἄερα τοῦ πρώτου «γκόλ» ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπερέχη. Ἐν τούτοις ὁ Νικολαΐδης παραστατεῖ. Κάποτε, μὲ φόβον νὰ τὸν περάσουν. Ἀλλὰ ὁ τερματοφύλαξ, ποῦ ἦτο ὁμολογουμένως σὲς δόξες του, σώζει πάντως τὴν κατάστασιν. Ἀφ' ἑτέρου, καὶ οἱ μεσαῖοι ποῦ ἐργάζονται ἀρκετὰ καλὰ, ὑποβοηθοῦν πολὺ τοὺς κυνηγοὺς οἱ ὁποῖοι κάμνουν ἐντύπωσιν.

Μὲ αὐτὴν τὴν τακτικὴν παίξων συνεχῶς ὁ «Παναθηναϊκός» κατορθώνει περὶ τὰ τέλη τοῦ ἡμιχρονίου νὰ σημεώσῃ καὶ 2ον τέρμα. Καὶ ἔτσι λήγει τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον, μὲ ἀποτέλεσμα 2—1.

Ἀλλ' εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ἀλλάζει ἡ φάσις τοῦ ἀγῶνος. Ὁ «Ὀλυμπιακός» ἔχων εὐνοϊκὸν καὶ τὸν ἄνμον γίνεται πλεον ἐπιθετικώτερος. Ἔτσι, μὲ μία ὠραία κατεβασία σημειώνει τὸ πρῶτον τέρμα του.

Ὁ «Παναθηναϊκός» ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται καὶ αὐτὸς ὄχι ὅμως ὅπως εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον. Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ λεπτὰ παρέρχονται. Οἱ Πειραιῶται προσπαθοῦν μὲ ὅλας τῶν τὰς δυνάμεις νὰ ἐξουδετερώσουν τὴν μικρὰν ὑπεροχὴν τῶν ἀντιπάλων των, ἀλλ' ἐργεῖται ἐπὶ τέλους ἡ σφυριχτρα τοῦ διαιτητοῦ ἡ ὁποία καὶ διακόπτει τὰς ἐλπίδας των. Ὁ ἀγὼν ἐτέλεσε... Ἐτελείωσε δέ, σύμφωνα μὲ τὰς προβλέψεις μας, μὲ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ «Παναθηναϊκοῦ»... Ὁ «Παναθηναϊκός» ἐνίκησε μὲ 2 τέρματα ἔναντι 1. Καὶ αὕτη ἦτο ἡ καλύτερα ἱκανοποίησις τῆς συστηματικῆς καὶ ἐπιπαίνου ἐργασίας του... W.—

Διαλέξεις

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα καὶ ὥραν 7 μ. μ. δίδεται ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἡ 10ῃ ἐφετεινὴ διάλεξις τῆς Πανελληνίου Ἀνθρωπιστικῆς Ἐνώσεως. Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Νικ. Συφάκης μὲ θέμα: «Ἡ Ἐγχρωμὸς Μουσική».

— Σήμερον 6 1)2 μ. μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἡ τρίτη διάλεξις τῆς Ἐταιρίας Φυσικῶν Ἐπιστημῶν. Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ καθηγητῆς κ. Θ. Βλησίδης μὲ θέμα: «Ἡ ἐξέλιξις τῶν ὀργανισμῶν, αἱ περὶ ταύτης θεωρίαι (δαρβινισμὸς, νεοδαρβινισμὸς κλπ.) καὶ αἱ νεώτεραι πειραματικαὶ ἐρευναι».

Συναυλίαι

Μεθαύριον Πέμπτην φθάνει εἰς Ἀθήνας ἡ κληθεῖσα ὑπὸ τοῦ «Συλλόγου Συναυλιῶν» διάσημος δραματικὴ ὑψίφωνος τῆς Opera τῶν Παριζίων κ. Marcelle Demougeot. Διὰ πρώτην φοράν θὰ ἐμφανισθῇ τὸ Σάββατον τὸ ἀπογευμα εἰς τὴν 20ὴν συναυλίαν συνδρομητῶν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ τραγουδήσῃ τὸ «Ὀνειρο τῆς Ἑλσας», τὸν «Θάνατον τῆς Ἰζόλδης» καὶ τὴν «Τελικὴν σκηνὴν τῆς Βρουγχιλδης» τοῦ Βάγνερ. Σημειωτέον ὅτι ἡ διαπρεπὴς καλλιτεχνίς θεωρεῖται σήμερον εἰς τὴν Εὐρώπην ὡς μοναδικὴ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἔργων τοῦ Βάγνερ.

Ἐνα ἐξαιρετικὸν μουσικὸν γεγονός θὰ ἀποτελέσῃ ἡ συναυλία τῆς ἐκλεκτῆς ἀπὸ τὰς ἐκλεκτὰς καλλιτέχνιδας τοῦ πιάνου, διπλωμα-

ιγώτερον ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου. Τὴ Σωματεία, αἱ Συντεχνίαι, ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος, ἀπέστειλλον πολλάκις τῆς ἡμέρας ἀνθρώπους τῶν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Χρόνου» ζητοῦντες, σχετικὰς πληροφoρίας, ἀπὸ δὲ τὰς ἐπασχίας κατὰ δεκάδας κατέφθανον τὰ τηλεγραφήματα δι' ὧν παρεκαλοῦμεθα νὰ δώσωμεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κρητῶς πολιτευτοῦ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο μᾶς ἦο ἀδύνατον νὰ πράξωμεν, διότι ἐγνωρίζαμεν μὲν ὅτι ὁ Βενιζέλος μέχρι τῆς 3ης Αὐγούστου εὐρίσκετο εἰς Λουκέρνην, ἀπὸ τῆς ἡμέρας δ' αὖτε ἐκεῖν ἦο πιθανώτατον ὅτι εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν Ἑλβετικὴν ταύτην πλιν, ἀφοῦ οὐδεμίαν ἀπόκρισιν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἀναγγελλόμενα τὴν πανηγυρικὴν ἐκλογὴν τοῦ τηλεγραφήματα.

Τὴν 11ην Αὐγούστου τέλος καὶ περιώραν δὴν νεωτερικὴν εἰς τὰ γραφεῖα τῶν «Ἀθηνῶν» καὶ τοῦ «Χρόνου» κατέφθανε τὸ κάτωθι κοινὸν τηλεγράφημα:

«Λουκέρνην, ὡρα 3 μ.μ.—Παρακαλῶ ἐρμηνεύσατε αἰσθημα βραβείας ἐγνώμοσόνης μου πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς Ἀττικοῦ οἰκίας. Ἔσομαι εὐτυχῆς ἂν αἱ περιστάσεις, ὡς ἄλλως τε πέπεισμαι, ἐπιτρέψουν, ἀπομακρυνόμενος τῆς ἐν Κρήτῃ ἐπαύμου θέσεώς μου, νὰ ἀποδεχθῶ τὴν ἐντολὴν καὶ μετὰ σῶ ἀμέσως καὶ ἐνεργῶς τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀνορθώσεως τῆς Πολιτείας.

Ἐλευθέριος Βενιζέλος»
Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἐκδοθὲν εὐθὺς ἀμέσως ὡς παράρτημα τοῦ «Χρόνου» προσεκάλεσεν ἀληθῆ φρενιτιδα τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος καθ' ὅλην τὴν νύκτα κατέκλυε τὰ γραφεῖα τῶν δύο Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων Κρητῶν πληροφoρίας περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς τοῦ Κρητῶς πολιτευτοῦ εἰς Ἑλλάδα.

Ὁ Βενιζέλος, ἀναχωρήσας, μετὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἐκ Λουκέρνης τῆς Ἑλβετίας δὲν ἐκ γεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἐπιστροφὴν του. Παρέλειπεν ὁδὸν ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας εἰς διαφόρους Ἰταλικὰς πόλεις, κατὰ δὲ τὴν διαβάσιν του ἐκ Ρώμης ἔσχε μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Ἰταλίας Σάν Τζουλιάνο, κατὰ τὴν ὅπου ἀν ἐδίγη μεταξύ ἄλλων καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς του ὡς πληρεξουσίου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐθνοσυνελεύσει. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐφθάσε τὴν 20ην Αὐγούστου, πρὸς ἀποφυγὴν δὲ λαϊκῶν ἐκδηλώσεων ἐπεβίβασθη εἰς Ἑλευσίνα καὶ ἐκεῖθεν δι' αὐτοκινήτου κατηυθύνθη εἰς Κηφισσιάν, φιλοξενηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδιαίτερου του φλοῦ καὶ πληρεξουσίου Ἐμμανουὴλ Μπενάκη.

Ἄλλ' ἢ εἰς Ἀθήνας παραμονὴ τοῦ Κρητῶς πολιτευτοῦ δὲν ἐπρόκειτο νὰ παραταθῇ ἐπὶ μακρόν. Σκοπὸν εἶχε μόνον προδύειρον ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων καὶ κῆποιαν προσυνηνόνσιν μετὰ τῶν νεοκλεγέντων πληρεξουσίων οἵτινες εἶχον ταχθῆ μετὰ τὸ μέρος του. Ταῦτα πάντα ἐκανονίσθησαν ἐν ὄντι τεσσάρων ἡμερῶν, ἀφοῦ δὲ ἐδόθη καὶ εἰς τὸ κόμμα ὁ τίτλος «Κόμμα Φιλευθέρων» ὀφειλόμενος εἰς τὴν ἐμπνευσιν τοῦ πληρεξουσίου Ψαρῶν Γεωργίου Πάπ, ὁ Βενιζέλος ἀνεχώρησε διὰ Χανιά, ὡπως κανονίσθη τῆς ἐκεῖ θέσεώς του, παρατιθέμενος ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως. (Ἀκολουθεῖ) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τριάντα χρόνια πρῶτα 13 Μαρτίου 1926. δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Παρ' ὅλας ἐν τούτοις τὴς δηλώσεις ταύτας, ἡ ὑπόθεσις ἔλαβε τὸν κακὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον πάντες ἐφοβούτο διὰ θὶ ἐλαμβάνεν. Ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας κατὰ τὴν συνάντησίν του μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Καλλέργη, τὴν 22ην Ἰουλίου, δὲν παρέλειψε νὰ προβῇ εἰς σχετικὰς διαμαρτυρίας, σπλάσας δι' ἡ Κυβερνήσις του ἐξέωρει τὴν ὑποδεικνύει καὶ ἐκλογὴν Κρητῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ὡς ἀποσιολὴν πληρεξουσίων ἐκ Κρήτης, πᾶσα τὸ ὁποῖον κατελεγε τὸ ὑφιστάμενον ἐν τῇ Νήσῳ καθιστώ.

Πλὴν ὁμως τῆς διαμαρτυρίας ταύτης ἐν Ἀθήναις, ἡ Τουρκία προσέβη εἰς παρόμοια διαβήματα καὶ πρὸς τὴς Μεγάλαις Δυνάμεις ζητοῦσα τὴν ἐπέμβασίν των πρὸς παρεμποδίσιν πράξεως ἧτις ἐμελλε νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὰς ὑπαρχούσας μετὰ τῶν δύο Κρατῶν εἰρημικὰς σχέσεις. Συνέπειαι τῶν τελευταίων τούτων ἠπέρθε νὰ μεταβῶν οἱ ἐν Ἀθήναις πρεσβευταὶ τῶν Δυνάμεων παρὰ τῷ Ἰγού γφ Καλλέργη καὶ νὰ ζητήσουν νὰ ἐξακριβώσουν κατὰ πόσον θὰ ἦτο δυνατόν νὰ παρεμποδισθῶν αἱ ὑποψηφιότητες τῶν Κρητῶν. Εἰς τὸ διάβημα τοῦτο ἐδόθη ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀπάντησις ὅτι ἡ μὲν παρεμποδίσαις τῆς ὑποψηφιότητος τῶν Κρητῶν ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον, ἀπᾶς οὗτοι εἶχον πλεον ἀνεκρηχθῆ ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου, ἀπέκειτο δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ μὴ τὰς ἐκλογὰς των. Κατόπιν τῆς τῶν αὐτῆς ἀπαντήσεως αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἐπρόσβησαν πρὸς τὴν Κρήτην, τὴν 1ην δὲ Αὐγούστου οἱ ἐν Λανίσις Πρόξενοι, ἐπισπεφέντος τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σύμβουλον Σκουλᾶν, ἀνέφερον εἰς αὐτὸν ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τῶν Προσπειδῶν Δυνάμεων ἐξαρχακτοῦσαν τὰς ὑποψηφιότητας τῶν Κρητῶν ἐν Ἑλλάδι ὡς παραβίασιν τῆς ἀπὸ 30ῆς Ἰανουαρίου διακοινώσεώς των, διὰ τῆς ὁποίας εἶχον δηλώσει ὅτι δὲν θὰ ἐλέγξον νὰ εἰσελθῶν Κρητὲς πληρεξουσίου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνοσυνέλευσιν καὶ συμμετέσχον εἰς τὰ ἔργα αὐτῆς. Τὴν δὴλωσιν ταύτην οἱ Πρόξενοι ἐκ μὲν ταυτοχρόνως καὶ πρὸς τοὺς ἰδίους ὑποψηφίους, παρακαλέσαντες αὐτοὺς νὰ ἀρνηθῶσι τὰς ὑποψηφιότητάς των, πρὸς ἀποφυγὴν διαταράξεως καὶ εἰρήνης, ἧτις ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει θὰ ἦτο ἀναπόφευκτος. Τὰ διαβήματα ταῦτα ἔσχεον ὁπωσδήποτε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα. Διότι πλὴν τοῦ Πωλογεώργη οἱ ἕτεροι τρεῖς ὑποψήφιοι, Μιχαηλιδάκης, Κουνδουρος καὶ Παπαμαστορακὴς, προσέβησαν πάραυτα εἰς δηλώσεις ἀρνήσεως τῆς ὑποψηφιότητός των, ὁ πρῶτος δὲ ἐκ τούτων καὶ ἐτηλεγράφησε τὴν ἀρνήσιν του πρὸς τὸ ὄν ἐν Ἀθήναις φίλους του. Ἐμενεν εἰσεῖτι ἡ ἀπάντησις τοῦ Βενιζέλου, πρὸς τὸν ὁποῖον, εὐρισκόμενον ἐν Ἑλβετία, ὁ Σκουλᾶς εἶχε καταστήσει γνωστὸν τὸ γεγονόμενον πρὸς αὐτὸν διάβημα. Ὁ Βενιζέλος, ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως, ἔσπευσε νὰ τηλεγραφήσῃ εἰς Χανιά, ὅτι ἀνεχώρει πάραυτα ἐξ Ἑλβετίας, ἐπιστρέφων εἰς Κρήτην.

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, αἱ ἐκλογαὶ ἐλάμβανον χώραν καὶ ὁ Βενιζέλος ἐξελέγετο πληρεξουσίου, σχεδὸν διὰ πανψηφίας. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀνηγγελλομένου εὐθὺς τὴν πρωτὴν τῆς 9ης Αὐγούστου, συνιστῶντες εἰς αὐτὸν νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον ἠδύνατο τὴν εἰς Ἀθήνας ἀφίξιν του. Ἀλλὰ παραδόξως ἐπὶ τρεῖς ὁλοκληροῦς ἡμέρας οὐδεμίαν εἰχομεν ἀπάντησιν εἰς τὸ τηλεγράφημά μας, τοῦτο δὲ ὄχι ὀλίγον μᾶς ἀνησύχησε. Τί εἶχε συμβῆ ἀρᾶ γε; Μήπως δὲν εὐρίσκετο πλέον εἰς Ἑλβετίαν ἢ μήπως, τὸ καὶ πιθανώτερον, ἐπρόκειτο νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκλογὴν του; Τὸ τελευταῖον δὲν ἦτο ἄλλοις καὶ ἀσημάντως φόβος τῶν φίλων καὶ ὁπαδῶν του. Ὅσοι ἦσαν ἐγγότερον πρὸς τὰ πράγματα, ἐγνώριζον ὅτι παρομοίαι ἀρνήσεις δὲν ἐπρεπε ν' ἀποκλείεται καθ' ὁλοκληρίαν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ Βενιζέλος, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκλογῆς εἶχε γράψει εἰς Ἀθήνας ὅπως ἀποσύρουν τὴν ὑποψηφιότητι του. Εὐνόητων ὅτι καὶ ὁ λαὸς δὲν εἶχεν ἀνησυχῆσει ὅ-

«Μακοῆς, Κοντός καὶ Λία»

Σήμερον εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα» ὁ ὑπερρετικὸς θίασος τῆς κ. Ἀφροδίτης Λαουτάρη καὶ τοῦ κ. Φιλίππιδου παίζει διὰ πρώτην φοράν ἐφέτος τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τῆς θερινῆς αἰζὸν «Μακοῆς—Κοντός καὶ Λία». Ἡ ἐν λόγῳ ὑπερέτα εἰς μία ἀπὸ τὰς καλύτερας τοῦ κ. Σακελ. αἰθρῆ. Πρωταγωνιστοῦν ἡ κ. Λαουτάρη καὶ ὁ κ. Φιλίππιδης, πρῶτοι διδάξαντες.

Γραμματικοὺς

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἓνα ἄρθρον τῆς ἡμετέρας «Πρωσίας» ὑπὸ τὸν τίτλον Γραφικοῦ τὰ ἐξαιρεῖ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἐγκαινιάσας τὸ σύστημα ἀποστολῆς καθημερινῶς εἰς τὰς ἀρμολογίας ὑπηρεσίας ἀποκομιμάτων τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, εἰς τὰ ὅποια διατυπώνται ἀνεξετάστως παράπονα ἐπὶ παντοίων ζτημάτων.

Ἡ πρωτοβουλία ὡς αὕτη, ἐπιτρέψατέ μου νὰ παρατηρήσω, δὲν ἀνήκει εἰς τὸ πολιτικὸν Γραφεῖον, τὸ ὅποιον ἀπλῶς ἀντέγραψε τὸ σύστημα τοῦτο τοῦ «Ἀργουτοῦ Τύπου τῆς Ἀνατολῆς» ἰδρυθέντος καὶ λειτουργοῦντος ἀπὸ τοῦ 1911.

Ὁ «Ἄργος» παρακολουθεῖ τὰ γραφόμενα εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν ἐφημερίδα ὅπουδήποτε ἐκδομένην διὰ λογαριασμὸν τῶν συνδρομητῶν του, τινὰ δὲ τῶν ὑπουργείων καὶ ἄλλαι δημόσιαι ὑπηρεσίαι ἀπὸ πολλοῦ ἔχουν ἀναθέσει εἰς τὸ Γραφεῖον μὴ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτὰς ζητημάτων.

Περιτετέυει ἡ ἀπαριθμησις τῶν τεραστίων δυσχερειῶν ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐπαλαίσσασαν ἀπὸ τῆς ἰδρυσεως τοῦ «Ἄργου» διὰ νὰ εἰσαγαγομένη εἰς τὴν Χώραν μας καὶ νὰ ἐπιβάλλωμεν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν τὴν τόσον πολυτίμητον καὶ ἐξυτηρητικὴν ἰδίᾳ διὰ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς πραγματικῆς καὶ συστηματικῆς παρακολούθησεως τοῦ Πανελληνίου Τύπου δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διεξαχθῆ διὰ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τελείως καὶ μὲ τὴν ταχύτητα ἣτις εἶνε ἡ μόνη βάσις τῆς ἐργασίας αὐτῆς, διότι ἀπαιτεῖ προσωπικὸν εἰδικευμένον χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην εἰς ἀξίαν ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων ἐν γένει καὶ μισθοῦς προσωπικοῦ, ἐνῶ δὲ «Ἄργος» εἶνε εἰς θέσιν λόγῳ τῆς πλήρους οργανώσεώς του νὰ διεξαγάγῃ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν δι' ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα μὲ ἀμοιβὴν πολλὴ μικροτέραν τοῦ πρῶτον τὸ ὅπλιον διαθέτει τὸ Π. Γραφεῖον σήμερον πρὸς τοῦτο.

Δυστυχῶς τὸ Κράτος δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ ὑπὸ σοβαρὸν ἔποψιν τὴν σκοπιμότητα τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἢ ἂν κατέφυγε εἰς αὐτὴν τὸ πρᾶξαι σπαραδικῶς καὶ μεμονωμένως διὰ τινὰ χρόνον.

Ἀθῆναι 9 Μαρτίου 1926

Μετὰ πάσης τιμῆς

Θ. Καλογεργίκος

ΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ
Α. ΜΑΚΟΝΗΣ

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσαν ὁ δόξαις, εἰς τὰ «Ὀλύμπια» χορὸς τῆς Δέσσης Σιδηροδρομῶν. Τὸ θέατρον ἦτο κατάμεσον ἀπὸ καλὸν κόσμον ὁ ὁποῖος ἐχόρευσε καὶ διασκεδάσε μὲ πολλὴν ζωηρότητα καὶ κέφι μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν. Τὸν χορὸν παρεκολούθησαν ἀπὸ δύο θεωρείων σ' οἱ σειρὰς ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Γρηγορόπουλος, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Σιδηροδρομῶν τοῦ Κράτους κ. Διαμαντίδης, ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας κ. Παναγιώτης, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρομῶν κ. Σταματιᾶδης, ὁ διευθυντὴς τοῦ Λαρισσαϊκοῦ κ. Παδελόπουλος, μετὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν.

Ἐγένετο μεγάλη ἐπίδειξις ὥραιων τουαλετῶν καὶ ἀμφιέσεων ἐν γένει λόγῳ τοῦ διαγωνισμοῦ, κατὰ τὸν ὅποιον ἐβραβεύθη ἡ δεσποινὴ Μαχαίρα. Διεκρίθησαν αἱ κυραὶ Διαμαντίδου, Παδελόπουλου, Σταματιᾶδου, Σκάση, Βάχλα, Μασαγιάννη, Ἡλιοπούλου, Βουμπούλου, Γατοπούλου, Κουκούλα, Ζωχιῶ, Καραῖου, Οἰκονομίδου, Πλέσσα, Χρόνη, Σπανιολέτη, Ὀδαντζή, Φίξ, Τζουλιάννα, Οἰκονομίδου, Λινάρδου, Φουντούλη, αἱ δεσποινίδες Κανελλοπούλου, Κωνσταντινίδου, Ἀναστασίου, Δαμπασῆ, Χαμψά, Καλλιγέρη, Μιχαλοπούλου, Σουρρῆ, Ἀναγνωστοπούλου, Μαρκεῆ, Χαραμῆ, Ἀθανασοῦλη, Κομοκοῦλου, Χρόνη, Σούρσου, Φωτιάδου, οἱ κ. κ. Σκασις, Ἀξελός, Μάτσας, Βοζίκης, Κωνσταντινίδης, Λιναρδός, Γιουναράκης, Μπένης, Βλαντῆς, Χρόνης, Μαυριλάκος, Ὀδαντζῆς, Τζουλιάννα, Ἀθανασοῦλη, Σκιαδάς, Μιχαλάκης, Κοντοκωλάου, Κανελλόπουλος, Γεράμπερ, Ἄλ. Σπυροπούλου, Ἀβδελόπουλος καὶ ἄλλοι.

Ὁ χορὸς τῶν Συντακτῶν

Ἡ μεγάλη βραδυὰ φθάνει. Ἀβριον τὸ βράδυ θὰ ἀνοίξουν αἱ πύλαι τοῦ θεατροῦ «Ὀλύμπια» θὰ εἰσέλθουν οἱ ἐπροφθάσαν νὰ ἀγοράσουν εἰσιτήρια διὰ τὸν «Χορὸν τῶν Συντακτῶν», διὰ νὰ θαυμάσουν τὸν ἐξωτικὸν καὶ ἀνεπιρόδῳ διάκοσμον, ποῦ ἐπιτοτεχνήθη μὲ τόσον ἡμερῶν ἐργασίαν, μὲ τόσον κόπον καὶ τόσην προσπάθειαν διὰ νὰ ἴδουν ἀκόμη καὶ πρωτοφανές: Τὴν αἴθουσαν τῶν «Ὀλυμπίων» ποῦ θὰ ἔχη πᾶρῃ μίαν ἄλλην φέρμαν, μίαν ἄλλην ἐμφάνισιν, ἓνα ἄλλον ρυθμὸν. Καὶ διὰ νὰ ριχθῶν εἰς τὸ γλέντι, το τρελὸ, τὸ τελευταῖον ἀποκρηματικὸ γλέντι ποῦ τόσον λεπτὰ διεξάγεται καθὲς χρόνον, ποῦ τόσον εὐγενικὰ ἐψηχθῆ μὲ τὰ πρῶτα φέγγη τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Σαρακοῆς. Ἡ μεγάλη λοιπὸν βραδυὰ φθάνει! Τὰ εἰσιτήρια ἐπωληθήσαν σχεδὸν ἀπὸ τὸ ταμεῖον «Ὀλυμπίων». Καὶ ὅσοι προφθάσαν νὰ ἀγοράσουν τα ὑπόλοιπα, θὰ ἀποχαιρετιστῶν τὴν Ἀπόκρημα μὲ τὴν ἰκανοποίησιν ὅτι τὸ τελευταῖον ἀποκρηματικὸ Χαῖρε, ἔστειλαν ἀπο ποῦ ἄλλου: Ἀπὸ τὸν «Χορὸν τῶν Συντακτῶν».

Ὁ «Φανὸς» τῶν Συντακτῶν

Ὁ σατυρικός «Φανὸς» τῶν Συντακτῶν θὰ κυκλοφορήσῃ σήμερον τὴν 1 π. μ. Πλούσιος εἰς ἕλην εὐθυμογραφικὴν, σατυρικὴν, χιουμοριστικὴν, πολύχρωμος, εἰς μέγα σχῆμα, μὲ ἀπειρίαν στίχων καὶ γελοιογραφῶν, θὰ πωληθῆ εἰς 100.000 φύλλα, ἐκτὸς τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου ἀτέλλεται εἰς εἰδικὴν ἐκδοσιν.

Ζητήσατέ τον ἀπὸ τοὺς ἐφημεριδοπώλας καὶ τὰ κίωσκια, ἀντὶ 2 δρ.

Ταχυδρομεῖον

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 13 Μαρτίου.— «Μυκάλη» διὰ Πατρῶν, Κέρκυραν, Ἀγίους Σαράντα, Ἰταλίαν. «Κ. Τόγιας» 6 π. μ. Κέα, Κάρυστον, Γαῦριον, Μπατοῖ, Ὑστερνια, Τήνον. «Δούδ» 10 π. μ. Κων/πολιν. (Ἰταλικόν) 10 π. μ. Σμύρνην. «Ἀκτιον» 11 π. μ. Αἴγιον, Μέθανα, Πόρον Ὑδραν, Σπέτσας. «Κεφ. ληνία» 2 π. μ. Βόλον, Ὁσσαλονίκην. «Ἰωάννινα» 2 π. μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργα Γουμένισσαν, ἔρκυραν. «Μοσχάνθη» π. μ. Κάρυστον, Κύμην, Σκῦρον, Σκιάθον, Σκόπελον, Γλώσσαν, Ἀλόνησον. «Ἐρμούπολις» 2 π. μ. Κρήτην. «Δελφιν» 2 π. μ. Μομφρασίαν—Καλάμας. «Σέρφος» 2 π. μ. Κέα, Κύδνον, Σίφνον, Σέρφον, Μῆλον, Κίμωλον. «Ἄγ. Γεώργιος» 2 π. μ. Κορινθιακόν. «Ν. Τόγιας» 2 π. μ. Σῆρον, Παροναξίαν.

Τριάντα χρόνια ^{14 Μαΐνι}
δημοσιογραφικῆς ζωῆς ^{1926.}

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ἐννοεῖται ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων τούτων, αἱ ἐκ Τουρκίας διαμαρτυρίαι δὲν εἶχον ποσῶς σταματήσει. Μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα μάλιστα τῆς ἐκλογῆς, αἱ διαμαρτυρίαι αὐταὶ ἐνετάθησαν ἐτι πλέον, αἱ δὲ ἀπειλαὶ κατὰ τῆς Ἑλλάδος κατέστησαν μᾶλλον ἀπροκάλυπτοι. Οἱ Τούρκοι ἠννόουν ὀπωσδήποτε νὰ παρεμποδίσουν τὴν εἰσοδὸν τῶν Κρητῶν βουλευτῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον, εἰς ἐνίσχυσιν δὲ τοῦ προγράμματός των τούτου δὲν παρέλειψαν νὰ θέσουν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὸ πατροπαράδοτον αὐτῶν σύστημα τῆς κηρύξεως μποῦκοτᾶς κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ. Κυρίως ἡ Τουρκικὴ λύσσα ἐν προκειμένῳ ἐστρέφειο κατὰ τῶν Κρητῶν πληρεξουσίων, οἵτινες δὲν ἦσαν Ἑλληνας ὑπήκοοι. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ Βενιζέλου δὲν διεξήγετο ὀλιγώτερον λυσσώδης ὁ ἀγὼν, καίτοι οὗτος ἀποδεδειγμένως εἶχε τὴν Ἑλληνικὴν ἰθυγένειαν, ὡς ἐγγεγραμμένος πρὸ καιροῦ δημότης Πειραιῶς. Δι' αὐτὸν ἐφθασαν νὰ γράψουν τὰ Τουρκικὰ φύλλα ὅτι εἶχεν ἀκόμη καὶ Τουρκικὴν καταγωγὴν καὶ ὅτι ἡ μήτηρ του ἦτο Ὀθωμανίς!

Ὅλος ἐν τούτοις ὁ θόρυβος αὐτὸς ἐκόπασε μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὅτε ὁ Βενιζέλος τακτοποιήσας τὴν ἐν Κρήτῃ κατάστασιν διὰ τῆς ἀναθέσεως τῆς Κυ ερνήσεως εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ὑπουργῶν Σκουλά καὶ Μυλωνογιαννάκη καὶ παραιτηθεὶς τοῦ ἀξιώματος τοῦ Κρητὸς πληρεξουσίου, ἐφθανεν ἀποθεούμενος εἰς Ἀθήνας. Ἡ πρώτη ἐμφάνισις του εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἔλαβε χώραν εὐθὺς τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεώς του, ἦτοι τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, τόσον δὲ ἦτο τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐκίνησεν αὐτῇ, ὥστε οὐδέποτε ἄλλοτε τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον παρουσίασε παρόμοιον θέαμα κοσμοσυρροῆς. Ἀλλ' ἡ περιέργεια τοῦ κοινοῦ δὲν ἐπρόκειτο νὰ ικανοποιηθῇ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ὁ Βενιζέλος, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ εὐαρίθμων φίλων του, εἶχε τοποθετηθῇ εἰς τὰ μᾶλλον μεμακροσμένα καθίσματα τῆς αἰθούσης, εἰς τρόπον ὥστε δυσκόλως τὸν ἀνεύρισκαν τὰ περιέργα βλέμματα, καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τῆς συνεδριάσεως δὲν ἔλαβε τὸν λόγον, ὡς ἦτο βέβαιον, ὅτι ἐπεθύμει τὸ ἀκροατήριον. Εἰς μίαν στιγμὴν ὁ πληρεξούσιος Καπετανάκης, ἔχων σειρὰν νὰ ὁμιλήσῃ, ἐσκέφθη νὰ προκαλέσῃ τὸν ἐκ Κρήτης πολιτευτὴν διὰ φιλόφρονος ὑπὲρ αὐτοῦ πικραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἀγορεύσεώς του. Ἀλλ' ὁ Βενιζέλος ἐγερθεὶς ἀπήντησεν: «Εἶμαι εὐγνώμων πρὸς τὸν κ. συνάδελφον. Ἀλλὰ δὲν σκέπτομαι νὰ ζηήσω τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ παρόντος.» Αὐτὸ ἦτο ὅλον! Δεκαπέντε λέξεις! Ἡρκοῦν τάχα διὰ νὰ κορέσουν τὴν περιέργειαν τῶν θεωρείων;

Ὁ Βενιζέλος ὁμως δὲν ἐβιάζετο. Εὐρεθεὶς εἰς τὸ ἀγνωστὸν του ἐκεῖνο περιβάλλον, μεταξὺ ἀνθρώπων τῶν ὁποίων δὲν ἐγνώριζεν οὔτε τὸ ἑκατοστὸν, ἦτο προφανές ὅτι ἠθέλεε πρῶτον νὰ προσανατολισθῇ, νὰ ἀντιληφθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μὲ ποίους εἶχε νὰ κάμῃ, νὰ μελετήσῃ καλὰ τὸ ἔδαφος καὶ κατόπιν νὰ ἀρχίσῃ τὴν μάχην. Τὸ κοινὸν ἠμποροῦσε νὰ ἀναμείνῃ ὀλίγας ἡμέρας τιθασεῦρον τὴν περιέργειάν του.

Καὶ ἡ μὲν ὑποδοχὴ τοῦ Βενιζέλου εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου ὑπέκρινε πράγματι ἀποθεωτικῆ. Ἐπίσης καὶ ὁ λόγος του ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ «Μεγάλου Ξενοδοχείου» εἶχεν ἐμποιήσει ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν, ἰδίως ἡ περικοπὴ ἐκείνη περὶ Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, τὴν ὁποίαν διὰ βοῆς ἀπέκρουσαν τρεῖς οἱ ἀκροαταὶ καὶ τρεῖς ἐπανέλαβεν ἡ ρήτωρ, ἐπιμένων εἰς τὴν γνώμην του. Ἀλλὰ τὰ πράγματα ὅσον ὠραῖα καὶ ἄν ἐφαίνοντο ἐξωθεν, εἶχον εἰς τὴν ἐσωτερικὴν των ὑπότασιν σκιάς τινας, τὰς ὁποίας ἠγνόουν καθ' ὅλοκληρίαν οἱ ἐνθουσιῶδεις θαυμασταὶ τοῦ νέου πολιτικοῦ ἀνδρός.

νά τοῦ ἀντιτείνουμε.

— Καί ὁμως, τοῦ εἶπαμε, ὁ κόσμος χορεύει, εὐθυμεῖ, διασκεδάζει...

— Τίποτε, τίποτε... Ὅλα αὐτὰ εἶνε συμβατικά. Χορεύει γιατί εἶνε μόδα νά χορεύη. Χορεύει διὰ ν.: ἀγκαλιασθῆ, διὰ νά εὐχαριστηθῆ ἀπό τόν χορόν. Δέν εἶνε καμμιά ἄλλη ἀφορμή. Πρὸ παντός δέν ὑπάρχει εὐθυμί... Ἡ καλῶς ἐννοουμένη εὐθυμία καί τρέλλα τοῦ παληοῦ καιροῦ. Σήμερα ὑπάρχει πάρα πολλή σοβαρότης....

— Ναί. Ἀλλὰ οἱ νέοι, τὰ παιδιά, διασκεδάζουν...

— Ἄ! Ἐδῶ τὴν ἐπάθαστε! Οἱ νέοι καί αἱ νέαι σήμερον εἶνε τελείω: γεροντοπόμενοι, ἀπογοητευμένοι, σοβαροποιημένοι..... Τὰ παιδιά δέ, αὐτὰ εἶνε λυπηρόν νά τὰ βλέπης διασκεδάζοντα...

— Τί λέτε;

— Βέβαια. Ἐπῆγα σ' ἓνα παιδικόν χορόν προχθές γιά νά ιδῶ τ' ἀνεψιδάκια μου χορεύοντα. Ἦτο κάπι τι λυπηρόν, θλιβερόν, πένθιμον εὐ ὁ ποῦ εἶδα! Ὅλα τὰ παιδάκια ἦσαν σοβαρά, ἀμίλητα, χωρίς καμμιά φαιδρότητα. Ἐπροσποιοῦντο τοὺς σοβαροὺς καθυπερβατικούς καί τίς ἀξιοπρεπεῖς καί ἀκαμπτες ντάμες; Καμμιά φυσική εὐθυμία, καμμιά ὁμορφὴ φαιδρότης, κανένα παιδικὸ ἔλθο! .. Πάσι πιά! Ἡ μέλλουσα γενεὰ θά παύσῃ νά γλά, θά ξεμάθῃ νά εὐθυμῆ, θά εἶνε σοβαρὴ καί ὀπαισία.

Ἐκεῖ διεκόπη ὁ συνομιλητής μου. Τὸ παιδί τοῦ γραφείου μου ἔφερε μίαν ἐπαρχιακὴν ἀνταπόκρισιν.

— Τὴν στέλει, μοῦ εἶπεν, ὁ συντόκτις τῶν ἐπαρχιῶν γιά σᾶς.

Τὴν ἐδιάβασα. Τὸ σημεῖον τῆς ἀνταποκρίσεως ποῦ μοῦ ἐσημείωνεν ὁ συνάδελφος ἦτο ἀκριβῶς αὐτὸ ποῦ μοῦ ἐχρειάζτο γιά νά κλεσῶ τὸ παρόν. Ἐγραφε: «Εἰς τὸν χορόν τὸν δοθέντα εἰς τὴν Λέσχην τῆς πόλεως μίς διεκρίθησαν οἱ... μὴ χορεύσαντες κ. κ.»

Τὸ ἄκουσε καί ὁ σεβαστὸς φίλος καί ἀνέκραξε:

— Τὰ βλέπετε λοιπόν! Οἱ μὴ χορεύσαντες, οἱ διατηρήσαντες ὀλοκ' ἦρον τὴν σοβαρότητά των, αὐτοί... διεκρίθησαν!

Ὁ φίλος

Ἐκλεκτοὶ γάμοι

Χθές τὸ ἀπόγευμα ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ν. Πετρίδου μετ' τῆς Δοκ. Μ. Γεωργίου. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ἡ κ. Στ. Πεσμαζόγλου. Ἡ «Πρωΐα» εὐχεται εἰς τοὺς νεονύμφους πᾶσαν εὐτυχίαν.

Ὁ χορὸς τῶν Συντακτῶν

Θριαμβευτικὸς, λαμπρὸς, μεγαλοκοσμητὸς προηγήθη ὁ ἀποψινὸς χορὸς τῆς «Ἐνώσεως τῶν Συντακτῶν». Ἡ καλύτερος, ὁ ἐκλεκτότερος ὁ κομψότερος κόσμος τῶν Ἀθηνῶν θά συγκεντρωθῆ ἀπόψε εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν «Ὀλυμπίων» θαυμασίως διακοσμηθεῖσαν μετ' ἀρμονίαν γρωπιῶν καί ρυθμοῦ ὥστε νά παρουσιάσῃ σύνθεσιν καλλιτεχνικωτάτην, σύνολον ἐξωτικόν, ὄνειρῶδες.

Μέσα εἰς τὴν δίνην τοῦ χοροῦ ὑπὸ τοῦς ἤχους συναρπαστικῆς Τζάζ—40 ὀργάνων θ' ἰστροβιλισθῆ μετ' γλυκεῖα διάχυσιν καί γέφυ, μετ' ὠρητότητα συγκρατημένην ἀπὸ τὸ αἰσθητικὸν τῆς εὐπρεπείας ὅλη ἢ εὐγενεϊκεία ἢ ὠραία, ἢ κομψὴ Ἀθήνα.

Εἰδικοί ἐπιτροπαὶ ἔχουν ἐπιφορτισθῆ μετ' τὴν ἐπίβλεψιν τῆς τάξεως τοῦ χοροῦ ὥστε νά παραμείνῃ καί ἐφέτος ἀλησμόνητος ὁ μοναδικὸς καί ἐπίσημος χορὸς τῆς τελευταίας Κυριακῆς τῶν Ἀπόκριων.

Ἡ εἰσοδος εἰς τοὺς κυρίους θά ἐπιτραπῆ μόνον ἐφ' ὅσον φέρων ἐπί ἡμῶν ἐνδυμα (φράκο ἢ σμόιν). Διὰ τοὺς κ. κ. ἀξιοματικὸς μικρὰ στολὴ ἐκαστρατείας μετ' ἀμακρᾶς περισκελίδος καί παρασήμων.

Οἱ κατέχοντες θεωρεῖα καί θέσεις ἀμφιθεάτρον θά εἰσέρχωνται διὰ τῆς ἄνω εἰσόδου τοῦ θεάτρον (διὰ τῆς μαουαρίνης κλίμακος) οἱ κατέχοντες εἰσιτήρια ἀπλῆς εἰσόδου διὰ τῆς κάτω θύρας.

» Παντοροπισμός. «Τὸ παιδί τοῦ

Ἔρωτος», «Τὸ δακτυλίδι τῆς

Ἀυτοκτετονίας

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Τὸ ἐκδοθὲν σχετικὸν ψήφισμα τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἀπετέλεσεν ἀληθὲς τραῦμα διὰ τὰ παλαιὰ κόμματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐζήτηι νὰ χειραφετήσῃ τὸν λαὸν διὰ τῆς ὑποδείξεως ὑποψηφίων ἀνεξαρτητῶν, δυναμένων νὰ συντελέουσιν εἰς τὴν ἐθνικωτέραν ρύθμισιν τῶν πραγμάτων τῆς Χώρας. Πρῶτον μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τούτων ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἔτασσε τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον, παρ' αὐτὸν δὲ τοὺς Ἐυμανουὴλ Μπενάκην, Ρέπουλην, Ἐσλιν, Γαλανόν, Ρακτιβίον, Ζωγράφον, Πασπάτην, Λόντον, Καλλέργην καὶ τινὰς ἄλλους ἐκ τοῦ Ἐμπορικοῦ κόσμου, μὲ τὴν δῆλωσιν ὅτι ἐπεφυλάσσετο νὰ συμπληρώσῃ τὸν κατάλογον τούτον διὰ τῶν ὀνομάτων καὶ ὄσων ἄλλων ἱκανῶν προσώπων ἠθελον ὑποδείξει αἱ λαϊκαὶ ὀργανώσεις εἴτε ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς, εἴτε καὶ ἐν ὀλοκλήρῳ τῷ Νομῷ Ἀτικοβοιωτίας. Ὡς ἦτο φυσικόν, ἡ τοιαύτη ἀνάμιξις τῶν ἐμπόρων εἰς τὰ ἐκλογικὰ κατετάραξε τὰ ὑπάρχοντα κόμματα, ἀντιληφθέντα ὅτι ὁ κίνδυνος τῆς ἀποτυχίας τῶν καθίστατο τοῦ λοιποῦ πολὺ σοβαρότερος, λόγῳ ἰδίᾳ τῆς ἠθικῆς ἐπιδράσεως τὴν ὁποῖαν θὰ εἶχεν ἐπὶ τῶν πνευμάτων ἡ γνώμη συσσωματωμένης τῆς ἐμπορικῆς τάξεως τῆς πρωτεύουσας, θεωρουμένης ὡς τοῦ συντηρητικωτέρου ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ τόπου. Αἱ συνεννοήσεις ὄθεν πρὸς ἐκλογικὴν σύμπραξιν, αἵτινες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐγίνοντο χαλαρῶς, προσκόπτουσαι πότε εἰς προσωπικὰ ἐμπόδια καὶ πότε εἰς γενικωτέρας πολιτικὰς ἀρχάς, ἤρχισαν ἐντονώταται, ἰδίως μεταξὺ τῶν Θεοτοκικῶν καὶ τῶν Ραλλικῶν, τοῦ Μαυρομιχλικικοῦ κόμματος μὴ θεωρουμένου καὶ τόσον ὑπολογισίμου διὰ τὴν ἐκλογικὴν πάλην. Ἡ δὲ ὁ Δημήτριος Ράλλης ἐπιστρέφων ἐξ Εὐρώπης, διὰ δηλώσεων εἰς ἅς προέβη πρὸς τοὺς ἐν Κερκύρᾳ φίλους του, ἐξήγγελλεν ὡς γεγονὸς τετελεσμένον τὴν σύμπραξιν τοῦ μετὰ τοῦ Γεωργίου Θεοτόκη. Τὴν σύμπραξιν ταύτην ἐδικαιολογεῖ ὡς ἀποφασισθεῖσαν ὄχι πρὸς ἀποκλεισμὸν ἐκ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν νέων ἀνδρῶν, ἀλλὰ τῶν πρωτοπείρων στοιχείων τὰ ὁποῖα ἠπέιλον νὰ κατακλύσουσιν τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον, ἐπὶ ἀνυπολογίστην ζημίᾳ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Ταῦτοχρόνως μὲ τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ ἐξ Ἀττικῆς πολιτευτοῦ, καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν ὁπαδῶν τῶν δύο μεγάλων κομμάτων πρὸς ἐκλογικὴν σύμπραξιν, κατέφθανεν εἰς Ἀθήνας καὶ ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος. Τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν παρέλειψαν νὰ σχολιάσουν δυσμενῶς αἱ κομματικαὶ ἐφημερίδες, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ ἀφήσουν ἀνεκμετάλλετον οἱ φίλοι τοῦ Κρητὸς πολιτευομένου. Ὁ Βενιζέλος ἤρχετο εἰς τὴν πρωτεύουσαν διὰ λόγους ὑγείας, ὡς ἔλεγε, προτιθόμενος νὰ συμβουλευθῇ τοὺς ἰατροὺς περὶ τῶν λουτρῶν τὰ ὁποῖα ἐθεώρουν οὗτοι καταλληλότερα διὰ τὴν κατάστασίν του. Ἐπειδὴ ὁμῶς ὁ καθηγητὴς Γερουλάνος κατόπιν ἐπισταμένης ἐξετίσεως ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀνάγκη λουτρῶν, ὁ Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι ἐμελλε νὰ ἐξιντλήσῃ τὸν χρόνον τῆς ἐκ Κρήτης ἀπουσίας του εἰς ταξείδια ἀναψυχῆς ἀνά τὰ παράλια τῆς Ἀδριατικῆς.

Ὁπωσδήποτε καὶ αὐτὴ ἡ διάβασις τοῦ Βενιζέλου ἐξ Ἀθηνῶν ἦτο ἀρκετὴ διὰ νὰ προκαλέσῃ πολιτικὴν θύελλαν καὶ νὰ ὠθήσῃ ἰδίᾳ τοὺς ἀντιπάλους του εἰς ἐνεργείας ἀπεγνωσμένους. Μετὰ τὴν γενομένην μάστιχα παρ' αὐτοῦ δῆλωσιν ὅτι δὲν ἠδύνατο μὲν νὰ δεχθῇ τὴν προταθεῖσαν ὑποψηφιότητά του ὡς πληρεξουσίου ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει, ἀλλ' ὅτι ἐὰν ἐξελέγετο, βεβαίως θὰ ἀπεδέχετο τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκανόνιζε τὴν ἐν τῇ Νήσῳ θέσιν του, αἱ ἐνεργεῖαι αὐταὶ κατέστησαν αὐτόχρημα ἄγρια, τείνουσαι νὰ περιπλάξουν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ὀλόκληρον τὴν Κρητικὴν ὑπόθεσιν. Τοιοῦτοτρόπως ἐρρίφθη εἰς τὸ μέσον ὑπὸ τοῦ Ραλλικοῦ κόμματος ἡ ἰδέα ὅπως εἰς τὸν κομματικὸν συνδυασμὸν Ἀτικοβοιωτίας συμπεριληφθῇ καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς Κρητῶν ὑποψηφίων, ἡ δὲ ἐμπνευσις αὐτὴ ἦτο φανερόν ποῖα ἐμελλε νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα. Ἡ Τουρκία, ἡ ὁποῖα εἶχεν ἤδη προφανῶς δυσαρεστηθῆ διὰ τὴν ἀνάμιξιν τοῦ Βενιζέλου, Προέδρου τῆς Κρητικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐκλογάς, ἦτο ἀδύνατον νὰ ἠνείχετο τὴν κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν γενικωτέραν εἴσοδον τῶν Κρητῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον, αἱ δὲ περιπλοκαὶ ἦσαν ἀφευκτοὶ μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν.

Πρὸ τῆς τοιαύτης τροπῆς τῶν πραγμάτων ὁ Βενιζέλος ἔκρινε καλὸν νὰ τροποποιήσῃ κάπως τὰς προτερας αὐτοῦ δηλώσεις περὶ τῆς ἐκλογῆς του. Ἐν Κερκύρᾳ ὄθεν, ὅπου ἐφθασε τὸ ἀτμόπλοιον τὸ μεταφέρον αὐτὸν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἀδριατικοῦ, ὠμίλησε καὶ πάλιν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου πρὸς τοὺς φίλους του, οἵτινες ἔσπευσαν νὰ τὸν ὑποδεχθῶν, τονίσαντες ὅτι καὶ μετὰ τὴν τυχὸν ἐκλογὴν του ἦτο ἀμφίβολον ἐὰν θὰ ἐνεφανίζετο εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, διὰ λόγους ὑγείας.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὸν ἑκὸς τὸν ἀκριβῶς καὶ ἤλθε προχθὲς εἰς τὴν πόλιν μας ἀντιπρόσωπος τῶν ἐν λόγῳ κύκλων διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων.

Κατ' ἀρχὰς ὁ ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένος ἐπρότεινε εἰς τὸν «Ὀλυμπιακὸν» Πειραιῶς ὁ ὁποῖος ὁμῶς δὲν ἀπεδέχθη.

Κατόπιν ὁμῶς ἤλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τὴν «Ἐνωσιν Ἀθηνῶν» διὰ τὴν ἀποστολὴν μικτῆς ποδοσφαιρικῆς ομάδος Ἀθηνῶν.

Ἡ «Ἐνωσις» ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ μεταξύ ἤρχισαν καὶ αἱ προετοιμασίαι. Εἶχε δὲ ὁ καθ' ἕνα θεικῶς πληροφοροῦμεθα, ὡς ἡμέρα ἀναχωρήσεως τῶν ἡ Καρὰ Τρίτη. Καὶ θὰ ἀνεχώρουν ἂν ἐν τῷ μεταξύ δὲν μετεδίδοτο ἢ εἰδήσεις ὅτι ὅλαι αἱ ἐνέργειαι ἐγίνοντο ἀνευ γνώσεως τῆς Αἰγυπτιακῆς Φεδερασιόν. Κατόπιν τούτου ἀνεβλήθη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ ἀναχώρησις τῶν ποδοσφαιριστῶν μας. Δὲν εἶναι ὁμῶς διόλου ἀπ. θανον νὰ ἀναχωρήσουν, πάντως ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος, ἂν ἐν τῷ μεταξύ ἐγκριθῇ ἢ μετάβασίς τῶν ἀπὸ τὴν Αἰγυπτιακὴν Φεδερασιόν.

Ἐν περιπτώσει μεταβάσεως, ἢ Μικτὴν ὁμάδα Ἀθηνῶν θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ τῶν καλύτερων ποδοσφαιριστῶν τῶν ομάδων «Παναθηναϊκός», «Ἀπόλλων» καὶ «Ἐν. Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐν τούτοις πρέπει νὰ δοθῇ μεγάλη προσοχὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν παικτῶν διὰ νὰ ἀπαρτισθῇ ἓνα σύνολον, ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπιθυμητότερον.

Ἀύριον θὰ ἀναφέρωμεν—χωρὶς βεβαίως καὶ νὰ θέλωμεν νὰ τὰ ἐπιβάλλωμεν—τὰ ὀνόματα τῶν παικτῶν, τοὺς ὁποῖους νομίζομεν καταλληλοτέρους διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Μικτῆς ομάδος Ἀθηνῶν.

Τὸ μάτς τῆς Κυριακῆς.—Τὰ γραφέντα περὶ ἐπικειμένης προπονήσεως τῆς Μικτῆς ομάδος Ἀθηνῶν μετὰ τὸν «Ὀλυμπιακὸν» εἶνε ὅλως ἀνυπόστατα.

Τὸ μάτς «Ὀλυμπιακοῦ—Παναθηναϊκοῦ» περὶ τοῦ ὁποῖου ἤδη ἐγράψαμεν θὰ διεξαχθῇ ἀνυπερθέτως τὴν Κυριακὴν.

W.

ΧΟΡΟΣ

Αἰθουσα «ΟΑΣΙΣ» (κάτωθεν θεάτρου «Ἀλάμπρα») Σάββατον 13ην Μαρτίου 1926. Μέγας οἰκογενειακὸς χορὸς τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Παρνασσιδέων.

ΕΛΑΙΟΠΙΕΣΤΗΡΙΑ διὰ τὴν προσεχῆ ἐσοδειάν. Πλήρεις ἐγκαταστάσεις. Ζητήσατε προσφοράς: Τεχνικὸς Οἶκος Ν. Σ. ΤΣΟΡΗΣ Διπλ. Μηχ. Πραξιντέλου 29.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ὑπάλληλοι μετὰ μισθὸν καὶ ποσοστὰ διὰ πώλησιν βιβλίων εἰς τὰ κέντρα. Ἐκδοτικὸς Οἶκος Γ. Παπαδημητρίου καὶ Σία Δόρου 16.

ΣΗΜΕΡΟΝ

ΣΤΟ ΜΟΝΤΙΑΛ
ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ
ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

θὰ προβληθῇ ὠρισμένως
Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΟΛΟΣΣΟΣ

Ο ΔΑΙΜΩΝ ΠΗΤΕΡ ΠΑΝ

Τὸ ἔργον αὐτὸ πρέπει νὰ
τὸ ἴδωσιν ὅλοι διότι εἶνε ἡ
τελευταία λέξις τῆς

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Χορηγικὴ πώλησις ἢ φαρμακείας Ἀθῆναις
περὶ ἀφῶν

Εἶνε ἡ ἕνδεκα εἰρηκὸς ποῦ ἔσται

ΚΑΣΣΑΡΙΝΗ

Ζητεῖται ἀπὸ τὸν φαρμακουργὸν

ΝΕΥΡΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΛΗΪΚΟΙ

ΤΡΑΠ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑ

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Πῶς ὀργανώθη, τίνα μέσα μετεχειρίσθη καὶ ποίας προσπάθειας κατέβαλεν ἡ βενιζελικὴ αὐτὴ προπαγάνδα, εἶνε ἐκτάκτως δυσχερὲς νὰ περιγράψῃ τις. Ἐπειδὴ ἠγνοεῖτο καθ' ὅλοκληρίαν τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ Βενιζέλου, ἢ μᾶλλον ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε καθόλου τοιοῦτον πρόγραμμα, οἱ προπαγανδιστὰὶ ἐφεύρισκον καθ' ἑκάστην καὶ νέα μεταρρυθμιστικὰ καὶ ἀνορθωτικὰ σχέδια, ἀναλόγως τῶν προσώπων ἢ τῶν τῆξεων, πρὸς ἃς ἀπηυθύνοντο: Τόσαι δὲ ἦσαν αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑποσχέσεις, αἱ σκορπισθεῖσαι πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ὥστε ἐὰν τὰς συνέλεγέ τις ὅλας ἐπιμελῶς καὶ τῆς ἐμπόφωθεν εἰς νομοσχέδια, ἀτφαιλῶς θὰ ἐχρειάζετο μίαν Βουλὴν ἐργαζομένην νυχθημερὸν ἐπὶ δέκα συνεχῆ ἔτη διὰ νὰ τὰ ψηφίσῃ. Ἡ μεγαλυτέρα ἰδίως προσπάθειά καταβλήθη πρὸς προσηλυτισμὸν τῶν ἐργατικῶν τάξεων.

Τὰ παλαιὰ κόμματα ταύτας τὰς εἶχον τόσον ἐγκαταλείψει εἰς τὴν τύχην των, ὥστε ἐπὶ δεκαστηρίδας ὀλοκλήρους ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων δὲν εἶδε νομοσχέδιον φιλεργατικὸν τιθέμενον ὑπὸ τὴν ψήφον τῆς. Τὸ ἔδαφος συνεπῶς ἦτο καταλληλότατον πρὸς πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν, πρέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἔσχον ἀπάνταστον ἐπιτυχίαν οἱ ἀναλαβόντες τὸν βενιζελικὸν ἀγῶνα. Ἐν διαστήματι μηνός, ὅλα τὰ ἐργατικὰ Σωματεῖα τοῦ Κράτους εἶχον προσηλυτισθῆ, ἐπειδὴ δὲ τὴν βενιζελικὴν ἰδεολογίαν ἐνίσχυον κατὰ τινὰ τρόπον καὶ οἱ τότε τὸ πρῶτον ἐμφανισθέντες εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν νέοι κοινωνιολόγοι, τὸ ἐκλογικὸν ρεῦμα ἤρχισε νὰ ἐκδηλοῦται ζωηρότερον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης. Ἀλλὰ καὶ αἱ Συντεχνίαι δὲν ἐβρόδυναν νὰ προσθέσουν τὸ βάρος των εἰς τὴν πλάσιγγα τῆς διεξαγομένης πάλης. Ἀπετελοῦντο αὐτὴ ἐπὶ προεδρεία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολιτικομανῆ τὰ ὅποια βαρέως ἔφερον τὴν περιφρόνησιν τῶν παλαιῶν κομμάτων πρὸς τὰς τάξεις των, ἀπὸ τὰς ὁποίας οὐδέποτε οὐδένα προσελάμβανον ταῦτα ὑποψήφιον κατὰ τὰς ἐκλογάς, προτιμώντα τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος πάντοτε πολιτευομένους καὶ ἐνίοτε τοὺς ἐπιστήμονας. Αἱ Συντεχνίαι ἐβλέπον ἤδη ἀνοιγομένους νέους πρὸς αὐτῶν ὀρίζοντας, τόσος δὲ ἦτο ὁ φανατισμὸς τὸν ὁποῖον ἐξεδήλωσαν ὑπὲρ τῆς βενιζελικῆς ἰδεολογίας, ὥστε καὶ εἰς χρηματικὰς θυσίας νὰ ὑποβληθοῦν πρὸς κατίσχυσιν τῆς ἰδεολογίας ταύτης.

Ἐκεῖνο ὁμῶς τὸ γεγονός τὸ ὁποῖον συνετέλεσε περισσότερο εἰς τὴν δημιουργίαν νέας πολιτικῆς καταστάσεως ἦτο ἡ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 10ης Ἰουλίου ληφθεῖσα ἀποφασίς ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηναίων ὅπως συμμετάσχη ἐνεργῶς εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῆς πρωτευούσης μέχρι ἐκείνης τῆς στιγμῆς ἀπέφευγεν ἐπιμελῶς νὰ ἀναμιγθῆ εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου, περιοριζόμενος ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἔργα του, τὰ ὅποια ἐνόμιζεν ὅτι δὲν τοῦ ἐπέτρεπον παρομοίας ἀσχολίας. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἐμπόρων κατὰ τὸ παρελθόν, ὄχι μόνον ἀπετέλουν σοβροὺς κομματικούς παραγόντας διὰ τοὺς πολιτευομένους, ἀλλὰ καὶ ἐδαπάνων ἀφειδῶς κατὰ τὰς ἐκλογάς πρὸς ἐπικράτησιν αὐτῶν, ἀνύμιξιν ὁμῶς ἀπροκάλυπτον τὸ Σωματεῖόν των κατὰ τὸς ἐκλογάς, οὐδέποτε εἶχεν ἀποφασίσει καὶ κατὰ τόσον μάλιστα πανηγυρικὸν τρόπον.

(Ἀκολουθεῖ) **ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ**

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τοῦ κ. Θάνου Λιδωρικῆ

Ὁ κ. Θάνος Λιδωρικῆς μᾶς ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ὁ φίλος κ. Κωσῆς Χαϊρόπουλος, γράφων εἰς τὰς στήλας σας ἀναμνήσεις του ἐκ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1909, περιέπεσεν, εἰς τινὰ σημεῖα, εἰς ἀμνημονύνας τινας — οὐ γὰρ ἐρχεται μόνον — Ὁ κ. Βενιζέλος πολὺ πρὸ τῆς ἀφίξεώς του εἰς Ἀθήνας, κατ' Ἰανουάριον 1910, διετελεῖ ἐν γνώσει τῆς ἐδῶ πολιτικῆς καταστάσεως καὶ τῶν κατὰ τὸν Στρατ. Σύνδεσμον, διότι εὐρίσκετο ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ 1909 εἰς πολιτικὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Στεφ. Δραγούμη. Τοῦτο ἐγνώριζε καλῶς ὁ Νικολ. Ζορμπᾶς, ὅστις εἶχεν εἰς χεῖρας του καὶ σχετικὴν ἐπιστολήν τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν Στ. Δραγούμη. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη πιστεύω ὅτι εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ ἀρχειόν μου. Τὰς πολιτικὰς ταύτας συνεννοήσεις — διεξαγομένας διὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν «Γαῖμας» Δίλλεν — ἐγνώριζε καὶ ὁ τότε Βασιλεὺς Γεώργιος Α' καὶ δι' αὐτοῦ καὶ ὁ Γ. Θεοτόκης. Ὡστε ὁ κ. Βενιζέλος καὶ πρὸ τῆς ἐλεύσεώς του εἰς Ἀθήνας εἶχεν ἀναλάβει ὠρισμένας πολιτικὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸν Στ. Δραγούμη, ἃς δὲν ἠγνόει ὁ Ν. Ζορμπᾶς.

Διὰ τοῦτο ἦτο εὐεξήγητος ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως ὁ Στρατ. Σύνδεσμος ὑποδείξῃ ὡς Πρωθυπουργὸν τὸν Στ. Δραγούμη. Ἐνθυμούμαι ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἀλ. Χατζηκυριάκου, ἐνθα συνεδρίαζεν ὁ Στρατ. Σύνδεσμος, ὁ κ. Βενιζέλος ἐπρότεινε τὸν Στ. Δραγούμη, ὃν ὁμῶς ὁ Ν. Ζορμπᾶς ἀπέκρουσε, διότι ὁ Δραγούμης ἐν τῇ Βουλῇ εἶχε νεωστὶ ἀγορεύσει κατὰ τοῦ Στρατιωτ. Συνδέσμου, ὅστις διὰ τοῦ «Χρόνου» ἀπήντησεν ἐπιτεθεῖς δριμύως κατ' αὐτοῦ. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀντιληφθεὶς ὅτι ὁ Ν. Ζορμπᾶς δὲν ἠδύνατο νὰ πεισθῆ εἰς τὴν ὑπόδειξιν τοῦ Στ. Δραγούμη ἐστράφη ὅπως προσεταιρισθῆ μέλη τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ὁποίων τῶν τότε ταγματάρχην Ι. Φικιώρη ἐπεισεν εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ Δραγούμη κυρίως ὡς ἐκ τοῦ συνδέσμου τοῦ πολιτικοῦ τοῦ ἐξαδέλφου του Γ. Φικιώρη — κατόπιν ὑπουργοῦ — μετὰ τοῦ Στ. Δραγούμη. Τοῦ Ν. Ζορμπᾶ ὁμῶς δὲν τοῦ διέφευγε καμμία λεπτομέρεια καὶ ἀπεφάσισε νὰ διατάξῃ ἐπιφυλακὴν — ὡς ἐλέγετο τότε εἰς τὰ Στρατιωτικὰ Παραπήγματα ὅπου ἐκλήθη εἰς συνεδρίασιν καὶ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ ἰοῦ Πεζικοῦ Συντάγματος. Ἐκεῖ ὁ κ. Βενιζέλος ἐπέμενεν εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ Δραγούμη, δηλώσας ὅτι ὁ κ. Στέφ. Σκουλούδης — ὃν ἐπρότεινεν ὁ Ν. Ζορμπᾶς — δὲν δέχεται ν' ἀναλάβῃ τὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἐδήλωσε πρὸ ὀλίγου εἰς ἀνταποκριτὴν Γερμανικῆς ἐφημερίδος, καὶ ὅτι ὁ Δραγούμης, ὡς πρεσβύτερος, πρέπει νὰ προτιμηθῆ. Διατάχθην τότε παρὰ τοῦ Ν. Ζορμπᾶ νὰ μεταβῶ πάραυτα παρὰ τῷ κ. Σκουλούδη, παρ' οὐ, μετ' ἐκπλήξεως, ἤκουσα, ὅτι εἰς οὐδένα ἀνταποκριτὴν εἶπέ τι καὶ ὅτι ἀτυχῶς αὐτὸς εἶνε πρεσβύτερος τοῦ Στεφ. Δραγούμη! Ἐπιστρέψας εἰς τὸ ἰον Σύνταγμα ἀνέφερον ταῦτα εἰς τὸν Ν. Ζορμπᾶν. Ἀλλ' ὁ Ζορμπᾶς ἤδη δὲν ἦτο ὁ Ζορμπᾶς τῆς 15 Αὐγούστου 1909, διότι πάσχων ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ὄξυνθέντος τότε, εἶχεν ἀπογοητευθῆ καὶ βαρυνθῆ πλέον τὰς ἀντιδράσεις καὶ διχογνωμίας τῶν μελῶν τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου, διὰ τοῦτο καὶ ἡ στάσις του ἐκεῖ ὑπῆρξεν ἀνονος, ὃπερ δὲν διέφυγε τῆς προσοχῆς τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀκριβῶς δὲ τότε ἐπῆλθεν, ὡς ἐκ τῆς στάσεως του ἐκείνης, καὶ διαφωνία μεταξὺ ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀμεσος παραίτησίς μου ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ἰδιοτεροῦ του γραμματέως.

Μετὰ τμῆς

ΘΑΝΟΣ ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ

Ἀθήναι 10]3]26

Έργον τῶν ἑσπερῶν πρὸ ὀλίγων
λῆξιν περὶ τῶν ἐν πολέμῳ.

Ἀθλητισμὸς

Τὴν θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴν.—Τὴν Κυριακὴν θὰ διεξαχθῇ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἡ μὲ τὴν ἀνυπομονησίαν ἀπὸ πολλοῦ ἀνευμενομένη συνάντησις τῶν δύο ἰσχυρῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων «Παναθηναϊκοῦ» Ἀθηνῶν καὶ «Ὀλυμπιακοῦ» Πειραιῶς. Τὴν διατησάν τῆς μεγάλης αὐτῆς συναντήσεως θὰ ἀναλάβῃ, καθὼς πληροφροῦν θα, ὁ Γάλλος ποδοσφαιριστὴς τῆς ὁμάδος «Γουδι» κ. Κέκλερ.

Ἐπίσης τὴν Κυριακὴν, θὰ συνεχισθοῦν εἰς τὸν στίβον τοῦ Γουδι οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος.

Ἐς τὴν Θεσσαλονίκην.—Τὴν Κυριακὴν διεξήχθη εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσάν, μία ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα ποδοσφαιρικὴ συνάντησις, μεταξὺ τοῦ «Ἡρακλέους» Θεσσαλονίκης καὶ τῆς ἐκ Σάνθης κατελθούσης ὁμάδος «Ὀρφεὺς». Ἐπειτα ἀπὸ ἓνα ὥραϊο παιχνίδι ὑπὸ τὴν διατησίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ «Ἄρως» κ. Νακοπούλου νικητήρια ἀνεδεχθῆ ἡ ὁμάς τοῦ «Ἡρακλέους» μὲ 8 τέρματα, ἔναντι 2. Τὸν ἀγῶνα παρηκολούθησαν πολλαὶ χιλιάδες θεατῶν.

Ἡ γῆρα Μαρασλῆ

Ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν :

Ἄξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Μετὰ συγκινήσεως ἀνέγνωσα εἰς τὰς ἑφημερίδας ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ Μεγάλου Ἐυεργέτου Μαρασλῆ ὅστις ἐδώρησε κολοσσιαία ποσὰ πρὸς τὴν ἀτρίδα μας εὐρίσκειται ἐν Νικαίᾳ τῆς Γαλλίας ἐν ἀξιοθρηνήτῳ καταστάσει πενομένη. Ἐστειλε δὲ συγκινητικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ζητοῦσα ἀρωγὴν. Ἡ γνώμη μου εἶνε ἡ ἑξῆς:

1) Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ διὰ βοηθημάτων. 2) Πάντες οἱ Ἕλληνες ἔχομεν καθήκον νὰ τὴν βοηθήσωμεν, διότι θὰ εἶνε ἔγκλημα ἐὰν τὴν ἀφήσωμεν νὰ ἀποθάνῃ, διότι εἶνε γράϊα καὶ δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ.

Διὰ ταῦτα προτείνω ὅπως ἐνεργηθῇ ἔρανος τὸ ταχύτερον ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ἢ χοροεσπερίδες εἰς τὸ «Caprice» ἢ «Delice» ἢ «Ἀκταῖον» τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ δὲ συλλεχθῆσόμενον ποσὸν σταλῆ πρὸς αὐτήν.

Θὰ εἶνε λυπηρὸν εἶν ἀρνηθῶσιν οἱ περισσότεροι, διότι δὲν πρόκειται μόνον περὶ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ ἀλλὰ ἀκόμη περισσότερον, πρόκειται περὶ τῆς συζύγου Μεγάλου Ἐυεργέτου ὅστις ἐδαπάνησε ἑκατομμύρια εἰς τὴν περιουσίαν του διὰ τὴν Ἑλλάδα ὡς π. χ. τὸ Μαράσλειον Διδασκαλεῖον κλπ.

Ὡρα δὲ κατεστρεφῆ ὀλόκληρος ἡ περιουσία τῆς ἀπαρτιζομένη ἀπὸ χρηματὰ Ρωσικὰ τὰ ὅποια δὲν ἔχουσι οὐδεμίαν ἀξίαν. Πρέπει δὲ αἱ ἑφημερίδες νὰ τονίσωσι τοῦτο.

Πιστεύω ὅτι κανεὶς δὲν θὰ εἶνε ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἀρνηθῇ. Τόσα ποσὰ βλέπομεν καθημερινῶς νὰ δαπανῶνται εἰς τὰ διάφορα Ντάνσιγκ μὲ ἑκατοντάδραχμον εἰσοδὸν τὰς ὁποίας δίδου προθύμως ὥστε νὰ μὴν ὑπάρξῃ οὐδεμίαν ἀμφιβολία ὅτι καὶ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ δώσουσι εὐχαρίστως. Παρακαλῶ κ. Διευθυντά ὅπως τύχω τῆς φιλοξενίας σας ἐν τῇ ὑμετέρῃ ἑφημερίδι.

Δέξασθε παρακαλῶ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου.

Μετὰ τιμῆς

Δημ. Βέτσερης

Τὰ φιλολογικὰ ρεσιτάλ

Ἡ κ. Μ. Βαλασμάκη, ἡ ὁποία θὰ δώσῃ κατὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς τὰ «Διονύσιον» δύο φιλολογικὰ ρεσιτάλ περὶ τῶν Γάλλων ποιητῶν μετ' ἀπαγγελίας ἔργων τῶν, ἀφίκετο ἀπὸ τοῦς Παρισίους.

Ὁ χορὸς τῶν Μποέμ

Καθ' ὅλα ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχῆς προσηνύεται ὁ ἐτήσιος χορὸς τῶν Μποέμ ὅπου δίδεται ἀτόπως εἰς τὸ Delice. Τὸ πρόγραμμα ἐν γένει τῆς διοργανώσεώς του ἐξασφαλίζει κατὰ πολὺ ἀνωτέραν τὴν ἐπιτυχίαν του, καὶ τοῦ περυσικοῦ τοιοῦτου ὅστις ὑλήρξε ἐπίσης τέλειος.

Τὰ ἐγκαίνια τῆς Λέσχης Ἐλευσίνος

Κόσμος πολὺ καὶ ἐκλεκτὸς παρέστη χθὲς εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς Λέσχης Ἐλευσίνος, τὰ ὅποια εἶχον προσλάβῃ χροιάν κοσμικῆς μᾶλλον συγκεντρώσεως. Καὶ τὸ σύνολον παρουσιαζέσθαι πραγματικῶς τὴν ὄψιν τὴν ὁποίαν ἀπέμεινε τις ἀπὸ τὴν ὀργανωτικὴν εἰδικότητα τῆς ἐνός καὶ καλλιτεχνικὴν ιδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ κ. Κοτζαμάνη. Ἡ Λέσχη ἔχει κατασταθῆ εἰς ὥραϊον παρὰ τὴν παραλίαν εἰσιόν, τὸ ὅποιον ἐὰν δὲν παρουσιάζει τὴν ἐξωτερικὴν ἀποψιν τοῦ «Ἀκταίου», ἐσωτερικῶς ὁμοῦς ἢ διακόσμησις, ἢ καλλιτεχνικὴ ἐκτίπλωσις καὶ τὸ ὅλον σύνολον εἶνε ἀρμονικώτατα.

Ἐπὶ τοῖς ἐγκαίνιοις προσεφέρθησαν ἀναμνηστικὰ, τὴν δὲ ρουλέτταν ἤνοιξεν μία ἐκ τῶν παρισταμένων κυριῶν διὰ χρυσοῦ νομίσματος εἰς τὸ «κόκκινον» ὅπου καὶ ἐπέτυχεν, πληρωθέντος τοῦ κέρδους εἰς χρυσοῦν ἐπίσης νόμισμα ὑπὸ τῆς Λέσχης. Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις εἶνε ὅτι ἡ Λέσχη Ἐλευσίνος θὰ γίνῃ κέντρον κοσμικῆς συγκεντρώσεως καὶ ἀναψυχῆς, ἢ δὲ Ἐλευσίς γενικῶς τὸ ἀγαπητὸν προάστειον διὰ τὰς καλοκαιρινὰς ἐκδρομὰς.

Τὰ θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ.—«Ροζίτα».

ΔΠΟΛΛΩΝ.—«Θεσμοφοριάζουσαι» Ἀριστοφάνους. Ἀκατάλληλον).

ΔΙΟΝΥΣΙΑ.—«Πανζουρλισμὸς».

ΚΟΣΜΙΚΟΝ.—«Κόκκινος μῦθος».

ΚΟΤΟΠΟΥΔΗ.—«Ἡ Μπαλαρίνα».

ΚΥΒΕΛΗΣ.—«Τὰ βάζα τῆς Καρδερίνας».

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ.—«Ἡ Γειτονοπούλα μασκέ» β' σειρά.

Κινηματογράφοι

ΜΟΝΤΙΑΛ.—«Τὸ μυστικὸν τῆς Ἀβύσσου».

ΑΤΤΙΚΟΝ.—«Σὰν ὄνειρο» μὲ τὴν Λισέγκο.

ΣΠΛΕΝΙΤ.—«Τὸ τέλος μιᾶς ἀγάπης» μὲ τὴν Λουσύ Ντοράν. 2—4 μ.μ. παιδικὴ παράστασις.

ΠΑΝΘΕΟΝ.—«Ἡ Ροζίτα» μὲ τραγοῦδι τῆς Ζαφειροπούλου.

ΙΝΤΕΑΛ.—«Τὰ χάπια τοῦ Χάρολδ Λούδ».

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ.—«Ὁ μικρὸς Λόρδος» μὲ τὴν Μαίρη Πίκφορντ.

Κ. Α. ΤΣΑΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΕΠΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙ

Πλὴν Σαββάτου Κυριακῆς

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 12 (ΟΜΟΝΟΙΑ)

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ἡ ἐπαναστατικὴ σάλπιγξ, ἡ ὁποία ἐπὶ τόσον χρόνον ἀφύπνιζε κατὰ πᾶσαν πρωΐαν τὰ πλήθη, πότε τρομοκρατούσα ταῦτα καὶ πότε ἐνδοουσιάζουσα, εἰσέγησε διὰ παντός. Ὁ Θάνατος Αἰδώρικης εἶχε παρατηρῆθῃ ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως τοῦ Συνδέσμου καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην τῷ ἀρθρογράφου τῆς Ἐπαναστάσεως. Δι' ὅσους ἐγνώριζον τὰς λεπτομερείας τοῦ κινήματος ἐκείνου δὲν ὑπῆρχε πλέον καμμία ἀμφιβολία: Ἡ Ἐπαναστασις εἶχε τεματισθῆ ὀριστικῶς.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι καὶ μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα ἐπὶ ἀρχετὰς εἰσέτι ἐβδομάδας ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος διετηρήθη, ἐξαιρουμένων τὰς συνεδριάσεις του καὶ ἐπιβαίνων πρὸς ἐξομάλινσιν τῶν ἀναφρομένων ἐκάστοτε δυσχερειῶν. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα δὲν ἦσαν ἄλλο τι ἀπὸ προπαρσκευὴν διὰ τὴν διάλυσίν του. Ἡ διάλυσις αὐτῆ ἐπιγαματοποιήθη ἐπισημῶς μετὰ δύο καὶ πλέον μῆνας. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως Δραγοῦμη εἶνε βέβαιον ὅτι κατ' οὐσίαν ἡ Ἐπαναστασις ἔπρπε νὰ θεωρηθῆ λήξισα. Ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος εἶχε λάβει μέρος εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτοῦ Νικολάου Ζορμπά, διορισθέντος Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἄλλων τινῶν προσώπων, ὑποδειχθέντων ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς. Οὕτω ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν ἐμφάνισιν ἐν Ἑλλάδι, ἔδραπε τὰς δάφνας τῆς πρώτης του ἐπιτυχίας, διὰ τῆς ἐπικρατήσεως κατ' ὄλην τὴν γραμμὴν τῶν γνωμῶν αὐτοῦ, τόσον εἰς ὅ,τι ἀπέβλεπε τὰ γενικώτερα μέτρα πρὸς τακτοποίησιν τῶν πραγμάτων, ὅσον καὶ εἰς ὅ,τι ἀπέβλεπε τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ ἀνελάμβανον τὴν τακτοποίησιν ταύτην.

Ἡ ἐπίσημος διάλυσις τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου ἐγένετο τὴν 17ην Μαρτίου δι' ἀνακοινωθέντος, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἐφημερίδας πρὸς γνώσιν τοῦ λαοῦ καὶ ἀπεστάλη πρὸς τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μέλη τοῦ Συνδέσμου.

Ἀλλ' ἐνῶ τοιοῦτοτρόπως ἐτεματίζετο ἡ Ἐπαναστασις, νέος ἀγὼν ἤρχιζεν ἐν Ἑλλάδι, καθαρῶς πολιτικὸς οὗτος. Ἡ σύγκλησις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἔδιδε τὸ σύνθημα διὰ τὸν ἀγῶνα τούτον. Πάντες ἀντελαμβάνοντο, ὅτι τὰ ἐπιτευχθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως ἦσαν πενιχρότατοι καρποί, μὴ ἀναποκρινόμενοι οὔτε πρὸς τὰς ἐπαγγελίας αὐτῆς, οὔτε πρὸς τὰς προσδοκίας, τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ κόμος. Ἡ Ἐπαναστασις ὁμῶς, ἀποσυρομένη, εἶχεν ἀνοίξει τὸν δρόμον τῆς ἀνορθώσεως, ἐξηρηάτα δὲ πλέον ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ λαοῦ νὰ ἀθήσῃ πρὸς αὐτὰν τὰ πράγματα τοῦ τόπου. Τὸ ὅτι θὰ ἐπετυγχάνετο τοῦτο διὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, οὐδεὶς σοβαρῶς σκεπόμενος πολίτης, ἐπίστευε, πάντων ἀνεξαίρετος ἐχόντων τὴν γνώμην, ὅτι τὸ ὀλιγώτερον ὄλων πταίσαν εἰς τὴν κακοδαιμονίαν τῆς Χώρας ἦτο τὸ Σύνθημα αὐτῆς. Ἀλλ' ὡς καὶ ὁ ἴδιος ὁ Βενιζέλος εἶσε τοὺς ἐγγύτερον πρὸς αὐτὸν εὐρισκομένους φίλους του κατ' ἐπανάληψιν εἶχε δηλώσει τὴν Ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν δὲν τὴν σέτινεν ὡς μέσον σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὡς τρόπον ἀξιοπρεπεστάτος ἐπα-

νόδου τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου εἰς τὰ ἔργα του. Ἀφοῦ ὁ Σύνδεσμος εἶχεν ἀποτύχει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προγράμματός του, ἔπρπε νὰ φανῆ τοῦλάχιστον εἰς τὰ ἔργα τοῦ πλήθους ὅτι εἶχεν ἐπιτύχει τὴν μεταρρυθμίσιν τοῦ Συντάγματος, ἔστω καὶ ἂν τὸ Σύνταγμα τοῦτο δὲν παρουσίαζε καμμίαν ἀνάγκην μεταρρυθμίσεως. Ἀλλ' ἡ σύγκλησις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως προῦπέθετε διενέργειαν ἐκλογῶν, αὐτὴν δὲ τὴν φορὰν ὁ λαὸς ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς ταύτας ἀνέμενε μεγάλα ἀποτελέσματα. Τὰ κόμματα ὅλα εἶχαν φθαρῆ. Αὐτὸς ὁ Δημήτριος Ράλλης πρὸς τὸν ὁποῖον πρὸ ἔτους ἀπέβλεπον πάντες μετ' ἐλπίδων, εἶχε καὶ οὗτος ὑποστῆ τὴν ἰδίαν τύχην με τοὺς λοιποὺς Ἀρχηγούς, ἀφ' ἧς συνεμάχησε μαζί των ἐναντίον τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Αὐγουστοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)
ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ὕπαιρξις ἐνά, τὸ ὑποκείμενον ἔδω, διότι εἰς αὐτὸ φαίνεται ὁ δυνατὸς τῆς γυναικὸς χαρακτήρ, ὁ θυμὸς τῆς διὰ τὴν ἐναντιοῦν τῆς καταφορὰν καὶ ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν γράφει εἰς ἀρχαίαν γλῶσσαν:

Ἐπιστολὴ Φλοθὲς

Πρὸς Ἰέρακα τὸν Μέγαν Λογοθέτην.

« Ἀβουλία φερόμενοι Ἀτικοὶ οὐκ οἶδ' ἴσιν διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ· διὰ τὰς μὲν ἀρετὰς μισοῦσι, τὰς δὲ κακίας φιλοῦσι. «Τοῖς γὰρ ἀνοήτοις ἐπ' ἡμεῖς καλὰ» φησὶ τοῦ τις τῶν σοφῶν· διὰ τοῦτο οὐκ αὐτὴ σιωπῶ πολλὰς ὕβρεις ἀκούουσα, ὡς ἤκουε θαλάττης κλύδωνι μαινομένης..... Εἰ δὲ καὶ μαρτύρων χρεῖα οὐκ Ἀθηναῖοι στήσονται, ἀγοραῖον γένος, ἀχρεῖον, ἀβούλευτον, ἀνόσιον, ἀναίσχυντον, βδελυρόν, ἀπνευστομένον, τὸ στόμα εὐλύον ἔχον πρὸς λοιδορίαν, μεψήμοιρον καὶ καρδαμογλύφον, βαρβαρόφωνον, φιλαίτιον, φιλοτάχαρον, μικρολόγον, μικροψυχον, στωμύλον, ὑπερφύαλον, ἀθέμιτον, δολερόν, περίεργον, ἀνοῦπνον

κατοικίῳ τοῦτου ἐπιτίθεται ὅτι ἐνεὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἐν λόγῳ παραπληγμάτων.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ἄπ' ἕλες τῆς μόρας εἰς τὴν εὐκαιρίαν καὶ μὲ εὐκόλῳν πληρωμῆς. 1. Ζαγοριανάκος καὶ Α. Καρμανόλος, Βερανζέρου 74.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ καὶς 12-14 ἐτῶν ἡ κορίτσι. Πρακτορεῖον Δημοσιεύσεων Κ. Κορωναίου Πλατεία Ὀμονοίας 3 ἀνωθὴν φαρμακείου Μπακάκου.

ΣΦΑΙΡΙΣΤΗΡΙΟΝ μεταχειριστόμενον πρὸς τοὺς ἀποστόλους. Ἀπευθυνθεὶς Σὺλλόγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους Ἑθνικῆς Τραπέζης Χαλκίδου Τρικούπα 16 - 2-4 καὶ 7-12 μὴ

ΠΑΝΘΕΟΝ

συχῆς τῶν Σιδηροδρομῶν εἰς τὰ «Ὀλύμπια» τὴν ἐσπέραν τῆς προσεχούσης Πέμπτης. Ἐξαιρετικὸν ἄνδιαφερον θὰ προκαλέσῃ ἡ θράβευσις τῆς ὁμοιοτέρας ἀμφίσεως καὶ τῆς καλύτερας χορευτορίας.

— Πυρετώδεις προετοιμασίαι γίνονται διὰ τὸν αὐριανὸν χορὸν τοῦ Συλλόγου τῶν Αἰτωλοκαρνανίων τοῦ θὰ δοθῆ εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν». Ἐκλήθησαν γὰρ καρστοῖν ὅλα τὰ ἐπίλοιπα μέλη τῶν Αἰτωλοκαρνανίων τὰ διαμενοντα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.

— Αὐριον Τετάρτην, τὸ ἀπόγευμα, μέγας χορὸς, ὁργανοῦμενος ὑπὸ τῆς Φοιτητικῆς Συντροφίαις, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ντελίς». Ἡ ἐπιτυχία τοῦ προμηνύεται ἐξαιρετικῆ.

Ὁ χορὸς τῶν Κρητῶν

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ χορῶ τοῦ Συλλόγου τῶν Κρητῶν ἡ Δοθῆρος ἀπόψε εἰς τὸ «Κεντρικόν» φαίνεται ὑπερεξησφαλισμένη. Διετέθησαν σχεδὸν ὅλα τὰ εἰσιτήρια ἀπὸ τοῦδε. Πρόκειται γὰρ γίνῃ καὶ ἐπὶ εἰς μὲ βραβεῖα εἰς τοὺς ἐντοπίους χορούς. Διὰ τὴν πραγματικὴν ἀπόδοσιν τῶν χορῶν τῆς Κρήτης ἀρχίζῃ ἐπὶ τούτῳ κληθεῖς ὁ μᾶλλον διακεκριμένος παίκτης τῆς λύρας, ὁ ἀναπομεινάντα εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ θυρωρεῖον τοῦ θ' αἴθρου καὶ εἰς τοὺς κ.κ. Φρουζάκη Βορρέου 8, Δαμιανάκη Πανεπιστημίου 69 καὶ Βλάσσιν Σταδίου 56. Τιμὴ εἰσιτηρίου κατ' ἄτομον δραχ. 50.

Ὁ «Φανὸς»

Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ «Φανὸς» εὐρέθη εἰς τὴν δύσκολον θέσιν γὰρ κάμῃ ἐκλογὴν τῆς βλῆς τῆς σατυρικῆς αὐτῆς ἐφημερίδας. Ἀπὸ τὴν συγκεντρωθεῖσιν συνεργασίαν ἐκράτηθη ἡ καλλιτέρα καὶ πνευματωδεστέρα, οὕτω δὲ ὁ «Φανὸς» θὰ ἐμφανισθῇ καὶ ἐφέτος μὲ ἐκλεκτὴν καὶ ἐπιμελημένην βλῆν εἰς 8 σελίδας μέρωμα. Ἐγγεῖλαι δεκταὶ μέχρι τῆς προίως τῆς αὐριον Τετάρτης εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἐνώσεως Συντακτῶν» (Σταδίου 24).

Ἡ θεραπεία τῆς φρίσεως

Ἦ τὲρ πᾶν ἄλλο ἔτος, ἔμινεν ἐφέτος τόσῳ πολλῶς λόγος περὶ τῆς θεραπείας τῆς φρίσεως διὰ διφθόρων φαρμάκων, ὥστε ἐνομήσαμεν καθήκον μας γὰρ διφωτίσωμεν τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πρωΐας» περὶ ὅλων αὐτῶν καὶ περὶ τῆς ἀξίας ἐκάστου. Πρὸς τοῦτο ἀπετάθημεν εἰς φίλον ἱετρὸν, εἰδικῶς παρακοινοῦντα πᾶσαν σχετικὴν ἐργασίαν, καὶ παρεκάλησαμεν γὰρ μᾶς στέλλῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνάλογον ἄρθρον. Τὸ πρῶτον τῶν ἀρθρῶν αὐτῶν ἠμοσιεύομεν σήμερον εἰς τὴν πρῶτην σελίδα.

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ἐμμενεν ὁμως τώρα διὰ τὸν λαὸν ὁ Βενιζέλος! Τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ πρὶν ἐκραγῆ τὸ κίνημα, ὅταν τὸ πρῶτον τὸ ἐρρίψαμεν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀγωνιῶντος διὰ τὴν κατάστασιν κόσμου, εἶχε προκαλέσει βαθυτάτην αἰσθησιν, ἥδη δὲ κυριολεκτικῶς ἠλέκτριζε τὰ πλήθη. Αἱ τελευταῖαι ἰδίως ἐπιτυχίαι τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἀνδρός, καταλλήλως μεγαλοποιούμεναι ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν του, τὸ σῦνενος τὸ ὅπερ ὄν εἶχεν ἐπιδείξει ἀπέναντι ὠρισμένων μελῶν τοῦ Συνδέσμου, καὶ ἡ σύνεσις τοῦ νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν σκιάν, ἐνῶ οἱ πάντες τὸν ὤθουν ν' ἀναλάβῃ εὐθύς ἀμέσως τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἀγῶνος, εἶχον δημιουργήσει ὑπὲρ αὐτοῦ ἀτμόσφαιραν πλέον ἢ εὐνοϊκὴν. Ὁ λαὸς ἐπρόσεξεν ἰδιαίτερώς τὴν τελευταίαν ταύτην λεπτομέρειαν. Πρῶτην φορὴν ἀληθῶς ἐβλεπεν ἐνώπιόν του πολιτικὸν τόσον ἀπηλλαγμένον τοῦ πάθους τῆς φιλαρχίας, ὥστε νὰ ὑποεικνύῃ καὶ νὰ χρίῃ Κυβερνήτας ἄλλους, ἀφίνων τὸν ἑαυτὸν του εἰς τὸ περιθώριον τῆς πολιτικῆς κινήσεως καὶ ζωῆς. Καὶ ὄντως ὁ Βενιζέλος δὲν ἐφαίνετο καθόλου σπευδῶν πρὸς τὴν Ἀρχήν.

Εἰς ὅλας τὰς παρουρήσεις τῶν φίλων του, εἰς ὅλας τὰς παρακλήσεις τῶν Σωματείων καὶ τῶν ἄλλων λαϊκῶν ὀργανώσεων αἰεὶνες καθημερινῶς τοῦ ἐξήτουν νὰ τεύῃ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Κράτους, αὐτὸς ἀντέτασεν ἐπίμονον ἀρνησιν, προβάλλων ὡς δικαιολογίαν τὴν ἐκκρεμότητα τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ἥτις τὸν ἠνάγκαζε νὰ μὴ ἀπομακρυνθῆ τῆς Κρήτης ἐπὶ τινα ἀκόμη καιρὸν. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ τοιαύτη τακτικὴ τοῦ Κρητὸς πολιτευτοῦ δὲν εἶχε καθόλου τὴν ἀφορμὴν τὴν ὁποίαν οὗτος προέβαλεν ὡς ἀκίε ὑφίστατο λαϊκῶς πιέσεις πρὸς ἄμεσον ἀνάληψιν τῆς Ἐξουσίας. Ἡ ἐκκρεμότης τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἦτο ἀπλοῦν πρόσχημα, πράγματι δὲ ὁ Βενιζέλος ἀπέφευγε νὰ ἀναμιχθῆ ἐνεργότερον εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς Χώρας δι' ἄλλους λόγους. Κυριώτερος τούτων ἦτο ἡ μὴ εἰσεῖν ἀποπεράτωσις τῆς Κρατικῆς ἐκκαθαρίσεως τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀξιώσει ὁ λαὸς καὶ εἶχον ὑποσχεθῆ χωρὶς νὰ πραγματοποιήσουν οἱ ἐπαναστατήσαντες ἀξιοματικοί. Ἡ ἐκκαθάρισις αὕτη, εἶλετο καλῶς ὁ ἐκ Κρήτης πολιτευτῆς, ὅτι ἐμελλε νὰ οὐντελεσθῆ ὄχι δι' ἀσημάντου πολιτικῆς φθορᾶς τοῦ Κυβερνήτου ὅστις θὰ τὴν ἀνελάμβανε, μὴ θέλων δὲ εἰς τόσῳ μικρὰν μάχην ν' ἀπολέσῃ οὔτε τὸ χιλιοστὸν τῆς δυνάμεώς του, ἀνέθετεν εἰς τὸν Στέφανον Δραγούμην τὸ ὅληρον τοῦτο ἔργον. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ σκοπέλου τῆς ἐκκαθαρίσεως, διὰ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον ὑπῆρχε καὶ ἕτερον, ὄχι ὀλιγώτερον σοβαρὸν πρόσκομμα: Ἡ πλήρης ἀγνοία τοῦ τόπου τὸν ὁποῖον τὸν ἐκάλουν νὰ κυβερνήσῃ, ἀγνοία ὄχι μόνον εἰς ὃ,τι ἀπέβλεπε τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὃ,τι ἀπέβλεπε τὰ πράγματα. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου εἶχε δώσει μίαν λύσιν ὁπωσδήποτε ἐπιτυχή. Ἄλλ' ἐπρόκειτο περὶ ζητήματος ἐντελῶς πεπωρισμένου, ζητήματος τὸ ὁποῖον διὰ νὰ λυθῆ δὲν ἐχρειάζετο παρὰ ὀλίγην ἀποφασιστικότητα καὶ οὐδὲν πλέον. Ἐδῶ ὁμως ἦσαν διαφορετικὰ τὰ πράγματα. Ὁ κόσμος ἐθεώρει τὸν ἐκ Κρήτης πολιτευτὴν ὡς Μεσσίαν, παντογνώστην καὶ πανοδύναμον, ἀνέμενε δὲ παρ' αὐτοῦ κυριολεκτικῶς θαύματα. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐνδοκίμου ἀτμόσφαιρας ὁ Βενιζέλος, ἐσκέφθη καλῶς νὰ μὴ ρητορικὴ δυνευσὴ τὴν ἀπάντασον δημοτικότητά του εἰς πειραματισμούς. Τοῦ ἐχρειάζετο καιρὸς διὰ μὲ μελετήσῃ ἐπισταμένως τὴν κατάστασιν, νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἀνθρώπους μεθ' ὧν θὰ συνειργάζετο, νὰ ἐξετάσῃ, ἐν μίᾳ φράσει, τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐκαλεῖτο νὰ δράσῃ.

Τὸν καιρὸν τοῦτον τοῦ τὸν ἔδιδεν ἡ λύσις Δραγούμη. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Διὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποδείξει ὁ Βενιζέλος, ἐνῶ κατ' οὐσίαν αὐτὸς ἦτο ὁ κυβερνήτης τῆς Χώρας ἐνεργῶν ὅ,τι ἤθελε καὶ ὅπως ἤθελε, δηλαδὴ προλειαινὼν τὸ ἔδαφος τῆς ἀσφαλεστέρως ἀνόδου του εἰς τὴν Ἀρχήν, ἀπέφευγε συγχρόνως καὶ τὰς προστριβὰς αἱ ὁποῖαι εἶνε συνήθειαι εἰς πᾶσαν Κυβέρνησιν, ἰδίᾳ δὲ εἰς ἐκείνας αἰτινες ἔρχονται κατόπιν βιασίων κινήματων.

Διὰ τῆς Κυβερνήσεως Δραγούμη λοιπὸν τὰ πράγματα ἐλάμβανον τὸν καθαρῶς πλέον Βενιζελικὸν δρόμον των. Οἱ Ὑπουργοὶ θὰ ἔκαμναν τὴν ἐκκαθάρισιν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους, θὰ ἐτακτοποιοῦν τὸ ἀκανθώδες ζήτημα τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τὸ ὁποῖον μόνον κατ' ἐπιφάνειαν εἶχε λυθῆ, θὰ ἀπέστελλον τοὺς ἀξιοματικούς εἰς τοὺς στρατώνας των καὶ μετὰ τινα: μῆνας: τὰ πάντα θὰ ἦσαν προητοιμασμένα διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ νέου σωτήρος ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς.

Ἐννοεῖται ὁμως ὅτι, πλὴν ὅλων τούτων, ἐχρειάζετο κάποια ἄλλη ἐνέργεια, θετικωτέρα αὕτη, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἡ κυβερνητικὴ Δραγούμη ἦτο προωρισμένη νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὸ ἔδαφος, παραμερίζουσα τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἦσαν ὁμολογουμένως πάμπολλα. Ἄλλ' ἀπῆρτετο ταυτοχρόνως καὶ ἡ ἐναρξὶς σχηματισμοῦ κομματικοῦ πυρῆνος περὶ τὸν ὁποῖον θὰ συνεκεντροῦντο αἱ λαϊκαὶ μᾶζαι αἱ ἐμπνεόμεναι ἀπὸ τὸν νέον πολιτικὸν Μεσσίαν, τὸ δὲ ζήτημα τοῦτο δὲν ἦτο καὶ ἐκ τῶν εὐχερεστέρων. Βεβαίως οἱ ὀπίδοι τοῦ Βενιζέλου καὶ πολλὰ ἦσαν καὶ οἱ ἀριστεῖς δὲν ἔλειπαν μετὰξὺ αὐτῶν. Ἀλλ' ἂν τὰ κόμματα ἔχουν ἀνάγκην ὀργανώσεως καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος ἔπρεπε νὰ ἀναλάβουν ἄνδρες ὁπωσδήποτε πεπειραμένοι, πολιτευταὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, γνωρίζοντες νὰ προετοιμάζον καὶ νὰ διευθύνουν πολιτικούς ἀγῶνας εἰς ἡμέρας ἐκλογῶν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔλαβε χώραν τὴν 20ὴν Μαρτίου ἡ πρώτη συνάντησις πολιτειομένων, μὴ ἀνηκόντων πλέον εἰς τὰ παλαιὰ κόμματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχον ἀποσχισθῆ. Μεταξὺ τῶν πολιτευομένων τούτων ἦσαν οἱ βουλευταὶ Στράτος, Τσιριμῶκος, Ἀλεξανδρῆς, Ρούφος, Σηλιμαν καὶ τινες ἄλλοι. Ἄλλ' αἱ πρῶται συσκέψεις αὐτῶν δὲν κατέληξαν εἰς θετικὰς ἀποφάσεις, οὔτε περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ κατηρτίζετο τὸ νέον κόμμα, οὔτε περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Ἀρχηγοῦ, τὸν ὁποῖον ἄλλοι μὲν ἤθελον ν' ἀναγνωρίσουν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅτι θὰ ἦτο ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ἄλλοι δὲ ἐπέμενον ν' ἀφήσουν τὴν ἀνάδειξιν του ἐν τῷ Βουλῆς.

Παραλλήλως πρὸς τὰς ἐνεργείας ταύτας τῶν ἐν Ἀθήναις πολιτευομένων φίλων τοῦ Βενιζέλου καὶ οἱ μὴ πολιτευόμενοι ἐκ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ προκηρῆσει τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἤρχισαν νὰ ἐντείνουν τὰς προσπάθειάς των πρὸς ἐπικράτησιν ὄχι μόνον τοῦ εὐνοουμένου των Ἀρχηγοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων ὑποψηφίων ἐκ τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὰ τρία παλαιὰ κόμματα. Ὡς ἦτο ἐπόμενον καὶ τῆς κινήσεως ταύτης κέντρον ἐγένοντο τὰ γραφεῖα τοῦ «Χρόνου» εἰς τὰ ὁποῖα εἶχε διοργανωθῆ συστηματικὴ ὑπηρεσία διὰ τὸν προπαγανδισμόν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν δημιουργίαν ἐκλογικοῦ ρεύματος ἀπαραιτήτου πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἀφοῦ ἦτο βέβαιον ὅτι τὰ πολιτικὰ στελέχη, τοῦλάχιστον τὰ ἰσχυρότερα ἐξ αὐτῶν, δὲν θὰ ἐδέχοντο ποτὲ ν' ἀπαρνηθῶν τοὺς παλαιούς ἡγέτας των καὶ ν' ἀκολουθήσουν τὸν ἐκ Κρήτης πολιτευτὴν. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς προπαγάνδας ταύτης ἐτέθη ὁ Στέφανος Γρανίτσας καὶ μερικοὶ πρόεδροι Ἀθηναϊκῶν Σωματείων, φιλοδοξοῦντες νὰ ἴδουν τὰ ὀνόματα των φιγουράροντα εἰς τὸν συνδυασμὸν ὁ ὁποῖος ἀναντιρρήτως θ' ἀπετέλει τὸ τέρμα τῶν ἀνορθωτικῶν τούτων ἀγῶνων.

... τὸ χερὸ τοῦ Ἡσαΐα ;
... ἀρλεστον.

Ἀθλητισμὸς

Σχολικοὶ ποδοσφαιριστοί.—Ἐρχισαν τὴν Κυριακὴν εἰς τὸν στίβον τοῦ «Γουδί» οἱ ὑπὸ τοῦ μωνύμου Συλλόγου καθιερωθέντες ἐτήσιοι σχολικοὶ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες μετὰ ἐξ ὁμάδων Γυμνασίων, Ἐμπορικῶν σχολῶν καὶ ἰδιωτικῶν τοιούτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Οἱ ἀγῶνες θὰ συνεχίζωνται καὶθε Κυριακὴν τακτικᾶ, ἐπίσης καὶθε Σάββατον καὶ τὰς ἑορτὰς ἀκόμη, εἰς τὸ ἴδιον γήπεδον.

Εἰς τὴν πρώτην νικήτριαν ὁμάδαν, μετὰ τὸ τέλος τῶν ἀγῶνων θὰ ἀπονεμηθῆ ἑπαθλον βαρύτεμον εἰς δὲ τοὺς παίκτας τῆς μετᾶλλια μετὰ διπλωμάτων.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, ἐκτὸς τῶν ἐπαθλων τούτων θὰ ἀπονεμηθῆ καὶ ἓνα πωρότυπον ἑπαθλον καλῆς συμπεριφορᾶς, εἰς εἴη ὁμάδα ποὺ ἤθελε δεῖξει τὴν καλυτέραν διαγωγὴν καὶ τὴν καλυτέραν ἐμφάνισιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐν λόγῳ ἀγῶνων. Τὸ ἑπαθλον αὐτὸ ἀθλοθετεῖται ἀπὸ ἓνα κατάστημα ἀθλητικῶν εἰδῶν.

«Παναθηναϊκός»—«Ὀλυμπιακός».—Τὴν Κυριακὴν θὰ διεξαγθῆ, κατὰ πάσαν πιθανότητα, εἰς τὸν στίβον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἢ μετ' ἰσοψηφισίας ἀνυπομονησίαν ἀπὸ πέρυσι ἀναμενομένη ἐπαναληπτικὴ συνάντησις τῶν ἐκλεκτῶν μας οὐίδων «Παναθηναϊκοῦ» Ἀθηνῶν καὶ «Ὀλυμπιακοῦ» Πειραιῶς. Ἐπὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος ἔνδυναται κανεὶς τίποτε νὰ προβλέψῃ. Πυντως ὅμως μετ' τὴν σημερινὴν ἐξέλιξιν φαίνεται ὅτι ὁ «Παναθηναϊκός» μᾶς ἐτοιμάζει ἐκπλήξεις...

W.—

Τυφλωσσία τυφλῶν!

Δὲν ἔχομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον διγλωσσίαν τῶν βλέπόντων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι χωρίζονται εἰς καθαρευουσιάνους καὶ εἰς δημοτικιστάς. Ἐχομεν καὶ διγλωσσίαν... τῶν τυφλῶν. Ἡ κ. Λασκαρίδου ποὺ εἰσήγαγε πρώτη εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τυφλῶν, κατήρτισε καὶ Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον διὰ τοὺς τυφλοὺς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν χρήσει εἰς ὅλον τὸν κόσμον συστήματος μετὰ τὰς ἑσπερωμένους τελείας. Πρὸ ὀλίγου καιροῦ ὅμως ὁ τυφλὸς καὶ διδάσκαλος τυφλῶν κ. Νίκος ἔκαμε τροποποίησιν τοῦ συστήματος, εἰς ὅσον ὥστε νὰ πλησιάσῃ ἡ γραφὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφάβητου μετὰ τὰ ἀντίστοιχα περιουσιματά τῶν ξένων γλωσσῶν. Ἰσχυρίζεται ὅς ὁ κ. Νίκος ὅτι αὐτὸ εἶνε ὀρθότερον τοῦ παρῶντος. Τώρα δὲ καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ θν. Βρετανικοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Τυφλῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἐγκρίνει ἀπολύτως τὸ σύστημα τοῦ κ. Νίκου. Ἐν τούτοις πλῆθος τυφλῶν ἐμορφώθη μετὰ τὸ σύστημα τῆς κ. Λασκαρίδου. Φαίνεται ὅμως ὅτι πρέπει καὶ οἱ τυφλοὶ νὰ μὴ μείνουν χωρὶς... γλωσσικὸν ζήτημα...

Κοσμικὴ κίνησις

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη χορὸς μετ' ἡμφιεσμένων παρὰ τῇ οἰκογενεῖᾳ Καστριώτη ἐν Πειραιεῖ. Διεκρίναμεν τὴν οἰκογένειαν Μόσκοβιτς ἐκ Σερβίας καὶ τὴν οἰκογένειαν Ἰοντίκοβα, μετ' ἡμῶν εἰσμένους εἰς Ρώσους, ἰταλικούς. Τὰς ἀδελφὰς διδάξαι Ἑλένην καὶ Γασιάν Καραμαννοπούλου μετὰ πολυτελεῆ κοστούμια χανούμ, σιστά λουλούδια Ἀνατολίτικα, τὴν διδάξαι Καλλιόπην Καστριώτη μετὰ ἄλλα, χροσοκέντητη Ἑλληνικὴ ἐνδυμασία, τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Μιχαήλιδου, ἰδιότροποι Ἑγγλέζοι ζάπλουτοι.

Τὸν κ. Σαράντην: σάχην, ἀκολουθοῦμενον μετὰ μίαν περιεργὴν ὁμάδα ὑπηρετῶν του, σκλάβων καὶθε ἐθνικότητος. Τοὺς κ. κ. Β. Καστριώτην, Ἀγγ. Μεντζελίδην, Γ. Ἀνανίαν: ἰταλικὸν, ποιητὴν καὶ μουσικόν—μπρέμ. Ἐδῶσαν στὴν συγκέντρωσιν ἓνα τόνο συννενοῦς εὐθυμίας μετὰ τὴν γελοιογραφίαν τῶν παρῶντων ὁ μὲν, τὰ τετραστιχὰ του ὁ δὲ καὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων κομματιῶν, ἰδίως ἑπνεύσεως ὁ τρίτος.

Χοροὶ

Ἐξαιρετικὸς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἀληθὲς πυροτέχνημα εὐθυμίας καὶ ὀμορφίας προμηνεύεται ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ «Θεατρικοῦ Φοιτητικοῦ Ὀμίλου» ποὺ θὰ δοθῆ τὴν ἑσπέραν τῆς προσεχοῦς Πέμπτης 11 Μαρτίου εἰς τὰς μεγάλας αἰθούσας τῆς Πανεπιστημιακῆς Δέσμης (Πειραιῶς 29). Τὴν ἐκ τοῦ χοροῦ εὐθυμίαν θὰ ποικίλλουν καὶ διάφοροι παιγνιώδεις ἐκπλήξεις καὶ ἄφθονα ἀξεσουάρ κοσμητικῶν.

— Σήμερον εἰς τὸ Φουαγιέ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου δίδεται ἓνας τῶν μεγαλυτέρων χορῶν τῶν Ἀπόκρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀγγ. Ρούσου.

— Μεγάλαι προετοιμασίαι καὶ ζωντανὰ κίνησις παρατηροῦνται περὶ τὸν χορὸν τῶν ἀπόκρας σπουδαστῶν. Τὸ θέατρον «Κεντρικόν» αὐριον Πέμπτην θὰ σημειώσῃ ἀληθῆ ἰσομοσυρροήν, ἢ δὲ εὐθυμία καὶ τὸ γλέντι θὰ εἶνε ἀπάνταστα.

Τὰ θέατρα

- ΑΛΑΜΠΡΑ.—«Ροζίτα».
- ΑΠΟΛΛΩΝ.—«Ἀποκρηστικὴ ἀγάπη».
- ΔΙΟΝΥΣΙΑ.—«Πανζουρλισμὸς» (ἐπιθεώρησις)
- ΚΟΣΜΙΚΟΝ.—«Κόκκινος μύλος»
- ΚΟΓΟΠΟΥΛΗ.—«Ἡ Μπαλαρίνα».
- ΚΥΒΕΛΗΣ.—«Γὰ βάσανα τοῦ Καρδερίνα».
- ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ.—«Ἡ Γειτονοπούλα μαρκε» β' σειρά.

Κινηματογράφοι

- ΜΟΝΤΙΑΛ.—«Τὸ μυστικὸν τῆς Ἀβύσσου».
- ΑΤΤΙΚΟΝ.—«Σὰν ὄνειρο» μετὰ τὴν Λισέγκο.
- ΕΠΛΕΝΓΙΤ.—«Τὸ τέλος μιᾶς ἀγάπης» μετὰ τὴν Λουὺ Ντοράν. 2—4 μ.μ. παιδικὴ παράστασις
- ΠΑΝΘΕΟΝ.—«Ἡ Ροζίτα» μετὰ τραγοῦδι τῆς Ζαφειροπούλου.
- ΠΙΝΤΕΑΛ.—«Τὰ χάπια τοῦ Χάρολδ Λούδ».
- ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ.—«Κλεῶ ἢ χορευτρία τῶν Παρισίων».

Ἀναχωρήσεις σιδηροδρομῶν

Πελοποννήσου.— 6 π. μ. διὰ Κόρινθον, Πάτρας, 6.40 π. μ. διὰ Κόρινθον, Τρίπολιν, Καλάμας. 4 μ. μ. Κόρινθον, 4.40 μ. μ. Κόρινθον.

Λαρίσσης.— 6.30 π. μ. Λάρισσαν, 8.05 π.μ. Λάρισσαν, Θεσσαλονίκην, 5.25 μ. μ. Χαλκίδα.

Λαυρίου.— 7.22 π. μ. Λαύριον, 4.20. μ. μ. Λαύριον,

(Simplon—Orlian—Express).— Ἐκάστην Δευτέραν καὶ Σάββατον 4.11 μ. μ. διὰ Θεσσαλονίκην, Βελιγράδιον, Βουδαπεστην καὶ Πράγαν

Ἐκάστην Τρίτην, Παρασκευὴν καὶ Κυριακὴν Θεσσαλονίκην, Βελιγράδιον, Μιλάνον, Λωζάννην καὶ Παρισίους.

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ο Βενιζέλος όμως, ο οποίος καλώς ἐγνώριζε καὶ τὴν ἐν τῷ Συνδέσμῳ ἐπικρατοῦσαν διαίρεσιν καὶ τὴν ἀνάγκην τὴν ὁποίαν εἶχον οἱ ἀξιοματικοὶ τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἐδεώθησε κατάλληλον τὴν στιγμὴν νὰ προβῆ εἰς χειρονομίαν ἣ ὁποία, ὡς ἐπίστευσε, θὰ τὸν ἐξύψου εἰς τὰ ὅμινα τόσον τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μετ' ὧν συνεζήτει, ὅσον καὶ μεταξὺ τοῦ λαοῦ, εἰς τὰς ἀκοῆς τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς θὰ ἐφθάνοι αἱ λεπτομέρειαι τῆς περιλάλητου ἐκείνης συζήτησεως. Δι' ὅθους λοιπὸν ἀποτόμου, ἀφοῦ ἠμψισβήτησε πρὸς τὸν Γραμματεῖα νὰ ἔχη γνώμην, διότι δὲν ἦτο οὗτος αἰρετός, ἀλλ' εἶχε διορισθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατείχε, ἐκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἀποσυρθῆ τῆς συνεδριάσεως.

Ὁ Ζορμπᾶς, καίτοι εἶχε τὴν γνώμην τοῦ γραμματέως του, δὲν ἐτόλμησεν ἐν τούτοις νὰ προστατεύῃ αὐτόν, ὅστις κοί ἀπεσφῆθη διαμαρτυρούμενος ἐντόνως. Κατόπιν τούτου ἡ βενιζελικὴ πρότασις ἐγένετο ἐξ ὁλοκλήρου ἀποδεκτὴ, ἀνέλαβε δὲ ὁ Βενιζέλος νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν δύο μεγάλων κομμάτων περὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτῆς, καθιστάμενος ἀπὸ τῆς συγμῆς ἐκείνης ὁ μεσάζων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως.

Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ὁ Βενιζέλος συνητήθη μετὰ τοῦ Δημητρίου Πάλλη, ὅστις ἄνευ οὐδενὸς διαταγμοῦ ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν περὶ Ἐθνοσυνελεύσεως, χαρᾶκτηρίσας ταύτην ὡς μόνην διέξοδον εἰς τὴν κατάστασιν. Ἄλλ' ὁ Θεοτόκης, ἐνῶ κατὰ τὴν μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου συνέντευξίν του κατ' ἀρχὴν εὐρέθῃ συμφωνοῦ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀντικειμένῳ τούτου, εὐθὺς κατόπιν μετέβαλε γνώμην, εἰς ἐπακολουθήσασαν δὲ συγκέντρωσιν τῶν φίλων του ἀπρὸς ἀπολύτως ἐθελῶσεν ὅτι ἀποκρούσει τὴν σύγκλησιν Ἐθνοσυνελεύσεως θεωρῶν τὸ διάβημα τοῦτο ὡς μίαν κινδυνώδης διὰ τὸ ἔθνος.

Ἡ ἀπρόοπτος αὕτη μεταβολὴ ἠσφύγκασε τὸν Βενιζέλον νὰ ἀπευθύνῃ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Θεοτόκην καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ποίαι δηλώσεις του ἦσαν ἀληθεῖς, αἱ πρὸς αὐτὸν τὸν ἴδιον ἢ αἱ πρὸς τοὺς φίλους του, αἵτινες καὶ εἶχον κοινολογηθῆ διὰ τῶν ἐφημερίδων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐκ Κρεκῦρας πολιτευτοῦ δὲν ἦτο εὐμενὴς πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς συγκλήσεως Ἐθνοσυνελεύσεως, ὁ Βενιζέλος δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Στρατιωτικὸν Σύνδεσμον κατέθεσε τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει ἐντολὴν, δηλώσας ὅτι ἀνεχώρει τὴν ἐπομένην διὰ Κρήτην. Τοιοῦτοτρόπος ἡ καίριαισις ἐπεδεινούτο μίαν ἐπικινδύνωσιν.

Ὁ Σύνδεσμος ἐρμένων εἰς τὰς ἀποφάσεις του, καὶ θέλων νὰ ἐνισχύσῃ ταύτας ἐπιπλεότερον, ἀφοῦ ἔθεσε τὸν σιγατὸν ἐν ἐπιφυλακῇ, μετέθεσε τὴν ἔδραν τῆς Διοικήσεως αὐτὸν Ἐπιτροπῆς εἰς τὰ Παραλήγματα, παρεκαλέσας συγχρόνως τὸν Βενιζέλον νὰ μὴ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἀναχωρήσιν του. Τὰ μέτρα ταῦτα ἔσχον ἄμεσας καὶ ραγδαίας ἀποτελέσματα. Ἡ Κυβέρνησις Μαυρομιχάλη ὑπέβαλε ἀμέσως τὴν παραίτησίν της, εἰς δὲ τὰ Ἀνάκτορα ἐκλήθησαν διὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς 16ης Ἰανουαρίου πάντες οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων πρὸς σύσκεψιν. Καὶ ταύτην ἐγένετο δεκτὴ παρ' ἑλῶν, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοτόκου, ἡ πρότασις περὶ Ἐθνοσυνελεύσεως, τοῦ Μαυρομιχάλη μόνον ἀποκρούσαντος αὐτήν.

Ἄλλ' ἐνῶ κατὰ τὸν τρόπον τούτον ὁπωσδήποτε ἐξωμάλυντο τὸ πολιτικὸν μερὸς τῆς ὑποθέσεως, ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν της μορφήν ἡ ἀνωμαλία ἐξηκολούθει ὑφισταμένη. Ἦδη ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς Βασιλόγλους ἀρροκαλύπτως ἐξεφράζετο κατὰ πάσης ἰδέας ἀνεκαταστάσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀπειλῶν ὅτι ἐν περιπτώσει βίας κατ' αὐτῆς ἐνεργείας οὕτως ἤθελε διαθέσει ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἐναντίον παντὸς κινήματος. Ἐξ ἄλλου καὶ ἐν τῷ στρατεύματι, οἱ ἀποκρούοντες τὴν ἀνάθεσιν τῆς νέας Κυβερνήσεως εἰς τὸν Στέφανον Δραγοῦμην δὲν παρέμενον ἥσυχτοι.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι, τὴν νύκτα τῆς 16ης συνελθόντες εἰς σύσκεψιν ἀπεφάσισαν νὰ ἀντιδρᾶσιν πάσῃ δυνάμει κατὰ παρομοίας λύσεως, ἥτις παρέδιδεν εἰς χεῖρας πολιτικοὺς Ἀυλοφίλων τὸ ἔργον τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐπειδὴ δὲ μεταξὺ αὐτῶν συγκατελέγετο καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου ὑπολοχαφὸς Θάνας Λιδωρικῆς, ὁ ἐπίσημος ἄρθρογράφος τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐκρίθη σκόπιμον νὰ συνταχθῆ καὶ δημοσιευθῆ παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν «Χρόνον» ἄρθρον

ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀνάγκη Εἰλικρινείας» διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀπεδοκιμάζετο ἡ λύσις Δραγοῦμη, ὡς μέλλουσα νὰ προκαλέσῃ ἀλληλοσπαράγμον εἰς τὸ Στράτευμα.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο πράγματι ἐκομίσθη εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Χρόνου» μετὰ τὴν ἰδίην νυκτερινὴν ὥραν, ὡς φέρον δὲ τὸν ἐπίσημον τίτλον τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ γεγραμμένον διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Λιδωρικῆ θὰ ἐδημοσιεύετο ἀνεξελέγκτως, ἐὰν δὲν συνέπιπτε νὰ καὶ ἀναγνώσῃ ὅπως τυχαίως ὁ ὑποδιευθυντῆς τῆς ἐφημερίδος Γρανίτσας. Ἄμα τῇ ἀναγνώσει του οὗτος ἐδεώθησεν ἐπάναγκας νὰ ἀναστείλῃ τὴν δημοσίευσιν, νὰ εἰδοποιήσῃ δὲ συγχρόνως καὶ ἐμὲ ὅπως σπεύσω εἰς τὰ γραφεῖα διὰ σοβαρωτάτην ὑπόθεσιν.

Κοινὴ γνώμη ἐπεκράτησε τότε ν' ἀποστειλωμὴν τὸ χειρόγραφον τοῦ ἄρθρου εἰς τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον καὶ νὰ ἐρωτησάμεν αὐτὸν περὶ τοῦ πρακτέου. Ὁ Βενιζέλος μᾶς ἀπήντησεν ὅτι παρομοία δημοσίευσις ἤθελεν ἐπιφέρει ὄχι μόνον τὴν καταβαράθρωσιν τῆς ὑποθέσεως ἀλλὰ καὶ ἤθελε δώσει τὸ σύνθημα νέας Ἐπαναστάσεως μετὰ τῶν ἀξιοματικῶν αὐτῆς, τῆς ὁποίας τὰς εὐθύνας θὰ ἔφερον ἀμερίστους ἡ σύνταξις τῆς ἐφημερίδος. Ἐπιπροσθέτως ὁ Βενιζέλος μᾶς ἐπήρησεν ὅτι ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου εἶχε παρατιθῆ τὴν ἡμῶν ἐκείνην τῆς θέσεως του καὶ συνεπῶς δὲ εἶχε κανὲν δικαίωμα νὰ κάμνῃ χρῆσιν τοῦ ἐπισήμου τίτλου τῆς Ἐπαναστάσεως ἐν τῇ ἀρθρογραφίᾳ του. Αἱ σκέψεις αὗται μᾶς ἐπεισαν ὅτι ἦτο συμφερότερον νὰ μὴ προβώμεν εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ τούτου ἐπιανούνου θεωρηθέντος ἄρθρου ἐκείνου. Ἄλλ' οἱ ἀντιδραγουμικοὶ ἀξιοματικοὶ δὲν εἶχον ποσὸς ἐπαναπαυθῆ μετὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς δημοσίευσως τῆς ὁποίας ἐμὲν λάβει ἀπὸ τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος, κατ' ὅλην δὲ τὴν νύκτα πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μετέβησαν εἰς τὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Χρόνου» ὅπως παρεκολουθήσουν τὴν στοιχειοθέτησιν τοῦ δημοσιεύματος τῶν.

Τοῦτο μᾶς ἔφερον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προβώμεν εἰς μετὰ ἐξαπατήσεώς των. Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν τὸ ἄρθρον εἰς τὸν ἀρχιεργάτην εἰς τὸν ὅποιον παρεγγεῖλαμεν νὰ ἀρχίσῃ τὴν στοιχειοθέτησιν του, ἐὰν δὲ ἐξήτουντο παρ' ἀξιοματικῶν αἱ διορθώσεις αὐτοῦ νὰ τὰς εἶδιδε προθύμως. Διὰ τὴν σελιδοποίησιν τοῦ φύλλου ὅπως ὠφελεῖ νὰ ἀναμείνῃ τὸν ὑποδιευθυντῆν ὅστις θὰ ἐκανόνιζε τὰ τῆς ὕλης. Οὕτω καὶ ἐγένετο. Τὸ ἄρθρον ἐστοιχειοθετήθη, οἱ ἐνδιαφερόμενοι, παρεκολουθήσαντες τὴν στοιχειοθέτησιν, ἐπεισθήσαν τελείως περὶ τῆς δημοσιεύσεώς του καὶ ἀπεσφῆθησαν τὸ τυπογραφεῖον, τὴν δὲ ἐπομένην ὁ «Χρόνος» ἐξεδόθη μετὰ κύριον ἄρθρον τοῦ Ἀθανασίου Ροντήρη περὶ «Δύο Βασιλείων» κάθε ἄλλο ἢ αἱματοκυλισμα δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ.

Τὸ ἐπεισοδιον τοῦτο ἀπετέλεσε τὸν τελευταῖον σταθμὸν τῆς δημοσιογραφικῆς δράσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ἥτις ἀρχίσασα πρὸ ἑπτὰ μῆνων κατὰ τῶσπον μουσηρισθῆ, ἐτραυματίζετο ὀριστῶς διὰ τὸ πολὺ κοινόν, τὸ ὁποῖον ἠγνοεῖ τὰ παρασκήνια τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν γεγονότων. Μετὰ τὴν 16ην Ἰανουαρίου ἄλλο ἄρθρον ὑπὸ τὸν περιλάλητον τίτλον «Ἀνάγκη Εἰλικρινείας» δὲν ἐδημοσιεύθη.

Κατὰ τὰς πληθυσμιακὰς αὐτὰς, ἡ διανομή τῆς πρώτης δόσεως τοῦ δανείου, εἰς 20 ἑκατομμύρια, ἄρχεται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ διατεθῇ πρὸς ἐνίσχυσιν: 1ον) Τῶν ἐκ Βουλγαρίας ἀπελευθερωθέντων, οἵτινες ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ προβοῦν εἰς καλλιέργειαν ἐντὸς τοῦ μηνός. 2ον) Τῶν κατοίκων τῆς μεθορίου, οἵτινες ἔχουν ἀνάγκην αἰγοπροβάτων καὶ ζωαρκείας καὶ 3ον) τῶν λαχανοκρουῶν περιφερείας Θεσσαλονίκης οἱ ὅποιοι οὐδὲν ἔλαβον μέχρι σήμερον.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς Μακεδονίας κ. Παναγιωτόπουλος θὰ περιέλθῃ τὰς ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας, ὅπως ἀντιληφθῇ ἐπιτοκίως τὰς ἀνάγκας τῶν πληθυσμῶν διὰ νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἡ διανομή τοῦ ὑπολοίτου τῶν πιστώσεων.

—Οἱ ὑπάλληλοι Πρεσβείας.

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Διευθύνσεως Προσφυγικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Φιλάνδρου, μετὰ τὴν δημοσίωσιν τοῦ ὄργανισμοῦ αὐτῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς αἰθρίας ἡ ἐργασία τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς συμπύξεως τοῦ ἤδη ὑπηρετηθέντος ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ. Οἱ κατάλογοι τῶν ἀπολυθησομένων ὑπαλλήλων τοῦ τέως ὑπουργείου Προνοίας ἔχουν καταρτισθῆ ἤδη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων διευθυντῶν τοῦ ὑπουργείου. Εἰς εἰδικὰς δὲ συνεργασίας τούτων μετὰ τοῦ κ. Φιλάνδρου θὰ ἐτέλθουν αἱ τελικαὶ τροποποιήσεις εἰς τοὺς πίνακας, μετ' ὧν οὗτοι θ' ἀποσταλοῦν πρὸς κύρωσιν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Πάγκαλον.

—Οἱ γάμοι τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ»

Χθὲς τὴν 3ην μ. μ. ὄραν ἐγένετο εἰς τὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως ἡ τελετὴ τῆς στέψεως πάντε νεῶν κορασιῶν προσφύγων ἐκ Σμύρνης παρὰ τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ». Τοὺς στεφάνους ἀντήλαξεν ὁ ἐθνικὸς ποιητὴς καὶ ἰδρυτὴς τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ» κ. Σπ. Μαστούκας, ὁ ὅποιος καὶ ἐπροικοδότησεν τὰς ἐν λόγῳ ὄρφανὰς ὀνομάσας αὐτὰς «νύμφας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου».

Ἡ ἐκκλησία ἀπὸ τῆς 3ης μ. μ. ἦτο κατὰ μιστοὺς κόσμους, ἡ δὲ μουσικὴ τῆς Φρουρῆς ἀνέκρουε διάφορα ἐμβατήρια μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὴν «ἐξοδὸν τῶν νυμφῶν». Μετὰ τὴν τελετὴν τῆς στέψεως ὁ κ. Μαστούκας, ἀπέγγειλε ὄραιοι ποιήματα τὸν «χαριεσμὸν τῶν νυμφῶν» προσεφώνησε δὲ τὸν Μητροπολίτην τόνισας ὅτι τὸ ἔργον του, εἶνε ἔργον εὐγενῶν δωρητῶν τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ» οἱ ὅποιοι προσφερόντες τὰς δωρεὰς τῶν, συντελοῦν εἰς τὴν διατηρησὶν τῶν ἀρρήτων μὲ τὴν Μικρασίαν μας δεσμών, εὐεργετοῦν δὲ τὸν προσφυγικὸν πληθυσμὸν, κατὰ πάντα ἄξιον «δία νὰ μοιράσωμε τὸ ψωμί μας μαζί του».

Ὁ Μητροπολίτης ἀπήντησε δι' ὀλίγων ἐξάρσας τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ» καὶ συγχαρεῖς τὸν κ. Μαστούκην διὰ τὰς ἀόκυνους ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἐνεργείας του.

Τὸ κλήθος, ἐπεφώνησε ζωηρότατα τὸν κ. Μαστούκην. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος διένευμε μετὰ ταῦτα χρηματικὰ δῶρα ἐντὸς φακέλλου εἰς τὰς νύμφας τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ».

Ὁ κ. Μαστούκας θὰ περιέλθῃ σήμερον τὰ γραφεῖα τῶν Σμυρναίων χρηματιστῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ».

—Ἡ συνερχασία Παγκάλεω καὶ Φιλάνδρου.

Ὁ κ. Φιλάνδρος συνεκέντρωσε παρ' αὐτῷ τοὺς φακέλλους τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἐπὶ τῶν σπουδαιότερων ζητημάτων προσφυγικῆς ἐγκαταστάσεως κλπ. προκειμένου κατὰ τὴν διὰ σήμερον ὁρισθεῖσαν συνεργασίαν αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ νὰ εἰσηγηθῇ τὴν ληψὴν ἀποφάσεων πρὸς διακανονισμὸν πλείστον ζητημάτων στε ἀσως ἐγκαταστάσεως, ἀνεγέρσεως δωμάτων κλπ.

—Ἡ Ἐκκλησία τοῦ «Βύρωνος»

Πληροφόρομεθα ὅτι τὰ Προεδρεῖα τῶν Σωματείων τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ «Βύρωνος» πρόκειται νὰ συνέλθουν εἰς κοινὴν σύσκεψιν διὰ νὰ ἀποφασίσουν σχετικῶς μὲ τὴν ὀργάνωσιν ἐορτῆς εὐ μεθοσαρκωσίου (μικαρέμ) αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποίας θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἐκκλησίας τοῦ συνοικισμοῦ.

—Τὸ ζήτημα τῶν ἐξώσεων.

Τὸ προεδρεῖον τῆς «Πανωνίου Ὁργανώσεως Προσφύγων» (Νέας Ἰωνίας) προκειται αὖθις νὰ προβῇ εἰς διάβημα παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, πρὸς τὴν ὅποιαν θὰ ὑποβάλῃ καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα διὰ νὰ ζητηθῇ ὅπως ἡ Ε. Α. Ι. συμφώνως πρὸς τὰς ἐπισήμους διαβεβαιώσεις τῆς, διαταξῇ τὰ ὄργανά της τῶν συνοικισμῶν νὰ μὴ προβαίνουν εἰς ἐξώσεις τῶν προσφύγων.

Κανεῖς ἀπὸ τοὺς σκεπτομένους τοῦ θεατροῦ ἡμίσεος τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος δὲν ἤσκησε τόσην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν συγχρόνων του, ὅσον ὁ ἐρημικὸς τῆς Γιάσαναγια Πολιάνας—ὁ κόμης Λέων Τολστόϊ.

Καὶ ἐπειδὴ τίποτε δὲν γίνεται ἀνευ λόγου, ὑπῆρχε, βέβαια, λόγος ἰσχυρὸς διὰ τοῦτο. Ἡ οὐ, ἀπλούστατα, ἡ ἀνάγκη τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος νὰ εὖρη ὁ ἴσον πνευματικώτερον ἀέρα μέσα εἰς τὴν ὑποδούλωσιν της ἀπὸ τὸν ὑλιστικὸν χαρακτῆρα τοῦ πολιτισμοῦ της.

Ἄλλοτε μεγάλα γεωλογικὰ μεταβολαὶ ἄλλοτε ἐπιδρομαὶ βαρβάρων φυλῶν ἄλλοτε ἡ ἐπικρατήσις ἐξαιρετικῶς ἰσχυρῶν ἀτομικωτικῶν ἐπέφερον τὸ τέρας μιᾶς περιόδου πολιτισμοῦ καὶ ἐσημείωνον τὴν χαραγὴν ἐνὸς νέου. Εἰς τὴν ἐποχὴν μας, ὁ μέγας πόλεμος ἐσημεῖωσε τὴν ἀρχὴν τῆς νέας μεγάλης μεταβολῆς.

Τὰ συμπτώματά της — τὰ προσηνύματά της καλύτερον—δὲν εἶνε ἀκόμη ἀντιληπτά εἰς τὰ συνηθισμένα πεδία τῶν ἀνθρωπίνων ἐκδηλώσεων. Οὕτε ἡμποροῦν ν' ἀναζητηθοῦν ἐντοπισμένα εἰς μίαν μόνην χώραν, εἰς ἓνα καὶ μόνον λαόν. Φαινομενικῶς ὅλα ἀκκοῦσιν τὸν τῶν ἴσων ρυθμὸν, ἡ, κριολεκτικώτερον, τὴν ἰδίαν ἀρρυθμίαν. Ἡ ἐπιστήμη ἀναζητεῖ πάντοτε αἱ κοινωνία συγκλονίζονται, περισσότερον τώρα, ἀπὸ τὰς συνεπειὰς τοῦ πολεμικοῦ σεισμοῦ ἢ πνευματικῆ παραγωγῆς, εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου δὲν παρουσιάζει καμμίαν νέαν ἀνοιξιν αἱ τέχνη κινηθοῦν ἀκόμη τὴν κατάπληξιν διὰ τοῦ παραδόξου καὶ ὅλα αὐτὰ περιδινούνται μέσα εἰς τὸν ζαλιστικὸν ἴλιγγον ἐνὸς γενικοῦ οἰκισμοῦ καὶ κυκλώσεως.

Ἄλλ' ἔξω ἀπὸ τὰς συνήθειας αὐτὰς σφαίρας ἀνθρωπίνης ἐκδηλώσεως ὑπάρχει ἀναμφισβήτητον τὸ νέον φαινόμενον, ὅμοιον μὲ τὴν λαοκρίδα τοῦ ἀμυδρόν, ἀλλὰ κάθε στιγμὴν ἀναπαλλομένου ἰσχυρότερον φωτός, ποῦ προσηνεῖ μίαν ἀνατολήν.

Τὸ φαινόμενον αὐτὸ εἶνε οὐσιαστικῶς ἠθικόν, ὅσον καὶ ἂν ἡ ἐμφάνισις του ἔχη μορφὴν διεθνή πολιτικὴν. Εἶναι ἡ πρόδοσις καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ πνεύματος ἐκείνου ποῦ ἐγέννησε τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Εἶνε πολλοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι κινοῦν μὲ δυσπιστίαν τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν «οὐτοπίαν»—ὅπως φρονοῦν—τῆς Γενεῦσης. Εἶνε πολλοὶ ἐπίσης ὅσοι, ὑποκρινόμενοι, ὅτι πιστεύουσιν εἰς τὸν προσρισμὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀναζητοῦν ἀνυπομόνως μίαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἄρσιν τῆς πιστεύσεως πρὸς αὐτήν. Εἶνε περισσότεροι ἐκεῖνοι ποῦ πιστεύουσιν μὲν εἰς τὴν ἠθικὴν της βάσιν, ἀλλὰ δὲν τρέφουν καμμίαν πίστιν εἰς τὴν πρακτικὴν της ἀποτελεσματικότητα, χωρὶς νὰ τὸ κρύπτουν. Κανεῖς, ὅμως, ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους κυβερνήτας τῶν λαῶν δὲν τοιμὰ ν' ἀποσύρῃ τὴν χώραν του ἀπὸ αὐτὴν, ἐὰν ἦδη ἀνήκῃ εἰς τὴν Κοινωνίαν, ἢ νὰ δηλώσῃ κατηγορηματικῶς, ὅτι δὲν θὰ εἰσεέλθῃ ποτὲ ἡ Χώρα του εἰς τὸ ἐργαστήριον αὐτὸ τῆς εἰρήνης, ἐὰν δὲν ἀνήκῃ ἀκόμη εἰς αὐτό.

Κανεῖς δὲν τοιμὰ νὰ τεθῇ ἀπροκαλύπτως ἀντιμέτωπος πρὸς τὸ ἔργον ποῦ σφραγίζεται εἰς τὴν Γενεῦσιν. Διότι ἤρχισε καὶ ἐξακολοθεῖ ὑπὸ τὴν ᾠθῆσιν τοῦ ἀκαταμάχητου νόμου τῆς ἐξελίξεως πρὸς τὸν νέον πολιτισμὸν, ποῦ θὰ εἶνε ἡ ἐξαγορὰ τοῦ τε-

τοσοῦτον σοβαρότερον, καθ' ὅσον περὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ Βενιζέλου δὲν εἶχανεν ἀκόμη οἱ ἐν Ἀθήναις φίλοι του, οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἐγγύτερον εὐρισκόμενοι, σαφῆ ἰδέαν. Ἐγνωρίζομεν τὴν ἐπιφυλακτικότητά του, τὴν πολιτικὴν του τόλμην, τὰ χαρίσματα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐπιδείξει πολιτευόμενος ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῆς Κρητικῆς πολιτικῆς. Ἄλλ' ἐδῶ ἐπρόκειτο περὶ ἀπειρώς μεγαλ. τέρων ζητημάτων, περὶ ἀνασυντάξεως ἐνὸς Κράτους ξεχαρβαλωμένου τελείως, περὶ ρυθμίσεως μιᾶς καταστάσεως ἢ ὁποῖα δὲν ἦτο καθόλου συνήθης, ἀπὸ πολιτικῶν ἀνδρῶν ἀγνοοῦντα σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν καὶ τὸ Κράτος καὶ τὴν κατάστασιν αὐτοῦ. Θὰ εὐρίσκετο εἰς τὸ ὕψος παρομοίας ἀποστολῆς ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἢ μήπως οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὸν θὰ μετμελοῦντο μίαν ἡμέραν, διότι ἀφῆσαν νὰ ἐξατμισθῇ ἡ μόνη ὑλικὴ δύναμις πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς Χώρας, ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος, θυσιάσαντες ταύτην εἰς τὸν βωμόν ἐνὸς ἀγνώστου θεοῦ; Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ πράγματα δὲν θὰ ἐφθάνον εἰς τὸ δύσκολον τοῦτο σημεῖον, ἀπέφυγον νὰ κάμω, λόγον περὶ τῶν ἀπαισιοδοξῶν μου καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν ὑποδιειδυτὴν τῆς ἐφημερίδος Στέφανον Γρανίτσαν, ὅστις ἦτο εἰς στενωπότην ἐπαφῆν τόσοσιν μὲ τὸν Σύνδεσμον ὅσον καὶ μὲν τὸν Βενιζέλου.

Ἐν τούτοις ἡ διαφωνία δὲν ἐβράθυνε νὰ ἐκδηλωθῇ. Εἰς δευτέραν συνάντησιν του μετὰ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἐξέθεσεν ἐν πλάτει τὸ πρόγραμμά του. Ἦτο δὲ τοῦτο: Ἀμεσος παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως Μαυρομιχάλη, προκήρυξις ἐκλογῶν Ἐθνοσυνελεύσεως ὑπὸ Κυβερνήσεως ἀχρόου ὑπὸ τὸν Στέφανον Δραγούμην καὶ διάλυσις τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου. Ἡ πρώτη καὶ ἡ τελευταία ἐκ τῶν ὑποδείξεων τούτων δὲν παρουσίαζον οὐδεμίαν δυσχερίαν πραγματοποιήσεως. Ἡ Κυβέρνησις Μαυρομιχάλη εἶχεν ἐκπέσει εἰς τὴν συνείδησιν τῆς πλειονότητος τῶν Ἀξιωματικῶν, ἡ διάλυσις δὲ τοῦ Συνδέσμου ἦτο ἐπιθυμία ὁλοκληροῦ σχεδὸν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου. Ἄλλ' ἐκλογαὶ Ἐθνοσυνελεύσεως ἐνεργούμεναι ὑπὸ Κυβερνήσεως προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Δραγούμη ἀπετέλουσιν πρότασιν ἣτις ἦτο ἀδύνατον νὰ γείνη ἀποδεκτὴ. Ὁ Δραγούμης οὐχὶ πρὸ μακροῦ χρόνου εἶχεν ἀναλάβει τὴν ὑποστηρίξιν τῶν Πριγκίπων, ἐκφραστὴς ἀπροκαλύπτως κατὰ τῆς ἀπομακρύνσεως αὐτῶν ἐκ τοῦ στρατεύματος. Ἡ τοιαύτη πολιτικὴ του οὐκ ἴσως εἶχε δυσαρεστήσει τοὺς ἐν τῷ Συνδέσμῳ, ἀλλὰ καὶ ἀέθρα ἐπισημα εἶχε προκαλέσει ἐναντίον αὐτοῦ, δριμύτατα ἐπικρινόμενον διὰ τὰ αὐτοδουλεφρονήματά του. Κατὰ ποῖον τρόπον τώρα ὁ ἴδιος Σύνδεσμος ὅστις εἶχεν ἀποδοκιμάσει καὶ ἐλέγξει τὸν Δραγούμην θὰ ἐδέχετο νὰ προτείνῃ τοῦτον ὡς Προέδρον Κυβερνήσεως ἣτις θὰ ἐνήργει τὰς ἐκλογὰς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως;

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, σιωπῶντος κατὰ τὸ σῆνθος εἰς παρομοίας δυσχερεῖς στιγμὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἀνελαβε νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὸν Βενιζέλου τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ περὶ Δραγούμη πρότασις ἦτο ἀπαράδεκτο καὶ ὅτι ἐπρεπε νὰ ἀναζητηθῇ ἄλλο πρόσωπον τὸ ὁποῖον θὰ ἀνελάμβανε νὰ διενεργήσῃ τὰς ἐκλογὰς.

(Ἄκολουθεῖ) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πρωτικὰ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤῆΣ ΠΟΛΙΤΙΚῆΣ ΓΕΓΟΝΟΤῶΝ
Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς
7 Μαρτίου 1926
Ἡ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ἡ πρώτη αὐτῆ συνάντησις διαρκέσασα ὑπὲρ τὰς δύο ὥρας δὲν κατέληξεν εἰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις, τοῦ Βενιζέλου ἐπιφυλαχθέντος νὰ γνωμοδοτήσῃ μετὰ τὴν ἐπισταμένην μελέτην τῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἤδη εἰς χεῖρας του.

Ἐσπευσα νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Μεραρχίας εὐθὺς μετὰ τὸ γεγονός τοῦτο, ἐπιθυμῶν τὸ μὲν νὰ πληροφορηθῶ τὰ διατρέξαντα, τὸ δὲ νὰ ἀκούσω τὰς ἐντυπώσεις του περὶ τοῦ Κρητικῆς πολιτευτοῦ. Ὁ Ζορμπᾶς, ἀνακοινώσας μοι πάντα τὰ διαμειφθέντα μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς νὰ ἐκφράσῃ οἰανδήποτε γνώμην περὶ τοῦ μετακληθέντος νέου Συμβούλου τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἐπέμενα νὰ τὸν ἐρωτῶ πῶς τοῦ ἐφάνη ὡς πολιτικὸς ὁ Βενιζέλος καὶ ἐν γένει ποῖαι ἦσαν αἱ περὶ αὐτοῦ κρίσεις του, Ζορμπᾶς, αἰφνιδίως ἐγερεῖς τῆς θέσεώς του, μοῦ ἀπήντησε:

— Θέλεις λοιπὸν νὰ μάθῃς πῶς μοῦ ἐφάνη; Δεληγιάννης τρίτης τάξεως!

Ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος ὁμολογῶ ὅτι δὲν μὲ νῦχαρίστησεν. Ὅχι διότι παρομοία γνώμη τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐμείωνε τὴν ἀξίαν τοῦ πολιτευτοῦ πρὸς τὸν ὁποῖον ἤδη ἐστηρίζετο τὸ ἔθνος ὁλόκληρον. Ἀλλὰ διότι ἠνθόουν καλῶς, ὅτι ὑπὸ τόσοσιν δυσμενεῖς ἐντυπώσεις περὶ τῆς προσωπικότητός του, αἱ συμβουλαὶ τοῦ Βενιζέλου μετὰ δυσχερείας ἐμελλον νὰ εἰσακουσθῶν καὶ νὰ ἐπιβληθῶν εἰς τὸν Σύνδεσμον, τὰ τρία πέμπτα τῶν μελῶν τοῦ ὁποῖου ἠκολούθουν ἀκόμη μετὰ τυφλῆς ὑπακοῆς τὸν Νικόλαον Ζορμπᾶν. Καὶ δι' ἄλλον ὁμοῦ λόγον ὁ χαρακτηρισμὸς ἐκεῖνος μὲ εἶχε καταστήσει ὅπως ὁποῖοτε ἀπαισιοδόξον περὶ τῆς μελλούσης ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων. Ὁ Ζορμπᾶς εἶχε γραμματέα τοῦ Συνδέσμου τὸν ὑπολογαζόν Θάνον Λιδωρικην, ἐπίσημον ἀρθρογράφον τῆς Ἐπαναστάσεως ἐν τῷ «Χρόνῳ», ἦτο δὲ γνωστὸν ὅτι οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες συνηντῶντο εἰς τὰς ἰδέας των, ἢ μᾶλλον ὅτι ὁ πρῶτος εἶχε τὰς ἰδέας τοῦ γραμματέως του. Τί ἐμελλε νὰ συμβῆ ἂν ἐπῆρχετο διαφωνία μετὰ τοῦ μετακληθέντος Συμβούλου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ, καὶ ποῖα θὰ ἦτο ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ θέσις τῆς ἐφημερίδος μου;

Θὰ ἐτάσσειο αὐτῆ μὲ τὸ μέρος τοῦ Βενιζέλου, ὅτε θὰ ἔχανε τὴν ἐπίσημον ιδιότητα τὴν ὁποῖαν εἶχε πληροῖον τοῦ Συνδέσμου, ἢ θὰ προετίμα νὰ παραμείνῃ πιστὸς εἰς τὴν Ἀρχηγίαν τῆς Ἐπαναστάσεως, θυσιάζουσα τὴν πολιτικὴν ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου εἶχε τόσοσιν ἐργασθῇ; Τὸ δίλημμα πῶς ἐπὶ

γορεύσεων έχουν καταστήσει συνώνυμα με
υπαγορεύσεις. Πολύ συχνά μάλιστα χρησι-
μεύουν και ως υπενθυμίσεις, προς τους έ-
πιλήμονας και τους αφηρημένους.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΘΕΙΑ ΓΡΟΙΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 12 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΩΡΑ 4 Μ.Μ.

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 13 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΩΡΑ 10 Μ.Μ.

ΒΟΣ ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΟΣ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ,

τῆ συμμετοχῆ τῆς ὀρχήστρας του

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τῆς

Κας Ε. Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ Ὁδὸς Βουλῆς 4

ΣΗΜΕΡΟΝ

ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΕ ΟΙ
ΑΝΔΡΕΣ

ὑπόθεσις ἀπὸ τὴν ζωὴν
τῆς Αὐλῆς τοῦ Μεγάλου
ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

ΛΥΡΙΟΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ
ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ

ἀπὸ τὰ τραγικώτερα
θαλασσινὰ δράματα

ΣΤΟ ΜΟΝΤΙΑΛ

ΦΑΜΑ

Θὰ παιχθῆ πρωτότυπον ἑλληνικὸν
Φόξ-Τρότ τοῦ κ. Ν. ΧΑΤΖΗΑΠΟ-
ΣΤΟΛΟΥ.

Αἱ λοιπὰ ἐκπλήξεις κρατοῦνται
μυστικά.

ΕΝΔΥΜΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ

ΣΗΜ Πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων,
συνιστᾶται νὰ κρατηθοῦν ἐγκαιρὸς τρα-
πέζια.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΠΟΡΟΡΡΑΠΤΩΝ
Ε COUTURE
ΜΑΡΤΙΟΥ 1925

ας θὰ ἐπιδειχθῆ.— Τὸν γο-
ρος τῆς Κυβερνήσεως.— Ὁ
ῆ παρὰ τοῦ οἴκου Βρα-
εις τοὺς κινηματογράφους.
εις τὰς κυρίας.

υρο,,

ΜΟΝΥΣΟΥ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
- ΜΠΑΚΑΡΑ

2

ῆς

δὲ αὐτοκινήτων πο-
ου ἀπὸ τῆς 2 μ.μ.

μὸς αὐτοκινήτων ἔξωθε τοῦ
ροπλαστείου Γαμβέττα.

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

* Απῆντησα τότε εἰς τὸν Ἰλαρχὸν Παμίκον Ζυμβρακάκη :

— Τί πρέπει νὰ γίνῃ, Ἰλαρχέ μου ;

— Τί νὰ γίνῃ ; Νὰ φύγουμε τὸ γρηγορώτερο.

— Καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνδέσμου ;

— Δὲν ἐννοῶ νὰ φύγουμε ἐγκαταλείποντες τὰ πάντα εἰς τὴν τύχην των. Νὰ φύγουμε, ἀφοῦ πρὶν παραδώσουμε τὴν ἐξυκολούθησιν τοῦ ἔργου μας εἰς γενόπολιτικά χεῖρα.

— Ἐκατάλαβα. Νὰ φέρομε τὸν Βενιζέλο.

— Γιατί ὄχι ;

* Ἡ σκέψις δὲν ἦτο κακῆ. Ἀλλὰ διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ παρομοία ἀπόφασις ἔπρεπε πρῶτον νὰ πληροφορηθῶμεν, ἐνν ἐδέχετο ὁ Βενιζέλος νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειάν μας καὶ δευτερον ἐὰν ἐδέχετο καὶ ὁ Ζορμπᾶς νὰ τὸν καλέσῃ εἰς Ἀθήνας. Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον αἱ ἐλπίδες τοῦλάχιστον αἱ ἰδικαί μου δὲν ἦσαν καὶ πολὺ μεγάλαι. Ἀπὸ συνουμίας τὰς ὁποίας εἶχον κάμει κατ' ἐπανάληψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως εἶχον πεισθῆ ὅτι ὁ Ζορμπᾶς, εἴτε διότι δὲν ἠθέλε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀποτυχίαν του ὡς Ἀρχηγοῦ, εἴτε διότι ἐδυσπίσκει πρὸς τὸν Κρητὰ πολιτευτὴν, καὶ οὐδένα λόγον θὰ ἐνέκρινε τὴν λύσιν ταύτην.

* Ἀλλ' ὁ Ζυμβρακάκης, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ σημαντικὸν ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν οἵτινες τὸν ἠκολούθουν τυφλοῖς ὁμμασιν, ἔθεσεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς συγμῆς ἐκείνης εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιόν του. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἤρχισε προπαγάνδαν συστηματικὴν μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου ὑπὲρ τοῦ Βενιζέλου, τὸν ὁποῖον παρίστα ὡς τὸν μόνον δυνάμενον καὶ τὸ ἔργον τῆς ἐπαναστάσεως νὰ τελειώσῃ καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν ἀξιωματικῶν νὰ διαφυλάξῃ ἀμείωτον. Ὅταν δὲ ἀντελήφθῃ ὅτι ἡ πρότασις του δὲν συνήντα σοβαρὰς δυσχερείας καὶ ὅτι τὰ πλείστα τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συνδέσμου ἦσαν διατεθειμένα νὰ ὑποστηρῶν παρόμοιον διάβημα παρὰ τῷ Ἀρχηγῷ, προέβη εἰς τοῦτο ἀποφασιστικῶς.

* Ὁ Νικόλαος Ζορμπᾶς, ὡς προανεφέρθημεν, δὲν διεκείτο εὐμνῶς πρὸς τὴν γνώμην ταύτην, καὶ ἄλλοτε προιαθεῖσαν αὐτῷ. Ἀλλ' ἤδη τὰ πράγματα ἦσαν διαφορετικά. Ἡ δυσφορία τῆς Κοινῆς Γνώμης διὰ τὴν κακὴν διαχείρισιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἔργου ἦτο ἀπροκάλυπτος, ἐπὶ πλέον δὲ ἡ πρότασις προήρχετο ἀπὸ ἀνθρώπων τὸν ὁποῖον καὶ ἐξετίμα ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ἐφοβεῖτο ὅπως ὅποτε, ἐγνώρισε δὲ καλῶς διὰ οὗτο, παρηκολουθεῖτο εἰς τὰς ἐνεργείας του ὑπὸ μεγάλης μερίδος ἀξιωματικῶν.

* Ὁ Ζυμβρακάκης διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν πρότασιν τοῦ μᾶλλον εὐπρόσδεκτον ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως δὲν ἔδωσεν εἰς αὐτὴν τὴν μορφήν τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν αὐτὴ βραδύτερον. Ἐπροτείνει νὰ μετακληθῇ ὁ Βενιζέλος ἐκ Κρήτης οὐχὶ ὡς Κυβερνήτης τοῦ τόπου ἢ Ἀρχηγὸς τοῦ Κινήματος, ἀλλ' ὡς ἀπλοῦς σύμβουλος τῆς Ἐπαναστάσεως, πράγμα τὸ ὁποῖον κατ' οὐδὲν ἐμείωνε τὸ γόητρον αὐτῆς καὶ τοῦ ὑπάρχοντος Ἀρχηγοῦ τῆς.

* Ὁ Ζορμπᾶς, ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πῶσον ἡ γνώμη τοῦ Ἰλαρχοῦ Ζυμβρακάκη εἶχεν ἐπιτύχει νὰ συγκεντρώσῃ διασώτας, δὲν ἔδωκεν ἀμέσων ἀπάντησιν, ἐπιφυλαχθεὶς νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Διοικουσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου. Ἐν τῷ μεταξῷ ἡμεῖς ἐνετείναμεν τὰς ἐνεργείας μας. Ἐχοντες δὲ παρεσκευασμένον τὸ ἔδαφος ἀπὸ πολλῶν μηνῶν διὰ τοῦ δημοψηφίσματος, ἐπεδόθημεν ὅλοι οἱ συμμεριζόμενοι τὴν ἰδέαν τῆς μετακλήσεως εἰς συστηματικὴν προπαγάνδαν παρὰ τῷ λαῷ μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ ἐπηρεάσωμεν τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συνδέσμου.

Τὶ Σωματεῖα καὶ αἱ Συντεχνίαι ἐπροπαγανδίσθησαν ἐκ τῶν πρώτων. Ἀλλὰ καὶ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν λαϊκῶν μαζῶν πολλοὶ ὁμόφρονες ἐπεξέτειναν τὴν ὑπὲρ τοῦ Βενιζέλου προπαγάνδαν, τοιοῦτοιτρόπως δὲ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἡ ἀφίξις τοῦ Κρητῆ πολιτευτοῦ ἐσχολιάζετο ὡς γεγονός ἐμέλλον νὰ δώσῃ τὴν σῴτῆρα λύσιν εἰς τὸ ζήτημα. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ δὲν συνετέλεσεν ὀλίγον εἰς τὸν σχηματισμὸν κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ Ζυμβρακάκη. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπροχώρουν κατὰ τρόπον τελείως ἀπογοηευτικόν, αἱ δὲ κωλυσιεργίαι ἦσαν τόσον συνήθεις, ὥστε πολλάκις κατηναλίσκετο ὁλόκληρος συνεδρίασις χωρὶς νὰ ψηφισθῇ οὔτε ἐν ἀρθρον Νομοσχεδίου. Ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος κατ' ἐπανάληψιν διὰ τῆς ἀρθρογραφίας του ἠλεγξε δριμύτατα τὴν τοιαύτην τακτικὴν, ὑπενθυμίζων εἰς τοὺς βουλευτὰς τὸ καθήκον των καὶ ὑποδεικνύων τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποῖους διέτρεχε τόσον ἡ Χώρα ὡσον καὶ αὐτοὶ προσωπικῶς ἐκ τῆς παρρητιάσεως τῆς ἀνωμαλίας ἐν τῷ τόπῳ. Ἀλλ' οὐδεὶς ἔδιδε πλέον προσοχὴν εἰς τὰ ἀρθρα τοῦ Συνδέσμου, τὰ ὁποῖα εἶχον παύσει νὰ προκαλοῦν τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποῖαν προκαλοῦν ἄλλοτε.

* Ὑπὸ παρομοίας συνθήκας ἦλθεν ἐνώπιον τῆς Διοικουσης Ἐπιτροπῆς τὸ ζήτημα τῆς μετακλήσεως τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τίνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπεστήριξαν ταύτην καὶ τίνα τὴν κατεπολέμησαν, δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ γνωσθῇ, διότι ὁ Ἀρχηγὸς Ζορμπᾶς οὐδέποτε ἐπέτρεψε τὴν τήρησιν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συνδέσμου, ἔχων τὴν γνώμην, ὡς ἔλεγεν, ὅτι «αἱ Ἐπαναστάσεις δὲν πρέπει νὰ κρατοῦν πρακτικὰ, ἀλλὰ νὰ λαμβάνουν μόνον ἀποφάσεις». Τὸ βέβαιον ἐν τούτοις εἶνε ὅτι, κατόπιν καὶ τῆς ζητηθείσης γνώμης τῶν τμημάτων τοῦ Συνδέσμου, ἀπεφασίσθη νὰ ἀποσταλῇ εἰς Κρήτην ὁ λοχαγὸς Κονταράτος, κομιστῆς ἐμπιστευτικῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Βενιζέλον.

* Ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς τὴν ὁποῖαν ἔφερεν, ὁ Κονταράτος ἦτο ἐντεταλμένος καὶ διὰ ζωσῆς νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸν Κρητὰ πολιτευτὴν τὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως, νὰ προσπαθῆσθαι δὲ νὰ πείσῃ τοῦτον ὅπως ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δώσῃ εἰς τὰ πράγματα τὴν διέξοδον, τὴν ὁποῖαν εἶχον καταστήσει ἀναπόφευκτον πλέον τόσον αἱ παρεκτροπαὶ ἐνίων ἀξιωματικῶν, ὡσον καὶ ἡ ἀδεξιότης τῆς Κυβερνήσεως.

* Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἐφθάσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ ἀπόγευμα τῆς 28ης Δεκεμβρίου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Σιγκαπόρη» τῆς ἐταιρίας Φλόριο συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πολιτευτοῦ Κρητῆ καὶ ποιητοῦ Κωνσταντίνου Μάνου. Ἀνῆλθε πάραυτα εἰς Ἀθήνας ὑπὸ ἀσθηρότατον ἰνκόγκνιτο, διὰ νὰ ἀποφύγῃ δὲ τὰς συνεντεύξεις τῶν δημοσιογράφων δὲν μετέβη ἀμέσως εἰς ξενοδοχεῖον, ἀλλ' ἐφιλοξενήθη εἰς τὴν παρὰ τὴν Βάθην οἰκίαν τοῦ ἰδιαιτέρου τοῦ φίλου Σακελλαρίου. Μεθ' ὅλην ὁμως τὴν τηρηθείσαν μυστικότητα τῆς ἀφίξεως καὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, ὁ κόσμος δὲν ἐβράδυνε νὰ πληροφορηθῇ ταῦτα, καθ' ὁμάδας δὲ οἱ πολῖται κατέφθανον εἰς τὴν οἰκίαν Σακελλαρίου, ζητοῦντες νὰ ἴδουν καὶ νὰ χαιρετίσουν τὸν νεοαφιχθέντα Σύμβουλον τῆς Ἐπαναστάσεως.

Κατόπιν τούτου ὁ Βενιζέλος μετεκόμισεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἐρμῆς», εὐθὺς δὲ ἤρχισε τὰς συνεννοήσεις του διὰ τὸ ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον ἐκλήθη. Καὶ κατὰ πρῶτον συννητήθη μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου παρ' ἧς ἐγένετο ἐνήμερος τῆς ἐν γένει καταστάσεως ἐν τῇ Χώρᾳ, παρακληθεὶς νὰ δώσῃ τὴν γνώμην του περὶ τῆς κατευθύνσεως τὴν ὁποῖαν ἐνόμιζεν ὅτι ἔπρεπε νὰ λάβουν τὰ πράγματα.

(Ἀκροουθεῖ) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ίας 2 ετών. Η μικρή Σ. Σταχου ωραιό-
τάτη άνθρωπυλις. Οί μικροί Καβαδία ήσαν
πολύ επιτυχημένοι τό άγοράκι παρουσίαζε ένα
πρώτης τάξεως «Τζόν Ούοκερ» και τό κορι-
τσάκι μία πολύ φίνα «δαντέλλα Βενετσιά-
νικη».

Οί πιερόττοι δέν έλλειψαν. Οί ωραιότεροι
ήσαν οί νεαροί κ.κ. Ι. Άρβανιτίδης και Α.
Μάτσα μέσα εις τά άσπρα και μαύρα. Ο μι-
κρός τής κ. Δ. Βούλτσου εξαιρετικά νόστιμος
ός «πάζ» μέ τά κατακόκκινα μαγουλάκια
του. Από τά ωραιότερα κοστούμια φορού-
σαν αί μικράι οικοδέσποιναί, ή μία μέσα
σέ ένα περσικό κοστούμι έκαμε μίαν
πρώτης τάξεως περιίδα και ή άλλη μέσα σέ
ένα φουστανόκι μέ πολύ γούστο παρουσίαζε
τό τριαντάφυλλο.

Κατά τό τέλος του άπογεύματος κατέφθασε
και ένα τριό απόμεγάλα παιδιά! Οί κ.κ. Μπαλ-
τατζής, Γ. Άβέρωφ και Κολιν. Ο πρώτος
μετημφιεσμένος εις Άγγλιδα νέος έσερνε από
τά χέρια τους δύο άλλους μασκαρευμένους σά
δύο... γοητευτικά μικρά παιδάκια. Ο χορός
έτελείωσε κατά τάς έννέα τό βράδυ και ή μι-
κρή νεολαία έφευγε καταστενοχωρημένη ότι
ένα χρόνος θά την χωρίση από την προσε-
χή Άποκρηά.

Νομίζω ότι ή ωραιότερα φάρσα ή όποια
θά έπαιχθήκε αυτήν την Άποκρηά θά ήταν
άσφαλώς εκείνη που έπαιξε μία συντροφιά
άποτελουμένη από τά πλέον έκλεκτά μέλη
τής Άθηναϊκής κοινωνίας εις την Κυρίαν
Καλβοκορέση. Οί εύτυχεις γλεντζέδες έμαζεύ-
τηκαν σέ ένα σπίτι όλοι μασκαρευμένοι, φέρ-
νοντας ό καθένας και κάτι μαζύ του διά νά
γίνη πλούσιος πουφές. Μία τζάζ—μπάντ
περιμενε μέσα σέ ένα αυτοκίνητο και μόλις
μαζεύτηκαν όλοι τους, έμπήκαν σέ μία άτε-
λείωτη σειρά αυτοκινήτων και έκτύπησαν στό
παιτι τής κ. Καλβοκορέση, ή όποια δέν ήξευρε
λίποτε άπολύτως.

Η τζάζ-μπίντε έστήθηκε, ό πουφές επί-
της, οί σαμπάνιες μπάμ πουρμ και άρχισεν ό
χορός. Περιστόν νά σάς περιγράψουμε την
επληξιν των νοικοκύρηδων, οί όποιοι δέν ή-
ευναν τίποτε. Εύτυχώς έπλησαν τό πράγμα
τά άστεία και ό οικοδεσπότης χωρίς νά τά
μαση έμασκαρευτήκε και αυτός εις γκαρσόνι
και επεριποιήθηκε εις τόν πουφέ και τό βε-
τιερ την συντροφιά.

Μεταξύ των μετημφιεσμένων διεκρίθησαν:
κ. Μ. Γεωργαντιάς... γ. ητευτική μπαλαρίνα
μέ κατάξανθα μαλλιά! Η δις Βλαστου ως
περζέρ. Η δις Άρκουδάρη ντόμινο βενε-
τσιάνικο. Η κ. Χωρέμη όπως πάντοτε πολύ
νόστιμη, παρουσίαζε μία μπεντουίνα. Η οι-
κοδέσποινα γρήγορα-γρήγορα έκαμε τά δυνα-
τά της γιά νά μασκαρευτή και αυτή και νά
μην άποτελή έξαιρέσιν. Κατώρθωσε νά γίνη
ένα πρώτης τάξεως κόκκινο μπαλόκι τό ό-
πολον κατεχειροκροτήθη. Η κ. Λυκουρέζου
κολομπίνα νοστιμωτάτη.

Μεταξύ των κυρίων διεκρίθη ένας Γιαγ-
κούλας, ό όποιος έτή ησεν αυστηρόν Ινκόγ-
κνιτο. Άλλο Ινκόγκνιτο έτήρησεν μία
συντροφίτσα από ντόμινα. Τό ωραιότερον
ήτο ένα χρώματος μαρόν μέ πολλά πτε-
ρά του αυτού χρώματος που κατεστενοχώρη-
σε και Ιντριγκυρισεν όλον τόν κόσμο. Έως
τάς 4 τό πρωί διήρκεσε τό γλέντι. Οί διά-
φοροι μασκαράδες έφυγαν σάν άληθινοί...
μασκαράδες χωρίς νά εύχαριστήσουν και ζη-
τήσουν παρντόν από τους νοικοκύρηδες.

Έθρεσις πορτοφολίου

Υπό του ένωμοτιόχου του 12 τμήματος
κ. Ν. Κολή, έθρεθη χθές πορτοφόλιον περιέ-
χον μερικας σημειώσεις και χρήματα, άνήκον
εις τόν κ. Γρηγ. Εδαγγελίδην κάτοικον Κη-
φισσιάζ. Ο κάτοχος δύναται νά τό ζητήση
παρά του άστυνόμου του 12ου τμήματος κ.
Ήλιάδου εις τόν όλοϊον και παρεδοθη.

Τά θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ.—«Ροζίτα».
ΑΠΟΛΛΩΝ.—«Άποκρηάτικες Άγάπες»
ΔΙΟΝΥΣΙΑ.—«Τό Πάρισι διασκ δάζει»
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Σύλλογος Συναυλιών). Έκ-

ΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΗΚΗ

Ηλεκτροφωτισμοί

Ηλεκτρικαί Έγκαταστάσεις

Τεχνικός Αντιπρόσωπος

Α. Κ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Τεχνικών

Γραφείον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗ-

ΜΙΟΥ 43

Τεχνία Κορζα

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ ΠΛΑΚΕ

ΔΙΑ ΤΑΡ

ΑΛΛΑ ΠΛΑΚΕ

Στερεαί, κανονικαί, έλ

ΔΙΠΛΑΣΙΩΣ Υ

Έπίσημον πιστοποιη

Άριθ. περιήματος 41

ΤΕΛΕΙΩΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

ΜΟΝΟΝ

Τό τετραγων

Δοκιμάσατε. Η

Πλατεία Αγ. Θεοδώρο

ΦΑΜΑ. Πανα

Ο ΤΩ

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 Μ

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Τὸ θωρηκτὸν τοῦτο εἶχε παραγγελθῆ ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ὁμοῦ μετὰ δύο ἄλλα ὁμοιά του, τὴν «Πίζαν» καὶ τὸ «Ἀμάφι». Ἐπειδὴ ὁμῶς διαρκούτης τῆς ναυπηγήσεως, ἡ Ἰταλία μετέβλεπε ναυτικὸν πρόγραμμα, θεωροῦσα ὅτι ἦτο ἠνγκασμένη νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἄλλας Μεγάλας Δυνάμεις αἵτινες πᾶσαι ἐναυπήγουν Ντελίτωτες, παραλαβοῦσα τὰ δύο πρῶτα θωρηκτὰ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ὁρλάνδο, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἄδειαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν πώλησιν τοῦ τρίτου, διὰ τὴν ὁποίαν ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐργαστασίου δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐλθῆ εἰς Ἀθήνας. Αἱ διαπραγματεύσεις ἤρχισαν πάρτυτα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, καθ' ἣν ἐποχὴν δὲ ἐξεργήνυτο τὸ ἐν Ναυστάθμῳ κίνημα εἶχον σχεδὸν κανονισθῆ πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀγορᾶς, δὲν ὑπελείπετο δὲ παρά ἡ ὑπογραφή τῶν στικῶν συμβολαίων. Αἰφνιδίως ὁμῶς μετὰ τὴν κατασκόλην τοῦ κινήματος, ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος ἐπληροφορεῖτο ὅτι ἡ ἀγορὰ τοῦ «Ἀβέρωφ» προσέκοπτεν εἰς ἀντενεργείας εἰς τὰς ὁπλοὰς «δὲν ἦσαν ἀμέτοχοι καὶ τινες τῶν ὑπουργῶν». Πράγματι κατόπιν ἐρεύνης ἀπεκαλύφθη ὅτι τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἶχε καταφθάσει ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κάποιος παραγγελιοδόχος Κυριακίδης, κομίζων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν προτάσεις ναυπηγήσεως εἰς Γερμανικά ἐργοστάσια πλείου πολὺ μεγαλυτέρου καὶ ἰσχυροτέρου ἀπὸ τὸν «Ἀβέρωφ» τὸ ὁποῖον ὁμῶς θὰ παρεδίδοτο μετὰ δύο ὀλόκληρα ἔτη.

Οἱ ἐν τῷ Συνδέσμῳ ἐθεώρησαν τὰς προτάσεις ὡς ἀποσκοπούσας τὴν ματαιώσιν τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου, ἔχοντες ἀνάγκην νὰ ἀποκτήσῃ ἰσχυρὰν ναυτικὴν μονίδα ἀμέσως καὶ οὐχὶ μετὰ διαιτίαν, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐφέροντο ἀναμεμιγμένοι καὶ τινες ὑπουργοί, καθ' ἐπανάληψιν ἐλθόντες εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Κυριακίδου, παρ' ὀλίγον νὰ λάβῃ χώραν πριξικόπημα κατὰ τῶν ὑπουργῶν τούτων. Τὸ πριξικόπημα ὁμῶς προελήφθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν Διμιτρίου, ὅστις πληροφορηθεὶς τὶ διατρέχοντι, ἔσπευσε καὶ ὑπέγραψε τὰ τελειωτικὰ συμβόλαια μετὰ τοῦ ἀντ'προσώπου τῶν Ναυπηγείων «Ὁρλάνδο» ματαιώσας τοιοῦτοτρόπως τὰς ἀντενεργείας τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως παραγγελιοδόχου, ὅστις τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς ὤδηγεῖτο ὑπὸ τὸν ταγματάρχου Κόντη εἰς Περαιᾶ καὶ ἐπεβιβάζετο ἀμοιολοίῳ ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδια ἄπρακτος.

Ἐκτὸς ὁμῶς τῶν ὁπωσδήποτε ἀνωμάλων σχέσεων μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Συνδέσμῳ τὰ πράγματα δὲν ἦσαν ἐκτίκτως εὐχίμιστα. Οἱ εἰλικρινέστεροι καὶ οἱ πατριωτικότεροι ἐκ τῶν ἀποτελούντων σὺν τὸν παρηκολούθουν μετὰ τινος ἀπογοητεύσεως τὴν κατάστασιν ἧτις ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐχειροτέρευε, τείνουσα νὰ γελοιοποιήσῃ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον εἶχον ἀναλάβει.

Τῶν ὄντι κάποια ἐκτροχάσις ἦτο καταφανὴς εἰς τοὺς παρακολουθούοντας ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἀγῶνος. Τὰ πλείεστα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου εἶνε ἀληθῆς ὅτι ἀπεῖχον πάσης ἀναμίξεως εἰς τὴν πολιτικὴν, ἀφωσιωμένα δὲ εἰς τὸ καθαρῶς στρατιωτικὸν τὸν κα ἦκον ἄφινον τὴν Διοκοῦσιν Ἐπιτροπὴν νὰ κινονίξῃ τὰ ζητήματα μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς, καθ' ὃν αὐτὴ ἐνόμιζε κτελύτερον τρόπον. Ὑπῆρχον ὁμῶς καὶ πολλοί, οἵτινες, πρσιουρῶμενοι ὑπὸ ἀκαίρου φιλοδοξίας, ἠννόουν νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς ὅλα, νὰ συντάσσουν Νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα νὰ ἐπιβῶνουν εἰς τοὺς Ὑπουργούς, νὰ προκαλοῦν διορισμοὺς καὶ παύσεις ὑπαλλήλων, ἐν μιᾷ φράσει, νὰ ὑπειστρέχωνται εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον τῆς διοικήσεως, δημιουργοῦντες σκάνδαλα τὰ ὁποῖα ἐφθάνον πολλὰκις μέχρι τῆς Κοινῆς Γνώμης, τῆς ὁποίας ἐξίγχιμον τὴν ἀγανάκτησιν. Τὰ ἐκτροπα ταῦτα δυστυχῶς πρσιςιατο ἀνίκινος νὰ περιορίσῃ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἀσκήων οὐκὸς πολιτικὴν, προωρισμένην νὰ μὴ συσχετισθῇ κανένα, ἄφινε τὸ κακὸν νὰ μεγαλύνεται, ἀντὶ νὰ τὸ πατάξῃ, τοιοῦτοτρόπως δὲ ὀλίγον καθ' ὀλίγον, οἱ ἐκτροχισθέντες ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν, ἀπέβησαν κυριολεκτικῶς τύραννοι καὶ τῶν Κυβερνήτων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους. Παρομοίαι κατὰστασις βεβίως δὲν ἠδύνατο παρὶ νὰ ἐξεγείρῃ τὸν λαόν, πληροφοροῦμενον τὰ συμβαινόντα. Τοὺς φοβους δὲ τούτους ὑπῆρξαν φίλοι τοῦ Συνδέσμου εἰλικρινεῖς οἵτινες καθ' ἐπανάληψιν ἐξέφρασαν εἰς τὸν Συνταγματάρχην Ζορμπᾶν, ἐπισκεφθέντες αὐτὸν καὶ συσχῆσαντες μεζονα αὐστηρότητα ἀπέναντι τῶν παρεκτροπομένων, πρὸς πρόληψιν λαϊκῆς ἐξεγέρσεως. Ἄλλ' ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅχι διὰ τὸ δὲν ἠθέληεν, ἀλλὰ διότι ἐφοβῆτο περισσότερον τὴν ἐξέγερσιν τῶν ἀξιωματικῶν ἐναντίον τοῦ παρὰ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ λαοῦ ἐναντίον τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐξηκολούθησε καὶ μετ' ὅλα ταῦτα τὴν ἰδίαν ἀκτικὴν. Ἀποτέλεσμα ταυτῆς ὑπῆρξεν ἀπροκάλυπτος πλέον δυσφορία καὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἀναφανδὸν εἰς τὰ κέντρα ἐξεφράζοντο δυσμενέσαστα κατὰ τοῦ ἔργου τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου.

Ἡ κατάστασις, οὕτω ἐξελισσομένη, δὲν ἠδύνατο νὰ παραταθῇ. Ἢδη μεταξὺ πολλῶν ἀξιωματικῶν ἀνεηλλάσσοντο σκεψαί τερι διαλύσεως τοῦ Συνδέσμου. Ἄλλ' ἡ διάλυσις ἐπερχομένη, πρὶν ἀκόμη ψηφισθῆ ὀλόκληρον τὸ ἀνορθωτικὸν πρόγραμμα τὸ ὁποῖον προεκάλεσε τὴν ἐπανάστασιν, ἠθέληεν ἐκθεσεῖ εἰς τὰ σώματα τοῦ Κοινοῦ τὸν Στρατὸν καὶ τὸν Στόλον πρὸς ἀνεπνεύρωτον ἠθικὴν βλάβην ἀμφοτέρων. Τὸ νὰ ψηφισθῇ ὁμῶς τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνδέσμου ὅν ἦσο καὶ ὑπόθεσις τόσον εὐκόλος. Διότι δὲν ἐπρόκειτο μόνον πρὸς στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν μεταρρυθμίσεων. Ὁ Σύνδεσμος εἶχεν ὑποσχεθῆ γενικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῇ βίσει δὲ τῆς ὑποσχέσεως ταύτης εἶχε συνταχθῆ ἀπειρία Νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα καὶ εἶχον ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν.

Διὰ νὰ συζητηθῶν καὶ ψηφισθῶν πάντα ταῦτα, ἐχρειάζετο κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς τοῦλάχιστον ἐν ἐξάμηνον. Ἄλλ' ἡ θὰ ἠδύνατο νὰ διατηρηθῆ ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον ἐπανάστασις, ἀπολέσασα ἤδη τὴν ἐκτίμησιν τοῦ λαοῦ καὶ καταστᾶσα ὑποπτος εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ; Ἦτο προφανὲς ὅτι ὑπὸ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρίσκετο ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος, πρσιμοία ἐλπὶς ἦτο ἀπολύτως ἀβάσιμος. Καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἐξηγεῖτο ἡ Κοινὴ γνώμη ἐναντίον τῶν ἀξιωματικῶν, ἐπιβάλλουσα εἰς αὐτοὺς ταχὺν τερματισμὸν τῆς καταστάσεως, ἦτο ἐντελῶς βέβαιον ὅτι ἡ ἀποσύνθεσις θὰ ἐπῆρχετο ἐν αὐτῷ τῷ Συνδέσμῳ διὰ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν φιλοτιμωτέρων ἐκ τῶν στοιχείων αὐτοῦ, μὴ ἀνεχομένων νὰ ἐξευτελίξεται τὸ στράτευμα καὶ νὰ καταρρίπτεται τὸ γόητρόν του.

Ἐν τῷ μέσῳ παρομοίων ἀπογοητεύσεων, δισταγμῶν, ἀμφιβολιῶν καὶ φόβων ἐρρίφθη ἡ γνώμη τῆς ἠθικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Συνδέσμου διὰ τῆς προσκλήσεως εἰς Ἑλλάδα τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὡς συμβούλου τῆς Ἐπαναστάσεως. Μίαν ἡμέραν ὁ Παμικός Ζυμβρακάκης μοῦ εἶπε:

— Τὰ πράγματα δὲν πηγαίνουν καλά. Καθὼς βαδίζομεν, ἐντὸς ὀλίγου ὁ λαὸς θὰ μᾶς πᾶρῃ μετὰ τὰ λειμόνια.
(Ἀκολουθεῖ) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

...νον με π... όμ... από, σημε... δια
προαναγγελίας χορών.

— Ούτε μία σελίς δὲν θὰ ἰπῆκει καθ' ἐ-
κίστην ἂν ἀπεφασίζαμεν νὰ δημοσιεύωμεν
ὄλας τὰς προαναγγελλίας καὶ τὰς περιγραφὰς
τῶν ἀπειραγίδιμων χορῶν....

— Ἀλλὰ καὶ ὁ ψυχρὸς χορὸς ὑποβόητεῖ
τὴν χορευτικὴν κίνησιν, ἡ ὁποία θερμαίνει
ἀρκετὰ.

— Ὁ Διευθυντὴς τῆς Βιβλιοθήκης τῆς
Βουλῆς κ. Π. Καλογερόπουλος συμπληρῶ-
νει κατ' αὐτὰς 50 ἔτη ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ
του εἰς τὴν θέσιν ταύτην !

— Τὸ ρεκόρ εἶναι προφανὲς εἰς τὰ χο-
ρευτικὰ τῆς ἱστορίας τῶν Ἑλλήνων δημοσίων
ὑπαλλήλων.

— Τὸ γεγονός τοῦτο θὰ ἐορτασθῆ με ἐπί-
σημον δεῖπνον τὸ ὁποῖον θὰ δοθῆ πρὸς τι-
μὴν του ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν
Σπουδῶν, τῆς ὁποίας ὁ κ. Π. Καλογερό-
πουλος εἶναι πρόεδρος.

— Διὰ τῆς αὐτῆς ἐορτῆς πανηγυρίζεται
καὶ ἡ συμπλήρωσις ὀκταετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύ-
σεως τῆς Ἐταιρείας.

— Αὔριον τὸ ἀπόγευμα θὰ γίνῃ συγκέν-
τρωσις τῶν μελῶν τοῦ «Ὀδοιπορικοῦ Σύν-
δέσμου» εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὅπου θὰ γίνῃ
ἀρχαιολογικὴ ὁμιλία.

— Ὁ κ. Κεραμῆς θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς
τοὺς συγκεντρωθέντες περὶ τῶν ἀρχαιο-
τήτων τοῦ Μουσίου τῆς Ἀκροπόλεως.

— Τὴν Κυριακὴν ὁ «Ὀδοιπορικὸς Σύνδε-
σμος» θὰ ἐκδράμῃ εἰς τὴν Κερατιάν.

— Ἀπὸ ἐκεῖ οἱ ὀδοιποροὶ θ' ἀνεβούν εἰς
τὴν Σπηλιάν τοῦ Πανός, ποῦ βρίσκεται ἐπι-
τοῦ ὄρους Πανείου.

— Τὸ μόνο κατάστημα ποῦ εἶνε ἐφωδι-
σμένο με ποιικιλία κονσερβῶν «Olida» εἶνε
τὸ κπτάστημα «Ἐρμῆς» ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρί-
ου. ἔχει τόσο μεγάλη ποιικιλία ποῦ δὲν ξεό-
ρει κανεὶς τί νὰ πρωτοδιαλέξῃ.

Ἐπὶ τῆς ἀεροπορικῆς αὐτῆς

Ἡ ἐπὶ τῆς κατηγορίας τῶν ἐμπόρων Σι-
θηρικῶν καὶ εἰδῶν Κιγκκαλερίας Μερικὴ Ἐ-
ταιρεία Ἐράνων ἐπὲρ τῆς Ἀεροπ. Ἀμύνης
ἐν Πειραιεὶ ἐκ τῶν Γ. Κανελλοπούλου ὡς
Προέδρου καὶ τῶν Ι. Παπαλαμπρόπουλου,
Χ. Γερακίτη, Σ. Καλλίστρου, Γ. Σουδοῦ
καὶ τοῦ ἀναλήρου ἀξιωματικοῦ Δημοπούλου
Ἠλ. δι' ἐπιστολῆς τῆς ἐγνώρισε πρὸς τὴν
Ἀεροπορικὴν Ἀμυναν τὰς χυθσινὰς εἰσπρα-
ξεις ἐχούσας αὐτῶ.

- 1) Χαρ. Γερακίτης α' δόσις 2000 καὶ ἀπὸ
1ης Ἀπριλίου ἐπὶ 8 μῆνας ἀνά δραχμας 500
κατὰ μῆνα. 2) Δημ. Κανελλόπουλος δραχ.
5000 α' δόσις καὶ 5 μηνιαίας δόσεις ἀνά 500
δραχμάς ἐκάστην. 3) Δ. Παπαλαμπρόπουλος
α' δόσιθ δραχ. 1000 καὶ ἀνά 200 δρ. ἐπὶ δώ-
δεκα μῆνα κατὰ μῆνα. 4) Λουκᾶς Τσαρμα-
κλῆς 2025 α' δόσις. 5) Θεόδ. Ζάκας 5000
α' δόσις. 6) Γρηγ. Γαλακᾶτος 5000 α' δόσις.
- 7) Ἀθ. Χρ. Τσαρούχας 2250 α' δόσις. 8)
Γιόζα καὶ Χυτόπουλος 2000 α' δόσις. 9)
Ἀγγελόπουλος 1500. 10) Ἀγιομαυρίτης 1000
καὶ δέκα μηνιαίας δόσεις ἐκ δραχ. 500 ἐκά-
στην. 11) Δημ. Γιαννακόπουλος 2000. 12)
Δημ. Γιαννακόπουλος καὶ Σια 1000 13) Γ.
Ζάκας 2000. 14) Ἀγγελόπουλος καὶ Σια 3000
15) Χ. Ἀσημακόπουλος 3000.

Διαλέξεις

Αὔριον Σάββατον 4 μ.μ. εἰς τὸ Ἀρχαιολο-
γικὸν Μουσεῖον ἡ δις Σέμνη Παλασπούριδου,
ἐπιμελήτρια τῶν ἀρχαιοτήτων, θὰ ὁμιλήσῃ με
θέμα : «Περὶ Πραξιτέλου καὶ Σκόπα».

Συναυλία

Εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν» αὔριον 6 μ.μ.
δίδεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μηροπού-
λου ἐκτικτος συμφωνικὴ συναυλία τοῦ «Συλ-
λόγου Συναυλιῶν» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτα-
σθείσης εἰς ὄλα τὰ μέρη ἑκατονταετηρίδος
τοῦ Βιεννέζου συνθέτου Γιόχαν Στράους.

Ἐπιδόσεις

Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Οἴκου Ζηκάκη «Διά-
λογοὶ καὶ πηήματα γιὰ παιδιὰ» συλλεχθέντα
με τὴν φροντίδα τῶν κ. κ. Ι. Παναγιωτοπού-
λου καὶ Η. Χάρη.

— Ἐλάβομεν τὸ Γαλλόφωνον δελτίον τοῦ
Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου
Ἀθηνῶν με ἄρθρα τῶν κυρίων Ι. Βαρβαγιάν-
νη, Ἰουλιανοῦ, Χριστίδη, Τερζάκη.

Γνωμοδοτικῶν

Κύριε Διευθυντά,
Σῆς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν
ἀξιότιμον ἐφημερίδα σας τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν,
ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν κ. Ι. Μπούτικωφ,
διευθυντὴν ὀρχήστρας καὶ καθηγητὴν τοῦ
Ῥωείου.

Πρὸς τὸν κ. Ι. Μπούτικωφ

Μίλλιστα, κύριε. Ἦτο ἀτυχὴς ἡ σύμπτωσις,
ὅπως γράφετε, νὰ πληροφορηθῆτε περὶ τῆς
κριτικῆς τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσά εἰς τὴν
«Ἠρωϊάν» καὶ τὴν ὁποίαν ἐν μεταφράσει σᾶς
ἀνέγνωσε γνωστὸς φίλος, καθότι περὶ ζητη-
μάτων τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν ἑλληνικότητα
τῶν ἔργων τῶν συνθετῶν μας, περὶ τῆς
ὁποίας ὁμίλησα εἰς τὴν κριτικὴν τὴν ὁποίαν
ἀναφέρετε, σεῖς εἰσθε ὁ μόνος, ἐντελῶς
ἀναγνώδιος νὰ ἀποφανθῆτε, μὴ δυνά-
μενος νὰ ἔχετε ἀπολύτως καμμίαν ἰδέ-
αν περὶ αὐτῆς, οὔτε περὶ τῶν ἐκφρασι-
κῶν καλλιτεχνικῶν ἰδιοτήτων τῆς Ἑλληνικῆς
μουσικῆς λαογραφίας, τὰς ὁποίας ἀφοῦ κα-
τὰ τὴν βαθεῖαν πεποίθησίν μου οἱ Ἕλληνες
συνθέται δὲν ἔχουν αἰσθανθῆ καὶ μελετήσῃ
ὅπως θὰ ἔπρεπε, φαντασθῆτε πόσον θὰ τὰς
ἔχετε αἰσθανθῆ, ἐννοήσει καὶ μελετήσῃ σεῖς.
Ἀπορῶ δὲ πῶς, σεῖς, ξένος, καὶ εὐρισκόμε-
νος ἔξω καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ περιθώριον τῆς
πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς μας ζωῆς, εἶ-
χατε τὴν ἐλαφρότητα (διὰ νὰ μὴν εἰπῶ τί-
ποτι ἄλλο), νὰ παρασυρθῆτε καὶ νὰ ἀναμι-
χθῆτε εἰς πράγματα ἐντελῶς τοῦ σπιτιοῦ
μας, με κατώτερον δὲ καὶ ἐπιτόλαιον πνεῦ-
μα, χωρὶς νὰ φέρετε κανέν θετικόν καὶ ἐπι-
στημονικόν ἐπιχειρημα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν
ἰδεῶν σας, μιμούμενος κατὰ τοῦτο μερικὸς
κριτικούς, συναδέλφους μου, οἱ ὁποῖοι δὲν
ἤμποροῦν βεβαίως νὰ ἔχουν τὴν ἀξίωσιν ὅτι
γράφουν σοβαρὰς κριτικὰς, ἀλλὰ μόνον κρι-
τικὰς κ ο τ σ ο μ π ο λ ε ὑ μ ε τ α καὶ κριτι-
κὰς περιαντολογίας. Γεώρ. Ακμπελέτ

Ἡ ἰσοπέδισις ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἀποκαταστάσεως
τοῦ Μορᾶν ἠδ' ἀποκαταστάσεως με σοβαρότητα τὸν
Μαυρίκιον διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς, καὶ ἐ-
ξηκολούθησεν :

— Τὸ ἄλλο εἶνε ἕνας βασιλεύς.

— Ὡ! αὐτὸ εἶνε δυσκολώτερον, εἶπεν ἡ
Γενοβέφα, — προσπαθοῦσα νὰ μειδιάσῃ δὲν
ὑπάρχει πλέον.

— Ἐπρεπε νὰ ἰδῆτε τὸν τελευταῖον, εἶπεν
ὁ Μαυρίκιος· αὐτὸ ἦτο τὸ πλέον σωστόν.

— Ὡς ἐκ τούτου, εἶπεν ὁ Μορᾶν, δὲν ἔχω
καμμίαν ἰδέαν περὶ τοῦ τί εἶνε ἐστεμμένη κε-
φαλὴ· θὰ εἶνε κάτι πολὺ θλιβερόν, ἔ;

— Πολὺ θλιβερόν, πράγματι, εἶπεν ὁ Μαυ-
ρίκιος· αὐτὸ ἤμπορῶ νὰ σᾶς τὸ βεβαιώσω ἐ-
γώ, ὅστις βλέπω μίαν καθὲ μῆνα τοῦλάχιστον.

— Βλέπετε μίαν ἐστεμμένην κεφαλὴν; ἡ-
ρώτησεν ἡ Γενοβέφα.

— Ἦ καὶ, ὑπέλαβεν ὁ Μαυρίκιος, μίαν
κεφαλὴν ὅπου ἔφερε τὸ βαρὺ καὶ ἐπώδυνον
φορτίον τοῦ στέμματος.

— Ἄ, ναί! τὴν βασίλισσαν, εἶπεν ὁ Μο-
ρᾶν. Ἐχετε δίκαιον, κύριε Μαυρίκιε, θὰ
εἶνε τὸ ὄντι πολὺ θλιβερόν θέαμα.

— Εἶνε πράγματι τόσο ὠραία καὶ τόσο
ἀγέρωχος, ὅπως τὴν λέγουσιν; ἠρώτησεν ἡ
Γενοβέφα.

— Ὡστε δὲν τὴν εἶδετε ποτὲ, κύριε; ἠρώ-
τησεν ὁ Μαυρίκιος ἐκπληττόμενος.

— Ἐγώ;.. Ποτέ! ἀπήνησεν ἡ νεαρὰ γυνή.

— Αὐτὸ εἶνε περιέργον τῇ ἀληθείᾳ! εἶπεν
ὁ Μαυρίκιος.

(Ἀκολουθεῖ)

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ὁ Βασιλεὺς ἐπληροφορήθη εὐθὺς ἀμέσως τὰ διατρέχοντα, εὐρισκόμενος εἰς Δεκέλειαν, ἐσπευσε δὲ νὰ κατελθῆ τὴν 11ην εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν ὅπου ἐκάλεσε παράυτα τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς. Πράγματι μετ' ὀλίγα λεπτὰ κατέφθασαν παρὰ τῷ Βασιλεῖ ὁ Μαυρομιχάλης, οἱ ὑπουργοὶ Διμανὸς καὶ Τριανταφυλλίδης καὶ ὁ πρῶτος τῆς Βουλῆς Ρώμας. Πάντες οὗτοι διεβραβίωσαν τὸν Ἀνακτα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μεμονωμένου κινήματος, διότι τὰ θωρηκτὰ κατὰ καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ παρέμενον παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήσεως, τὰ δὲ πλήρωμα εἶχον παρασυρθῆ ἐκ ψευδῶν βεβαιώσεων τῶν στασιασῶν αἵνες δὲν ἤθύναντο παρὰ νὰ ἀποκαλυφθῶν.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπξδοκίμασε τὴν στάσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὴν ἐλευθερίαν ἐνεργείας ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ μεταχειρισθῆ βίαια μέτρα πρὸς ἐξαντλήσῃ πάντα τὰ ἤπια μέσα πρὸς καταστολὴν τοῦ κινήματος. ἔχουσα τοιοῦτοτρόπως ἡ Κυβέρνησις ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Στεμματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν γνώσιν τοῦ Συνδέσμου πρὸς ἐνεργείαν, προέβη ἀμέσως εἰς κινήτοποίησιν ὅλης τῆς ἐν Ἀθήναις Μεραρχίας. Ἡ κινήτοποίησις αὕτη δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν παρὰ τὴν ἀμυναν τῆς πόλεως κατὰ πάσης ἐξωθεν προσβολῆς καὶ τὴν τηρησιν τῆς τάξεως. Ἀλλὰ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν πληροφωρηθὲν ὅτι οἱ στασιασταὶ προετίθεντο νὰ διαπεραιωθῶν εἰς τὴν ἐναντι τοῦ Ναυστάθμου ἀκτὴν καὶ ἐκεῖθεν νὰ βαδίσουν κατὰ τοῦ Πειραιῶς, ἔδωκεν ἐντόνους διαταγὰς πρὸς τὸν Μέραρχον Ἀττικῆς Ζορμπᾶν νὰ καταλάβῃ ἐπίκαιρα σημεῖα πρὸς παρεμπόδισιν παρομοίου τολμήματος.

Ὁ Ζορμπᾶς διέταξε τότε τὸν ταγματάρχην Τσακρην νὰ καταλάβῃ τὸν Πειραιᾶ μετ' ἐντάγμα τοῦ 1ου Συντάγματος καὶ μὴ ἀνδιλοχίαν τοῦ 7ου, ὀλοκλήρον δὲ τὸ Ἴππικὸν νὰ κατευθυνθῆ εἰς Δραπετσῶνα, Σκαραμαγκᾶν καὶ μέρος αὐτοῦ πρὸς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ. Ἐκ τοῦ Πυροβολικοῦ τρεῖς πυροβολαρχίαι κατέλαβον τὰ ὑψώματα τοῦ Σκαραμαγκᾶ, ἕτεραι δὲ δύο κατήλθον εἰς Πειραιᾶ.

Ἐνῶ ταῦτα συνέβαινον εἰς Ἀθήνας, ἐν Ναυστάθμῳ τὸ κίνημα ἐξεδηλοῦτο κατὰ τροπὸν ἀληθῶς ἀνησυχητικόν. Τὴν 4ην ὥραν τὰ ἀντιτορπιλικὰ «Σφενδόνη», «Θύελλα», «Δόξα», καὶ «Ναυκρατοῦσα» ἐκινήθησαν πρὸς ἐξοδον, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι εἶχον ἐξαντλήσει τὰς τροφὰς τῶν καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστισθῶν ἐκ Πειραιῶς. Ὁ Διοικητὴς τῆς Θωρηκτικῆς Μοίρας πλοίαρχος Μιαούλης, ὅστις ἀπὸ πρωτῆς διὰ μακρῶς τηλεγραφικῆς τοῦ ἐκθέσεως εἶχε βεβαιώσει ὅτι τὰ πλήρωμα τῶν θωρηκτικῶν παρέμενον πιστὰ εἰς τὰς διαταγὰς του, ἐδήλωσεν εἰς τοὺς κυβερνήτας τῶν ἀντιτορπιλικῶν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἤθελεν ἐπιτρέψῃ τὸν ἐπιστισμὸν αὐτῶν ἐκ Πειραιῶς πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἐκ τῶν θωρηκτικῶν.

Εἰς τὴν τοιαύτην ἀπάντησιν τοῦ Μοιράρχου, ἡ «Σφενδόνη», ἣτις εἶχεν ὀρίσθῃ ὡς ναυαρχὴ τῶν στασιασῶν, ἔδωκε τὸ σημεῖον τῆς πολεμικῆς ἐγέρσεως, ταύτωχρόνως δὲ καὶ ἐρριψε δύο ἀσφαίρους βολὰς, τὴν μίαν μετὰ τὴν ἑλθῆν. Ἐπαιδὴ ὁρῶν τὰ θωρηκτὰ οὐκ ἀπήντησαν, ἡ «Σφενδόνη» ἐρριψε καὶ τρίτην βολὴν, ἐνσφαιρον αὐτὴν, ἣτις διηλθῆν ἑνωθεν τῶν θωρηκτικῶν, χωρὶς νὰ θιγῆ ταῦτα. Μετὰ τὴν βολὴν ταύτην, ὁ πλοίαρχος Μιαούλης, ἐννοήσας ὅτι οἱ στασιασταὶ ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐξοδὸν τῶν ἐκ τοῦ Ναυστάθμου πάσῃ θύσει, διέταξε πρῶτον τὰ «Ψαρά» κατοπιν ὁ δὲ τὰ λοιπὰ πλοῖα καὶ ἔβηλανδὶ ἐνσφαιρῶν πυρῶν κατὰ τῆς «Σφενδόνης» καὶ τῶν ἄλλων ἀντιτορπιλικῶν, τὰ ὁποῖα ὁμοίως ἀπήντησαν δια πυρῶν ἐνσφαιρῶν.

Κατόπιν τούτου τὸ πῦρ ἐγενικεύθη, διαρκέσαν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν καθ' ἣν ἐρριφθῆσαν ἑκατέρωθεν ὑπὲρ τὰς 50 βολὰς. Μία ὀβὴ ἀντιτορπιλικῆς κατέρριψε τὸ θωρακικὸν τῆς «Υδρας» οἱ δὲ ναῦται οἱ εὐρισκόμενοι ἐπ' αὐτοῦ ἐτραυματίσθησαν σχεδὸν ἅπαντες, εἰς δὲ καὶ ἐξέπνευσε κατὰ τὴν μεταφορὴν τῶν τραυματιῶν εἰς τὸν Πειραιᾶ. Τότε ἐκ τοῦ θωρηκτοῦ «Υδρας» ἐρριφθῆ ὀβὴ τῶν 27 κατὰ τῆς «Σφενδόνης» ἣτις καὶ ἐπέτυχεν αὐτὴν ἀκριβῶς εἰς τὸ μηχανοστάσιον. Τὸ ἀντιτορπιλικὸν κλυδωνιζόμενον ὑπεχώρησε μεχρὶ τοῦ Σκαραμαγκᾶ ὅπου καὶ ἠγκυροβόλησε, τὸ δὲ πλήρωμά του ἀφέθη ἐλεύθερον νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν ξηρὰν, ἐνῶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιβάτες λέμβων κατηυθύνθησαν εἰς τὴν Ὑποβρύχιον Ἀμυναν.

Ἄμα ἐπῆλθεν ἡ νύξ ὁ Τυπάλδος ἀπέστειλε ναῦται εἰς τὸ οἶκημα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ παρέλμβεν ἐκεῖθεν τὰς βολίτσας του, μεθ' ὃ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν ὑποκελευστήν Καλιζέρην τὴν ἀτμάκατον. Ἐντὸς αὐτῆς εἰσῆλθον τότε οἱ πέντε ἀξιωματικοὶ τῆς «Σφενδόνης», ὁ δὲ Τυπάλδος διέταξε κατεύθυνσιν πρὸς τὴν «Ναυκρατοῦσαν», ἀπὸ τὴν ὁποῖαν παρέλαβον καὶ ἄλλους δύο. Ἡ ἀτμάκατος κατόπιν διηυθύνθη εἰς τὴν «Θύελλαν», προσήγγισεν εἰς τὴν νησίδα Λέρον καὶ ἀφοῦ παρέλαβε καὶ ἐξ αὐτῶν τοὺς ἐκεῖ εὐρισκομένους στασιαστὰς ἐπλευσε πρὸς τὴν ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Φανερωμένης ἀκτὴν, κάτω ἀπὸ τὸ δάσος τῆς Κινέτιας, ὅπου ἀπεβίβασε πάντας. Οἱ στασιασταὶ ἀποβιβασθέντες, συνέστησαν εἰς τὸ πλήρωμα τῆς ἀτμάκατου νὰ τηρήσῃ μυστικὸν τὸ μέρος τῆς ἀποβιβάσεως τῶν καὶ ἀπεμακρύνθησαν, εἰσελθόντες ἐντὸς τοῦ δάσους.

Οὕτως ἔληξε καὶ ἡ περιπέτεια αὕτη, ἡ μόνη ἴσως σοβαρὰ ἐξ ὅσων διηλθε τὸ κίνημα τοῦ Αὐγούστου, ἡ δὲ κατάστασις ἐφάνη εἰσελθούσα εἰς στάδιον γαλήνης καὶ ἡρεμίας. Ἀλλ' ἡ γαλήνη αὕτη ἦτο καθ' ὀλοκληρίαν φαινομενικὴ. Καίτοι ἐν τῷ Συνδέσμῳ δὲν ὑπῆρχον πλέον ἀδιάλλακτα στοιχεῖα, μεταξὺ δὲ τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐφαίνετο, ὅτι ἐπεκράτει ὀμαλότης σχέσεων, τὸ βάθος τῶν πραγμάτων ἦτο πολὺ διαφορετικόν. Τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου δὲν ἐδεῶρον ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως ἔβαινε μεθ' ὄσης ταχύτητος καὶ εἰλικρινείας εἶχεν ἀξιώσει ὁ κόσμος, τινὰ δὲ καὶ ἐδυσπιστοῦν πρὸς τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν δρασιν ὀρισμένων ὑπουργῶν, τοὺς ὁποῖοις ἀπροκαλύπτως ἐχαρακτήριζον ὡς ἀντιδραστικούς. Τὴν δυσπιστίαν ταύτην ἠλθὲν ἀεπαυξήσῃ γεγονός σημαντικώτατον ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου. Ἐκ τῶν πρώτων αὐτῆς μελημάτων ἡ Ἐπανάστασις, ἄμα ἐπικριτήσασα, ἐδεῶρησε τὴν ἀπόκτησιν ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ ἰσχυρᾶ ναυτικῆς μονάδος, ἐξασφαλισούσης ἀπολύτως τὴν ὑπεροπλίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ θάλασσαν. Τὰ τρία παλαιὰ θωρηκτὰ «Υδρας», «Σπέτσαι» καὶ «Ψαρά», ἦσαν σκάφη τὰ ὁποῖα ἀκόμη ἐπὶ πολὺν χρόνον ἠδύναντο νὰ προσφέρουν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον. Ἀλλὰ τὸ ναυτικὸν ἐχρειάζετο τοῦλάχιστον ἐν πλοῖον νεωτάτου τύπου, μεγάλης ταχύτητος καὶ τελείου ἐξοπλισμοῦ, ὡς τοιοῦτον δὲ ἐξελέγη τὸ ὑπὸ τῶν Ναυπηγείων «Ὀρλάνδος» ἐν Λιβέρνῳ καὶ ἐκκίνησεν τὴν ἐποχὴν ναυπηγούμενον θωρηκτικὸν καταδρομικόν, τὸ λαβὸν κατόπιν τὸ ὄνομα «Γεώργιος Ἀβέρωφ».

(Ἀκολουθεῖ) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

προκρηστικοί αγώνες Βύλλεϋ Μπώλλ, διά τὸ σχολικὸν πρωτάθλημα. Διὰ τὸν ἡμιτελικὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος θὰ διεξαχθῆ τὴν 13.ην Μαρτίου ἐκ τῶν 12 ομάδων αἱ ὁποῖαι συμ- με ἔσχον, προεκρίθησαν αἱ ἑξῆς 6:

Γον Γυμνάσιον, Βιτθίσιον, Β' Γυμνάσιον, Ἀγγλ. Σχολὴ Μπάξερ, ΣΤ' Γυμνάσιον καὶ Κλασσικὸν Γυμνάσιον.

Μετὰ τοὺς ἡμιτελικοὺς ἀγῶνας θὰ γίνουν καὶ τελικοὶ εἰς τοὺς ὁποίους θὰ συμμετάσχουν αἱ τρεῖς νικητρίαι ομάδες.

Ὁ χορὸς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» — Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη προχθὲς βράδυ εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ὁ ἐπίσιος χορὸς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ Ἀθλητικοῦ Ὀμίλου.» Κατὰ τὰ διαλείμματα τῶν χωρῶν ἐτραγοῦδης ὁ κ. Μουλλάς. Παρευρέθη ὅλος ὁ ἐκλεκτότερος φίλαθλος κόσμος τῆς πρωτευούσης.

Τὴν ὥραν ἐσπερίδα εἰμίητε καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς κ. Πιγκάλου, ὁ κ. Μπότσης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Μανιατόπουλος, ὁ ἀρχιτὸς τοῦ Ἐπιτελείου κ. Λούης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. Αἱ εἰσπράξεις αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικαί, θὰ διατεθῶν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀντικῶν τοῦ Ὀμίλου.

Ἀνώτερος δρόμος. — Εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν διεξήχθη τὴν Κυριακὴν ἀγὼν ἀνωμάλου δρόμου, τὸν ὁποῖον προσεκήρυξεν ἡ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης τῶν Νέων. Ἡ διαδρομὴ ἦτο 6.400 μέτρων. Νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ γνωστὸς ἀθλητὴς τῆς «Ἐνώσεως Κωνσταντινουπόλεως» Δρακόπουλος μὲ ἐπίδοσιν 21'35" κατὰ τὴν ἰσχύαν, τὸ μέτρο τοῦδε ρεκόρ. Κιτ' ὀμίδα; ἦλθε πρώτη ἡ ὀμάδα 1' Σώμ. Στρατοῦ μὲ 22 βαθμοὺς καὶ δευτέρα ἡ τῆς «Ἐνώσεως Κωνσταντινουπόλεως» μὲ 40 βαθμοὺς. Τὸν ἀγῶνα κερηκολούθησαν καὶ αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ποδηλατικαί. — Εἰς τὴν Ἀγυρὴν θὰ γίνουν πρῶτος μεγάλου Παντουρκικοῦ Ποδηλατικοῦ ἀγῶνα. Διαδρομὴ ὠρίσθη ἡ μεταξὺ Ἀγκύρας καὶ Ἐσκιῆ Σχιρ ἀπόστασις. Εἰς τοὺς ἀγῶνας λέγεται ὅτι θὰ συμμετάσχῃ καὶ ὁ ὁμογενὴς ποδηλατιστὴς Κωνσταντινουπόλεως Γεροντάκης τοῦ συλλόγου «Ἰέρα-Κλούμπ».

Τὰ δεύτερα

- ΑΛΑΜΠΡΑ. — «Ροζίτα» (Ἐνσρξίς).
- ΑΠΟΛΛΩΝ. — «Ἀποκρημάτικες Ἀγάπες»
- ΔΙΟΝΥΣΙΑ. — «Τὸ Παρίσι διασκ. δάξει» πρώτη
- ΚΟΣΜΙΚΟΝ. — «Κόκκινος μῆλος»
- ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. — «Ἡ Μπαλλαρίνα».
- ΚΥΒΕΛΗΣ. — «Καντέσσα Μαγαρίτσα».
- ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ. — «Ἡ Γειτονοπούλα μα-σκέ».

Κινηματογράφοι

- ΜΟΝΤΙΑΛ. — «Αὐτοὶ εἶνε οἱ ἄνδρες».
- ΑΤΤΙΚΟΝ. — «Καίνιγκσμαρκ» (Ὀλοκλήρον).
- ΣΠΛΕΝΙΤ. — «Ματθίας Πασκάλ» (μὲ τὰ Μοζουκίν)
- ΠΑΝΘΕΟΝ. — «Ἡ Ροζίτα» (μὲ τραγοῦδι).
- ΙΝΓΕΛ. — «Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πιορπίας».
- ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. — «Τὸ Ἀγριοκόριτσο».

Τραγωδεῖον

ΠΕΜΠΤΗ 4 Μαρτίου 1926. — «Ἰωάννα» 6 π. μ. Ἀργολικόν, «Ρουμανικόν» 10 π. μ. Κωνσταντινουπόλιν, Ρουμανίαν. «Ρουμανικόν» 11 π. μ. Αἴγυπτον. «Ἐλευθερία» 2. μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἀγ. 40, Ἰταλίαν. «Ναυκρατοῦσα» 2 μ. μ. Σάμην, Φισκάρδον, Ἀγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Προβέζον. «Ἀγγελικὴ» 2. μ. μ. Βόλον, Θεσσαλονίκην.

Γράμματα πρὸς τὴν «Πρωΐαν»

Φίλε κ. Συντάκτα,

Πῶς θὰ ἡμεῖς δημοσιογράφοι ἂν τελευταῖοι δὲν ἐπληροφορούμεθα πᾶν ὅ,τι γράφεται τὸ ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρον ἡμᾶς; Εἰς αὐτὸ τὸ ἐπαγγελματικὸν ἐλάττωμα παρακαλῶ ἀποδόσατε καὶ σεῖς τὸ γεγονός ὅτι μὴ ἴς σήμερον ἐπληροφορήθην, καὶ συνεπῶς, μὴ ἴς σήμερον σπεύδω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἀπὸ μέρους τῆς Κοσμητείας τῆς «Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς» δι' ὅσα ἐγράψατε τὰ καλὰ περὶ τῶν ἀκαδημαϊκῶν — λόγῳ τοῦ χώρου ἰδίως ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται — διαλέξεων, τοῦτέστι τῶν δημοσίᾳ γινόμενων θεωρητικῶν μᾶλλον μαθημάτων ἐπὶ δημοσιογραφικῶν θεμάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Βέβαια ὅτι καὶ αὐτὰ ἔχουν τὸν πρακτικὸν σκοπὸν τῶν, δὲν δύναται νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ κανεὶς ὅπως ἐπίσης καὶ εἰς δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἄλλο εἶνε νὰ «κάμνη» δημοσιογραφίαν, καὶ ἄλλο νὰ «μελετᾷς» δημοσιογραφίαν. Διὰ νὰ μελετήσῃς, πρέπει νὰ «ξεδιαλύνης» προηγουμένως ὀρισμένας ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι μόναι τῶν δὲν «βγαίνουν» ἀπὸ τὴν πρᾶξιν — καὶ αὐτὸ, μεταξὺ ἄλλων, ἐπιδιώκομεν μὲ τὰς ὀμιλίαις τὰς ὁποίας ὀργανώσαμεν ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος ἰδιοτύπου, ἐλληνικοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρακτικὸν μέρος, αὐτοῦ κυρίως τὴν σημασίαν θὰ ἀπεδεικνύομεθα, ὅτι παρενοήσαμεν ἐὰν ἀντεγράφομεν τυφλῶς πᾶν ὅ,τι ἐγίνετο ἢ γίνεται ἄλλαχού. Διότι εἰς ἄλλας δημοσιογραφικὰς σχολὰς διδάσκουν καὶ ἱστολογίαν καὶ στατιστικὴν — καὶ τί δὲν διδάσκουν; ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δημοσιογράφοι τὰ διδάσκουν, δημοσιογράφοι εἰδικοὶ. Διότι καὶ ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας ἀκόμη τὴν πολὺ μικρὰν πείραν κατεδείχθη ὅτι ὁ μὴ δημοσιογράφος ὀλίγο ἢ ἐλάχιστα δύναται νὰ διδάξῃ εἰς τὸν δημοσιογράφον τὰ ἐπαγγελματικῶς ἀπαραίτητα.

Ὀλίγα δύναται, καὶ ὀλίγα πείθει ὅτι δύναται. Τὸ οὐσιώδες δὲ, νομίζω, εἶνε μία δημοσιογραφία ἢ σχολὴ νὰ μὴ ἔχῃ μόνον καθηγητὰς, ἀλλὰ καὶ μαθητὰς — κυρίως μαθητὰς. Διότι μὲ καθηγητὰς μόνον, δὲν κάμνομεν τίποτε, ἐνῶ μὲ μαθητὰς, συγκεκροτημένους εἰς ἀλληλοδιδασκτικὸν ὄμιλον, ὁποῖους θὰ συγκροτήσωμεν, κατὰ γίνεταί, μολονότι διόλου δὲν ἠρκέσθημεν, οὐδὲ θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τοῦτο. Ἐπειτα καὶ περὶ τοῦ «πρακτικοῦ» ἔχομεν ἄλλος ἄλλην γνώμην. Π. χ. κατὰ τὴν ταπεινὴν ἰδικὴν μου, τὸ πλεονπρακτικὸν καὶ ἐπεὶ ὄν εἶνε νὰ μάθῃ ὁ συντάκτης, νὰ μάθωμεν ὅλοι μας, ποῖα εἶνε τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα μιᾶς εἰδήσεως, πῶς γράφεται ἢ κάθε εἰρήσις, πῶς πρέπει νὰ γράφεται. Ἡ γνώσις τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας, τῆς δημοσιονομίας, τῶν οἰκονομικῶν, τῆς κοινωνιολογίας ἔρχονται κατόπιν.

Προεβλέψαμεν οὐχ' ἦττον εὐθύς ἐξ ἀρχῆς καὶ περὶ αὐτῶν καὶ περὶ εἰκοσάδος ἄλλων, ἐξ ἴσου ἂν μὴ πλεονπρακτικῶν, διδασκαλιῶν — μόνον δὲ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν καθηγητῶν δὲν συνητήσαμεν δυσκολίας, ἀλλὰ καθηγητῶν ἐκτὸς τῆς δημοσιογραφίας, ἐνῶ, ὅπως γνωρίζομεν καὶ ὅπως ἀποδεικνύεται, ἔχει καὶ ἡ δημοσιογραφία μας ἱκανοὺς καὶ ἀξίους, ἀλλ' ὀλίγον ἀπροθύμους... Πάντως μαθητὰς, θέτοντες ὡς σκοπὸν τῆς «Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς» τὸ νὰ κάμῃ τοὺς δημοσιογράφους πανδαήμονας, δὲν συνητήσαμεν, καὶ δὲν ἐκρίθη ὅτι τοῦτο εἶνε δυστύχημα.

Τούναντίον ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν ζωνρῶς καὶ ἐνεργῶς ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τοῦ μορφωτικοῦ ἔργου τῆς «Ἐνώσεως Συντακτῶν» εὐρέθη πάντοτε ὁμοφωνοῦσα εἰς τὸ ὅτι σκοπὸς τῆς «Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς» δέον νὰ εἶνε: πῶς θὰ κάμῃ τοὺς δημοσιογράφους περισσότερον δημοσιογράφους, δηλονότι καλοὺς, κατηρητισμένους δημοσιογράφους καὶ μόνον δημοσιογράφους».

Διότι ὅταν αὐτὰ γίνουν ὅλοι οἱ σήμερον δημοσιογράφοι θὰ δύνανται νὰ γίνουν καὶ ὅ,τιδήποτε ἄλλο, ἐὰν ἡ δόξα τοῦ καλοῦ δημοσιογράφου δὲν τοὺς ἀρκεῖ. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἔχουν ἀναγάγει τὸ ἐπάγγελμα εἰς τοιαύτην περιωπὴν ὥστε δὲν θὰ ἀπ' τελεῆ πλεον τὴν προχειροτέραν προσφυγὴν τοῦ πρώτου τυχόντος, διότι θὰ προαπαιτῆ πλεον μαθητεῖαν κοπιώδη καὶ ἐντέλειαν δυσεπίτευκτον.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ἡρ. Ν. Ἀποστόλιδης

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ἐκ παραλλήλου πρὸς ταῦτα ἐλαμβάνοντο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὰ ἀκόλουθα μέτρα: Ὁ Μοίραρχος Ζυμβρακίτης μετὰ τοῦ ἀστυνόμου Πειραιῶς Κόνδη διετάχθησιν νὰ καταλάβουν τοὺς σταθμοὺς τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου ἐν Φαλήρῳ καὶ Πειραιεῖ, χωροφύλακες δὲ καὶ ναῦται παρετάχθησαν κατὰ μῆκος ὁλοκλήρου τοῦ κρηπιώματος τοῦ λιμένος, ἀπὸ τῆς ἀκτῆς Ξιβερίου μέχρι καὶ πέραν τῶν Ἀλῶν. Ὡσαύτως διετάχθη ἡ διακοπὴ πάσης συγκοινωνίας μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Ναυστάθμου καὶ πρὸς τοῦτο ἐκροτήθησαν αἱ εἰς τοῦ δευτέρου ἐλθούσαι τὴν πρωτῆν δύο τορπιλοθετίδες, τὰ πληρώματα τῶν ὁποίων ἀπεσταλέθησαν παρὰ τοῦ λιμενάρχου εἰς τὸν ἀκταιωρὸν «Ἀλφειόν».

Τὰ ἕκτακτα ταῦτα μέτρα ἤρκεσαν ὅπως δώσουν εἰς τὸν λαὸν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι καὶ σοβαρὸν ἐλάμβανε χώραν. Τὸ ὅτι ὁ Τυπάλδος εἶχε ἐπιχειρήσει κίνημα, τὸ Κοινὸν τὸ ἐγνώριζεν ὅπως ὀλίποτε ἀπὸ τὰς ὀλίγας λέξεις τὰς ὁποίας εἶχε δημοσιεύσει τὴν πρωτῆν ἐκείνην ὁ «Χρόνος» Ἀλλ' ἠγνοεῖτο πᾶσα λεπτομέρεια ἐπὶ τῶν συμβαινόντων.

Ποία ἦτο ἡ δύναμις τῶν στασιαστῶν; Ἰδίως ποία ἐμελλε νὰ ἦνε ἡ ἀπέναντι αὐτῶν στάσις τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου; Τὰς ἀγωνιώδεις ταύτας ἀπορίας τοῦ Κοινῶ θύλουσα νὰ λύσῃ ἡ Διοίκουσα Ἐπιτροπὴ, ἐπιπροσθέτως δὲ ἐπιδιώκουσα νὰ διαφωτισθῇ περὶ τῶν ἀληθῶν αἰτιῶν τῆς στάσεως τα ἐν τῷ Ναυστάθμῳ πληρώματα, τὰ ὁποία, καθ' ἃς εἶχε πληροφορίας, εἶχε παραπλανήσει ὁ Τυπάλδος δηλώσας εἰς αὐτὰ ὅτι τὸ κίνημά του ἐγίνετο ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Συνδέσμου, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ ἐπίσημον ἀνακρινωθὲν τὸ ὁποῖον κυκλοφοροῦν ἐν Ἀθήναις ἐν παραρτήματι, ἐμελλε νὰ ἀποσταλῇ ταυτοχρόνως καὶ διὰ καταλλήλου τρόπου εἰς τὸν Ναυστάθμον πρὸς διαφώτισιν τῶν τυχόν παραπλανηθέντων. Τηλεφώνημα ἐπίμονον μὲ ἀφύπνισεν εἰς τὸν οἶκόν μου τὴν ἡμέραν τὴν πρωτὴν.

Ἦτο ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ μετέβαινον ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Μερραρχίας. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν εὐρισκόμην πράγματι ἐκεῖ. Μοὶ παρεδόθη τὸ ἀνακρινωθὲν, μὲ τὴν παρ' ἑκείνου νὰ ἐπισπεύσω τὴν ἐκδοσὴν παραρτήματος τοῦ «Χρόνου» διότι ἔπρεπε νὰ ἀποσταλοῦν τάχιτα ἀντιτυπα αὐτοῦ μεταξὺ τῶν στασιαστῶν. Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ τυπογράφοι τῶν ἐφημερίδων ἐργαζόμενοι μέχρι τῆς 5ης πρωτῆς, τὴν ὥραν κατ' ἣν ἐλάμβανον τὴν ἐντολὴν, ἀπουσίαζον ἀπὸ τὰ τυπογραφεῖα. Κατῶρθωσα ἐν τούτοις νὰ ἀνεύρω τὸν Διευθυντὴν τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Χρόνου» Σταύρον Χρήστου, ὅστις μὲ ἐργάτας στρατολογήθεντας εἰς διάφορα διανυκτερεύοντα κέντρα κατῶρθωσε νὰ στοιχειοθετήσῃ τὸ παράστημα.

Μεθ' ὅλην ὅμως τὴν καταβληθεῖσαν δραστηριότητα, μία περίπου ὥρα εἶχε παρέλθει καὶ τὸ παράστημα δὲν εἶχε ἀκόμη ἐκτυπωθῆ, ἐλλείπει καταλλήλων περσιῶν καὶ μηχανικῶν χρησιμοποιηθέντων διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν πρώτων τεχνιτῶν τοῦ ὁποίου κατῶρθώσαμεν νὰ ἀνεύρωμεν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν. Ἡ τοιαύτη βραδύτης ἀνησυχίασε μεγάλως καὶ τὸ κοινὸν μεταξὺ τοῦ ὁποίου εἶχε κοινολογηθῆ ἡ ἐκδοσις τοῦ παραρτήματος, ἀλλὰ καὶ τὴν Κυβέρνησιν, διάφοροι δὲ συκοφαντικὰ φῆμαι ἐκυκλοφόρησαν, ἀλλὰ μὲν φέρουσιν ὅτι ἡμποδίσθη ὑπὸ μερίδος ἀξιωματικῶν ἢ δημοσιεύσις τοῦ ἀνακρινωθέντος τοῦ Συνδέσμου καὶ ἄλλαι ὅτι ἐπῆλθε διάσπασις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὴν 9ην ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀπὸ τὰ ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ἐζητοῦντο ἐπειγόντως πληροφορίες περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς καθυστερήσεως, τὴν ἰδίαν δὲ ὥραν ἀπεσταλμένος τοῦ Ἀυταρχεῖου κατέφθινεν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Χρόνου» ὅπως πληροφορηθῆ τα συμβαινόντα.

Ἐπὶ τέλους μετ' ὀλίγας στιγμὰς κατῶρθωθη νὰ παραδοθῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὅπως ἀποσταλοῦν εἰς Ναυστάθμον παρὰ τὰς δύο χιλιάδας ἀντιτύπων τοῦ παραρτήματος, τὸ ὁποῖον τὴν 10ην ἐκυκλοφόρει καὶ μεταξὺ τοῦ ἀγωνιῶντος κόσμου τῆς πρωτευούσης. Τὸ ἀνακρινωθὲν τοῦ Συνδέσμου ἦτο συντραπεζμένον εἰς αὐστηρὸν ὕψος. Ἐξέθετε δι' ὀλίγων γραμμῶν τὰ λαβόντα χώραν καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ ὑπολοχαύου Τυπάλδου ὅπως διορισθῆ Ὑπουργός, ἀφοῦ δὲ ἐχαρικτήριζε πάντα ταῦτα ὡς ἔργα φρενοπαθῶν, ἐδήλου ὅτι ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος ἐθεώρει ὡς προδότην τὸν στασιαστὴν καὶ τοὺς συντρόφους του καὶ διέτασσε τὴν ἄμεσον σύλληψιν καὶ παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ ἀνακρινωθέντος καὶ ἡ διὰ καταλλήλου μέσου κοινοποίησις αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐν Ναυστάθμῳ, ἐπέφερε τὸ ἐπισημὸν ἀποτέλεσμα, οἷόντι οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ ναῦται, πληροφορηθέντες, ἐξ αὐτοῦ ὅτι ὁ Τυπάλδος δὲν ἐξετέλει διαταγὰς τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ὡς οἰκόμενοι, ἀλλ' ὅτι ἦτο στασιαστὴς, ἀπέφυγον κατὰ μέγα μέρος, νὰ τὸν παρακολουθήσουν εἰς τὰς ἐνεργείας του. Τοιοῦτοτρόπως οἱ στασιασταὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ θέσουν εἰς κίνησιν ἢ ἐλάχιστα πλοῖα. Ἐπίσης κατὰ πολὺ ἐδυσχράνε τὸ ἔργον τῶν καὶ ὁ ἐν Πειραιεῖ ἀποκλεισμός οὐδεὶς συντρόφων τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες καταφθάσαντες ἀργὰ καὶ ἐν πολιτικῇ ἐνδυμασίᾳ, δὲν ἠμπούρουσαν νὰ διαπεραιωθῶν εἰς Ναυστάθμον, λόγῳ τῆς διακοπῆς τῆς μετ' αὐτοῦ συγκοινωνίας. Οὗτοι βλέποντες ματαιουμένην τὴν σύμπραξιν τῶν εἰς τὸ κίνημα, εἰσῆλθον εἰς τὸ τραῖνον τοῦ Ἠλεκτρικοῦ μετὰ τὴν ἀποφασισιν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς Ἀθήνας ὁπόθεν ἐσχεδιάζον νὰ μεταβῶν εἰς Ναυστάθμον δι' ἄλλης ὁδοῦ.

Ἐνῶ ὅμως τὸ τραῖνον ἠτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ, ὁ παρὰ τὸν σταθμὸν φυλάστων μετὰ δυναμζως χωροφύλακων ἀστυνόμος Δαμασκηνὸς ἀνεγνώρισεν αἰφνης τὸν ἀξιωματικὸν Μπούφην, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐσηλώσεν ὅτι ἡ ἀνοδος εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπυγορεύετο. Ἐπηκολούθησε μεταξὺ τῶν δύο λογομαχία, ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τὸ τραῖνον ἐξεκίνησεν, ὁ Δαμασκηνὸς μεθ' ἑνὸς χωροφύλακος ἐπήδησαν ἐντὸς αὐτοῦ. Μόλις τὸ τραῖνον ἐφθασεν εἰς τὸ Νεὸν Φάληρον ὁ ἀστυνόμος ἀπεπειράθη νὰ πείσῃ τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ ἐξέλθουν, ἀλλ' οὗτοι ἀντὶ νὰ συγκατατεθῶν ἤρπασαν τὴν βιφολόγην τοῦ χωροφύλακος καὶ τὸν ἠπειλήσαν. Τότε ὁ Δαμασκηνὸς ἠναγκάσθη νὰ καταβιβάσῃ εἰς Φάληρον τὸν χωροφύλακά του, δώσας εἰς αὐτὸν τὴν διαταγὴν νὰ τηλεφωνήσῃ ἀμέσως περὶ τῶν ἐπιτροπῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Οἱ στασιασταὶ ἐννοήσαντες ὅτι μόλις κατέφθινον εἰς Ἀθήνας ἤθελον συλληφθῆ, ἐνῶ τὸ τραῖνον διήρχετο πρὸ τῶν φυλακῶν Συγγροῦ, ἐξήγαγον τὰ περιστροφὰ τῶν καὶ μεταβάντες εἰς τὸ βαγόνι τοῦ μηχανοδηγοῦ, ἠπειλήσαν αὐτὸν ὅτι θὰ τὸν ἐφόνευον ἐὰν δὲν ἐσταμάτα αὐτοστιγμῆ τὴν ἀμαξοστοιχίαν. Πρὸ τῆς ἀπειλῆς ὁ ὁδηγὸς διέκοψε τὸ ρεῦμα καὶ ἡ ἀμαξοστοιχία ἐσταμάτησε. Πάντες οἱ στασιασταὶ τότε ἐπήδησαν ἐξω καὶ ἐξηφανίσθησαν εἰς τοὺς ἀγρούς.

(Ἀκολουθεῖ) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

...εγινε δομιτερον.

— Οί πωληται του χροτοπολεμου και των παγων δεν φαίνονται ευχαριστημένοι από την κατανάλωσιν των τυρομαχικών των.

— Είς κανεν κέντρον άκομη ό χαρτοπόλεμος δεν έχει ζωηρότητα.

— Απεναντίας οι χοροί είναι και παραείναι ζωηροί.

— Εφέτος ή διακδσγησις των αίθουσών των χορών και των θεάτρων έχει κατι τό πλείστον έντελώς μοντέρνον χαρακτήρα.

— Δέν είναι πιντουυ καλαισθητος βέβαια, αλλά παντου υπάρχει προσπάθεια συντονισμού με τό μοντέρνο γούσ ο της Εύρώπης.

— Κυριαρχούν δηλαδή τά χτυπητά χρώματα και τά σχήματα που είσήγαγε πρώτος ό Κυλισμός...

— Και άλλοι περιηγηται μās ήλθαν χθές με τό υπερωκεάνειον «Αυτόκρατειρα της Γαλλίας».

— Ήσαν 475 Αμερικανοί, οι όποιοι, είδον τά άρχαία και άπήλθον...

Τό αυστριανό νύγετι

Αύριον βράδυ εις τό θέατρον Κοτοπούλη θά τραγουδηθῃ ύπ' όλολήρου του θιάσου τό νέο Ρωμαίικο τραγικό του κ. Τριανταφύλλου (Αττικ) άφιερωμένο εις την μεγάλη μας τραγωδό κ. Μαρίκαν Κοτοπούλη. Ομοίως αύριον βράδυ θά καταλήξο ν με τό παίξιμό τους και αι έξαστεϊς αδελφί Καλουτά, δια πρώτην φοράν εμφανιζόμεναι εις τρεις νέας σκηνας της «Νέας Μπαλλαρίνας».

Οί Ρούκοι

Η μεγαλυτέρα απόλαυσις των καλοφαγάδων είναι ή κονσέρβες «Ολίβα».

Τά βρίσκει κανεις όλα, δεν ξεύρει τί νά πρωτοδιαλέξη. Η μόνη μάγκα που ίκανοποιει τους Λουκούλους.

Τό κατάστημα «Εροής» όδός Γ' Σ)βαίου παραλαμβάνει τακτικά σε μεγάλη ποικιλία.

Χορός προσδύρων

Προχθές εις τό Φουαγιέ του Δημοτικού Θεάτρου συνεκεντρώθησαν τό Διοικητικόν Συμβούλιον και αι Διοικητικαί Επιτροπαί των Παραρτημάτων του Παμμικρασιατικού Συνδέσμου Νέων και Νεανίδων, παρισταμένων και του Υπουργού των προσδύρων κ. Κ. Φιλάνδρου και του Προέδρου της Ανεξαρτήτου Προσφυγικής Ομοσπονδίας κ. Γ. Δάνου. Την έναρξιν έποίησατο ό Πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Α. Αβραμίδης τονίσας την μέχρι τουδε δρασιν του.

Ο κ. ύπουργός συνεχάρη αυτούς, ιδιαίτερος δε τάς νεανίδας, ύποσχεθείς την άμέλειον ύποστήριξιν του, ό δε πρόεδρος της Ομοσπονδίας ηύχαρίστησ τον κ. ύπουργόν διά τους μέχρι τουδε μόχθους του υπέρ της Προσφυγικής Νεολαίας. Απεφασίσθη δε όπως διοργανωθῃ χορός τό τελευταίον Σάββατον των Αποκριών εις τό Φουαγιέ του Δημοτικού Θεάτρου υπό την προστασίαν του κ. ύπουργού, υπέρ της ανεγέρσεως του έν Νεά Ιωνία Γυμναστηρίου του Συνδέσμου.

Διαλέξεις

Εις τον «Παρνασσόν» σήμεραν 6 1/2 μ. μ. θά όμιλήση ό κ. Αλέξ. φιλαδελφεύς με θέμα: «Ο καλλιτέχνης Νικηφόρος Λύτρας» μετά προβολών φωτεινών εικόνων.

— Εις τό Λύκειον των Έλληνίδων θά όμιλήση σήμεραν Τετάρτην 3 Μαρτίου και ώραν 6 1/2 μ. μ. ή Δις Σταυρ. Μαρκέτου: θέμα Κοινωνία και Γάμος.

Έγκλημα και ύπνοβασία

Προχθές έγιναν εις τά γραφεία της Εταιρείας ψυχικών έρευνών ένώπιον των ανωτέρων δικαστικών της πρωτεύουσας τά πρκαγγελλθέντα πειράματα επί μέντιουμ με θέμα: «Αν είναι δυνατόν έγκλημα έν ύπνοβασία μετά πλήρους άμνησίας της πράξεως». Η έταιρεία επανέλαβε τά πειράματα με τέσσαρα κατά σειράν μέντιουμ: Την κ. Κωσταντίαν Νικολίδου ήτις ύπνωτισθείσα απέδωκε ζωηρότατα τά ύποβληθέντα, την κ. Αικατ. Βασιλείου και την Δ)δα Έλπίδα Καστρινάκη (ύποβολή έν έγρηγόρσει) παρουσιαζομένην υπό του κ. Πολιτοπούλου άπάσας δε συνεργαζομένας έντελώς άφιλοκαρδώς χάριν της επιστημονικής έρεύνης. Τά πειράματα απέδειξαν καταπληκτικώς τό θέμα, έν τέλει δε έγινε και πειραματική μεταβίβασις της σκέψεως υπό της Κωνσταντίας μεθ' όλων των παρισταμένων με άπόλυτον επιτυχίαν.

Η επίδειξις θά επαναληφθῃ καλουμένου και του κ. Υπουργού της Δικαιοσύνης.

Η παρασημοφορία των Γάλλων καλλιλεχνών

Ο έν Αθήναις άνταποκριτής του Παρισινού «Χρόνου» κ. Ιούλιος Ρατώ άνακοινοί ήμιν την εξής επιστολήν του κ. Ρ. Αλεξάνδρου:

Προς τον κ. Ιούλιον Ρατώ

Αγαπητέ και καλέ φίλε,

Κατά την εις τό έδαφος της Ελλάδος άφίξιν ήμων άνέγνωσα με τά συγκινησεως τό «ώς εϋ παρεστήτε», διά του όποιου ευηρεστηθητε νά μās χαιρετήσετε.

Επιθυμώ νά σās έκφράσω όλην την ευγνωμοσύνην διά της όποιας ένέπλησσε τάς καρδιάς ήμων ή ύποδοχή σας ως και ύποδοχή των Αθηναίων ήμων φίλων.

Εις τό έδαφος της Ελλάδος, τροφού της Γαλλικής τέχνης και του Γαλλικού πνεύματος, εξήσαμεν στιγμιας άλησιμονήτους. Σās τό λέγω από τά βλάθη της καρδιας μου και σας παρακαλώ νά τό ειπήτε εις όλους τους αδελφικούς φίλους, τους όποιους αφήνομεν εδώ.

Η τιμή την όποιαν μοι άπένειμεν ή Έλληνική Κυβέρνησις παρασημοφορούσα διά του Τάγματος του Σωτήρος τον συνάδελφόν μου Μαγιέρ, την σύζυγόν μου και εμέ, μās έμπνέει υπερηφάναιαν ευγενή και δικαίαν. Επράξαμεν έν τῷ μέτρῳ των δυνάμεων ήμων πᾶν ό,τι ήδυνάμεθα, άν δε τούτο κατώρθωσεν όλίγον νά συντελέσῃ ώστε ή Έλλάς και ή Γαλλία ν' αγαπώνται άμοιβαίως έτι περισσότερον, αυτό θά είναι δι' ήμās ή καλύτερα άνταμοιβή. Ηδη έν μόνον προᾶγμα θά σκεπτώμεθα: Νά επανεύρωμεν πολύ ταχέως τον ώραιον ούρανόν της Αττικής, τους πολυαγαπημένους Αθηναίους αδελφούς και σας, αγαπητέ και παλαιέ φίλε.

Σας άσπόζομαι

Ρ. Αλεξάνδρου

Μέλος της Γαλλικής Κομφίας

Αξιωματικός του Τάγματος του Σωτήρος (Χρυσούς Σταυρός)

...μαι πρώος, εύπειθής, ύποταταγμένος από τώρα θά είμαι γενναίος' θά σας μειδιώ, θά είμαι ευτυχής.

— Και δεν θα ζητήσετε τίποτε περισσότερον;

— Θα προσπαθήσω.

— Τώρα, ειπεν ή Γενοβέφα, νομίζω πως είναι περιττόν νά κρατούν από τον χαλινόν τον ίππον σας. Τό τμήμα θά σας περιμένῃ διά την εργασία σας.

— Ω Γενοβέφα, ειπεν ό Μαυρίκιος, θά ήθελα ό κόσμος ολόκληρος νά περιμένῃ, και νά είχα την δύναμιν νά τον κάμνω νά περιμένῃ χάριν ήμων!

Ηκούσθησαν βήματα εις την αϋλήν.

— Έρχονται νά μās είδοποιήσουν, ότι τό γεϋμα είναι έτοιμον, ειπεν ή Γενοβέφα.

Έθλησαν και οι δύο των κρυφά τά χέρια των.

Ο ερχόμενος ήτο ό Μοράν, όστις άνήγγειλεν, ότι τό τραπέζι ήτο έτοιμον και ότι δεν άνεμένοντο παρά ό Μαυρίκιος και ή Γενοβέφα.

Και αυτός επίσης είχε καλωπισθῃ εξαίρετικώς χάριν του γεύματος κατ' εκείνην την ήμέραν.

10' Η αίτησις

Τό θεμα του Μοράν καλωπισμένου με εξαίρετικήν επιμέλειαν, εξήγειρε φυσικά την περιέργειαν του Μαυρικίου. (Ακολουθεί)

Τριάντα χρόνια? Μαΐου 1926.
δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπιναστιάσεως εἰς τὴν ἀξίωσιν ἰδίως τῆς ἀποτάξεως τῶν τριῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἀπῆντησεν, ὅτι αὐτὴ δὲν ἠδύνατο κατ' οὐδένα λόγον νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ, διότι τοιοῦτον Νομοσχέδιον ἐπιβαλλόμενον εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ἠθέλεν ἐπιφέρει ἀφεύκτως τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Ὁ Τυπάλδος εἶτε τότε:

— Διορίζομεν ἄλλον Ὑπουργόν, καὶ ἂν δὲν εὐρεθῆ τοιοῦτος, τότε γίνομαι Ὑπουργὸς ἐγὼ, ὁ ὅπλιος καὶ πλήρης πρόγραμμα βελιώσεως τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος ἔχω, οὕτω δὲ τὰ πάντα διορθώνονται.

Ὁ Ζορμπᾶς βλέπων τὴν ἐπιμονὴν τοῦ ὑποπλοῦ ἀρχοῦ Τυπάλδου καὶ ἐννοῶν ὅτι οὗτος μετὰ τῶν ὁμοφρόνων τοῦ ἀξιωματικῶν ἦτο ἀποφασισμένος νὰ ὠθήσῃ τὰ πράγματα εἰς τὰ ἄκρα, τοῦ συνέστησεν ὅπως φέρῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου τὴν ὁποίαν ἐπίτηδες ἠθέλεε καλέσει τὴν ἐπομένην ἡμέραν εἰς συνεδρίασιν.

Πράγματι τὴν 5ην ὥραν τῆς 15ης, συνελεύθη τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς σύσκεψιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἱλαρχοῦ Ζυμβρακάκη, παρόντος καὶ τοῦ Τυπάλδου καθὼς καὶ τῶν ἀξιωματικῶν Γέροντα καὶ Σπυρομήλιου, ὁ συνταγματάρχης Ζορμπᾶς ἀνεκκίνωσε πάντα τὰ λαβόντα χώραν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν σφοδρὴ ἤρξατο συζήτησις μετὰ τοῦ Τυπάλδου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς προσπαθοῦντων τινῶν μὲν νὰ πεσωσιν αὐτὸν ὅπως ἀρκεσθῆ εἰς τὰ πρῶτα τοῦ αἰτήματα, ἄλλων δὲ ἐκδηλούντων τὴν ἀγανάκτησιν τῶν διὰ τὰς προβλλομένας ἀξιώσεις, τετραποδωτέραν τῶν ὁποίων εὗρισκον τὸ νὰ χρισθῆ εἰς ὑποπλοίαρχος ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Ἄλλ' ὁ Τυπάλδος ἦτο ἀμετάπειστος εἰς μίαν δὲ στιγμὴν ἐξέψεως ἐδήλωσεν ἀπεριφράστως ὅτι τὰ αἰτήματα τῶν ἀξιωματικῶν θέλει πραγματοποιήσῃ μηδενὸς φειδόμενος καὶ κτυπῶν πάντα ὅστις ἠθέλεν εὐρεθῆ ἐμπροσθέν του, εἴτε Κυβέρνησις εἴνε εἴτε Σύνδεσμος, διότι ἐβαρύνθη τὰς ἀνευ ἀντιστάσεως ἐπαναστάσεις καὶ ἠθέλεε μίαν τοιαύτην με ἀντίδρασιν. Εἰς τοὺς λόγους τούτους διακρίνουσα ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ ὅπως ἐπιχειρήσουν κίνημα, θέλουσα δὲ νὰ κερδίσῃ χρόνον, εἶπεν εἰς τὸν Τυπάλδον ὅτι θὰ τοῦ ἐδίδοε τὴν τελειωτικὴν τῆς ἀπάντησιν μετὰ 24 ὥρας. Οὗτος ἐδέχθη τὴν προταθεῖσαν ἀναβολήν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι θὰ ἐλάμβανεν ἀμυντικὰ τινὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἐμπιστευθέντων εἰς αὐτὸν τῶν τύχητων ἀξιωματικῶν. Τὰ ἀμυντικὰ ταῦτα μέτρα ἦσαν ἡ κατάληψις τοῦ Ναυστάθμου καὶ τῆς νησίδος Λέρου, ἐνθα ὑπῆρχεν ἡ ἀποθήκη τῶν πυρομαχικῶν.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἐτετρατίσθη ἡ συνεδρίασις ἐκείνη. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Τυπάλδος ἠτοιμάζετο νὰ ἀποχωρήσῃ, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, πού θὰ τὸν συνήνων ὅπως τοῦ δώσου τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τῶν αἰτημάτων του, ἀπεκρίθη:

— Θὰ σᾶς δώσω σημεῖα ζωῆς.

Πλησιάζας δὲ τὸν ἰδιαιτέρον φίλον τοῦ ἱλαρχοῦ Ζυμβρακάκη, τὸν ἀπεχαιρέτησε λέγων:

— Ἐγὼ θὰ σὲ φιλήσω καὶ ἂς εἶμεθα πολιτικῶς ἀντίπαλοι!

Ἐκ τῶν λόγων τούτων τοῦ Τυπάλδου καθίστατο φανερόν ὅτι τὸ κίνημα ἐν τῷ ναυτικῷ ἦτο ἀναπότρεπτον. Καὶ ἐπεβάλλετο μὲν ἡ ἀμέσως κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν σύλληψις τοῦ στασιαστοῦ, ἀλλ' οὔτε ὁ Ἀρχηγὸς Ζορμπᾶς, ἐξ ἰδιοσυγκρασίας ἀναποφασιστος εἰς μεγάλα ζητήματα, οὔτε κανὲν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἄδηλον διὰ ποῖον λόγον, ἐτόλμησε νὰ προβῆ εἰς παρόμοιον μέτρον.

Ἐπρομήθη δὲ νὰ ἀνακοινώσουν τὰ συμβάντα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα διατάξῃ αὐτὴ τὰ ἀρμόζοντα μέτρα πρὸς πρόληψιν περαιτέρω συνεπειῶν, νὰ διαγραφῆ δὲ ὁ Τυπάλδος ἐκ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ὡς παρασπονδήσας καὶ ὡς θέτων εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, διὰ λόγους ἀναγκαζομένους ἐν τοῖς ὅροις τοῦ ὑπομνήματος, τοῦ ἀπὸ κοινοῦ ὑπεβληθέντος τὴν 14ην Αὐγούστου. Τὰ Κυβερνητικὰ μέτρα ὅμως ἦλθον πολὺ ἀργά. Ὁ Τυπάλδος, πρὶν διαταχθῆ ἢ σύλληψις του, κατώρθωσε νὰ κατέλθῃ εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖθεν νὰ διαπεραιωθῆ εἰς Ναύσταθμον μετὰ πλείστων ἐκ τῶν συντρόφων του. Ἐκεῖ μεταβίβησεν ἀπὸ τῆς δευτέρας ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον, δραστηρίως τὰς προετοιμασίας του διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν στάσιν. Καὶ διὰ μὲν τοῦ ἀνθυποπλοίαρχου Δεμέστιχα καὶ τοῦ σημαιοφόρου Οἰκονόμου κατέλαβε τὸ Ὀπλονομεῖον, διὰ δὲ τοῦ σημαιοφόρου Παπαγεωργίου τὴν νησίδα τῆς Λέρου. Ἀμέσως κατόπιν συνεσκέφθη μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν καὶ τῶν Ρεδιάδη, Κανάρη καὶ Ζουμῆ, ἐλήφθη δὲ ἡ ἀπόφασις ὅπως καταληφθῶν τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ Ναυστάθμου, ἐξοπλισθῶν οἱ ἄνδρες καὶ διαταχθῶν τὰ πλοῖα νὰ εὐρίσκωνται ὑπ' ἄμυνον.

Ἄμα τῇ πραγματοποιήσῃ τῶν ἀποφάσεων τούτων ὁ Τυπάλδος ἀπέστειλε τηλεγραφίφμα πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ἔχον ὡς ἐξῆς: «Ἐνεκα κακοπιστίας τῆς Κυβερνήσεως καταλαμβάνω τὸν Ναύσταθμον καὶ τὴν Λέρου λόγῳ ἀμύνης. Κρατῶ ὁμηρον τὸν διοικητὴν Ναυστάθμου. Ἀπαιτῶ ἀποκατάστασιν συγκοινωνίας, ἄλλως ἀποκαταστήσω αὐτὴν μόνος. Πᾶσαν ὑπόπτον κίνησιν τῶν θωρηκτικῶν θὰ ἀποκρούσω». Ταῦτοχρόνως δὲ συνέταξεν ἐν σχεδίῳ καὶ ἡμερησίαν διαταγὴν πρὸς τὸν Στόλον, ἐν τῇ ὁποίᾳ, ἀφοῦ ἀνέφερεν ὅτι τὸ κίνημα τοῦ Ιουδὶ δὲν ἔδωκε τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα ἐπερίμενεν ὁ κόσμος, διότι οἱ διευθύνοντες δὲν ἐτόλμησαν νὰ προβῶσιν εἰς ριζικὰ καὶ γενναῖα μέτρα, ἐκάλει τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ τοὺς ναύτας νὰ τιμωρήσουν αὐτοὶ τοὺς καταντήσαντας τὴν πατρίδα εἰς τὴν ἀθλίαν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὗρισκετο καὶ οἵτινες δὲν ἦσαν ἄλλοι ἀπὸ τοὺς διοικήσαντας μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸν τόπον.

Ἄλλ' ἐνῶ ταῦτα πάντα διεδραματιζόντο ἐν Ναυστάθμῳ, ἡ Κυβέρνησις, λαβοῦσα γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν στασιαστῶν ἀξιωματικῶν, διέταξε τὴν Ἀστυνομίαν νὰ προβῆ εἰς τὴν λήψιν ὅλων τῶν μέτρων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ προλάβουν τὴν ἐκρηξιν τοῦ κινήματος. Πρώτιστον τοιοῦτον ἐθεωρήθη ἡ σύλληψις τοῦ ὑποπλοίαρχοῦ Τυπάλδου κατὰ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐκδοθῆ καὶ τὸ σχετικὸν ἐντάλμα. Οὕτω περὶ τὴν 3 καὶ 1)2 πρωϊνὴν δύναμις ἀποτελουμένη ἐκ διακοσίων ἀνδρῶν, χωροφυλάκων πεζῶν καὶ ἱππέων, περιεκύκλωσαν ὁλόκληρον τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου τετράγωνον ὅπου ἐκεῖτο ἡ οἰκία τοῦ βουλευτοῦ Παπαβασιλείου, εἰσῆλκεν αὐτὴν ὁ Τυπάλδος.

Ἡ δύναμις αὕτη, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ Μινούσου Δερλερέ, ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀνωτέρω οἰκίαν πρὸς διενέργειαν ἐρεῦνης, ἐν αὐτῇ ὁμως ἐπληροφωρήθη ὅτι ὁ στασιασὴς ὑποπλοίαρχος δὲν εὗρισκετο ἐκεῖ. μὴ μεταβὰς καθ' ὅλην τὴν νύκτα ὅπως ἀναπαυθῆ. Ἄλλαι ἐρευναι εἰς ἕτερα οἰκήματα τῆς συνοικίας ἐκείνης δὲν εἶχον εὐτυχέστερον ἀποτελέσμα. Περὶ τὴν 5ην μόνον πρωϊνὴν συνελήφθη ἐκ παρεξηγήσεως ὁ ἐξαδελφὸς τοῦ καταζητουμένου, τενορος Τυπάλδος, ὁ ὁποῖος ὁμως ἀπελύθη ἀμέσως διότι ἡ Κυβέρνησις εἰς παρομοίαν κρίσιμον στιγμὴν δὲν εἶχε καμμίαν ὄρεξιν νὰ ἀκούσῃ τεμάχια μελοδράματος.

(Ἀκολουθεῖ) ΚΡΕΤΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

...πιασμός... 3 τεμαχίων έναντι 1. Τὸν ἀγώνα παρηκολούθησαν πολλαὶ χιλιάδες θεατῶν καὶ αἱ ἀοχαὶ τῆς πόλεως.

Πῶς ἔρχονται οἱ Γάλλοι.—Κιτόπιν τῆς ἀποδοχῆς τῶν προτάσεων τῶν Γάλλων ἀθλητῶν τοῦ ἐκλεκτοῦ Γαλλικοῦ συλλόγου «Στάδ Φρανσαι» παρὰ τῆς «Ἐνώσεως» τῶν ἀθλητικῶν μας Σωματείων, θεωρεῖται πλέον ἀσφύλης ἢ προσεχῆς κίθοδος τῶν.

Οἱ ἐν λόγῳ ἀθληταὶ, 12 τὸν ἀριθμὸν, ἀναχωροῦν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν διὰ μίαν μακρὰν περιόδειαν ἀνὰ τὰς πρωτεύουσας τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Εἰς τὴν πόλιν μας θὰ φθάσουν τὴν 21ην Ἀπριλίου, θὰ συμμετάσχουν δὲ εἰς τοὺς Β' Ἀβερωφείους ἀγῶνας, συναγωνιζόμενοι μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν.

Μεταξὺ αὐτῶν, θὰ συμπεριλαμβάνεται αὐτὴν τὴν φορὰν καὶ ὁ περίφημος ἀπρίντεξ καὶ ρέκορντμαν Ἀνδρὲ Μουρλών.

Ἡ σημερινὴ ἑσπερίς.—Σήμερον, εἰς τὰς 19 μ.μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀθλητικοῦ Σωματείου μας «Παναθηναϊκὸς Ἀθλητικὸς Ὀυλο».

Ἡ ὥρτια αὕτη ἑσπερίς, ἣ ὁποία δίδεται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν κυριῶν Π. Κουτουριώτου καὶ Θ. Παγκάλου, θὰ συγκεντρώσῃ ἀσφαλῶς τὴν ἐκλεκτοτέραν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν.

Τένις.—Αἱ εἰσπραξίαι τοῦ ἱστορικοῦ μᾶτς τῶν Καννῶν, Λαγκλὲν—Γουίλς, ὡς γράφουν τὰ Γαλλικὰ φύλλα, ἀνήλθον εἰς 400.000 φράγκα!

Τὰ θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ.—Τὴν Πέμπτην ἑναρξίς ὀπερέττας Λαουτάρη—Φίλιππίδου μετὰ τὴν «Ροζίτα».

ΑΠΟΛΛΩΝ.—«Ἀποκρηάτικες Ἀγάπες» (πρώτη)

ΔΙΟΝΥΣΙΑ.—Τὴν Πέμπτην ἑναρξίς τῆς Γαλλικῆς ἐπιθεωρήσεως.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ.—«Ἡ Μπαλαρίνα».

ΚΥΒΕΛΗΣ.—«Κοντέσσα Μαγερίτσα».

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ.—«Ἡ Γειτονοπούλα μασκέ».

Κινηματογράφοι

ΜΟΝΤΙΑΛ.—«Αὐτοὶ εἶνε οἱ ἄνδρες».

ΑΓΓΙΚΟΝ.—«Καίνγκσμαρκ» (Ὁλόκληρον).

ΣΠΛΕΝΓΙΤ.—«Μαθία Πασκάλ» (μετὰ τὸ Μοζουκίν)

ΠΑΝΘΕΟΝ.—«Ἡ Ροζίτα» (μετὰ τραγουδι).

ΙΝΓΕΛ.—«Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας».

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ.—«Τὸ Ἀγριοκόριτσο».

*Αριθ. 2226.

Πλειστηριεὶς προγράμματος πλειστηριασμοῦ.

Ὁ Συμβολαιογράφος Καλαυρίας Νικόλαος Δημοσθ. Λάμπας κάτοικος καὶ ἐδρεύων ἐν Πόρῳ.

Δηλοποιῶ ὅτι

Τὴν ἐβδόμην (7) Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεακωσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἔκτου (1926) ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἀπὸ τῆς ὥρας δεκάτης (10) πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης (12) τῆς μεσημβρίας ἐν Πόρῳ τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος τοῦ τέως Δήμου Τροιζήνος καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἀναβρυτηρίου καὶ ἐξωθι τοῦ καφενείου τῶν Ν. Ἀσλίνη καὶ Ἀναστ. Ἀρανίτου τόπῳ συνήθει τῶν πλειστηριασμῶν ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ ἐμοῦ κωλυομένου ἐνώπιον παντός νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἢ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν ἑνεακόσια ἐξήκοντα τέσσαρα (964) τῆς εἰκοστῆς τρίτης (23) Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους 1925 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Πειραιεὶ Πρωτοδικῶν Νικ. Κ. Καπέλλου κατασχεθεῖσα καὶ ἐναὐτῇ ἀκριβέστερον περιγραφομένη διώροφος οἰκία μετὰ τοῦ προαυλίου, υπογείου, τῆς περιοχῆς καὶ τῶν ἐν γένει παρατημάτων καὶ παρακολουθημάτων αὐτῆς συγκειμένου τοῦ μὲν ἄνω ὀρόφου ἐκ δωματίων ἑξ (6) καὶ τοῦ συνεχομένου ἐτέρου δωματίου μετὰ τοῦ ὑποστέγυ, τοῦ δὲ κάτω ὀρόφου ἐκ δωματίων βξ (6) κειμένη ἐντὸς τῆς πόλεως Πόρου τοῦ τέως Δήμου Τροιζήνος, ὑπαγομένη εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ὀριζομένη γύρωθεν μετὰ Δημήτριον Γκριτζάλαν, Παντελὴν καὶ Μαρίαν Μπάθα, Ἀθανάσιον Χαρσχλάνην, Κωνσταντῖνον Σβάρναν, Κωνσταντῖνον Τσιτσίρη καὶ δρόμον καὶ ἀνήκουσαν εἰς τὴν ὀρειλέτιδα Κατίαν σύζυγον Νικολάου Γαλανοπούλου, πρόην χήραν Λαφαλάμπου Ἀλεξᾶ, κάτοικον Ἀθηνῶν, κατασχεθεῖσα δὲ τῇ ἐπισπεύσει τοῦ δανειστοῦ Ἰωάννου Σταυρ. Σαλεπούλα, δικηγόρου, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου ἀπογράφου τοῦ ἀπὸ τετάρτης (4) Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους 1925 πίνακος ἐξόδων, δικηγορικῶν δικαιωμάτων καὶ ἀμοιβῆς τοῦ ἐπισπεύδοντος κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ τὴν τριακοστὴν (30) Δεκεμβρίου ἰδίου ἔτους 1925 παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθῆναις Πρωτοδικῶν διὰ δραχμᾶς τεσσαράκοντα μίαν χιλιάδας ἑξακοσίας δέκα βξ (41.616) πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐν τῇ ἀπὸ δεκάτης ὀγδόης (18) Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους 1926 ἐπιταγῇ ἀναφερομένου ποσοῦ ἐκ δραχμῶν ἐν ὄλῳ τεσσαράκοντα μίᾳς χιλιάδων ἑπτακοσίων τεσσαράκοντα μίᾳς (41.741) τῶν τόκων μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως καὶ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως. Ὁ πλειστηριασμὸς γενήσεται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τόπον καὶ χρόνον καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν νεωτέρων περὶ ἐκτελέσεως νόμων, οὐδεὶς δὲ γίνεται δεκτὸς εἰς τὸν πλειστηριασμὸν ἂν μὴ καταβάλλῃ ἀνάλογον ἐγγύησιν. Ὡς πρώτη δὲ προσφορὰ ὀρίσθη τὸ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος ὀρισθέν ποσὸν τῶν δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000). Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφερόντα τρία λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφορᾶς διὰ σημείου διδομένου ὑπὸ τοῦ κηρυκτοῦ διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος. Τὰ ἐξόδα τῆς καταθέσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς κατακυρωτικῆς περ. λήψεως ὡς καὶ πάντα τὰ μεταγενέστερα ἐξόδα καὶ τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἐν Ἀθῆναις ἐκδιδομένης ἑφημερίδος «Πρωτῆ» ὡς νόμος ὀρίζει.

Ἐγένετο ἐν Πόρῳ τὴν δεκάτην πέμπτην (15) Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεακωσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἔκτου (1926) ἔτους ἡμέραν Δευτέραν ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ κάτωθι τῆς ἐνταῦθα καὶ κατὰ τὴν πρώτην παραλιακὴν ὁδὸν οἰκίας τοῦ Ἰωάννου Χ. Σηλιοπούλου καὶ βεβαιωθείσα ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ.

Ὁ Συμβολαιογράφος Καλαυρίας (Τ.Σ.) Ν. Δ. Λάμπας

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Πόρος αὐθημερόν

Ὁ Συμβολαιογράφος Καλαυρίας Ν. Δ. Λάμπας

ΦΟΡΤΗΓΑ ALBION καὶ DAMLER τεσσάρων τόνων πωλοῦνται ἐν ἀρίστη καταστάσει εἰς τιμὴν συμφέρουσαν, Γκαράζ Ἀντωνίου, Λεωφόρος Συγγροῦ 35.

ΚΥΡΙΑΚΗ 14

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ἄλλὰ τότε εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀντιδραστικῶν, τὸ συλλαλητήριον, τοῦ ὁποίου ἠγγουοῦντο τὰ παρασκήνια, δὲν ἠδύνατο, παρὰ νὰ ἀποτελέσῃ λαϊκὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς ἐξεγέρσεως, μίαν ἐπάνω—κάτω ψῆφον ἐμπιστοσύνης, δοθεῖσαν εἰς τὸν Στρατὸν καὶ τὸν Στόλον, κατὰ τῆς ὁποίας πᾶσα ἀντίδρασις ὄφειλε νὰ σιγήσῃ. Καὶ πράγματι οὕτω συνέβη, τοῦλάχιστον κατὰ τὰς πρώτας ἐβδομάδας μετὰ τὸν συναγερμὸν τοῦ Πεδίου τοῦ Ἀρεῶς. Τὰ κόμματα ἐφάνησαν κύπτοντα πρὸ τῆς λαϊκῆς θελήσεως, ἐπὶ ἱκανὰς δὲ ἡμέρας ὁ Σύνδεσμος δὲν εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λάβῃ οἰαδήποτε μέτρα κατ' αὐτῶν.

Ἄλλ' ἐνῶ ἡ ἀντίδρασις κατὰ τοῦ ἔργου τῆς ἐπαναστάσεως ἐφαίνετο χαλαρωθεῖσα, ἄλλος ἀγὼν ἤρχιζεν ἐν Ἀθήναις, δημοσιογραφικὸς αὐτός. Ὡς εἶπομεν ὁ «Χρόνος» εἶχεν ὀρισθῆ ὡς ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ἐν αὐτῷ δὲ ἐδημοσιεῖοντο ὄχι μόνον τὰ ἀνακοινωθέντα τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ καὶ ἄρ' ἴσα αὐτῆς, ἐκθέτοντα τὰς σκέψεις καὶ τὰς γνώμας τοῦ ἐπαναστατήσαντος Στρατοῦ.

Ἡ τοιαύτη προτίμησις δὲν ἔγεινε βεβαίως διὰ λόγους αἰσθηματικούς τοῦ ἀρχηγοῦ Ζορμπᾶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἢ τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος, ἀλλὰ διότι ὁ «Χρόνος» ὑπῆρξεν εἰς τὸ κίνημα πολὺ πρὶν τοῦτο ἐκρυγῆ καὶ ἀκόμη πολὺ πρὶν ἀποκτήσῃ ἀρχηγόν. Ἦτο συνεπῶς σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς τοῦ κινήματος. Ἄλλ' ἡ τοιαύτη προνομιακὴ θέσις τῆς ἐφημερίδος, ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων ἔθιγε καὶ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῶν ἀνταγωνιζομένων μετ' αὐτήν. Τοιοῦτοτρόπως ἐνῶ ἡ κυκλοφορία τοῦ «Χρόνου» ἀνῆρχετο, ἢ τῶν ἄλλων ἐμειοῦτο, ἐπειδὴ δὲ διὰ τὰ δύο τούτα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ὑπῆρχε ζήτημα περισσότερον φλέγον ἀπὸ τὸ δελτίον τοῦ Πρακτορείου, εὐθύς ἀμέσως ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν τὰ σατανικώτερα μέσα πρὸς διάσπασιν τοῦ συνδέσμου ὅστις ὑφίστατο μετὰξὺ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ ἐπισήμου δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου τῶν. Πρώτη προσπάθεια ὑπῆρξεν ἡ ἀπόσπασις δηλώσεως ἐκ μέρους τοῦ Ζορμπᾶ ὅτι οὐδεμία Ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς διερμηνεύει ἐγκύρως τὰς γνώμας τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς λήψεως παρομοίας δηλώσεως, ἐπιτροπὴ διευθυντῶν τῶν ἐφημερίδων μετέβη τὴν 18ην Σεπτεμβρίου παρὰ τῷ Ἀρχηγῷ καὶ ἤξιωσε τὴν δημοσιεῖσιν ἀνακοινωθέντος διὰ τοῦ ὁποίου οὔτε ὀλίγον οὔτε πολὺ ὁ «Χρόνος» ἀπεκηρύσσεται. Ὁ Ζορμπᾶς, πρὸς τὰς τοιαύτας καταπληκτικὰς ἀξιώσεις ἐκρίνε καλὸν νὰ δώσῃ τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν :

— Καὶ νομίζετε πῶς μπορῶ νὰ τὸ κάμω ; Αὐτὸς ἦτο εἰς τὸ κίνημα τρεῖς μῆνας περίπου πρὶν ἔλθω ἐγώ. Νὰ τὸν ἀποκηρύξω τῶρα ; Ἄλλ' ἂν ἀποκηρύξῃ καὶ αὐτὸς ἐμένα ;

— Ὡστε εἶνε ἀποκλειστικὸν ὄργανόν σας ;

— Ἀποκλειστικὸν ὄχι. Ὅλοι ἠμπορεῖτε νὰ δημοσιεύετε τὰς σκέψεις μας ἀρκεῖ νὰ εἶνε αὐταὶ καὶ σκέψεις ἰδικαὶ σας !

Ἡ τοιαύτη ἀπάντησις τοῦ Ἀρχηγοῦ ἔδωσεν ἀφορμὴν νὰ δημοσιευθῇ τὴν ἐπόμενην ὑπότιττον ἐφημερίδων τοῦ Συνδικάτου τοῦ Τύπου, εἰς τὸ ὁποῖον θὲν μετεῖχον μόνον αἱ «Ἀθηναί», ἢ «Ἀκρόπολις» καὶ ἡ «Ἐστία» ὅτι ὁ «Χρόνος» δὲν ἐξεπροσώπει ἐπισήμως τὴν Ἐπανάστασιν ἐν τῇ ἀρθρογραφίᾳ του. Ὡς ἦτο ἐπόμενον ὁ Σύνδεσμος δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνεχθῆ παρόμοιον ψεῦδος, εὐθύς δὲ συνέταξε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Χρόνου» δήλωσιν διὰ τῆς ὁποίας καθίστατο γνωστὸν ὅτι τὰ ἄρθρα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ λαὸς ὀμιλεῖ διὰ τοῦ στρατοῦ» ἦσαν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ γενικώτερον ὅτι ἡ ἐφημερὶς διηρμήνευεν ἐγκύρως τὰς γνώμας τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου. Ἡ δημοσιεῖσις τῆς δηλώσεως ταύτης εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ κηρυχθῇ συστηματικὸς πόλεμος κατ' αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος τῶν ἀξιωματικῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦτο καὶ τόσον ἀκίνδυνος μία ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Συνδέσμου κατὰ μέτωπον, ἐφευρέθη ἡ μέθοδος τῆς προσπίσεως τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν καὶ τῆς ἀξιοπρεπέως τῆς Βουλῆς, πράγματα τὰ ὁποῖα ἀνελάβανον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν οἱ δημοσιογράφοι, ἀφοῦ ὁ Ζορμπᾶς δὲν εἶχε δεχθῆ νὰ ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων τῶν.

Τὴν 24ην Σεπτεμβρίου συνῆλθεν ἡ Βουλὴ ἐκλέξασα Πρόεδρον αὐτῆς τὸν Ἀλέξανδρον Ρώμαν, εὐθύς δὲ κατόπιν ἤρχισαν αἱ τακτικαὶ ἐργασίαι τοῦ Νομοθετικοῦ Σωματος πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ ἀνορθωτικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Συνδέσμου. Αἱ ἐργασίαι αὗται κατ' ἀρχὴς δὲν ἐβάδισαν καὶ πολὺ ἀπροσκόπτως, τῶν βουλευτῶν ἐπιλαμβανομένων πάσης εὐκαιρίας ὅπως κωλυσιεργήσουν. Κατόπιν ὁμως ἀπροκαλύπτου καὶ ἀπειλητικῆς δηλώσεως τῶν ἀξιωματικῶν, δημοσιευθείσης τὴν 2αν Ὀκτωβρίου καὶ στρεφομένης κατὰ τῶν κωλυσιεργούντων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπερρίπτοντο αἱ εὐθύναι τῶν συνεπειῶν παρομοίας τακτικῆς, τὸ ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἔλαβε τὸν πρέποντα δρόμον.

Ἐνῶ ὁμως ἡ Βουλὴ ἐκουσίως ἢ πεζομένη, ἐξηκολούθει τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῶν κυβερνητικῶν νομοσχεδίων, νέαι περιπλοκαὶ ἐνεφανίζοντο εἰς τὴν κατάστασιν τὴν φορὰν αὐτὴν καθαρῶς οἰκογενειακαί. Ἀφορμὴ τούτων ὑπῆρξεν ἐν ὑπόμνημα κατωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητεῖτο ὁ περιορισμὸς τοῦ ὁρίου ἡλικίας τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπετυγχάνετο ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ ὄλων τῶν φερόντων τὸν βαθμὸν τοῦ πλοιάρχου πλὴν τῶν Κουντουριώτη, Γκίνη καὶ Δαμιανοῦ, χάριν τῆς ἐν γένει ναυτικῆς ἀναμορφώσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως. Τὸ ὑπόμνημα εἶχε γίνεαι ἀποδεκτὸν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἤτις εἶχεν ἐτοιμάσει ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον. Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα μέχρι τῆς νυκτὸς τῆς 14ης Ὀκτωβρίου, οὐδεὶς δὲ φόβος διαταράξεως τῆς ἐν τῷ Κράτει γαλήνης ὑπῆρχε, βεβαίως ὄντος ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θὰ ἤρνεϊτο τὴν ψῆφον τῆς διὰ μέτρον τὸ ὁποῖον γενικῶς ἐθεωρεῖτο ὡς ἀπαραίτητον πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐν τῷ Ναυτικῷ καταστάσεως.

Ἄλλὰ τὴν νύκτα τῆς 15ης αἰφνιδίως οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ὑπογράψαντες τὸ ὑποβληθέν ὑπόμνημα συνῆλθον εἰς νέαν σύσκεψιν καθ' ἣν ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη τῶν ζωηροτέρων ἐξ αὐτῶν ὅπως μὴ ἀρκεσθῶν εἰς τὰ ἤδη αἰτηθέντα, ἀλλὰ δι' ἐπιτροπῆς ζητήσουν παρὰ τοῦ Ζορμπᾶ καὶ ἄλλα τινὰ τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ πλεῖστον ἦσαν προσωπικῆς φύσεως, ἰδίως τὸ περὶ ἀποτάξεως τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, Σέρρου, Σαράφη καὶ Βρατσάνου, ἐπὶ τῆλόγῳ ὅτι οὗτοι δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὸ Γουδί, καίτοι ὑπέγραψαν τὸ πρωτόκολλον τοῦ Συνδέσμου. Τὰς ἀποφάσεις ταύτας ἀνέλαβε νὰ διαβιβίσῃ πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐπαναστάσεως ὁ ὑποπλοίαρχος Τυπάλδος μετὰ τὴν δήλωσιν ὅτι καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἐγίνοντο δεκτὰ πάντα τὰ αἰτήματά των, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ θὰ μετήρχοντο βίαια μέτρα πρὸς ἐπιβολὴν τῆς θελήσεώς των. Πράγματι ὁ Τυπάλδος περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν συνταγματάρχην Ζορμπᾶν πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσε τὰ ἀποφασισθέντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων του.

(Ἀκολουθεῖ) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ες παιδάκι από τὸ γέγονικό κίσκι. Καί
τώρα ἐδέσθη με μεγάλες κλωστές καὶ ὑψώ-
θη εἰς τὸν αἰθέρα... Ἡ ἰνοξιάτικη αὐτὴ
διασκευασίς τῶν παιδιῶν ἦτο στὸν θρίαυ-
δὸν της...

Οἱ ἀλαλαγμοὶ ἀναστάτωναν τὴν γειτο-
νιά. Οἱ στραγγλικές φωνές τοῦ ἐνδουσια-
σμοῦ καὶ τῆς συγκινήσεως ἀναστάτωναν τὰ
πάντα, ἐνῶ τὸ χάρτινον πιητὸν διέσχισε τοὺς
αἰθέρας.

Τώρα εὐρίσκειτο ἐπάνω ἀπὸ τίς στέγες
τῶν σπιτιῶν καὶ ὀλοένα ὑψώνετο... Ὅταν
ἔπνε ἀγεράκι, ἐχαΐδευε ὁ ἀετὸς τὰς καπνο-
δόχους.

—Προσέξτε, παιδιά, ἐφώναζαν τώρα...
Μὴν ντέση...θι ντέση...

Τώρα ὅλη ἡ ὀρδὴ τῶν μικρῶν εἶχε γιομί-
σει ἀπὸ συγκίνηση...

—Πρόσεχε...

Ἄλλὰ ἐξαφνα μὲ μιὰ στροφὴ καὶ μ' ἓνα
πήδημα ὁ ἀητὸς ἔπεσε σὲ μιὰ στέγη, ἐκόλλη-
θη ἐκεῖ καὶ δὲν ἐννοοῦσε νὰ ξεκολλή-
σῃ... Ἐτραβήξαν οἱ μικροὶ τὴν κλωστή...

Τίποτε... Ὁ ἀητὸς εἶχε ντέσει... Τώρα ἀρ-
χισαν οἱ μικροὶ ν' ἀημονοῦν. Μὰ ἐπρο-
σπύθησαν, ἐτραβήξαν, ἠγωνίσθησαν...

Μά... ἡ κλωστή ἐκόπη καὶ ὁ ἀητὸς ἔμεινε
στὴ στέγη...

Τώρα μιὰ λύπη, μιὰ κατῆφεια ἐξεχύθη
σ' ὅλα τὰ πρόσωπα. Καὶ μιὰ νεκρική σιω-
πὴ ἐβασίλευσε...

Κ' ἐφιλοσοφῆσαμεν:

—Ἐπειτ' ἀπὸ τὴν θριαμβευτικὴν χαρὰν,
ἔπειτ' ἀπὸ τόσο ξέχυμα εὐτυχίας ἤλθεν ἡ
λύπη καὶ ἡ κατῆφεια. Τὴν εὐδαιμονίαν δια-
δέχθη ἡ στυγνὴ δυστυχία. Καὶ χωρὶς μὴν
ἀφορμὴν κάπως σοβαρὰν... Ἀπὸ τὴν κλω-
στὴ τοῦ ἀητοῦ ἐκρέμετο τόση εὐτυχία! Μὴ
μήπως ἡ ἀνθρώπινη εὐτυχία δὲν κρέμεται
πάντα ἀπὸ μιὰ κλωστή;...

Ὁ Φίλος

Ἡ Ἰστορία «Δημοσιογραφικὴ Ἑβδομάς»

Κατὰ τὰ ἀρχόμενα δημόσια μαθήματα τῆς

«Δημοσιογραφικῆς Σχολῆς» θὰ ὀμιλήσουν.

Τὴν Δευτέραν 1 Μαρτίου ὁ κ. Ἄγγ. Βλά-
χος μὲ θέμα «Διευθύνει ἢ διευθύνεται ὁ δη-
μοσιογράφος»;

Τὴν Τρίτην 2 Μαρτίου ὁ κ. Ἀχ. Κύρου
μὲ θέμα «Ὁ δημοσιογράφος καὶ τὸ ρεπορ-
τάζ».

Τὴν Τετάρτην 3 Μαρτίου, ὁ κ. Ν. Κρανω-
τάκης μὲ θέμα «Οἱ σκοποὶ τοῦ δημοσιογρά-
φου—τὰ ἐπαγγελματικὰ ἰδανικὰ».

Τὴν Πέμπτην 4 Μαρτίου ὁ κ. Γερ. Λύχνος
μὲ θέμα «Ἐφημερίδες γνώμης Ἐφημερίδες
πληροφοριακαὶ—ὁ μικτὸς Τύπος—ὁ κίτρινος
Τύπος».

Τὴν Παρασκευὴν 5 Μαρτίου ὁ κ. Καρα-
χάλιος μὲ θέμα «Ὁ δημοσιογράφος ὡς συν-
τελεστὴς προόδου—τὸ αἰσθητήριον αἰοῦ».

Τὸ Σάββατον 6 Μαρτίου ὁ κ. Ἡρ. Ἀπο-
στολίδης μὲ θέμα «τὸ αὐτεξούσιον τοῦ δημο-
σιογράφου».

Τὴν Κυριακὴν, 7 Μαρτίου ὁ κ. Κ. Ἀθά-
νατος ἐ θέμα «Δημοσιογραφικαὶ Γαζεΐδια».

Πᾶσαι αἱ ὀμιλίαι θὰ γίνωνται εἰς τὴν αἰ-
θουσαν τῆς Ἀκαδημίας 4—5 μ. μ. Εἴσοδος
ἐλευθέρη.

Τὸ πρῶτον 7ήμερον τοῦ Ἀπριλίου (β' Δη-
μοσιογραφικὴν ἑβδομάδα) ἄλλοι ἑπτὰ ὀμιλη-
ταί, ἐπὶ ἄλλων ἑπτὰ θεμάτων.

Ἡ ἔκδοσις Δούκα

Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ ἔκδοσις ἔργων τοῦ
μακαρίτου γλύπτου Δούκα θὰ ἐξακολουθήσῃ
εἰς τὸν «Παρινασσόν» μέχρι τῆς 3ης Μαρτίου.
Οἱ φιλότεχνοι ἄς ἐπωφεληθοῦν.

Ἡ ἀρπαγὴ τῶν Σαββίνων

Εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα», τὸ καλλιτε-
χνικὸν σὺνολον τοῦ κ. Βεάκης, ἀναβιβάζει
ἀπόψε τὴν θαυμασίαν κωμῆδιαν «Ἡ ἀρπαγὴ
τῶν Σαββίνων» διασκευασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ.
Χρηστομάνου. Ὁ κ. Βεάκης ὑποδύεται τὸν
Στζουθοπούλιν.

Εἰς τὴν Κηφισίαν

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὴν Κηφισίαν ὅτι τὴν
νύκτα οὐδεμίαν ἀσφάλεια ὑπάρχει. Ἀπόλει-
ξις ἢ λεηλασία ἢ γενομένη εἰς τὴν βίλλαν
τοῦ δημάρχου κ. Πατση. Τί κάμνει τὸ Κοι-
νοτικὸν Συμβούλιον. Δεμαρτυρήθη; Ὑπάρ-
χει ἢ δὲν ὑπάρχει Ἀυτονομία εἰς τὴν Κηφι-
σίαν; Οἱ Κηφισιώται ζητοῦν ἐνίσχυσιν τῆς
ἀστυνομικῆς δυνάμεως καὶ δραστηριότητα
μεγαλειτέραν καὶ ἐνδιαφέρον περισσότερο
ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους. Καὶ ἔχουν δίκαιον. Εἶνε
αἰσχος νὰ ληστεύωνται καὶ νὰ λεηλατοῦνται
ἢ βίλλες τῆς Κηφισιάς.

Δεξίωσις εἰς τὴν Ἐρατ. Λέσχην

Σήμερον Δευτέραν 6 μ. μ. εἰς τὴν Στρα-
τιωτικὴν Λέσχην Ἀθηῶν θὰ γίνῃ δεξίωσις
ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ
καὶ Μηχανικοῦ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων.
Εἰς τὴν δεξίωσιν ἐκλήθησαν ὁ Στρατηγὸς κ.
Ζιζάρ καὶ τὰ μέλη τῆς Γαλλικῆς Στρατιωτι-
κῆς Ἀποστολῆς, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στρ. Ἐπι-
τελείου, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ
καὶ ἄλλοι.

Διαλέξεις

Ἀπὸ τῆς προσενοῦς Τρίτης, 2 Μαρτίου, καὶ
ᾧραν 6.30 μ. μ. ἀρχεῖται ἡ σειρά τῶν δια-
λέξεων τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐταιρείας τῶν Φυσικῶν
Ἐπιστημῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φιλολογικοῦ
Συλλόγου «Παρινασσός». Πρῶτος ὀμιλητὴς
(Τρίτη 2 Μαρτίου 6.30 μ. μ.) θὰ εἶναι ὁ κ.
Κ. Δόσιος Διευθυντὴς Χημικῆς Ὑπηρεσίας
Π. Ν. μὲ τὸ λίαν ἐνδιαφέρον θέμα «Ὁ Χη-
μικὸς Πόλεμος». Δεύτερος ὀμιλητὴς, (Πέμ-
πτην 4 Μαρτίου 6.30 μ. μ.) ὁ κ. Κ. Δ. Ζέγ-
γελης, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου μὲ τὸ
θεμα: «Ὁ Τεχνικὸς Χρυσός». Εἴσοδος
ἐλευθέρη.

Ἐκδόσεις

Ἐλάβομεν τὸ 12ον τεύχος τοῦ Δελτίου τοῦ
Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελη-
τηρίου Θεσσαλονίκης.

—Ἐξεδόθη παρὰ τοῦ κ. Γρ. Κεραμιδᾶ, τα-
κτικοῦ καθηγητοῦ τῶν οἰκονομικῶν Μαθη-
ματικῶν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Ἐμπορικῶν
Σπουδῶν, τὸ βιβλίον «περὶ βραχυπροθέσμων
οἰκονομικῶν πράξεων», περιέχον τὰ περὶ
τόκου, προσξοφλήσεως, κοινῆς καὶ μέσης λή-
ξεως, ἀλληλοχρέων τοκοφόρων λογαριασμῶν,
νομισματοσ, πολυτίμων μετάλλων, συναλλά-
γματος καὶ προκρίσεως συναλλαγῆς.

ΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ
ΙΓ. ΠΕΦΗ

θέσιν. Ἡ Γενοβέφα τὸν ἐκύτταξεν ἀφιπτεύ-
σαντα καὶ εἶδε μετ' ἀνησυχίας ὅτι ὁ κηπου-
ρὸς δὲν ἀδήγει τὸν ἵππον εἰς τὸν σταῦλον.

Ὁ Μαυρίκιος εἰσῆλθεν τὸ κάλλος του τὴν
ἡμέραν ἐκείνην ἦτο ἐξαισιῶν μὲ τὸ εὐρὺ μαῦ-
ρον ἱμάτιον τὸ φέρον πλατέα γυρίσματα, μὲ
τὸ ἄσπρον γιλέκον, μὲ τὴν βραχεῖαν ἐκ δέρ-
ματος αἰγάγου ἀναξυρίδα ὑπὸ τὴν ὁποίαν
διεγράφοντο αἱ κνήμαί του εὐπλαστοὶ ὡς αἱ
τοῦ Ἀπόλλωνος, μὲ τὴν ἀνοικτὴν ἐκ λεπτῆς
βατίστας τραχηλίαν του καὶ τὴν ὠραίαν μαύ-
ρην κόμην του, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεκαλύπτετο
μέτωπον εὐρὺ καὶ λεῖον, τὸ σῖνολόν του ἀπε-
τέλει τύπον ἐρασιμῶν κομψότητος καὶ εὐωμῆς.

Εἰσῆλθεν ἡ ἀφιξίς του, ὅπως εἶπομεν, ἀ-
νεκούφισε τὴν καρδίαν τῆς Γενοβέφας, ἥτις
τὸν ὑπεδέχθη περιχαρῆς.

—Ὡ! καλῶς ἤλθετε! τοῦ εἶπε, τείνουσα
πρὸς αὐτὸν τὴν χεῖρα· θὰ γευματίσετε βέ-
βαια μαζί μας.

—Ὅχι, πολίτις, εἶπεν ὁ Μαυρίκιος μὲ ὄ-
φρος παγερόν· ἔρχομαι νὰ σᾶς ζητήσω τὴν ἄ-
δειαν ν' ἀπουσιάσω.

—Ν' ἀπουσιάσετε!

28 Φεβρ. 1916
Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Αι ἴδιαι, καὶ μάλιστα ζωηρότεραι σκηναί, ἐπανεληφθήσαν ἐν Κερκύρῃ τὴν ἐπομένην ἡμέραν. Ἄμα τῇ ἀποβιβάσει τοῦ Διαδόχου ἐκ τοῦ ἀτιοπλοίου, ὁ λαὸς, ὁ ὁποῖος συνωστίζετο εἰς τὴν προκυμαίαν, ἐξεσπάγει εἰς εὐρησθησάσας ζητωκραυγὰς, τόσος δὲ ἦτο ὁ ἐπικρατῶν ἐνθουσιασμός, ὥστε ὅταν ὁ Κωνσταντῖνος ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς ἀμάξης του, τὰ πλήθη ὤρμησαν ἀκατάσχετα, ἀπέζευξαν τοὺς ἴππους καὶ ἔσυραν μόνοι τὸ πριγκιπικὸν ὄχημα μέχρι τοῦ Ναυῦ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ὅπου ἐμελλε νὰ τελεσθῇ δοξολογία. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ Διάδοχος συνοδευόμενος πάντοτε ὑπὸ ἀπειροῦ κόσμου, μετέβη εἰς τὸ Ἀνάκτορον, ἐπειδὴ δὲ ὁ λαὸς ἐζήτηε νὰ τὸν ἀκούσῃ ὁμιλοῦντα ἠγαγκάσθη νὰ εἴπῃ ὀλίγας φράσεις εἰς τὰς ὁποίας δὲν παρέλειψε νὰ ἐκδηλώσῃ καὶ τὴν πικρίαν του διότι μία μέρις τῆς κοινωνίας ἐφάρθη κακῶς πρὸς αὐτόν.

Τα συμβάντα τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Κερκύρας, μολοντά ἀπεδόθησαν ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν εἰς ἐνεργείας τοῦ Δημητρίου Γούμαρη καὶ τοῦ Θεοτόκη, δὲν ἦσαν ἐν τούτοις εὐόωνα σημεῖα διὰ τὴν περαιτέρω τύχην τοῦ στρατιωτικοῦ κινήματος, ἡ ὑπονομιεῖς τοῦ ὁποίου ἦτο φανερόν ὅτι εἶχεν ἀρχίσει, ὄχι μόνον ἐκ μέρους τῶν κομμάτων τὰ ὁποῖα ἐπολέμησαν ὁ Σύνδεσμος, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους μελῶν αὐτῆς ἢ τῆς Κυβερνήσεως Μαυρομάλη. Κατὰ τῶν τελευταίων τούτων ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος ἐθεώρησε καθήκον νὰ ὑψώσῃ ἀπειλητικὸν τὸ μαστίγιόν του, εἰδοποιῶν περὶ τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας ἠδύνατο νὰ ἔχη ὑνέχισις παρομοίας τακτικῆς. Οὕτω τὸ πρῶτον κτύπημα κατεφάρθη δι' ἐπισήμου ἀρθροῦ τῆς Ἐπαναστάσεως ἐναντίον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Νικολάου Τριανταφυλλάκου, περὶ τοῦ ὁποίου διάφοροι διαδόσεις ἔφθον ὅτι ἐθεάθη μεταβαλῶν ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Ὁ Τριανταφυλλάκος δὲν ἦτο πρόσωπον ἀπολύτως ἀρεστὸν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς. Ἐπειδὴ δὲ εὐθὺς ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ὑπουργείας του δὲν ἐπαύσεν οὐτ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ βεβαίωσιν τοὺς ἐπιστεπτομένους αὐτόν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐμελλε νὰ παραιτηθῆ ὡς μὴ ἀνεχομένη τὰς μυστικὰς πιέσεις τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, ὁ Σύνδεσμος τοῦ ἐπετέθη βιασίαια, συστήσας εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν τὴν ἄεσον παύσιν του. Τοιοῦτοτρόπως ἐβδομάδᾳ τινος μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀλληλοφύγωνα μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ Συνδέσμου εἶχεν ἀρχίσει. Παράλληλως ὁμοῦ πρὸς τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος ἔκρινε σκόπιμον νὰ σχολιάσῃ διὰ δριμυτάτου ἀρθροῦ καὶ τὴν διαγωγὴν τοῦ Διαδόχου κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ εἰς Εὐρώπην ταξιδίου του, θέλων νὰ δώσῃ εἰς τὴν Αὐλὴν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐπαίξεν ἐν οὐ παικτοῖς. Πράγματι ὁ Διαδόχος τὴν παραμονὴν τῆς ἀνχωρήσεώς του εἶχε μεταβῆ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ ἐνῶ ἀπεχαιρέτησε μετ' ἐγκαρδιότητος τοὺς πιστοὺς πρὸς αὐτὸν ἀξιωματικούς, πρὸς τοὺς ἄλλους ἐσχερψεν περιφρονητικῶς τὰ νῶτα.

Ἐπίσης εἰς τὴν Κέρκυραν ἠρνήθη νὰ δεχθῆ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀξιωματικῶν οἵτινες ἔσπευσαν εἰς τὸ Ἀνάκτορον, ἅμα τῇ ἀφίξει του ἐκεῖ. Τὰ γεγονότα ταῦτα καὶ οἱ λόγοι οἱ ἐκφωνηθέντες τόσον ἐν Πάτραις ὅσον καὶ ἐν Κερκύρᾳ προεκύλισαν ἀγρίαν ἐξέγερσιν μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες συνελθόντες ἤξίωσαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου νὰ παρουσιασθῆ πάραυτα εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι ὀφείλει τὰ ζήτησα ἀπὸ τὸν Βασιλέα νὰ μὴ ἐπανελθῇ ὁ Διάδοχος ἐξ Εὐρώπης, ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν, ὡς εἶχε δηλώσει, ἀλλὰ μετὰ τὴν λήξιν τῆς τριμήνου ἀδείας του.

Ἀποτέλεσμα ὄλων τῶν ἐνεργειῶν τούτων ὑπῆρξεν ἡ συνέντευξις τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Διαδόχου πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συνητήσεων» εἰς τὸ Πρίντζι καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐδηλοῦτο ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος δὲν θὰ ἐπανήρχετο εἰς Ἑλλάδα πρὶν ἢ ἡ Βουλὴ ἀπεφαινετο ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῶν ἀξιωματικῶν.

Τὰς ἀνητυχίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοὺς φόβους περὶ ἀνυδράσεων ἤλθε νὰ τετρατίσῃ τὸ λαϊκὸν συλλαλητήριον εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως τὴν 14ην Σεπτεμβρίου. Τὸ συλλαλητήριον τοῦτο ὑπῆρξε πράγματι πρωτοφανὲς διὰ τὰς Ἀθήνας. Πλέον τῶν ἐβδομήκοντα χιλιάδων πολιτῶν πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας συνεκεντρώθησαν ἀπὸ τῆς 2ας μεταμεσημβρινῆς ὥρας εἰς τὸν εὐρύτατον χώρον τοῦ Πολυγώνου, ὅταν δὲ ἐξεκίνησαν ἐκχυθέντες εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων, μετὰ τὰς Συντεχνίας καὶ τὴν Ἰατρικὴν ἐπὶ κεφαλῆς, φέροντα τὰ λάβαρα των, παρουσίασαν θέαμα, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχεν ἀντικρῆσαι ἡ πόλις. Πρὸ τῆς ἐκινήσεως ἐκ τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως, ὁ Πρόεδρος τῶν Συντεχνιῶν Παπαφώτης ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ βήθρου τῆς στήλης τῶν Ἱερολογιτῶν καὶ ἐν μέσῳ ἀπολύτου σιγῆς ἀνέγνωσε τὸ ψήφισμα τοῦ συλλαλητηρίου διὰ τοῦ ὁποίου ἀφοῦ ἐνεκρίνετο ἡ ἐξέγερσις τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου, συστάτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως, ὑποβάλλῃ τάχιστα εἰς τὴν Βουλὴν σύστημα νομοθεσίας, ὑπὸ τὸ πνεῦμα πολέμου τῆς συναλλαγῆς, ἀνορθώσεως ὄλων τῶν κλάδων τῆς διοικήσεως καὶ προστασίας τῆς παραγωγῆς. Τὸ ψήφισμα ἐγένετο ἀποδεκτὸν διὰ μρισιστόμων φωνῶν, μετ' ὅ ὁ Μακεδονομάχος ἱερεὺς Παπαδράκος περιβλήθει τὰ στήθη καὶ τοὺς ὤμους μετὰ μίαν Ἑλληνικὴν σημαίαν, κρατῶν δὲ εἰς τὴν μίαν χεῖρα μέγαν χρυ-

σοῦν σταυρὸν καὶ εἰς τὴν ἄλλην Εὐαγγέλιον, ἐκάλεσε τὸν λαὸν νὰ ὀρκισθῆ ὅτι καὶ διὰ τοῦ αἵματός του ἀκόμη θέλει ἐπιδιώξει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀποφασισθέντων. Τὰ συγκεντρωμένα εἰς τὸ Πολύγωνον πλήθη, ὑψώσαν τὰς χεῖρας καὶ ὁ ὄρκος ἐδόθη, κατ' ἣν στιγμὴν εἰκοσᾶς ὀλόκληρας ἱερέων, ὄλων Μακεδονομάχων, ἔψαλλε τὸ «Σῶσον κύριε τὸν Λαόν σου».

Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συλλαλητηρίου ἐν τῷ Πεδίῳ τοῦ Ἄρεως, ἡ κατάστασις ἀπέβη ὀπωσθητικὴ ἡρωμετέρα. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος ἐγνώριζε καλῶς κατὰ τίνα τρόπον καὶ διὰ ὅλων μέσων εἶχε κατορθωθῆ νὰ συγκεντρωθοῦν τόσα πλήθη καὶ νὰ ζητωκραυγᾶσιν ὑπὲρ τοῦ κινήματος. (Ἀκολουθεῖ) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

...την νευρ...
 κην διά τὸ πρωτάθλημα τῆς Β. Ἀμερικῆς, νικητῆς ἀνεδείχθη ὁ περίφημος Γάλλος Τεννίστας Λακόστ.

Ὁ Λακόστ θεωρεῖται εἰς ἓκ τῶν καλύτερων παικτῶν, ἔχει δὲ πολλάκις ἀναδειχθῆ νικητῆς εἰς πολλοὺς μεγάλους ἀγῶνας.

Διὰ τὸ δευτέρου αὐτοῦ θριάμβου, ὁ ὁποῖος ἐπῆρξε ἐξ ἴσου περιφανῆς μὲ τὸν τῆς Λαγκρέν,

Λακόστ

οἱ Γάλλοι ἀναλαμβάνουν πλέον ὀριστικῶς τὰς σπῆπτρα εἰς τὸ ἀγώνισμα τῆς ρακέτας.

Οἱ χθες τοὶ ἀγῶνες.— Χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνεχίσθησαν εἰς τὸν στίβον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος Τραπεζῶν. Συνητήθησαν αἱ ὁμάδες «Αἰερίαν Ἐξπρὲς» καὶ «Χρηματιστήριον». Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ 2α μὲ 4 τέτρατα ἐναντι 0.

Τὶ θὰ γένη σήμερον.— Σήμερον τὸ ἀπόγευμα συνεχίζονται εἰς τὸν στίβον τοῦ «Γουδι» οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος Ἀθηνῶν.

Θὰ συνανηθοῦν αἱ ὁμάδες «Ἀτρόμητος» μὲ «Ἀτικὸν» καὶ «Παναθηναϊκὸς» μὲ «Ἀπόλλωνα». Ἡ τελευταία συνάντησις προμηνύεται ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα καθότι πρόκειται περὶ τῶν δύο κυριωτέρων ὁμάδων τῆς πρωτευούσης, αἱ ὁποῖαι διακδικοῦν ἐφέτος τὸ πρωτάθλημα.

— Ἐπίσης σήμερον εἰς τὸν στίβον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» θὰ συνανηθοῦν εἰς μάς ρεβάνς, αἱ δύο ἰσχυραὶ ὁμάδες «Ἐθνικὸς» Πειραιῶς καὶ «Ἐνωσις Κων/πόλεως» Ἀθηνῶν. Ὁ ἀγὼν προμηνύεται ἐκτάκτως ἐνδιαφέρων. Τὴν διατασίαν θὰ ἐκτελέσῃ ὁ κ. Καλαφάτης.

— Εἰς τὸ Στάδιον, θὰ συνεχισθοῦν οἱ ἀγῶνες βολλεῦ μπόλ, διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν. Θὰ συνανηθοῦν αἱ ὁμάδες, τοῦ «Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου» καὶ «Διδασκαλείου Γυμναστικῆς».

Εἰς τὸν Πειραιᾶ.— Ἐπίσης σήμερον εἰς τὸ Ποδοσφαιροδρόμιον τοῦ Νέου Φαλήρου θὰ συνεχισθοῦν οἱ ἀγῶνες πρωταθλήματος Πειραιῶς. Θὰ συνανηθοῦν αἱ ὁμάδες «Ὀλυμπιακὸς» μὲ «Νεάπολιν» καὶ «Φαληρικὸς Σύνδεσμος» μὲ «Φαληρικὴν Ἐνωσιν».

Θὰ μᾶς ἔλθουν ὀριστικῶς οἱ Γάλλοι ἀθληταί.— Ἐγκύτως πληροφοροῦμεθα ὅτι αἱ προτάσεις τῶν Γάλλων ἀθλητῶν, ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τῆς «Ἐνώσεως Ἀθλητικῶν Σωματείων». Ἀπεστάλη δὲ καὶ ἡ σχετικὴ ἀπάντησις πρὸς αὐτοὺς. Οἱ Γάλλοι ἀθληταὶ θὰ εὐρίσκονται εἰς τὴν πόλιν μας περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου, θὰ συμπετάσθουν δὲ εἰς τοὺς Ἀβερωφείους ἀγῶνας.

Ἀνεχώρησεν ἡ ὁμάς «Γουδι».— Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀνεχώρησε διὰ τοῦ ἀεροπλοίου «Ἐλβίρα» εἰς Πάτρας, ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμάς τῆς πρωτευούσης «Γουδι». Θὰ δώσῃ ἐκεῖ ἓνα μάς μὲ μικρὴν ὁμάδα «Λευκοῦ Ἀστέρος» καὶ «Ὀλυμπιακοῦ». Θὰ ἐπιστήρῃ δὲ τὴν Δευτέραν. Τὴν ὁμάδα συνώδευσαν καὶ πολλοὶ φίλαθλοι.

Ἀθλητικαὶ ἐπεδόσεις.— Ἐξεδόθη τὸ 27ον τεῦχος τῆς εβδομαδιαίας ἀθλητικῆς ἐπιθεωρήσεως, «Ἡχὼ τῶν Σπορ—Ποδόσφαιρον», μὲ ὕλην ἐκλεκτήν.

W—

Ἡ «Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία»

Ἐνα μέγα καὶ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη αισθητὸν εἰς τὸ κοινὸν μας κενὸν ἔρχεται νὰ πληρῶσῃ ἡ «Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία» τοῦ κ. Π. Δραχνάκη, τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον τεῦχος κυκλοφορεῖ σήμερον Κυριακῆν. Μὲ ὕλην πλουσίαν καὶ πρωτότυπον γραμμῆν ἀπὸ τοῦς γνωστότεροῦς Ἑλληνας λογίους, ἐπιστήμονας καὶ ἄλλους εἰδικούς, μὲ συνδυασμὸν 16 σελίδων διὰ τὸ Λεξικόν καὶ 8 ἐπὶ τοῦ καθήκοντος διὰ τὸ περιοδικόν, μὲ ἀπειροὺς καλλιτεχνικὰς καὶ σπανίας εἰκόνας, διδακτικὴ καὶ ἀπολαυστικὴ συγκρότησις, εἰς γλώσσᾳ γλ. ἰσορροπία, μὲ χρομόμο, μὲ χάριν ἡ «Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία» εἶνε τὸ ἀπαραίτητον δι' ὅλους τεῦχος τιμώμενον πρὸς 5 δρ.

Ἡ Δραματικὴ τοῦ Ὀδείου

Σήμερον Κυριακῆν καὶ ὄραν 8.30 μ. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ τῶσιν ἐπιτυχίαν σημειώσασα χθὲς παράστασις εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ Ὀδείου εἰς τὴν ὁποίαν παίζει ἡ δις Ἀντιγόνη Μεταξᾶ ἀφθαστος εἰς τὸν ρόλον τῆς εἰς τὴν τρίτρακτον Κμεντί τοῦ Νικοντέμι «Πρωί, μεσημέρι, βράδυ». Τὸ ἔργον ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως ὅπου καὶ ἂν ἐπαίχθῃ ἐσημειώσῃ ζωηροτάτην ἐπιτυχίαν.

Ἡ τελευταία Κυριακὴ τῆς Ἰανουαρίου

Ἡ τελευταία Κυριακὴ τῆς Ἰανουαρίου θὰ ἐορτασθῇ ζωηρότατα μὲ καρνάβαλον. Τὸν ἐορτασμὸν θὰ ὀργανώσῃ ἐπιτροπὴ πολυμελὴς, ἀποτελουμένη ἐκ προσώπων ἀνηκόντων εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς καθ' ἡμῖν κοινωνίας. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεκροτήθη ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος ὁ κ. Γεώργ. Λέστος Ὑποστράτηγος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Φώτ. Μιχαλόπουλος δικηγόρος καὶ συνδιοικητῆς τῶν καταστημάτων «Λούβρο» Γενικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Κοσμάς Μανωλάς πρόεδρος Συλλόγου Γενικῶν Ἀμφιπέσων, Εἰδικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Ἠλ. Δημητριάδης φοιτητῆς τῆς Νομικῆς, Ταμίας ὁ κ. Ἰωάν. Ἀηδόναπουλος ἔμπορος, καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Ἐλευθ. Δημητριάδης κηρύκτης. Ἡ Βασιλικὴ διαταγήσει καὶ...

...καὶ ἀποφασισθῆναι αἱ ἀποφασισθῆναι τοῦ καιροῦ ἐκείνου, εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ παραθεσῇ κατὰ τοιαύτην ἡμέραν γέυμα πολυτιμότερον καὶ ἐπισημότερον τοῦ συνήθους. Ἀφότου δὲ ὁ Μαυρικίος ἐσχετίσθη στενώτερον μετ' αὐτῆς, προσεκαλεῖτο τακτικῶς εἰς τὸ γέυμα τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ οὐδέποτε ἔλειψε. Κατὰ τοιαύτην δὲ ἡμέραν, ἂν καὶ τὸ γέυμα παρετίθετο συνήθως κατὰ τὰς δύο μετὰ μεσημβρίας, ὁ Μαυρικίος ἐφθανε πάντοτε κατὰ τὴν δωδεκάτην.
 Ὡς ἐκ τοῦ χρότου μετ' οὗ εἶχεν ἀπομακρυνθῆ, ἡ Γενοβέφα σχεδὸν δὲν ἤλπιζε ποσὸς νὰ τὸν ἐπανιδῇ.
 Τῷ ὄντι δὲ ἡ μεσημβρία ἐσίγησε καὶ ὁ αὐριστὸς δὲν ἐφάνη, οὔτε κατὰ τὴν μισθί, ἢ κατὰ τὴν μίαν. (Ἀκολουθεῖ)
 Κατὰ τὴν Γαλλικὴν Ἐπαναστάσιν, εἶχε καταρτίσθαι τὸν τοῖς ἑλλοῖς καὶ τὸ χρονολογικὸν σύστημά τῆν διηρησέντο εἰς τρεῖς δεκάδας, ἂν ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκαλεῖτο Decadi ἀνεκτικαστήσαντο ὀριστικῶς. (Σημ. τοῦ Μπαρναύ.)

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Καί διεκήρυσσον μὲν δημοσίᾳ ὅτι ἐπεθύμουν τὴν ἀνορθωσιν, ἀλλ' ἔβλεπε πᾶς τις ὅτι τὴν ἀνορθωσιν ταύτην ἠθέλον τουλάχιστον πρωτεξαδέλφην τῆς φανλοκρατίας. Ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους ἡ προπαγάνδα ἀπέβη ἔργον ἐκτεκτως κοπιῶδες, ἐδέησε δὲ νὰ ἀπασχοληθῇ πρὸς τοῦτο, ἐκτὸς τῶν ἐν ἀρχῇ ὀρισθέντων προσώπων καὶ ὀλόκληρος ἡ σύνταξις τῆς ἐφημερίδος. Οἱ συντάκται εἶχαν ἀναλάβει νὰ προπαγανδίσουν ἀπ' εὐθείας τὰς λαϊκὰς τάξεις.

Διήρξαν συνεπῶς τὴν πόλιν κατὰ τμήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἐπὶ ἱκανὰς ὥρας τῆς ἡμέρας ἐπεσκέπτοντο, προσπαθοῦντες νὰ ἐνθουσιάσουν τὰ πλήθη. Ἄλλ' ὅ, τι ἐπετυγχάνετο ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, ἐξουδετερουτο ἀπὸ τὸ ἕτερον. Οἱ ὁπαδοὶ τῶν κοιμάτων δὲν ἔμενον ἀργοί, νυχθημερὸν δὲ κατεβάλλοντο προσπάθειαι ὑπ' αὐτῶν ὅπως ἀποτύχη τὸ ἐπαναστατικὸν συλλαλητήριον. Τοιοῦτοτρόπως ἡ προπαγάνδα μας παρουσιάζετο ὡς μάζευμα καβούρων, χυθέντων ἀπὸ ἀνατραπέντα κόφινον. Ἔως νὰ περισυλλέξωμεν τὸν ἓνα, δέκα ἄλλοι μᾶς ἐφευγαν πρὸς διαφόρους διευθύνσεις. Μεγάλως δὲ ὑπεβοήθουν τὴν ἀντιδραστικὴν ταύτην ἐργασίαν τῶν κοιμάτων αἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τύπῳ δημοσιευόμεναι ἀνακρίβειαι καὶ συκοφανταίαι κατὰ τοῦ κινήματος. Παρίστατο τοῦτο εἰς τὰς ξένας ἐφημερίδας ὡς ἐπιδιώκον σκοποὺς ἐντελῶς προσωπικοὺς τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ἰδίως ὡς κατευθυνόμενον κατὰ τῆς Δυναστείας τῆς ὁποίας ἐσχεδίαζε τὴν ἀνατροπὴν. Τὰς διαδόσεις ταύτας κατ' ἐπανάληψιν διέφθευσεν ὁ ἀρχηγὸς Ζορμπᾶς εἰς συνεντεύξεις του πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ξένους ἀνταποκριτὰς. Μεθ' ὅλας ὁμως τὰς διαψεύσεις, ὁ λαὸς ἐξηκολούθει νὰ δυσπιστῇ πρὸς τὴν ἐπανάστασιν, φοβούμενος μήπως μίᾳ ριζικωτέρᾳ μεταβολῇ τῶν ἐν τῷ Κράτει πραγμάτων ἠθέλεν ὀδηγήσει πρὸς τὴν ἀπροκάλυπτον στρατιωτικὴν δικτατορίαν, τὴν ὁποίαν ἐνόμιζεν ὡς ἀνεπανόρθωτον συμφορὰν διὰ τὰς ἐλευθερίας τοῦ τόπου.

Ἄλλὰ τὸ ἔργον τοῦ ἐπαναστατήσαντος στρατοῦ παρίστατο ἐκτάκτως δυσχερὲς καὶ ὑπὸ τὴν ἄλλην ἐποψιν αὐτοῦ, τὴν καθαρῶς κοινοβουλευτικὴν. Ἡ Κυβέρνησις Μαυρομιχάλη ἦτο Κυβέρνησις ὑποδειχθεῖσα ὑπὸ τοῦ στρατεύματος, ἐλαχίστας δὲ διέθετε δυνάμεις ἐν τῇ Βουλῇ, ἢ μετὰ τῆς ὁποίας συνεργασία ἦτο ἀπαραίτητος πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ ἀνορθωτικοῦ προγράμματος τοῦ Σύνδεσμου. Ἄλλὰ τὰ δύο μεγάλα κοινοβουλευτικὰ κόμματα ἐπιμόνως ἤδη ἀπέφευγον νὰ ἐκφράσουν γνώμην περὶ τῆς μελλούσης πορείας των, τοῦτο δὲ ἦτο τὸ ἀνησυχικώτερον σημεῖον τῆς καταστάσεως. Τὶ ἐμελλε νὰ συμβῇ ἐὰν ἡ Βουλὴ ἠρνεῖτο νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Κυβέρνησιν; Θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ κατ' αὐτῆς ἡ βία ἢ ὁποία εἶχε χρησιμοποιηθῇ πρότερον κατὰ τοῦ ὑπουργείου Ράλλη καὶ κατὰ τῆς Αὐτῆς; Παρομοίᾳ ὁμως ἐνέργεια οὔτε εὐκόλος ἦτο, οὔτε καὶ ἀκίνδυνος. Ὁ Σύνδεσμος δὲν ἠδύνατο νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς βουλευτὰς εἰς τὸ Κοινοβούλιον μετὰ τὸ κνούτον, καὶ ἂν δὲ ἐπετύγχανε τοῦτο δι' ἀπειλῶν καὶ ἐκφοβισμῶν, ἦτο ἀπολύτως βέβαιον ὅτι ἐν τῇ Βουλῇ θὰ ἐξεδηλοῦτο ἐσκεμμένη κωλυσιεργία ἧτις θὰ ἐμαίαιον τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος τῶν ἀξιωματικῶν. Τὰς εὐλόγους ταύτας ἀνησυχίας τοῦ στρατεύματος ἤλθαν νὰ ἐπιτείνουσι τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας αἱ πρὸς τὸν Γεωργίου Πάπ δηλώσεις τοῦ ἐν Κερκύρᾳ διαμένοντος Θεοτόκη περὶ τοῦ κινήματος τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῆς στάσεως ἣν ἐσκέπτετο νὰ τηρήσῃ ἀπέναντι αὐτοῦ τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα. Ὁ Θεοτόκης ἀπεριφράστως ἐδήλωσεν εἰς τὸν Ἀθηναῖον δημοσιογράφον ὅτι διίστατο πρὸς τὸν Σύνδεσμον εἰς τὸ ζήτημα τῆς καταργήσεως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ τὸ ἄλλο, τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τὰς τάξεις τῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν τοὺς ὁποίους οὗτος εἶχεν ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸ στράτευμα. Ὡς πρὸς δὲ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ ὑπ' αὐτὸν κόμματος, ὁ Θεοτόκης ἐτόνισεν ὅτι ταύτην ἐθεώρει ὡς τελείως ἐξευτελιστικὴν, καὶ δὲν τοῦ ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ συμβουλευσῇ εἰς τοὺς φίλους του ὅπως προσέλθουν εἰς τὸ Κοινοβούλιον καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀξιωματικῶν ψηφίσουν τὰς φαντασιοπληξίας τὰς ὁποίας ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν Εὐτιξίας εἶχεν ἀναλάβει νὰ κατασκευάσῃ εἰς Νομοσχέδια.

Αἱ δηλώσεις αὗται τοῦ Γεωργίου Θεοτόκη καθὼς καὶ ἄλλα τινὰ γεγονότα, τῶν μετεπαναστατικῶν ἐκεῖνων ἡμερῶν συνετέλεσαν ὥστε ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος νὰ μὴ ἐπαναπαυθῇ ἐπὶ τῶν πρώτων θριάμβων του, ἀλλὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐνεργείας του πρὸς ὁφάτισιν τοῦ λαοῦ περὶ τῶν ἀληθῶν προθέσεων καὶ τοῦ πατριωτικοῦ προγράμματός. Ὡς εἶπομεν ἡ πλειονότης τῶν λαϊκῶν τάξεων εἶχε μὲν κατ' ἐπιφάνειαν ἐγκρίνη τὸ κίνημα, κατὰ βάθος ὁμως διέκειτο ὀπισθῆ ποτε δυσμενῶς πρὸς αὐτό. Ἡ τοιαυτὴ δυσμένεια δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ πανηγυρικώτερον. Οὕτω δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν κατίσχυσιν τῆς ἐπαναστάσεως, κατὰ τὴν παράστασιν τῶν «Παναθηναίων» καθ' ἣν παρευρίσκετο εἰς τὸ θέατρον καὶ ἡ κυρία Μέρλιν, θυγάτηρ τοῦ Θεοτόκη, ὅταν ἀπηγγέλθη τὸ δι' αὐτὴν ἐπίτηδες γραφὲν τετραστιχον, ὀλόκληρον τὸ πυκνὸν ἀκροατήριον ἡγουμένων τῶν κυριῶν, ἠγέρθη καὶ ἐχειροκρότησε φρενητιῶδες.

Ἄλλὰ μᾶλλον ἐνδεικτικαί τῆς ἐπικρατούσης καταστάσεως τῶν πνευμάτων ὑπῆρξαν αἱ σκηναὶ αἱ λαβοῦσαι χώραν ἐν μαύραις καὶ ἐν Κερκύρᾳ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Διαδόχου, μεταβαίνοντος εἰς Γερμανίαν πρὸς συνάντησιν τῆς οἰκογενείας του. Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐφθάσεν εἰς Πάτρας τὴν 8ην νυκτερινὴν ὥραν, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν, ἐνίων ἀξιωματικῶν καὶ ἀμετρήτου πλήθους, τὸ ὁποῖον ἐζητωκραύγαζεν ἀκαταπαύστως, τὸν συνώδευσε μέχρι τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Ἀγγλίας» ὅπου ἐπρόκειτο νὰ παραμείνῃ καὶ ἀναπαυθῇ ἐπ' ὀλίγας ὥρας. Τὸ τί ἐγένετο κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας ἐξώθεν τοῦ ξενοδοχείου εἶνε ἀπερίγραπτον. Τὰ πλήθη ἐν ἐξίλλῳ ἐνθουσιασμῷ ἐκάλουν τὸν Διάδοχον νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἐξώστην καὶ νὰ τοὺς ὁμιλήσῃ, ὅταν δὲ ὁ Κωνσταντῖνος, πιεζόμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἐνεφανίσθη, ἀληθῆς πανδαιμόνιον ἐπεκράτησεν.

οιοτι το αιτογευμα ειχαμε βαρυντατην συννεφια:

— Οί τάφοι ποῦ εὐρέθησαν κάτω ἀπὸ τὴν κρημισθεῖσαν ταβερναν τῆς ὁδοῦ Πατησίων ὑπελογίσθη ὅτι εἶναι τοῦ 2ου αἰῶνος π. Χ.

— Δηλαδὴ οἱ μακαρίται αὐτοί, μετὰ 2.000 καὶ πλέον ἐτῶν ἀνάπαυσιν, ἀνεστατώθησαν χάριν μιᾶς οἰκοδομῆς...

— Ἡ σερπαντίνα ἀφῆθη ἐλεύθερη ἀπὸ χθῆς.

— Δηλαδὴ ἀπηγορεύοντο αἱ μὴ ἀφλεκτοὶ σερπαντίνες, ἀλλὰ τώρα ἡ ἀστυνομία τὰς ἐπέτρεψεν ὅλας γενικῶς.

— Τὰ αὐτοκίνητα λεωφορεῖα προσέλαβον στρατιωτικὴν ὄψιν.

— Μὲ τοὺς στρατιώτας ὁδηγοὺς καὶ εἰσπράκτορας ἔχουν κάποιαν ἄλλην σοβαρότητα.

— Τὰ περισσότερα ὁμῶς ἀργοῦν ἀκόμη...

— Ἡ χθρσινὴ τελευταία συνεδρίασις τῆς

δίκης τῶν κομμουνιστῶν συνεκέντρωσεν

ἐξαιρετικὰ πολὺν κόσμον.

— Ἐθεάθησαν μετὰ τὸ ἀκροατηρίου

καὶ πολλοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀσθενοῦς

φύλου.

— Τὸ γαϊτανάκι περιοδεῖ κατὰ τὰς τε-

λευταίας ἡμέρας εἰς τὰς ἀποκέντρους συν-

οικίας.

— Θῦμα δὲ τοῦ θεάματος ἔπεσε καὶ μιὰ

οἰκογένεια εἰς τὰ Θυμαράκια.

— Ὁ ἑπταετῆς φιλοθεάμων γόνος τῆς

παρακολουθῶν τὸ γαϊτανάκι, ἐχάθη...

— Ἐτοιμάζεται νέον σύστημα τακτοποιή-

σεως τῆς τροχαίας κινήσεως.

— Οὕτω θὰ ὀρισθοῦν δρομοὶ ἀπὸ τοὺς

ὁποίους δὲν θὰ ἐπιτρέπεται ν' ἀνεβαίνουν

συγχρόνως καὶ νὰ κατεβαίνουν ὁχήματα.

— Ἀλλὰ εἰς τοὺς δρόμους αὐτοὺς ὅλα τὰ

τροχοφορα θὰ πηγαίνουν πρὸς μίαν διεύ-

θυνσιν.

— Ἐτοιμάζεται ἡ ἐκτύπωσις τῶν νέων

ἐκλογικῶν καταλόγων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δι-

ανεμηθέντων νέων βιβλιαρίων.

— Καμία ἐνστασις δὲν ὑπεβλήθη σχετι-

κῶς μὲ τοὺς λαρόντας βιβλιάρια.

— Ἡ πλατεία Κάνιγγο, ἐξακολουθεῖ νὰ

στρώνεται μὲ μπετόν-ἀρμέ.

— Συγχρόνως διορθώνεται καὶ ἡ ὁδὸς

Χαλκοκονούλη.

— Ἐνα κίосκι εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ πάρ-

κου τοῦ Ζαπτείου... μετεκομίσθη.

— Δηλαδὴ ἐπάνω εἰς τοσοῦτος ὀλόκληρον

μετετέθη εἰς ἄλλο σημεῖον.

— Κ' ἔτσι τὸ φιλοθεαμον κοινὸν εἶδε πῶς

... μεταφέρουν ὀλόκληρα τὰ σπίτια εἰς τὴν

Ἀμερικην.

Μακροβιότης

Εἰς τὸ Μορλαί τῆς Γαλλίας ἀπέθανεν ἡ χήρα Καμιό εἰς ἡλικίαν 104 ἐτῶν. Μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς διατήρηε τὴν μνήμην τῆς κατὰ τρόπον θαυμαστὴν καὶ ἔπλεκε κάλτσες χωρὶς νὰ παραλείπη τὰς ἄλλας οἰκιακὰς ἐργασίας.

Ἡ Μανδομνάτα τῆς Χ.Α.Ν.

Ἡ Χ. Α. Ν. ἔχει ὀργανώσει ὀρχήστραν ἀπὸ μανδολίνα καὶ κιθάρες, ἡ ὁποία θὰ ἐμφανισθῇ αὔριον Κυριακὴν τὴν 6 μ. μ. εἰς τὴναῖθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» εἰς τὴν τρίτην συναυλίαν τῆς.

«Οἱ Δύο Μάρκες»

Τὸ πολύκροτον μυθιστόρημα τοῦ Πιέρ Ντεκουρσέλ «Οἱ Δύο Μάρκες», τὸ ὁποῖον τόσον συνεκίνησεν εἰς τὸν κινηματογράφον, κυκλοφορεῖ ἀπὸ σήμερον εἰς φυλλάδια δραχμῆς διὰ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν καὶ τῶν περιπτέρων.

Πανήγυρις Ἐκκοσμητῶν

Οἱ ἐνταῦθα Σκοπελίται τελοῦν αὔριον εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων (κάτωθι τῆς Ἀκροπόλεως) τὴν ἐτησίαν πανήγυριν εἰς μνήμην τοῦ ἱερομάρτυρος Ρηγίνου, Ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Χοροὶ

— Εἰς τὸ Κεντρικὸν τὴν 4ην Μαρτίου θὰ δοθῇ ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ὁδείου» ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν ἀπόρων μαθητῶν του.

— Τὴν Παρασκευὴν 5 Μαρτίου εἰς τὸ «Καπρίς» θὰ δοθῇ ἡ χοροεσπερὶς τοῦ «Κυνηγετικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν». Ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἐξησφαλισμένη.

— Τὴν Τετάρτην 3 Μαρτίου εἰς τὸ «Ντελίς» δίδεται ἡ χοροεσπερὶς ὑπὲρ τοῦ «Συλλόγου τῶν Ἀπόρων Φυματιόντων».

— Ἀπόψε ἡ χοροεσπερὶς τοῦ Συλλόγου ὑπὲρ τῶν ὄρφανῶν «Ἡ Μάννα» εἰς τὸ «Καπρίς».

Τὸ ξένον θέατρον

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

— Ἐχει μέσα του ὅλην τὴν ἀσυλλόγιστον τόλμην τοῦ Πελοπίδα! Πίστευσε ὅτι εἶνε ἱκανὸς νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ πάντα. Τὸν γνωρίζω ἀπὸ τὸ 1893 ὅτε τὸν εἶχαμε ἀξιωματικὸν καὶ καθηγητὴν εἰς τὴν ἐν Κερκύρα Σχολὴν τῶν ἐφέδρων. Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τὸν ἐπίμονον χαρακτῆρα του. Ἐφθάνε σχεδὸν μέχρι παραλογισμῶν. Μίαν χειμερινὴν ἡμέραν, ὅτε ἐγυμναζόμεθα εἰς τὴν Σπιανάδα, καὶ τὸ κρῦο ἦτο ἀφάνταστον, ἐγὼ δὲ ἔτρεμα ὀλόκληρος κρατῶν τὸ ὄπλον ἤκουσα τὴν ὀξεϊαν καὶ διαπεραστικὴν φωνὴν του νὰ μοῦ δίδῃ, ποίαν διαταγὴν νομίζεις; Νὰ μὴν κρυώνω!

— Ἐν τούτοις αὐτὸς ἦτανε γιὰ ἀρχηγὸς τοῦ κινήματος! Ἄλλ' ἄς ὄψωνται τὰ γαλόνια! Εἶνε μόνον λοχαγός.

Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Στραταρχεῖον, εὔρομεν τὰ πάντα ἐν ἡσυχίᾳ. Οἱ ἄνδρες ἐκοιμῶντο, ποῦ καὶ ποῦ δὲ μερικοὶ ἀξιωματικοὶ ἔμενον ἀγρυπνοὶ, συζητοῦντες τὰ συμβάντα τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Συνητησίσαμεν τυχέως γνωρίμους καὶ μαζί των διήλθομεν τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτὸς ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν θην πρωϊνὴν τὸ θέαμα τῆς ἐπισήμου ἀναγγελίας τῆς νίκης εἰς τὸν στρατὸν καὶ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν. Μέχρις ὅτου ἐξημερώσῃ οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν ἔπαυσαν νὰ μᾶς διηγοῦνται ἐπεισόδια καὶ σκηναὶς τῆς ἐκρήξεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ κινήματος. Ἰδίως ὠραῖον ἦτο τὸ λαβὸν χώραν μεταξὺ τῶν δύο ἀδελφῶν Τσερούλη: Ὁ Νικόλαος Τσερούλης, ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ, ἦτο ἐπαναστάτης ἐκ τῶν πρωτεργατῶν. Ὁ ἀδελφός του, λοχαγὸς ὡσαύτως τοῦ πεζικοῦ, ἦτο ἀντιδραστικὸς. Τὴν 12ην ὥραν, ὅταν διετάχθη ἢ εἰς γραμμὴν παράταξις τῶν ἀνδρῶν τοῦ 1ου Συντάγματος, ὁ Νικόλαος Τσερούλης εὗρίσκετο μεταξὺ τῶν ἐπαναστατῶν ἀξιωματικῶν, ἐκεῖ πλησίον, ἐνῶ ὁ ἀδελφός του εὐοίραζε φυσιγγία εἰς τοὺς στρατιώτας, ὅπως κτυπήσουν δι' αὐτῶν τὴν Ἐπανάστασιν. Μετὰ μίαν ὥραν οἱ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἀδελφοῦ ὀπισθέντες στρατιῶται εἶχον ταχθῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἄλλου!

Μὲ παρομοίας διηγήσεις διήλθεν ἡ νύξ.

Τὴν θην πρωϊνὴν ὥραν αἱ σάλπιγγες ἤχησαν καὶ ὁ στρατὸς ὀλόκληρος, μετὰ τινα λεπτὰ, εὐρέθη ἐν παρατάξει. Ὁ Ζορμπᾶς ἔκαμε σύντομον προσφώνησιν, καὶ ἡ διαταγὴ τῆς ἐκκινήσεως ἐδόθη.

Ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τοὺς στρατῶνας τῶν.

Ἐτέστρεψαν;

Ἄλλοίμονον!

Μετὰ δεκαεξὶ ὀλόκληρα ἔτη ἔχω ἀκόμη εἰς τὰ μάτια μου ἐπίμονον τὴν εἰκόνα τῆς μακρᾶς αὐτῆς σειρᾶς τῶν ἐνόπλων στρατιωτῶν, ὀδηγουμένων εἰς τὴν πόλιν. Τοὺς βλέπω ἀπαράλλακτα ὅπως τὴν πρωϊαν ἐκείνην, μὲ τὰ ὄπλα σέροντα τὰς ξιφολόγχας ἐπ' ὤμου, κινουμένους, ἐλισσομένους διαρκῶς, μοχθοῦντας νὰ φθάσουν καὶ μὴ φθάνοντας ποτέ!

Ἀπὸ τῆς ἐτομένης γραφεῖα «Χρόνου» σχεδὸν δὲν ὑπῆρχον. Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου μέγαρον Ζυγομαλά, παρεῖχεν ὄψιν ἀληθινοῦ στρατιωτικοῦ καταστήματος. Ἀξιωματικοὶ ἀνήρχοντο καὶ κατέσχογον τὰς βαθμίδας του, τὰ δὲ διαμερισμὰτα τῶν συντακτῶν κατεῖχοντο ἀπὸ σπαθοφόρους οἱ ὁποῖοι συνεζήτουν μεγαλοφώνως ἢ ἔγραφον ἄγθρα, καπνίζοντες ἠδονικώτατα τὸ ἐπαναστατικὸν σιγάρον τῶν. Ἦτο μίᾳ περιόδῳ τῆς ἐφημερίδος πράγματι ἰδιόρρυθμος. Τὴν πένναν εἶχεν ἀντικαταστήσει τὸ ξίφος, τὸ δὲ συντακτικὸν προσωπικὸν συνηθέστατα, μὴ εὐρίσκον τόπον νὰ ἐργασθῆ ἐντὸς τῶν γοταεῖων, κατέβηκεν ἐν μαρτυρικῇ ὑπομονῇ εἰς τὸ κάτωθεν ζαχαροπλαστεῖον καὶ ἐκεῖ συνέτασσε τὴν ἐφημερίδα. Δὲν ἤρκοῦντο δὲ μόνον εἰς ἀπλᾶς συζητήσεις οἱ ἐπαναστάται ἐπισκέπται μᾶς. Κιτεγίνοντο ἐπίσης μετ' ἰσοῦ ζήλου εἰς τὸ ρόφημα ἐπανειλημμένων καφέδων τοὺς ὁποίους κατὰ κανόνα ἐλησιμόνουν νὰ πληρώσουν. Ὁ ταμίας τῆς ἐφημερίδος, ἀνθρώπος εἰρηλικῶν καὶ συντηρητικῶν φρονημάτων, ἔχων τὴν ἰδέαν ὅτι μίᾳ ἐπανάστασις ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἐθνικῆ, δικαιοῦται μὲν νὰ ἀντιτρέπῃ τὸ καθεστῶς ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ μὴ πληρώνη τὸ ἀντίτιμον τῶν καφέδων τῆς, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐξηγέρθη κατὰ τῆς καθιερωθείσης τακτικῆς.

Εἰς τὰς δικαίας διαμαρτυρίας του ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ φύλλου, τοῦ συνέστησεν ὑπομονὴν, βεβαιώσας αὐτὸν ὅτι ἡ κατάστασις ἦτο προσωρινή, ὅτι αἱ συγκεντρώσεις σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἡραιούντο καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους οἱ ἐπισκέπται θ' ἂν τελαυβάνοντο μόνον τῶν ὅτι ὁ καφές, ὅσον καὶ ἂν ἤρχετο ἀπὸ τὴν Βραζιλίαν, διαρκῶς βιοῦσαν τότε ἐν ἐπαναστάσει, ὧφειλε, μεταφερόμενος εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, νὰ ἔχη μᾶλλον νομιμόφρονα τύχην. Ἀλλὰ τὸ κακόν, ἀντὶ νὰ μετριασθῆ, τὸνναντίον ὑξάνεν ἡμέρα τῆ ἡμέρα, εἰς τρόπον, ὥστε μίαν πρωϊαν, κατὰ διαταγὴν τοῦ Λογιστηρίου, ἐτοιχοκολλᾶτο ἐπὶ ἐνὸς τῶν τοίγων τοῦ μεγάλου χῶλλ τῶν γραφείων ἡ ἀκόλουθος βαρυσήμαντος εἰδοποίησις: «Ἡ ἐπανάστασις παρακαλεῖται νὰ πληρώνη τοὺς καφέδες τῆς!»

Ἦσαν δὲ ἄπειρα τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὰς καθημερινὰς ταύτας συγκεντρώσεις τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Χρόνου». Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τούτους ἀπησχόλησεν ἡ ἐνλογία τοῦ νέου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ ὁποῖος ἀπεφασίσθη νὰ εἶνε ὁ Λαπαθιώτης, κατόπιν δὲ τὸ ζήτημα τῶν Πριγκήπων οἵτινες δὲν ἐβράδυναν νὰ ὑποβάλουν αἰτήσεις, ὁ μὲν Διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Νικόλαος ὅπως τεθοῦν εἰς διαθεσιμότητα, οἱ δὲ Πριγκήπες Ἀνδρέας, Χριστόφορος καθὼς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Διαδόχου Γεώργιος, ὅπως τοὺς δοθῆ τριετὴς ἀδεια ἀπουσίας διὰ τὴν ἀλλοδαπήν. Ἐκτὸς ὁμως τῶν ἀνωτέρω, τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀπησχόλει μεγάλως καὶ μίᾳ ἄλλῃ ὑπόθεσις ἡ ὁποία καταφανῶς τοὺς ἐκράτει εἰς ἀνησυχίαν.

Τὸ κίνημά των μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἦτο καθαρῶς στρατιωτικόν. Ὁ λαὸς ἐκτὸς τῶν ὀλίγων φοιτητῶν οἵτινες μετέσχον ὑπὸ τὸν βουλευτὴν Καραϊσκάκην καὶ τῶν ἐν Πειραιεὶ στρατολογηθέντων ὑπὸ τοῦ Παπαμελέκου πολιτῶν, δὲν εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιδοκιμασίαν του πρὸς τὴν ἐξέγερσιν κατὰ τρόπον ἐμφανεῖ. Ἐχρειάζετο νὰ ἐπακολουθῆσθῃ κάποιον συλλαλητήριον, μίᾳ δευτέρᾳ ἐπανάστασις, λαϊκῆ αὐτῆ, ἥτις νὰ ἐνέκρινε τὰ συντελεσθέντα. Ἀλλὰ τὰ συλλαλητήρια δὲν γίνονται ὅπως τὰ στρατιωτικὰ κινήματα μὲ μίαν διαταγὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ἦτο ἀνάγκη προπαγάνδας, ἐργασίας, ὀργανώσεως, τὸ δὲ ἔργον τοῦτο ἀνέλαβον ἀποκλειστικῶς οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ στρατεύματος, βοηθούμενοι καὶ ὑπὸ τινῶν πολιτῶν. Ποίας καὶ πόσας δυσχερείας συνήτησαν οὗτοι εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῆ τις.

Ὁ λαὸς, ὁ ὁποῖος κατ' ἐπιφάνειαν ἐφαίνετο ἐγκρίνων τὸ κίνημα τῶν ἀξιωματικῶν, δὲν ἐδείκνυε κανένα ἀπολύτως ἐνθουσιασμὸν διὰ παρομοίας πανηγυρικὰς ἐκδηλώσεις. Αἱ συντεχνίαι καὶ τὰ σωματεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἀπηυθύνθησαν κατὰ πρώτον λόγον οἱ ἀναλαβόντες τὴν διοργάνωσιν συλλαλητηρίου, μετὰ χαρακτηριστικῆς ψυχρότητος ὑπεδέχθησαν τὴν γενομένην πρότασιν. Τὰ προεδρεῖα τούτων ἀποτελούμενα κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἀνθρώπους τῶν κομμάτων, δὲν ἤθελον ὅπωςδῆποτε νὰ δυσσαρεστήσουν τοὺς πρόφην ἀρχηγούς των.

(Ἀκολουθεῖ) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

— Κάθε βράδυ οίονται και μεγάλοι οη-
μόσιοι χροσ και μικρότεροι, αλλά και εις
τά σπύτια γίνονται χροσεσπερίδες.

— Ένεφανίσθησαν εις τούς δρόμους οι
άξιωματικοί με τάς νέας στολάς των και με
τά όρισθέντα νέα σήματα εις τά περιλαίμια.

— Και αι στολαί εινε κομψαί, αλλά και
ή ποικιλία τών σημάτων παρουσιάζει μίαν
ευχάριστον ποικιλίαν.

— Η χθεςινή ήμέρα έσημείωσε σημαντι-
κόν ρεκόρ εις τόν αριθμόν τών δοθεισών
διαλέξεων.

— Ούτως έδόθησαν χθές τό απόγευμα
τήν αύτην περίπου ώραν επτά διαλέξεις
εις ίσαριθμούς αιθούσας τών Αθηνών.

— Ωμίλησαν συγχρόνως οι κ.κ. Ν. Λεβί-
δη;, Βορρέας, Η. Κυριακόπουλος, Π. Κον-
τογιάννης, Ι. Αρνέλλος, Μωυσειδης και Γ.
Παπαδημητρακόπουλος.

— Έν τούτοις όλοι οι κομφερανσιέ ειχαν
άφθόνους άκροατάς.

— Τά φοιτητικά σωματεία, τά όποια
έπληθύνθησαν επ' άπειρον θά τειθούν τώ-
ρα υπό τόν έλεγχον τής Πρυτανείας τοῦ
Πανεπιστημίου.

— Πρός τούτο ζητούνται από τήν Πρυτα-
νείαν τά καταστατικά των, έγκεκριμένα
υπό τοῦ Πρωτοδικείου.

— Όσα σωματεία δέν εὔρεθούν έν τάξει
θά διαλυθούν υπό τής Πρυτανείας.

— Εις τούς κοσμικούς μας κύκλους τό ζή-
τημα τής ήμέρας εινε τό γυναικείο σμόκιν.

— Μερικαί κυρίαί έτοιμάζονται νά έμφα-
νισθούν εις προσεχείς έσπερίδας με τοιού-
τον, έπειδή τό βρίσκουν πολύ σίκ.

— Αφού ή έμφάνισις θά γίνη κατά τάς
Απόκροσ τό πράγμα δικαιολογείται επαφ-
κείστατ'...

— Η έλλειψις τών αυτοκινήτων λεωφο-
ρείων επέβαλε τήν πύκνωσιν τών συγκοι-
νιών τών τριμ.

— Εις τήν γραμμήν Αθηνών—Φαλήρου
προσετέθη άλλο ένι όχημα.

— Όμοίως επυκνώθη ή γραμμή Ιππο-
κράτους.

— Κατηργήθη όμως προσωρινώς τό τραμ
τών τεμπέληδων, τό περίφημον 2 τής
όδοῦ Σιασίου.

Παράσλασις εις τό Έλληνικόν

Ωδειον

Τό Σάββατον και Κυριακήν 6 30' μ. μ.
εις τήν αιθούσαν τοῦ Έλληνικοῦ Ωδειου ή
Δις Αντιγόνη Ματαζά θά παίξη τήν χαριε-
στάτην τρίπρακτον Κομεντι τοῦ Νικοντεμη
«Πρωί, μεσημέρι, βράδυ». Τό έργον ένά
άπό τά καλύτερα τοῦ Νικοντέμη, όλου και
άν επαίχθη έσημείωσε ζωηράν έπιτυχίαν.

Οί κυνηγοί

Ένα ζήτημα πού άπασχολούσε τόσο πολύ
κυνηγούς ταξειδιώτας και κάθε ένα πού ήθε-
λε νά επιχειρήση έξοδον, τό ζήτημα τής έ-
τοιμασίας φαγητών δηλαδή, δέν υφίσταται
πλέον. Καθένας μπορεί τήν τελευταία στιγμή
νά έφοδιασθη με τής θαυμασίας κονσέρβες
«Olida» από τής όποιες παραλαμβάνει τα-
κτικώτατα τό έδω έμπορλεϊον «Ερμιής» στο
σταθμό τοῦ Λαυρίου.

Πανεπιστημιακή όμάς τής Κ.Τ.Ε.

Η Πανεπιστημιακή Όμάς δια τήν Κ.Τ.Ε.
θ' άφιερώση τρεις εκ τών εβδομαδιαίων αυ-
τής συγκεντρώσεων έν τή αιθούση τής Ε-
ταιρείας τών Κοινωνικών Επιστημών (Μέ-
γαρον Καραπάνου. Σταδίου 31) εις τήν συ-
ζήτησιν των συμφωνιών τοῦ Λοκάρνο, ειση-
γούμενου τοῦ κ. Δ. Λάμπρου. Σήμερον Πα-
ρασκευήν, ώραν 7 μ.μ. πρώτη όμιλία περι
τοῦ Λοκάρνο και τής εισόδου τής Γερμανίας
εις τήν Κ.Τ.Ε.

Τά Οικονομικά Νέα

Εκκυκλοφόρησε χθές τό 4ον τεύχος τοῦ οι-
κονομολογικοῦ περιοδικοῦ «Οικονομικά Νέα»
με ένδιαφέρουσαν θλην εις πληροφορίας και
άρθρα. Σημειούμεν ιδιαίτέρως τά άρθρα πε-
ρι τών φιλολογικών άδικιων τοῦ κ. Αφτια,
περι ία ατικων πηγών έν Ελλάδατι τοῦ κ. Γε-
ωργολά και ένδιαφέρουσαν πραγματείαν περι
τοῦ δεκαδικοῦ μετρικοῦ συστήματος, τής συν-
τάξεως.

Αί ταινίαι τοῦ Έρυθροῦ Λιανροῦ

Αί επιστημονικαί και κρινωφελείς κινημα-
τογραφικαί ταινίαι τοῦ Έλληνικοῦ Έρυθροῦ
Σταυροῦ προσεβλήθησαν κατά τήν τελευταίαν
έβδομάδα εις τόν Σύλλογον «Παρνασσόν», εις
τάς γυναικειάς φυλακάς, εις τήν αιθούσαν
τής Αρχαιολογικῆς Εταιρείας, εις τήν Πο-
λυκλικήν και άλλαχοῦ. Τώρα πρόκειται νά
προβληθούν εις όλα τά έν Αθήναις και Πει-
ραιεϊ έργοστάσια.

Η συναυλία τῆς Δευτέρας

Υπενθυμίζομεν από τοῦδε τήν συναυλίαν
τῆς άρτιστριάς δνίδος Καίτης Πρωτοπαπα ή
όποια θά δοθῆ τήν προσεχή Δευτέραν εις
τήν αιθούσαν τοῦ Παρνασσοῦ. Συμπράτουν
ή κ. Κ. Καλαμαριώτου (τραγουδι) και ό κ.
Α. Αντωνόπουλος (βιολοντσέλλο).

Διαλέξεις

Σήμερον τό απόγευμα και ώραν 7ην μ. μ.
δίδεται έν τή Ακαδημία ή 8η έφετεινή διά-
λεξις τῆς «Πανελληνίου Ανθρωπιστικῆς Ένώ-
σεως». Θά όμιλήση ή γνωστή λογοτέχνης κ.
Ε. Λόντου Δημητροσκοπούλου με θέμα «Ο
Πολόβιος Δημητρακόπουλος και οι μαλλιαροί
έν τή ποιήσει».

Αύριον Σάββατον 4 μ. μ. εις τό Αρ-
χαιολογικόν Μουσείον θά όμιλήση ό κ. Κ.
Ρωματος με θέμα: «Μυκηναϊκή τέχνη».

Ταχυδρομείον

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. 26 Φεβρουαρίου. — «Υδρα»
6 π. μ. Αργολικόν. «Σεμίραμις» 8 π. μ. Ι-
ταλίαν. «Φαμάκα» 10 π.μ. Μιτυλήνην, Σμύρ-
νην, Κων)πολιν. «Φεζάρα» 10 π.μ. Αίγυπτον.
«Αδριατικός» 2 μ.μ. Χιον, Μιτυλήνην. «Κέρ-
κυρα» 2 μ. μ. Βολισσόν, Ψαρρά, Αήμνον,
Εύστράτιον, Σαμοθράκην. «Σάμος» 2 μ. μ.
Βόλον, Θεσσαλονίκην. «Βέλλα» 2 μ. μ. Πά-
τρας, Ιθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, «Ναυσι-
κά» 2 μ. μ. Κορινθιακόν. «Αγ. Ιωάννης», 2
μ. μ. Πάργαν, Γουμενίτσαν, Κέρκυραν.
«Εξπρές» 2 μ. μ. Κρήτην. «Τάσος» 2 μ. μ.
Ζάκυνθον, Αηξούριον, Αργοστόλιον. «Αγ.
Ζώνη» 2 μ. μ. Μονεμβασαν, Νεάπολιν, Γύ-
θειον, Αιμένιον, Γερολιμένα. «Καλλιόπη» 2
μ. μ. Σύρον, Παροναξίαν. «Πελοπόννησος»
2 μ. μ. Σύρον, Τήνον, Μύκονον, Ίκαρίαν,
Σάρον.

Διανυκτερεύοντα φαρμακεία

Γ. Πυροβόλον, Αδριανού 15. Α. Πουρ-
ναρά, Εύριπίδου 26. Α. Οικονομίδου, Πρω-
αστείου—Σταδίου, Δ. Φουσιάνη, Αθηνάς
48. Τερ. Ξηφορά, Κεραμεικοῦ—Θερμοπυ-
λών. Χ. Φερεντινου, Αχιλλέως 69. Ι. Ταμ-
πάκη, Ακταίου και Νηλέως. Ν. Χρηστο-
πούλου, Ζωοδόχου Πηγῆς και Αραχώβης.
Η. Ρέντζου, όπισθεν Γαλλ. Νοσοκομείου.
Ν. Γεωργοπούλου, Γ' Σεπτεμβρίου και Χαλ-
κοκονδύλη. Σ. Βοσινιάτου, Αγ. Κωνσταν-
νίνου 15. Ι. Ρουσοπούλου, τέρμα Αχαρνών.
Μ. Καλαντζάκου, Αήμνον 41. Θ. Λαμπρι-
νοπούλου, Πανσανίου και Στσοινου. Π.
Μίγια, Αμπελόκηποι. Ν. Καρδαμίτση, Καλ-
λιθέα, Κ. Ζαλούχου, Παλ. Φαλήρον. Ε.
Αδάμ, έναντι άλσους Κηφισσιάς. Δ. Γερον-
τέλη, Αμαρούσιον. Α. Πέρκιζα, Χαλάνδρι.
Σ. Σταυρίδου, Ν. Ίωνία.

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ἄτυχία λοιπόν! Ὄταν ἔφθασα εἰς τὰς Ἀθήνας, τὰ πάντα εἶχον ἀρχίσει καὶ τελειώσει συγχρόνως! Ὁ Σύνδεσμος εἶχε θριαμβεύσει. Τὰ αἰτήματά του ὅλα εἶχον γίνει δεκτὰ, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνο τὸ ἀκανθωδέστατον περὶ ἀπομακρύνσεως τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν Πριγκήπων ἀπὸ τὸ στρατεύμα! Ὅλα δὲ ταῦτα ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, χωρὶς κανονίης, χωρὶς αἱματοχυσίαν, μὲ ὀλίγα μόνον ἄσφαιρα πυρὰ καὶ πολλὰς ζητωκραυγὰς. Ἀσφαλῶς οἱ ξένοι, πληροφορούμενοι τὰ συμβάντα, θὰ μᾶς ἐζήλευον καὶ θὰ μᾶς ἐμακάριζον. Μόνον ἐκεῖνος ὁ ὄρος τῆς ἀμνηστίας ἐμείωνε κάπως τὸν ἐπιτευχθέντα θρίαμβον. Ἐπανάστασις ἐπιβληθεῖσα κατὰ τόσον εὐκόλον τρόπον, ὄχι νικήσασα, ἀλλὰ καὶ ἐξευτελίσασα τὸν ἀντίπαλον, ἐπανάστασις τοιαύτη, ζητοῦσα τὴν ἀτιμωρησίαν τῶν μετασχόντων αὐτῆς, ἐφαίνετο ὡς δικαστὴς ἐκλιπαρῶν τὴν ἐπιείκειαν τοῦ κατηγορουμένου. Ἄλλ' ὁ ἀγαθώτατος Ζορμπᾶς ἔπρεπεν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς νὰ θέσῃ τὴν σφραγίδα του εἰς τὸ ἔργον. Οἱ ἀξιωματικοὶ εἶχον τεθῆ ἐκτὸς Νόμου· ὁ Ἀρχηγὸς διὰ μιᾶς φράσεως τοὺς ἐπανεφέρεν ὑπ' αὐτόν.

Ἐκτὸς ὁμως τοῦ ὄρου περὶ ἀμνηστίας, πόσα ἄλλα παράδοξα καὶ ἀπρόοπτα κατὰ τὴν σύντομον ἐξέλιξιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος! Ἡ ἀνατροπὴ ἰδίως τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη ἀπετέλει γεγονός τελεῖως ἀνεξήγητον. Ὁ Ράλλης εἶχε τὰς ιδέας τῆς ἐπαναστάσεως, ἤμπορεῖ μάλιστα νὰ ἰσχυρισθῆ κανεὶς ὅτι αὐτὸς ἐνέπνευσε τὸ κίνημα διὰ τῆς θυελλώδους πολεμικῆς του κατὰ τοῦ κόμματος Θεοτόκη καὶ κατὰ τῆς Αὐλῆς. Τὴν τελευταίαν ἐν τούτοις στιγμῆν, καὶ ἐνῶ ὁ στρατὸς ἤρχετο νὰ τοῦ ἀναθέσῃ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἀγώνος, εὐρέθη εἰς τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον! Ἦτο ἀφορμὴ τὸ ζήτημα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, τὴν ὁποίαν δὲν ἐνέκρινεν ὁ Σύνδεσμος; Ἀλλὰ τὴν διάλυσιν εἶχεν ἀπαρνηθῆ καὶ ὁ ἴδιος, ἀπὸ τὴν παραμονὴν τοῦ κινήματος, δημοσιεύσας τὸ διάταγμα τῆς συγκλήσεως διὰ τὴν 31ην Αὐγούστου. Μήπως ὁμως καὶ εἰς τὰ κεφαλαιώδη αἰτήματα τῶν ἀξιωματικῶν, περὶ ἀπομακρύνσεως τοῦ Διαδόχου ἐκ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Πριγκήπων ἀπὸ τὸ στρατεύμα, ὑπῆρχε διαφωνία; Πολὺ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπομνήματος τῶν ἐπαναστατῶν ὁ Ράλλης εἶχε προέλθει εἰς ἐπανελημμένας συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Βασιλέως περὶ καταργήσεως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τοῦ Στρατοῦ καὶ ἀπομακρύνσεως τῶν Πριγκήπων, φρονῶν ὅτι οἱ κατ' οὐσίαν ἀνεύθυνοι δὲν ἠδύναντο νὰ κατέχουν ὑπευθύνους θέσεις. Δὲν ἔμενον συνεπῶς παρὰ τὰ νεῦρα τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὰ ὁποῖα οἱ ζητήσαντες νὰ τὸν ἴδουν ἀντιπρόσωποι τοῦ Συνδέσμου εὗρον κατὰ μοιραίαν σύμπτωσιν ἐξηρηθισμένα. Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι λόγῳ ἀρχῶν καὶ κυβερνητικῆς ἀξιοπρεπείας ὁ Ράλλης δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ παρουσιάσῃ πρὸ τῆς Βουλῆς οἰονδήποτε στρατιωτικὸν ἢ ναυτικὸν πρόγραμμα ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀπειλῶν τοῦ Συνδέσμου, οὐδεμίαν εἶχε πρακτικὴν σημασίαν, ἀφοῦ τὰ προγράμματα τόσον τοῦ Συνδέσμου ὅσον καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἦσαν κοινὰ καὶ συνεπῶς πᾶσα πίεσις ἀνύσταρκτος.

Ὁ Ράλλης ὅθεν ἀνέτραψεν ἑαυτόν, ἀναποδογυρίσας εἰς μίαν στιγμῆν ἐξάψεως τὴν ὑδρίαν τὴν ὁποίαν ἐγέμιζε τόσον ἐπιμόνως ἐπὶ δέκα συνεχῆ ἔτη. Ἡ χειρονομία αὐτῆ ἔσχεν ἀληθῶς ἀφαντάστους συνεπείας καὶ διὰ τὸν ἴδιον ἀλλὰ κυρίως διὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου. Διότι ἐὰν ὁ Ράλλης ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἀγώνος τότε, οὔτε τὰ σφάλματα τῶν ἀξιωματικῶν τὰ ὁποῖα συνέβησαν θὰ συνέβαινον, οὔτε ὁ Σύνδεσμος θὰ εὕρισκετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναζητήσῃ πολιτικὸν ἀρχηγόν, ὅταν ἡ ἀποσελῶντες αὐτόν ἀντελήφθησαν ὅτι τὸ ἔργον τῶν εἶχε περατωθῆ. Ὁ Ράλλης ἀποδιώξας τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου κατέστη κατ' ἀνάγκην σύμμαχος τῶν Θεοτοκικῶν, τῶν ὁποίων τὴν πολιτικὴν τόσον ἀνηλεῶς εἶχε μαστιγώσει πρὶν καὶ πραγματικὸς πρωτεργάτης τῆς μετακλήσεως τοῦ Βενιζέλου εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν τόσῳ ἀμειλίκτως ἐπολέμησε μετέπειτα.

* *

Ἦσαν περασμένα μεσάνυκτα ὅταν εἰσηρχομένην εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ «Χρόνου» μετὰ τὴν ἀφιξίν μου ἐκ τοῦ ἀναγκαστικοῦ ταξιδίου τῆς Σύρου. Τὰ γραφεῖα ἔβριθον κόσμου διψῶντος νὰ μάθῃ τὰς τελευταίας εἰδήσεις περὶ τοῦ κινήματος. Ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ ὀρκωμοσία τῆς Κυβερνήσεως Μαυρομιχάλη εἶνε ἀληθῆς ὅτι εἶχον καταστείλει κάπως τὴν ἀγωνίαν τοῦ Κοινοῦ, θεωρήσαντος ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη ἀπέκλειε πλέον ὀριστικῶς πάντα φόβον περὶ αἱματοκυλίσματος. Ἀλλὰ διὰ τὸ ὅτι ὁ στρατὸς ἔμενον ἀκόμη εἰς τὸ Γουδί; Ὑπῆρχον ἀράγε δυσχέρειαι αἵτινες δὲν εἶχον παρακαμφθῆ; Μετὰ καταφανοῦς ἀνακουφίσεως ὁ λαὸς ἐπληροφορεῖτο ὅτι τὰ πάντα εἶχον ἐξομαλυνθεῖ, ἀλλ' ὅτι οἱ διευθύνοντες τὸ κίνημα διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἐκδήλωσιν ἐνθουσιασμοῦ καὶ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς νίκης ἐν ὥρᾳ νυκτός, ἐθεώρησαν σκοπιμώτερον νὰ, μὴ προβοῦν εἰς ἐπισημοὺς ἀνακοινώσεις ἀμέσως, ἀλλὰ νὰ διανυκτερεύσουν εἰς τὰς θέσεις των, διατασσομένης τῆς ἐπανόδου τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ Σώματά του διὰ τὴν ἄνω πρωϊνῆν.

Ἐπιθυμῶν νὰ ἴδω καὶ ἐγὼ ὀλίγην ἐπανάστασιν, ἔστω καὶ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς, παρεκάλεσα τὸν ὑποδιευθυντὴν τοῦ «Χρόνου» Στέφανον Γρανίτσαν νὰ μὲ συνοδεύσῃ μέχρι τοῦ «Γουδίου». Ἐπέβημεν ἀμάξης καὶ διηυθύνθημεν πρὸς τὴν ὁδὸν Κηφισσιᾶς. Μολονότι ἡ ὥρα ἦτο περίπου 2α μετὰ το μεσονύκτιον οἱ περίεργοι δὲν ἔλειπαν ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν κυριῶν. Ἀλλ' ἡ μετάβασις εἰς Γουδί δὲν ἦτο καὶ τόσον εὐκόλος ὅσον ἐφανταζόμεθα. Καίτοι ἡ ἐπανάστασις εἶχεν οὐσιαστικῶς λῆξει, ὁ στρατὸς ἐξηκολούθει παραμένων εἰς τὸ στρατόπεδον, ὑπὸ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα τοῦ κανονισμοῦ ἐκστρατείας. Σκοποὶ ἦσαν τοποθετημένοι εἰς ὅλα τὰ ἐπίκαιρα σημεία, περίπολοι δὲ ἱππικοῦ περιέτρεχον τὰ πέριξ, κατοπτεύοντες.

Διὰ νὰ περάσωμεν ἐχρειάζετο νὰ γνωρίζωμεν τὸ σύνθημα. Ἀλλὰ ποῖον σύνθημα εἶχε δώσει τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ στρατοπεδαρχὴς Βελισσαρίου; Ὁ Γρανίτσας ἀπεπειράθη νὰ μεταχειρισθῆ τὸ σύνθημα τῆς προτετραίας, ἀλλ' ἡ ἀπόπειρα ἀπέτυχε, ὀλίγου δεῖν δὲ νὰ δοκιμάσωμεν καὶ τὴν κοντακιὰν κάποιου φρουροῦ. Κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν ὁ Βελισσαρίου ὁ ὁποῖος καὶ εἰς τὰς στιγμὰς ἀκόμη τὰς εἰρηνικὰς τῆς ζωῆς του πολὺ ὀλίγον ἐκοιμάτο, τὰς νύκτας δὲ τοῦ κινήματος διηλθεν ἀμφοτέρως ἄγρυπνος, ἐθεάθη ἔπιπλος ἐπιθεωρῶν τοὺς νυκτοφρουρούς. Ἐπεκαλέσθημεν τὴν ἐπέμβασίν του. Μᾶς ἀνεγνώρισεν ἀμέσως καὶ διέταξε νὰ μᾶς ἀφήσουν νὰ διέλθωμεν. Ὅπως δὲ μὴ συναντήσωμεν περαιτέρω ἐμπόδια μᾶς ἀνεκοίνωσε τὸ σύνθημα τῆς νυκτός ἐκείνης, τὸ ὁποῖον ἦτο «Ἀνατολῆ»-«Ἄρης». Ἐπροχωρήσαμεν πρὸς τὸ στρατόπεδον, ἐνῶ ὁ Βελισσαρίου ἐκέντα τὸν ἵππον του πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν, χανόμενος μέσα εἰς τὸ σκότος.

—Τί ἄνδρας, ἀλήθεια, μοῦ εἶπεν ὁ Γρανίτσας, βλέπων ἀπομακρυνομένην τὴν ὡραίαν σιλουέταν τοῦ παραδόξου τούτου ἀνθρώπου!

(Ἀκολουθεῖ) **ΚΡΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ**

... η προση... ατα το απόγευμα.

—Είς τὰς δύο δίκας τοῦ ἐξακολουθοῦν, δηλ. τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν καταχραστῶν τῶν περιθάλψεων θυμάτων πολέμου, εἶνε ἄφθονοι οἱ ἀκροαταί.

—Μεταξὺ τοῦ ἀκροατηρίου ὑπάρχουν πάντοτε καὶ περίεργοι κυρίαί...

—Χθὲς ἦτο ἡ τρίτη ἡμέρα τῆς ἀπεργίας τῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων.

—Τώρα ἀρχίζει ὁ κόσμος νὰ συμμορφώγεται μὲ τὴν ἔλλειψιν αὐτῆν.

—Μεταχειρίζεται τὰ τραμ κ' ἔτσι ἐπιστρέφει ἐνωρὶς εἰς τὸ σπίτι του.

—Διότι ξέρει ὅτι ἂν ἀργήσῃ θ' ἀναγκασθῆ νὰ πληρώσῃ ὀλόκληρον ταξί...

—Καὶ οἱ δύο παιδικοὶ κινηματογράφοι ἐξακολουθοῦν τὰς παραστάσεις των μὲ μεγάλην συρροὴν μικροκόσμου.

—Ὁ τοῦ «Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων» παίξει εἰς τὸ «Ἀττικόν» καθ' ἑξῆς Τετάρτην καὶ Κυριακὴν πρωτὶ καὶ Παρασκευὴν ἀπόγευμα.

—Ὁ δὲ τοῦ «Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑλληνίδων» παίξει εἰς τὸ «Πάνθεον» καθ' ἑξῆς Πέμπτην ἀπόγευμα καὶ καθ' ἑξῆς Κυριακὴν πρωτὶ.

—Εἰς τὴν Πλατείαν Κάνιγγος πρόκειται νὰ κατασκευασθοῦν ὑπόγεια ἀποχωρητήρια, ὅμοια μὲ τὰ τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας.

—Ἡ σχετικὴ ἐργασία θ' ἀρχίσῃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

—Ἀπεφασίσθη τὸ Πανελλήνιον Γυμναστήριον νὰ μὴ μείνῃ ὀλόκληρον Πλατεία.

—Θὰ περάσῃ ἀπ' ἐκεῖ τὸ ἄκρον τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρου καὶ τὸ ὑπόλοιπον πρόκειται νὰ πωληθῆ σήμερον εἰς δημοπρασίαν ὡς οἰκόπεδον.

—Ἀπὸ τὰ παλαιὰ Χριστιανικὰ κειμήλια, ὅσα ἔχουν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν ἐστάλησαν καὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον.

—Τὰ ἄλλα θὰ ἐκποιοθῶν καὶ τὰ χρήματα θὰ διατεθοῦν διὰ τὰς προσφυγικὰς ἀνάγκας.

—Μεταξὺ τῶν τοποθετηθέντων εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον εἶνε καὶ ἔργα μεγάλης σημασίας διὰ τὴν μελέτην τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης.

—Ἡ ἐπισκευὴ τῶν διαπλατηθέντων Δαρδανελλείων—τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου—ἐτελείωσε χθὲς.

—Οὕτω καὶ ἡ ἀσφαλτοστρωσις εἶνε ἐτοιμὴ πλέον καὶ τὰ Δαρδανέλλια εἶνε πλέον ἐλεύθερα...

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Ἡ Μόδα

Φόρεμα ἀπὸ μπλέ μαρὲν σερῶ. Ζαμπὼ ἀπὸ ἄσπρο κρέπ ντὲ σίν. Τὰ φιλέτα ποῦ γαρνίρουν τὸ φόρεμα καὶ τὸ ζαμπὼ εἶνε ἀπὸ κόκκινη γκρογκρέν.

Ἐκδόσεις

Κατ' αὐτὰς θὰ ἐκδοθῶν ὑπὸ τοῦ οἴκου Ζηριάκη «Διάλογοι καὶ ποιήματα» διὰ τὰ παιδιά, συλλεγόμενα ὑπὸ τῶν κ. κ. Π. Χάρη καὶ Γ. Παναγιωτοπούλου, διηγήματα τοῦ κ. Δ. Κόκκινου μὲ τίτλον «Ἐκεῖνος ποῦ δὲ χάριξε τίποτα» καὶ Π. Χάρη «Ἡ τελευταία νύχτα τῆς γῆς» (Β' ἐκδόσις).

Διαλέξεις

Σήμερον τὴν 6 μ.μ. εἰς τὸν «Παρνασσόν» θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ν. Λεβίδης μὲ θέμα: «Περὶ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος».

—Ὁμοίως σήμερον εἰς τὴν φοιτητικὴν Λέσχην τὴν 7 μ.μ. θὰ γίνῃ διάλεξις διοργανομένη ὑπὸ τῆς Ἐγκυκλοπαιδικῆς Λέσχης. Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Γ. Δ. Παπαδημητρακόπουλος μὲ θέμα: «Περὶ τῶν ἀσφυξιογόνων ἀερίων».

—Σήμερον τὸ ἀπόγευμα, 6 μ.μ. δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας διάλεξις τοῦ Ἀγγλοελληνικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν μὲ ὁμιλητὴν τὸν καθηγητὴν κ. Π. Κοντογιάννην περὶ τῶν Ἀγγλοελληνικῶν σχέσεων κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821.

Διανυκτερεύοντα φαρμακεῖα

Θ. Γαληνοῦ, Ἀδριανοῦ 86. Α. Τσοῦτσα, Ζήση—Συγγροῦ. Α. Τσορώνη, Βουλῆς 11. Γ. Ρεβελάκη, Αἰόλου 66. Γ. Καλλιμάκη, Ἀθηνᾶς 31. Γ. Καντζίκη, Σαρρῆ 11. Χ. Ἀγγελίδου, Κεραμεικοῦ—Δεκελαίων. Ε. Χριστοπούλου, Ἴπποκράτους—Βαλτετσίου. Ζ. Λαμπρινοπούλου, Μαυρομιχάλη 139. Σπ. Τράγκα, Λιοσίων-Προύσης. Δ. Ραβάνη, Ἀγ. Κωνσταντ.-Δεληγιάννη. Π. Κλωναρίδου, Πειραιῶς 2 Μ. Καταπόδη τέρμα Κεφαλληνίας. Α. Γαρουφαλίδου Ἀρχιμήδους 3. Μ. Κωνσταντινίδου Ἱεροσολύμων (Χαροκόπου). Α. Τσιριβάκου Καλλιθέα. Χ. Λιαγγρῆ Π. Φάληρον. Α. Πιέρκιζα Χαλάνδρι. Παν. Ἰωαννίδου Κηφισσιὰ (Πλάτανος). Γ. Τριανταφύλλη Κηφισσιὰ (ὁδὸς Μελά). Π. Τριανταφύλλη Ἀμαρούσιον. Π. Γλίτσιου Ν. Ἰωνία. Γ. Τσουρίδου Βουλῆς 12.

Ταχυδρομεῖον

ΠΕΜΠΤΗ 25 Φεβρουαρίου.—«Κ. Τόγιας» 6 π.μ. Κέα, Κάρυστον, Γαύριον, Μπασι, Πάνορμον. Ρουμανικόν 10 π.μ. Κων/πολιν, Ρουμανίαν. Ρουμανικόν 11 π.μ. Αἴγυπτον. «Ἐλευθερία» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἀγ. 40, Ἰταλίον. «Ναυκρατοῦσα» 2 μ.μ. Σάμην, Φισκάρδον, Ἀγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν. «Ἀγγελικὴ» 2 μ.μ. Βόλον, Θεσσαλονίκην. «Ζάκυνθος» 2 μ.μ. Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον, «Χίος» 2 μ.μ. Χίον, Μιτυλήνην Ἀἴμνον. «Σμύρνη» 2 μ.μ. Κρήτην. «Σπέτσαι» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Καλάμας. «Μυκάλη» 2 μ.μ. Σῦρον, Τήνον, Ἄνδρον, Κόρθιον.

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας, ὅταν πλέον ἐβεβαιώθη ὅτι ὀλόκληρος στρατός μετείχε τοῦ κινήματος, καὶ συνεπῶς ὅτι ἦτο ἀπόλυτος κύριος τῆς καταστάσεως, ἐσκέφθη ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ ζητήσῃ συνεννόησιν μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν. Τὴν διεξαγωγὴν τῶν διαπραγματεύσεων ἀνέλαβον, παρακληθέντες παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων Σπύρος Μερκούρης καὶ ὁ Ταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ Ἀναστάσιος Παπούλας, ὅστις μετείχε μὲν τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ἀλλὰ δὲν εἶχε λάβει ἐνεργὸν μέρος κατὰ τὴν ἐκρηξίν τοῦ κινήματος. Ἐν αὐτοκίνητον παρέλαβε τοὺς δύο ἀπεσταλμένους ὅπως ὀδηγήσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ στρατόπεδον. Τὸ αὐτοκίνητον τοῦτο ἐσταμάτησαν αἱ προφυλακαὶ μόλις ἐπλησίασεν εἰς τὸ Γουδί, οἱ δὲ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἀξιωματικοὶ ἠρώτησαν τοὺς ἐπιβαίνοντας αὐτοῦ ποῖον σκοπὸν εἶχεν ἢ ἐκεῖ μεταβάσις των. Οὗτοι ἀπήντησαν ὅτι ἐπεθύμουν νὰ ἴδουν τὸν Ἀρχηγὸν Ζορμπᾶν, ἔχοντες ἐδικὴν ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ἀξιωματικοὶ ὠδήγησαν τότε τὸν Μερκούρη καὶ τὸν Παπούλαν εἰς ἰδιαιτέρον θάλαμον τοῦ Στραταρχείου, ὅπου εὕρισκετο ὁ Ζορμπᾶς καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Ἐπαναστάσεως.

Οἱ δύο ἀπεσταλμένοι ἐδήλωσαν τότε, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐζήτηε δι' αὐτῶν νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ κινήματος τίνα ἦσαν τὰ αἰτήματα τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου, ὁ δὲ Ζορμπᾶς διετύπωσε ὡς ἐξῆς τὰ αἰτήματα ταῦτα:

Ἐγγραφον δῆλωσιν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἀποδέχεται τὸ ὑπόμνημα τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου τὸ περιέχον λεπτομερῶς τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ.

Ρητὴν ὑπόσχεσιν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θὰ διαλύετο καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ πλειοψηφία αὐτῆς δὲν ἤθελεν ὑποστηρίξει ὠρισμένην Κυβέρνησιν, ἐφ' ὅσον θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ψηφίσῃ νὰ ὑποδεικνυόμενα ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ ἐν γένει τῆς βελτιώσεως τῆς διοικήσεως μέτρα δι' οἰωνδῆποτε ἄλλων προσώπων.

Ἐγγραφον ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἔμενον ἀκαταδίωκτοι ὄχι μόνον οἱ μετασχόντες τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, ἀλλὰ προσέτι καὶ ὁ ὑπὸ ἀρχοῦ Κρίτσας, καθ' οὗ ἐνηργούνητο τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ἀνακρίσεις διὰ προηγουμένον ἐπεισόδιον. Ὁμοίως ὅτι θὰ ἐπανήρχοντο εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ οἱ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀποταχθέντες ἑπτὰ ἀξιωματικοὶ ὡς πρωταίτιοι τοῦ πρὸ δύο μηνῶν συμβάντος ἀντιπειθαρχικοῦ κινήματος.

Ἄμεσον ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀποταξίν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Λεάνδρου Μεταξᾶ, τοῦ ἱλάρχου Καλλίνσκη καὶ τῶν ἀνθυπυλάρχων Χατζηγιωάννου, Δημοπούλου καὶ ἀδελφῶν Βάσσου.

Τὰ αἰτήματα ταῦτα ἔδει μέχρις ἐνὸς νὰ γείνουν ἀποδεκτὰ, ὁ δὲ Ζορμπᾶς ἔταξε προθεσίαν ἀποδοχῆς αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς ἰδίας ἡμέρας, δηλώσας ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἐπειδὴ ὁ Στρατός ἀπὸ τῆς πρώτης εὕρισκετο ἐκτὸς Νόμου, ἦτο ἠναγκασμένος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν καὶ νὰ καταλάβῃ τὰ δημόσια καταστήματα ὅπως ἐπιβάλλῃ τὰς θελήσεις του.

Οἱ ἀπεσταλμένοι Μερκούρης καὶ Παπούλας, παραλαβόντες τὸ σημείωμα τὸ περιέχον τὰ ἀνωτέρω αἰτήματα, ἐπανῆλθον περὶ τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ. Ὁ Ράλλης ἀνέμενε αὐτοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ του, μόλις δὲ τοῦ ἀνεκοίνωσαν τὰ αἰτήματα τῆς Ἐπαναστάσεως κατελήφθη ὑπὸ τοιαύτης ἀγανακτήσεως, ὥστε ἐπέταξεν ἐπὶ τοῦ γραφείου του τὸ σημείωμα λέγων:

— Ἐγὼ εἶνε ἀδύνατον νὰ δεχθῶ τοιαῦτα αἰτήματα. Ἄς ἔλθουν ἄλλοι νὰ τὰ δεχθῶν.

Καὶ ἀμέσως ἔλαβε τὸ τηλέφωνον, καὶ ἐζήτησεν ἐπειγόντως νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Βασιλέως, εὕρισκομένου εἰς Δεκελείαν. Ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ εὕρισκετο εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου θὰ τὸν ἀνέμενε πρὸς συνεργασίαν. Πράγματι δὲ ὀλίγον μετὰ τὴν 10ην ὥραν ὁ Ράλλης ἀνήρχετο εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ εἰσήγε ο ἀμέσως παρὰ τῷ Βασιλεῖ. Ἡ συνεργασία διήρκεσε περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, κατὰ ταύτην δὲ ὁ Πρωθυπουργός, ἐξηγήσας τοὺς λόγους οἷτινες τοῦ ἐπέβαλον τὴν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης τακτικὴν του, ὑπεβαλεν εἰς τὸν Βασιλέα τὴν παραίτησιν ὅλων τῶν Ὑπουργῶν του. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ἀποδεχθεὶς τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἠθέλησε νὰ μάθῃ ποία ἦτο ἡ γνώμη τοῦ Πρωθυπουργοῦ περὶ τῆς διαδόχου αὐτῆς. Ὁ Ράλλης ἐν νευρικότητι ἀπήντησε τότε:

— Καλέσατε, Μεγαλειότατε, τὸν Ζορμπᾶν!

Εἰς παρατήρησιν δὲ τοῦ Ἀνακτος ὅτι παρομοίᾳ Κυβέρνησις θὰ ἦτο ἀντισυνταγματικὴ, ὁ Ράλλης προσέθεσε:

— Τότε καλέσατε τὸν Κυριακούλην Μαυρομιχάλην.

Ἐπειδὴ τὰ πράγματα δὲν ἐπεδέχοντο μακρὰς ἀναβολὰς, ἡ πρόσκλησις τοῦ Μαυρομιχάλη ἐγένετο αὐθωρῆ ἐκ τῆς ἐν Καστέλλῳ ἐπιπέλωσός του ὅπου διέμενε. Ὁ Μαυρομιχάλης ἀπεδέχθη συνολικῶς τὰ αἰτήματα τοῦ Συνδέσμου, πρὶν ὅμως ἀναλάβῃ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Ἀνακτα ὀλίγων ὥρῶν προθεσίαν ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἐν Ἐπαναστάσει ἀξιωματικῶν, τῶν ὁποίων τὴν γνώμην ἠθέλε νὰ ἔχῃ ἐκ τῶν προτέρων, σχετικῶς μὲ τὸν τρόπον τοῦ καταρτισμοῦ τῆς ὑπ' αὐτὸν Κυβερνήσεως. Ἡ προθεσμία παρεχωρήθη καὶ αἱ συνεννοήσεις διεξήχθησαν δια τοῦ βουλευτοῦ Κορινθίας Σπυρίδωνος Δηλιγιάννη, μεταβάντος εἰς τὸ στρατόπεδον, καταλήξασαι εἰς αἴσιον ἀποτέλεσμα. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐνέκρινον τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν ἐξ Οἰτύλου πολιτευτὴν ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι οὗτος ἠθέλε παρασχεῖ ἔγγραφον δῆλωσιν, ὅτι ἀποδέχεται πάντα τὰ αἰτήματα τούτων καὶ ὅτι τὸ πρῶτον διάβημα τὸ ὁποῖον θὰ ἐδημοσίευσεν ἢ νέα Κυβέρνησις θὰ ἦτο ἡ παραχώρησις ἀμνηστίας εἰς ὅλους τοὺς μετασχόντας τοῦ Ἐπαναστατικοῦ κινήματος.

Ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο λόγος κατὰ τὰς συνεννοήσεις ταύτας καὶ περὶ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα θὰ ἀνελάμβανον τὰ ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, ὁ Σύνδεσμος ὑπέδειξε διὰ τὸ δεύτερον τοὺς πλοιοάρχους Κουντουριώτην καὶ Δαμιανὸν καὶ διὰ τὸ πρῶτον τοὺς Κωνσταντινίδην καὶ Λαπαθιώτην, τοῦ Ζορμπᾶ δηλώσαντος ὅτι αὐτὸς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐδέχετο νὰ γίνῃ αὐτὸς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς τοῦ εἶχε προτείνει διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ ὀ Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοιαύτη ἀποδοχὴ ἠθέλε μειώσῃ παρὰ τῷ Λαῷ τὸ γόητρον τῆς Ἐπαναστάσεως, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς ἦτο πολὺ ὑψηλότερος ἀπὸ τὴν κατάληψιν ἀξιωμάτων.

Ἡ νέα Κυβέρνησις Μαυρομιχάλη ὠρκίσθη τὴν 8ην καὶ ἡμίσειαν νυκτερινὴν ὥραν, ἀναλαβόντος τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τοῦ πλοιοάρχου Δαμιανοῦ. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέλαβε προσωρινῶς ὁ ἴδιος Πρωθυπουργός Μαυρομιχάλης, μέχρις ὅτου ἐκανονίζοντο λεπτομέρειαι τινες διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ Λαπαθιώτου, ὁ διορισμὸς τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀποκλεισθῆ κατ' ἀρχήν.

Εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦτο, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνεγερσις ἀρχίζει μετ' ὀλίγας ἡμέρας, θὰ γυμνάζωνται οἱ ἀθληταὶ καὶ οἱ πρόσκοποι ὄλων τῶν προσφυγικῶν σπουδισμῶν.

Δύο ἐνδιαφέροντα μάτς. — Τὴν Κυριακὴν θὰ διεξαχθῆ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» μίᾳ ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα συνάντησις.

Θὰ παίξουν, διὰ πρώτην φορὰν, μετὰ τὴν τελευταίαν τῶν ἐνίσχυσιν, αἱ ὀμάδες «Ἐθνικὸς» Πειραιῶς καὶ «Ἐνωσις Κωνσταντινουπόλεως» Ἀθηνῶν.

— Ἐπίσης ἐνδιαφέρουσα προμηνύεται καὶ ἡ συνάντησις τοῦ πρωταθλήματος μετὰξὺ «Παναθηναϊκοῦ» καὶ «Ἀπόλλωνος». Τὸ δευτερον μάτς θὰ γίνῃ εἰς τὸν στίβον τοῦ Γουδί.

Ὁ χορὸς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ». — Ὀλίγαι ἡμέραι ἀκόμη μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὴν μεγάλην χορευτικὴν ἐσπερίδα, τὴν ὁποίαν διοργανῶναι εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ὁ «Παναθηναϊκὸς Ἀθλητικὸς Ὀμιλός». Τὰ περισσότερα τῶν εἰσιτηρίων ἔχουν σχεδὸν ἐξαντληθῆ, τὰ δὲ ἐναπομείναντα διατίθενται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὀμίλου, Σταδίου 65, παρὰ τῷ ταμίᾳ κ. Μιχ. Παπάζογλου. Ὁ χορὸς οὗτος διοργανοῦται ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῶν κυριῶν Π. Κουντουριώτη καὶ Θ. Παγκάλου. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ χοροῦ θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ὀμίλου.

Τουρκία—Αἴγυπτος, ἰσόπαλοι. — Ἐν μέσῳ πολλῶν χιλιάδων θεατῶν διεξήχθη τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἡ μεγάλη ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μετὰξὺ Ἐθνικῆς Τουρκικῆς καὶ Ἐθνικῆς Αἰγυπτιακῆς ὀμάδος. Αἱ δύο ὀμάδες ἀνεδείχθησαν ἰσόπαλοι μὲ ἓνα τέρμα ἐκάστη. Ὁ ἀγὼν διεξήχθη ὑπὸ τὴν διαιτησίαν Αἰγυπτίου διαιτητοῦ.

W—

Ὁ «Πάτερ Ἰγνάτιος»

Σήμερον εἰς τὸ θέατρον «Ἀπόλλων» ἀρχίζει τὰς παραστάσεις τοῦ ὁ θίασος Κύρου μετὰ τὸν «Πάτερ Ἰγνάτιος» τὴν ἀκατάλληλον διὰ δεσποινίδας κοινωνικὴν σάτυραν τοῦ κ. Δ. Βενιέρη.

Παιδικὸς Κινηματογράφος

Αἱ τόσον ἐπιτυχοῦσαι παραστάσεις τοῦ Παιδικοῦ Κινηματογράφου τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων εἰς τὸ «Ἀττικόν» θὰ ἐξακολουθήσουν τακτικῶς ἐκάστην Κυριακὴν καὶ Τετάρτην πρωτὶ καὶ Παρασκευῆν ἀπόγευμα.

Σήμερον Τετάρτην νέον πρόγραμμα.

Τὰ θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ.—«Πάρε πίσω τὴ γυναῖκα σου».

ΑΠΟΛΛΩΝ.—«Πάτερ Ἰγνάτιος».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ.—«Μπαλαρίνα».

ΚΟΣΜΙΚΟΝ.— Ἀργεῖ. Τὴν Παρασκευῆν πρώτη τοῦ «Κόκκινου Μύλου».

ΚΥΒΕΛΗΣ.—«Κοντέσσα Μαγερίτσα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ.—«Αἱ δύο ὄρφαναί».

ΣΠΑΛΕΝΤΙΤ.—«Αἱ νύχιες τοῦ Δεκαημέρου».

ΙΝΤΕΑΛ.—«Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας».

ΜΟΝΤΙΑΔ.—«Ποῖος τὸν σκότωσε ;»

ΠΑΝΘΕΟΝ.—«Ἄνθρωπος στὸν κοιμητή».

ΘΑΛΥΜΠΙΑ.—«Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐρήμου».

ΑΧΙΛΕΙΟΝ.—«Ὁ Γολγοθᾶς ἐνὸς Παρίας».

DELICE.—Καθ' ἐκάστην χορευτικαὶ ἀπογευματιναὶ καὶ βραδυναί.

Ἀναχωρήσεις σιδηροδρόμων

Πελοποννήσου.— 6 π. μ. διὰ Κόρινθον, Πάτρας, 6.40 π. μ. διὰ Κόρινθον, Τρίπολιν, Καλάμας. 4 μ. μ. Κόρινθον, 4.40 μ. μ. Κόρινθον.

Λαρίσσης.—6.30 π. μ. Λάρισσαν, 8.05 π. μ. Λάρισσαν, Θεσσαλονίκην, 5.25 μ. μ. Χαλκίδα.

Λαυρίου.— 7.22 π. μ. Λαύριον, 4.20. μ. μ. Λαύριον,

(Simplon—Orïan—Express).— Ἐκάστην Δευτέραν καὶ Σάββατον 4.11 μ. μ. διὰ Θεσσαλονίκην, Βελιγράδιον, Βουδαπέστην καὶ Πράγαν.

Ἐκάστην Τρίτην, Παρασκευῆν καὶ Κυριακὴν Θεσσαλονίκην, Βελιγράδιον, Μιλᾶνον, Λωζάννην καὶ Παρισίους.

Μουσεῖα

Κεντρικὸν Ἀρχαιολογικόν. Ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην 9—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Ἀκρόπολις καὶ Μουσεῖον Ἀκροπόλεως. Ἀνοικτὰ καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

Βυζαντινὸν (Ἀκαδημία). Ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην 9—12 π. μ.

Νομισματικὸν (Ἰ. καθημέρια). Ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην 9—12 π. μ.

Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας (Πολυτεχνεῖον). Ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην καὶ τὰς Κυριακάς 9—12.

Ἐθνικὴ Πινακοθήκη (Πολυτεχνεῖον).— Καθημερινῶς καὶ τὰς Κυριακάς ἀνοικτὴ δωρεὰν 10—1 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Κοσμητικῶν Τεχνῶν (Τζαμί παρὰ τὸ Μονοστηράκι). Ἀνοικτὸν 9—12 π. μ. κατὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον.

Ζωολογικὸν (ὀπισθεν Πανεπιστημίου). Ἀνοικτὸν 11—12 π. μ. κατὰ Τετάρτην καὶ Σάββατον.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΑΥΛΟΥ Α. Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΟΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ

15.000,000

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΜΕΧΡΙ ΔΡΑΧΜΩΝ 100,000

7 %

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΦΟΡΟΥ

βασιλίссαν καὶ μετέβη εἰς τὸν θάλαμον τῆς.

Ἡ βασίλισσα ἐξεδύθη καὶ ἐπλάγιασεν καθὼς καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς πριγκήπισσα. Τότε δὲ μόνον ἡ κυρὰ λίζον ἐπῆρε τὸ καιρὶ καὶ ἀπεσύρθη.

Οἱ δημαρχικοὶ εἶχον ἤδη κατακλιθῆ εἰς τὴν πρόχειρον στρατιωτικὴν τῶν κλίνην εἰς τὸν διάδρομον.

Ἡ σελήνη, ἡ ὠχρὰ ἐπισκέπτρια τῶν ἐγκλείστων, ἔπεμπε διὰ μέσου τοῦ παραθύρου ἀκτίνα διαγώνιον, φθάνουσαν μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς κλίνης τῆς βασίλισσης.

Πρὸς στιγμὴν ἄκρα ἐπεκράτησε σιγὴ καὶ ἡσυχία εἰς τὸν θάλαμον.

Ἐπειτα μίᾳ θύρᾳ ἤνοιξε ἡρέμα περιστραφεῖσα εἰς τὰς στρόφιγγάς τῆς καὶ μίᾳ σκιά διήλθε διὰ τῆς ἀκτίνος τοῦ σεληναίου φωτός καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸ προσκεφάλαιον τῆς κλίνης.

Ἦτο ἡ πριγκήπισσα Ἐλισάβετ.

— Εἶδες ; ἠρώτησε τὴν βασίλισσαν χαμηλοφώνως.

— Ναί, ἀπήντησεν ἡ βασίλισσα.

— Καὶ ἐνόησες τί τρέχει ;

— Τόσον, ὥστε δὲν τολμῶ νὰ τὸ πιστεύσω.

— Ἄς ἐνθυμηθοῦμεν καλά τὰ σημεῖα.

— Ἐν πρώτοις ἤγγισε τὸ μάτι του, διὰ νὰ μᾶς δείξῃ ὅτι κατὰ νεώτερον εἶχε νὰ μᾶς εἰπῇ.

(Ἀκολουθεῖ)

Τριάντα χρόνια ^{25 Φεβρουαρίου 1926}
δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1909

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως οἱ ὑπαξιωματικοί, εἰδοποιηθέντες νὰ βαδίσουν εἰς τὸ μέρος τοῦς ἀνέμενον συγκεντρωμένοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ 7ου Συντάγματος, ἤρχισαν νὰ παραλαμβάνουν τοὺς ἀνδρας ἐνόπλους καὶ νὰ ἀπομακρύνωνται τῶν στρατώνων.

Ὁ Παπαδήμας ἀντιληφθεὶς τὸ πῆθημά του καὶ φοβηθεὶς μήπως ὁ Διάδοχος νομίσει ὅτι ἐψεύσθη ὅταν πρὸ μικροῦ τὸν ἐβεβαίωσεν ὅτι οἱ ἀνδρες του εἶχον παραμείνει πιστοὶ εἰς τὸν ὄρκον τῶν, ἔκρινε φρόνιμον νὰ ζητήσῃ νέαν συνεννόησιν μετὰ τῶν Ἀνακτόρων. Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ὅστις κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην διενυκτέρευσε διαρκῶς βηματίζων ἐν νευρικῇ ταραχῇ, πότε εἰς τὰ προπύλαια τῶν Ἀνακτόρων καὶ πότε εἰς τὸ Γραφεῖον του, ἤκουσε μὲ ἐκπληξίν του τὸν Παπαδήμαν νὰ τοῦ ἀναγγέλλῃ κατ' ἀρχὰς μὲν ὅτι εἶχον φύγει οἱ ἡμίσεις ἐκ τῶν στρατιωτῶν, ὀλίγον δὲ κατόπιν ὅτι δὲν ἔμενε κανεὶς πλέον εἰς τὸ Σύνταγμα!

Εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν στρατόπεδον ἐφθάσε πρώτη ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ὀνομασθεῖσα Γενικὸν Ἀρχηγεῖον τῆς Ἐπαναστάσεως, ὑπὸ τὰς διαταγὰς δὲ ταύτης ἐτίθεντο τὰ καταφθάνοντα διάφορα Σώματα. Ἄμα τῇ συγκεντρώσει ὅλων τῶν Σωμάτων, τὸ Ἀρχηγεῖον κατήρτισε τὰς προφυλακὰς τοῦ στρατοπέδου, διατάξιν τμήματα στρατοῦ ὑπὸ ἀξιωματικούς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης νὰ καταλάβουν τὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ, τὸ ζυθοπωλεῖον Ἡλύσια, τὸν Εὐαγγελισμὸν καὶ τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ ὑψώματα. Τὰ τμήματα ταῦτα, ἀναπτυχθέντα, ἐσχηματίσαν δίκτυον τὸ ὁποῖον ἠμπόδιζε τὴν διάβασιν τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἀθρόοι ἐλάμβανον τὴν ἐπομένην τὴν πρὸς τὸ Γουδί ἄγουσαν.

Τὴν 4ην πρωινὴν ὥραν εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν στρατόπεδον εὐρίσκοντο 2546 ἄνδρες, ὑπαξιωματικοί, στρατιῶται καὶ ναῦται, 446 ἀξιωματικοὶ καὶ Σῶμα χωροφυλακῆς 70 ἀνδρῶν, ὑπὸ τὸν μοίραρχον Σπυρομήλιον. Ἴπποι καὶ ἡμίονοι ὑπῆρχον 130, πυροβόλα δὲ 12. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, πλείστοι πολῖται εἶχον καταρτίσει σῶμα τὸ ὁποῖον μετέβη εἰς τὸ Γουδί καὶ ἐτέθη, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ λοχαγοῦ καὶ βουλευτοῦ Καρδίτσης Γεωργίου Καραϊσκάκη. Τὸν πυρῆνα τοῦ σώματος τούτου ἀπετέλουν οἱ συγκροτούμετες τὴν Πανεπιστημιακὴν ἔνωσιν φοιτηταί. Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν Σωμάτων, ὑψώθη ἐπὶ τοῦ Στραταρχείου τὸ σῆμα τοῦ ἀρχηγοῦ Ζορμπά καὶ ἡ σημαία, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν σαλπύγγων καὶ τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς.

Ἄλλ' ἐνῶ ταῦτα συνέβαινον εἰς τὸ Γουδί, ἀπρόοπτον ἐπεισόδιον ἔλαβε χώραν τὴν 5ην πρωινὴν, ταραξάν τὴν ἡσυχίαν τοῦ στρατοπέδου. Ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ Λεάνδρος Μεταξᾶς, τοῦ ὁποιοῦ τὸ Σῶμα συμμετεῖχεν εἰς τὸ κίνημα, συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ ἱλαρχοῦ Ἀνδρέου Καλλίνσκη, τῆς ἴλης τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου, καὶ τῶν ἀνθυπυλάρχων Χατζηϊωάννου, Δημοπούλου καὶ ἀδελφῶν Βάσσου, ἐσκέφθη ν' ἀποσπάσῃ τὸ Σῶμα του ἀπὸ τὸ ἐπαναστατικὸν στρατόπεδον. Κατηυθύνθη λοιπὸν μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν, ἐπίππων ὄλων, πρὸς τὸ Γουδί.

Αἱ προφυλακαὶ τοῦ στρατοπέδου ἐκλαβούσαι τοὺς ἐπερχομένους ἀξιωματικούς ὡς ἐκ τῶν μετεχόντων εἰς τὸ κίνημα, ἐπέτρεψαν εἰς αὐτοὺς ἐλευθέραν τὴν δίοδον. Τοιοῦτοτρόπως ὁ Μεταξᾶς μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν κατώρθωσαν νὰ πλησιάσουν τὴν ἴλην τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου, τὴν ὁποίαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην συνέτασεν ὁ ἱλαρχος Ζυμβρακάκης. Ὁ Μεταξᾶς ἀφήσας ν' ἀπομακρυνθῶν τῆς ἴλης οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐπαναστάσεως, ἐξιφούληκυσεν ἀμέσως κατόπιν δίδων εἰς τοὺς ἱππεῖς τὴν διαταγὴν:

— Ἐπὶ τῶν ἱππῶν!

Οἱ ἱππεῖς νομίζοντες ὅτι ἐκτελοῦν διαταγὰς τῆς ἐπαναστάσεως, ἐσπευσαν νὰ συμμορφωθῶν πρὸς αὐτάς. Μόλις ὅμως ἀνήλθον ἐπὶ τῶν ἱππῶν καὶ ἐπροχώρησαν ὀλίγον, ὁ προπορευόμενος τῆς ἴλης ἀντισυνταγματάρχης ἔδωκε τὴν διαταγὴν «Ἐμπρός». Τότε μόλις ὁ ἐπιλοχίας τῆς ἴλης ἀντελήφθη τὴν ἀπάτην καὶ ἐσταμάτησε τοὺς ἀνδρας κραυγάζων:

— Ἄλτι! Μὴ τὸν ἀκούτε! Δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς δικούς μας!

Τὰς φωνὰς ταύτας ἤκουσαν οἱ πλησίον φρουροῦντες στρατιῶται καὶ ναῦται, ἀντιληφθέντες δὲ περὶ τίνος πρόκειται, ἤρχισαν νὰ πυροβολοῦν εἰς τὸν ἀέρα. Οἱ πυροβολισμοὶ ἀνεστάτωσαν τὸ στρατόπεδον. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἔτρεχον ἀπὸ ὄλας τὰς διευθύνσεις, οἱ ἀνδρες παρετάσσοντο καὶ τὰ ὄπλα ἐγεμίζοντο. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μεταξᾶ ἴλη εἶχε σταματήσει, οἱ δὲ ἱππεῖς, ἐξαλλοὶ ἐξ ὀργῆς, ἠπειλήσαν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου, τοῦ ἐξαπατήσαντος αὐτοὺς καὶ τῶν ἀξιωματικῶν οἵτινες τὸν ἠκολούθησαν. Ἐπενέβησαν ὅμως ἐγκαίρως οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἐπαναστάσεως Βελισσαρίου, Φικιώρης καὶ Τσερούλης καὶ τοὺς καθυσάχασαν, διατάξαντες συγχρόνως τὴν σύλληψιν τοῦ Μεταξᾶ καὶ τῶν συντρόφων του, οἵτινες ἀφοπλισθέντες ὠδηγήθησαν εἰς τὸ Στραταρχεῖον καὶ ἐρατήθησαν ἐκεῖ αἰχμάλωτοι.

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ὑπῆρξε τὸ μόνον ὀπασδήποτε διαταράξαν τὴν ἐν τῷ ἐπαναστατικῷ στρατοπέδῳ γαλήνην. Ἡ Κυβέρνησις οὔτε ἀπεπειράθη ἀλλ' οὔτε καὶ ἠδύνατο νὰ ἀποπειραθῆ τι κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν. Ὁ πρωθυπουργὸς Ράλλης, ὅστις ἐν νευρικῇ ταραχῇ ἠγερέπνησεν ἐν τῷ οἴκῳ του καθ' ὅλην τὴν νύκτα μετὰ πολλῶν φίλων αὐτοῦ, ἐλάμβανε τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην τὰς εἰδήσεις τῆς ἐξόδου τῶν διαφόρων Σωμάτων πρὸς τὸ Γουδί, χωρὶς νὰ δύναται νὰ πράξῃ τίποτε.

(Ἀκολουθεῖ) ΚΡΙΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

με ὅλην τὴν μεγαλοπρεπείαν καὶ ποικιλίαν
ὁ ἑτήσιος χορὸς τῆς ἑταιρείας Θεατρικῶν Συγ-
γραφέων.

— Τὴν Τρίτην εἰς τὸ «Καπρίς» δίδε-
ται ὁ χορὸς ὑπὲρ τοῦ Σώματος τῶν Προσκό-
πων μᾶς. Πᾶσα προσπάθεια κατεβλήθη διὰ
τὴν ἐπιτυχίαν του, ἡ ὁποία προμηνύεται ἐ-
ξαιρετικῆ.

— Μεθ' αὐτὸν Πέμπτην εἰς τὸ «Ντελὶς» ὁ
χορὸς τοῦ «Ὀδοιπορικοῦ Συνδέσμου» με ἐντε-
λῶς οἰκογενειακὸν χοροκτῆρα.

— Τὴν προσεχῆ Τρίτην εἰς τὸ «Ντελὶς» θὰ
δοθῆ ἡ ἑτήσια χοροεσπερὶς τῶν Ἰθακησίων.
Ἐπιτροπὴ κυριῶν ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσίν
του. Αἱ εἰσπραξίσεις του θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ
κοινοφελῶν σκοπῶν.

— Κοσμοσυρροὴ προμηνύεται εἰς τὴν χο-
ροεσπερίδα τοῦ «Συνδέσμου διὰ τὰ δικαίω-
ματα τῆς γυναικός», πού θὰ δοθῆ αὖ-
ριον Τετάρτην εἰς τὸ «Καπρίς», ὑπὲρ τῆς γυ-
ναικείας ἐσπερινῆς σχολῆς ὑπαλλήλων.

Ὁ χορὸς τοῦ «Ὀμίλου Ἑσπεριῶν»

Σπανίως ἡ αἴθουσα τοῦ «Ἀκταίου» ἐδέχθη
ποσοῦτον ἐκλεκτὴν συγκέντρωσιν ὅσον κατὰ τὸ
ἐπὶ ἄνωμα τῆς προχθὲς Κυριακῆς, πού ἐδίδε-
το ὁ χορὸς τοῦ «Ὀμίλου Ἑσπεριῶν».

Ὁ καλὸς κόσμος τῶν δύο πόλεων ἀθρόως
συνέρρευσε, ἀφ' ἐνός μὲν γὰρ συνδράμη τὸ
τάλλιστον τοῦτο Σωματεῖον, ἀφ' ἑτέρου δὲ
τὰ περὶ αὐτὴν ὥρα τινὰς πραγματικῆς εὐθυ-
μίας. Παρῆσαν αἱ κυρίαι Χατζηδημητρίου,
Αναργύρου, Παπασταυρίδου, Σαραντοπού-
λου, Χρυσούλη, Οἰκονόμου, Μανούσου, Χα-
ραλάμπους, Σκλαβούνου, Λαζαρίμου, Μα-
ρούλη, Ζαροκώστα, αἱ δίδες Σκλαβούνου, Νι-
κολακάκη, Σακαλῆ, Κουρμπάζου, Γαζιάδου,
Λεμπέση, Διαμαντούρου, Σουσανά κ.λ.π. καὶ
οἱ κ.κ. Πολυχρονιάδης, Παπαδιαμαντόπου-
λος, Ἀλιμπράντης, Χαραμῆς, Νικολαΐδης,
Δάπλος, Ἀνασταῖος, ἀδελφοὶ Πασαντωνό-
πουλοι, Σφυρῆς, Ἰσαακίδης, ὁ πρωταθλητῆς
τοῦ Ὀμίλου κ. Ν. Παπαδόπουλος, οἱ ἐφέται
κ.κ. Σ. Φερρεντίνος, Βαϊάννης, Χρυσούλης,
Διαμαντῆς, Καβαλιεράτος, Τορόσης κ. ἄ. Ἐ-
ξαιρετικῶς ὁμορφῆ ἡ ὄνις Πεοδικάκη.

Μία παρασημοφορία

Ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰθιοπίας Ρᾶς Τάφφα-
ρι, ἀπέστειλε μέσφ τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Ἐξωτερικῶν, τὸ παράσημον τοῦ Τάγματος
τοῦ Αἰθιοπικοῦ Ἀστέρος πρὸς τὸν κ. Σω-
κράτην Προκοπίου, μετὰ διπλώματος.

Διαλέξεις

Ἐἰς τὴν Συναίαν Ἀκαδημίαν θὰ δοθῆ σή-
μερον 6 1/2 μ. μ. ἡ 8η διάλεξις τοῦ Ἀμερι-
κανοῦ παιδαγωγοῦ τῆς Χ.Α.Ν. κ. Α. Τσίλεϋ
μὲ θέμα τὴν προσφυγοπούλα Ἡ διάλεξις θὰ
γίνῃ Ἀγγλιστί καὶ θὰ μεταφράζεται εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν.

— Τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν Συναίαν Ἀκαδη-
μίαν θὰ ὁμιλήσῃ ἐκ μέρους τῆς ἑταιρείας
Ψυχικῶν Ἑρευνῶν ὁ κ. Ἄγγελος Ταναγρας
ἀναπτύσσων τὰς ἀντιλήψεις τῶν διαφορῶν
θρησκειῶν (Βουδδισμού, Σιντοϊσμοῦ, Ἰουδαϊ-
σμοῦ κ.λ.π.) περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς.

— Σήμερον 6 μ. μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ Με-
γάλῃ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ κ. Ἰωάν-
νης Φραγκιάς περὶ τῆς καλουμένης ἐλευθερί-
ας τῆς βουλήσεως.

Ὁ «Λευκὸς Ἐλευθέρωτος»

Ὁ ἀκούραστος Σπύρος Ματσούκας, ἰδρυτῆς
τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ», ἀναπληρῶν στοργικῶς
τρεις ἀδελφοὺς πεσόντας εἰς τὰς πρώτας ἐ-
πιθέσεις τοῦ Τουλοῦ Μπουνάρ, τοὺς Ἰωάν-
νην, Βασίλειον καὶ Δημήτριον Δούλφα ἐξ
Ἀρτάκης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας περιέθαλψεν,
ἐπροίκισε καὶ τέλος ἐστεφάνωσε χθὲς τὴν ἀ-
δελφήν των Ἀναστασίαν. Τὰ στέφανα ἀν-
τήλλαξε τιμῆς ἕνεκεν ἡ κ. Θεανῶ σύζυγος
τοῦ κ. Σταματίου, ἀνδρὸς πολλὰ προσενεγκόν-
τος εἰς τὸν «Λευκὸν Σταυρὸν» ὅτε ἦτο Νο-
μάρχης ἐν Φλωρίνῃ. Εἰς τοὺς γάμους πα-
ρευρέθη καὶ ὁ Γάλλος πρόξενος ἐνταῦθα κ.
Ρενώ ἐκφράσας τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸ
πατριωτικὸν ἔργον τοῦ κ. Ματσούκα, τὸν ὁ-
ποῖον συνεχάρει θερμῶς.

Ταχυδρομεῖον

ΤΡΙΤΗ, 23 Φεβρουαρίου 1926. — «Γ. Τό-
γιας» 6 π. μ. Ἀργολικόν. «Κρόνος» 2 μ. μ.
Χίον, Μυτιλήνην, Λῆμιον. «Ἐρμούπολις»
2 μ. μ. Βόλον, Θεσσαλονικίην. «Βέλλα» 2
μ. μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν. «Σπάρ-
τη» 2 μ. μ. Κρήτην με προσεγγίσεις. «Ἄγ.
Ἰωάννης» 2 μ. μ. Ζάκυνθον, Ληξούριον,
Ἀργοστόλιον. «Γάσσος» 2 μ. μ. Ἀστακόν,
Μύτικα. «Ἄννα» 2 μ. μ. Κορινθιακόν, «Λα-
κωνία» 2 μ. μ. Μονεμβασίαν, Καλάμας. «Κ.
Τόγιας» 2 μ. μ. Κύθνον, Σίφνον, Σέριφον,
Μῆλον, Κίμωλον. «Ν. Τόγιας» 2 μ. μ. Σῦ-
ρον, Τήνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.

Διανυκτερεύοντα φαρμακεῖα

Α. Χρήστου, Λεμπέση-Συγγροῦ. Π. Βα-
σιλείου, Αἰόλου-Σταδίου. Σ. Μπέλλου, Πα-
νεπιστημίου 47. Σ. Ἀαρών, Μιαούλη 24. Α.
Σπυρίδου, Πειραιῶς (ἐναντι Ὠδείου). Ι.
Δαμβέργη, Κλεισθένους 11. Κ. Τηνίου, Ἀ-
δριανοῦ 17. Γ. Γεωργαντᾶ, Ἴπποκράτους-
Ἰσαύρων. Η. Τριανταφύλλου, Σόλωνος 54.
Χριστοπούλου καὶ Στυλιάτη, Λιοσίων 48. Θ.
Προπατορίδου, Γ' Σεπτεμβρίου-Καποδι-
στρίου. Α. Φιντικλῆ, Ἀλβανίας 17. Α. Ὀρ-
φανίδου, Πατησίων 198. Π. Κορωναίου,
Λιοσίων 190. Ι. Γρεβενίδου, Ἀριστάρχου 1.
Μ. Κωνσταντινίδου, Ἱεροσολύμων (Χαρο-
κόπου). Α. Τσιριβάκου, Καλλιθέα. Χ. Διαγ-
κρῆ, Παλ. Φάληρον. Α. Πέρκιζα, Χαλάν-
δρι. Π. Ἰωαννίδου, Κηφισσιὰ (Πλάτανος).
Γ. Τριανταφύλλη, Κηφισσιὰ (ὁδὸς Μελά).
Π. Τριανταφύλλη, Ἀμαρουσίον. Π. Γλί-
τσου, Ν. Ἰωνία (Τετρ. 48 ἀρ. 1).

**Κάμνομεν τὸ τελειότερον κα-
θάρτισμα καὶ μᾶς προτιμῶσιν
ὅλοι. Καθαριστήριον καὶ Βα-
φεῖον «Μέλισσα» ὁδὸς Ἀγ-
κωνσταντίνου 11 καὶ Ἴππο-
κράτους 34.**

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικής ζωής

ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ

Ὁ ὀπισθεν τῆς θύρας ταύτης ἰστάμενος συνταγματάρχης Ζαφειρόπουλος μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν, ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας τὰ περιστροφά των ἀπέφυγον νὰ πυροβολήσουν κατὰ τῶν διερχομένων, ἀντιληφθέντες ὅτι οὗτοι δὲν ἦσαν διατεθειμένοι νὰ παραβιάσουν τὴν θύραν τοῦ Συντάγματος τῶν. Οὕτω τὸ τμήμα ἐβάδισεν ἀνενόητον πρὸς τὸ 3ον Πυροβολικόν, εἰς τὸν περίβολον τοῦ ὁποίου εἰσῆλθε πρῶτος ὁ Γουβέλης. Μόλις ὁμως ἐπροχώρησεν ὀλίγα βήματα ἤκουσεν αἴφνης φωνὴν αὐστηρὰν ἢ ὁποία τὸν διέτασσε νὰ σταθῇ. Ὁ Γουβέλης ἐξήγαγε τὸ περιστροφόν του καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὸ μέρος τῆς φωνῆς ἧτις ἐπανελάμβανεν :

— Ἄλτ !

Εἰς τὸ βαθὺ δὲ σκότος τὸ ὁποῖον ἐπεκράτει κατώρθωσε νὰ διακρίνῃ σκιὰν ἀνθρώπου ἔχοντος προτεταμένον περιστροφόν.

Ὁ Λοχαγὸς Γουβέλης συνεκέντρωσεν ἀμέσως περὶ ἑαυτὸν τὴν πρωτοπορείαν τοῦ τμήματος, ἐνῶ δὲ ἤρχοντο ἐσπευσμένως πλησίον του ὁ φαρμακοποιὸς Τόμπρος καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Χατζημιχάλης, ἔτοιμοι νὰ πυροβολήσουν, ἤκούσθη ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ἴστατο ὁ ἄγνωστος δευτέρα πρόσκλησις :

— Προχώρησον εἰς τὸ σύνθημα !

Οἱ ἐπαναστάται, ὑποπτευθέντες ὅτι ὁμόφρονες πιθανὸν νὰ εἶχαν καταλάβει τὸ προαύλιον τοῦ Συντάγματος ἀπήντησαν :

— Κρήτη !

— Ἡπειρος ! ἀνταπήντησεν ὁ ἄγνωστος.

Ταυτοχρόνως τὰ πολὺκροτα κατεβιβίσθησαν ἐκατέρωθεν καὶ ὁ Γουβέλης προχωρήσας ἀνεγνώρισεν τὸν ἀνθυπολοχαγὸν Βλαχόπουλον, ὅστις εὕρισκετο ἐκεῖ ἀπέναντί του. Οὗτος ἀντιληφθεὶς ἀπὸ ἐνωρὶς ὅτι ἐγίνετο προσπάθεια ὅπως οἱ ἀντιφρονούντες καταλάβωσι καὶ τὸ 3ον Πυροβολικὸν Σύνταγμα, ἐπροτίμησεν ἀντὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον τῆς γενικῆς συγκεντρώσεως νὰ προσέλθῃ ἀπὸ τῆς 10ης νυκτερινῆς ὥρας εἰς τὸ Σύνταγμα του καὶ νὰ τὸ καταλάβῃ, χωρὶς νὰ προλάβῃ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Ἐπιτροπὴν.

Μετὰ τὸ ἐπείσοδιον τούτο ὁ Γουβέλης κατέγεινεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς καταλήψεως καὶ τοῦ 2ου Πυροβολικοῦ. Ἀπόφασις ἐλήφθη ὅπως ἡ εἰσβολὴ γείνη διὰ τῆς μικρᾶς πρὸς τὴν στενωπὸν θύρας, τὴν δὲ ἐπιχειρήσιν αὐτὴν διατάχθη νὰ ἐκτελέσῃ ὁ λοχαγὸς Φραντζῆς, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον τμήμα καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπεσύραντο εἰς τὸ βάθος τοῦ προαυλίου, ὅπου ἐστρατοπέδευον αἱ ὀρειβατικαὶ μοῖραι.

Ὁ Γουβέλης διέταξε νὰ ἐτοιμασθῶν ἀμέσως καὶ αἱ τρεῖς μοῖραι, νὰ ζευχθῶν οἱ ἵπποι καὶ νὰ παραληφθῶν τὰ κιβώτια τῶν πυρομαχικῶν. Ἡ κίνησις αὕτη λόγῳ τοῦ στενοῦ χώρου καὶ τοῦ σκότους ἐξετελέσθη μετὰ μεγίστης δυσκολίας, διότι τὰ πυροβόλα προσέκρουον ἐπ' ἀλλήλων.

Κατωρθώθη ἐντούτοις νὰ ἐτοιμασθῶν ἐν τῷ ἡμισεαίῳ ὥρᾳ δώδεκα πυροβόλα, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἐτέθησαν οἱ λοχαγοὶ Μπουκλάκος καὶ Κανάρης καὶ οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ Κριεζῆς καὶ Δηλιγιάννης. Ἄλλ' ἐνῶ ἡτοιμάζοντο πρὸς ἐκκίνησιν, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τμήματος παρετήρησεν, ὅτι ἡ πρότερον αὐτοῦ διαταγὴ πρὸς κατάληψιν τοῦ 2ου Πυροβολικοῦ δὲν εἶχεν εἰσεα ἐκτελεσθῆ. Διὰ νὰ μὴ καταναλισκῆται χρόνος ἐπιματαίῳ, οἱ ὀξίωματικοὶ Βλαχόπουλος, Καμπέρος, Τουρνακῆς, Δελαπόρτας, Κοσιανᾶς καὶ Κωνοφάος μετὰ τῶν ὑπαξιωματικῶν ἀνέλαβον νὰ ἐπιχειρήσουν ἔφοδον, τὴν ὁποίαν καὶ ἐξετέλεσαν παραχρῆμα, Εἰσελθόντες εἰς τὸ 2ον Πυροβολικὸν ἐκ τῆς πλαγίας θύρας, δὲν συνήντησαν ἢ ἀσήμαντον ἀντίστασιν τὴν ὁποίαν καὶ κατέβαλον ἀνευ μεγάλου κόπου, πείσαντες τοὺς ἀνδισταμένους, ὅτι πᾶσα ἐχθρικὴ ἐνέργειά των ἦτο καὶ ματαία καὶ ἀντιπατριωτικὴ. Κατόπιν ἔσπευσαν εἰς τοὺς θαλάμους τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι, πάντες μεμημημένοι εἰς τὸ κίνημα, εἶχον κατακλιθῆ ἐνδεδυμένοι, ἔχοντες πλησίον τὰ ξίφη των, μόλις δὲ ἀνσελήφθησαν τὴν εἴσοδον τῶν ἀξιωματικῶν, ἠγέρθησαν τῶν κλινῶν των καὶ ἐτάχθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν, ἔτοιμοι νὰ ἐκκινήσουν διὰ τὸ ἐπαναστατικὸν στρατόπεδον. Οὕτω δὲ ὅλοι μαζὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, κατηυθύνθησαν εἰς τὴν σιδηρόφρακτον θύραν τῶν στρατιῶνων, ὅπως ἐξέλθουν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ὁδόν. Μόλις ὁμως ἀντίκρουσεν αὐτοὺς ὁ ὀπισθεν τῆς θύρας ἰστάμενος διοικητὴς τοῦ Συντάγματος Ζαφειρόπουλος διατάσσει τὸν παραπλεύρως αὐτοῦ ἰστάμενον ὑπασπιστὴν του καὶ τοὺς ἐλαχίστους παραμείναντας εἰς αὐτὸν πιστοὺς ὑπαξιωματικοὺς νὰ ἀνισταθῶν, μὴ ἐπιτρέποντες τὴν ἔξοδον :

— Στρατιῶται, ὅπ' ὦ εἰς τὸ καθῆκον σας, φωνάζει ὁ συνταγματάρχης Ζαφειρόπουλος, στρατιῶται εἰς τὸν ὄρκον σας! Μὴ ἀκολουθῆτε τοὺς ἐπαναστάτας!

Τὴν στιγμὴν ὁμως ἐκείνην εἰκοσὰς περιστρόφων προτείνονται κατὰ τοῦ Ζαφειροπούλου καὶ μία κραυγὴ ἀκούεται ἀπὸ ἑκατοντάδας στομῶν των :

— Ζήτω τὸ Ἔθνος ! Ζήτω ὁ στρατός !

Οἱ μᾶλλον θερμοαἱμοὶ ἐτοιμάζονται νὰ πυροβολήσουν ἀλλ' ἀναχαιτίζονται ὑπὸ τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τμήματος, ἐνῶ ὁ συνταγματάρχης Ζαφειρόπουλος, βλέπων πόσον ματαία ἦτο πᾶσα ἀντίστασις, ἀνεχώρει ἐκεῖθεν, ἀφήνων ἐλευθέραν τὴν διάβασιν εἰς τοὺς ἐπαναστάτας.

Εἰς τὰ λοιπὰ σώματα ἢ συγκέντρωσις καὶ ἐκκίνησις πρὸς τὸ Γουδί ἐγένετο σχεδὸν ἀνευ ἐπείσοδιον. Καὶ τὸ μὲν 3ον Ἴππικὸν ἔφθασεν ἐγκαίρως εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν στρατόπεδον, ἀπουσιασάντων μόνον ἐξ αὐτοῦ τοῦ διοικητοῦ τῆς ἴλης τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου, Μεταξᾶ, τοῦ ἱλαρχοῦ Καλλίνσκη, τῶν ἀνθυπιδάρχων Χατζηγιάννου καὶ Δαμοπούλου καὶ τῶν ἀδελφῶν Βάσσου. Τὸ δὲ Μηχανικὸν παρέλαβεν ἀπὸ τοῦ Ρουφ ὁ λοχαγὸς Μιμίκος καὶ διὰ τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάλλου, τοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ τοῦ Νεκροταφείου ὠδήγησε σχεδὸν τελευταῖον εἰς τὸ στρατόπεδον. Πρῶτα ἐξ ὄλων κατέφθασαν εἰς τὸ Γουδί τὰ Ναυακὰ ἀγῆματα, ἀνελθόντα ἐκ Ναυστάθμου εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὑποπλοιάρχου Λυκουργου Τσουκαλᾶ καὶ ὀδηγηθέντα εἰς τὸν τόπον τῆς γενικῆς συγκεντρώσεως ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς Λιόλιου καὶ Χατζηκυριάκου.

Ὁμοίως καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ 7ου Πεζικοῦ Συντάγματος ἡ ἔξοδος εἰς τὸ Γουδί συνετελέσθη κατὰ τρόπον ὁμαλώτατον, παρὰ τὴν πεποίθησιν τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ διοικητὴς αὐτοῦ ἀντισυνταγματάρχης Παπαδήμας ὅτι τὸ Σύνταγμα του δὲν ἤθελεν ἀκολουθήσει τοὺς ἐπαναστάτας. Οὗτος ἀπὸ τοῦ μεσονυχτίου, συγκεντρώσας πρὸ τῶν στρατιῶνων τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἀνδρας του, ὠμίλησε πρὸς αὐτοὺς συστήσας πίστιν πρὸς τὸ καθῆκον καὶ τὸν στρατιωτικὸν των ὄρκον, μὴ παραλείψας νὰ ὑποδείξῃ καὶ τὰς συνεπειὰς τὰς ὁποίας θὰ εἶχεν ἡ ἐνωσίς των με τοὺς ἐπαναστάτας. Οἱ στρατιῶται ἐφάνησαν ὅτι ὑπήκουσαν εἰς τὰς συστάσεις του. τούτο δὲ τὸν ἐνεθάρρυνεν ὥστε, ὅταν μετ' ὀλίγον διὰ τοῦ τηλεφώνου τῶν Ἀνακτόρων ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος τοῦ ἀνήγγελλε εἰς τὴν ἔξοδον τῶν Σωμάτων πρὸς τὸ Γουδί καὶ ἀνήσυχος τοῦ ἐξῆτει πληροφορίας περὶ τοῦ ἰδικοῦ τοῦ Συντάγματος, νὰ ἀπαντήσῃ με κάποιαν ὑπερηφάνειαν :

— Ὅλον τὸ Σύνταγμα μου, Ὑψηλότατε, παραμένει πιστὸν καὶ ἀναμένει τὰς διαταγὰς σας!

(Ἀκολουθεῖ) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

του ίδιου ποδοσφαιρικού ομίλου «Απόλλων» Συδρής, μετά του «Νέου Αστέρος» (Κων)πόλεως. Το μάτς ήτο ωραιό, παρηκολουθήθη δὲ μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον.

Οἱ νεαροὶ τοῦ «Νέου Αστέρος» παρὰ τὸν τελευταῖον τῶν ἀνασηματισμῶν, ἔνεκα τῆς ἱποχωρήσεως μερικῶν ἐκ τῶν καλυτέρων τοῦ παικτῶν, ἔπαιξαν πολὺ καλά.

Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον τὸ παιγνίδι ήτο σχεδὸν ἰσόπαλο.

Εἰς τὸ δεύτερον ὁμοῦ ἀλλάζει πραγματικῶς φάσιν. Καὶ κάθε ἄλλο παρὰ φιλικὸν δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ἀφοῦ παίζεται καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη μὲ πολὺ πείσμα.

Ὁ «Απόλλων» ὁμοῦ ἀπεφάσισε πλέον νὰ νικήσῃ. Γι' αὐτὸ καὶ ἐπιτίθεται, τσακίζει τοὺς νεαροὺς τοῦ Νέου Αστέρος μὲ τὴν σιδερένια γραμμὴ τῶν «ρόρ» του. Καὶ τὸ κατορθώνει ἐπὶ τέλους μὲ 4 τέρματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓνα ἀπὸ «τέναλτς».

Οἱ νεαροὶ τοῦ «Νέου Αστέρος» ἀσχέτως μὲ τὴν ήτιαν τῶν ἔπαιξιν πολὺ καλά, παρουσιάζαντες ἀκόμη μίαν φεραν τὸν ὠραῖον συνδυασμὸν τῶν. Ἀλλὰ κάθε τῶν προσπάθεια θραύεται πρὸ τῆς ἀδιασπάρτου καὶ περιφήμου ἀμύνης τῶν μπὲκ τοῦ «Απόλλωνος».

Ἔτσι ὁ ἀγὼν ἔληξε μὲ τὴν νίκην τοῦ «Απόλλωνος» διὰ 4 τερμάτων ἔναντι 0. Ἡ ἀ-ἀλήθεια εἶνε ὅτι οἱ τοῦ «Απόλλωνος» ἔπρεπε νὰ φερθοῦν ὀλιγώτερον... φιλοφρονητικοὶ πρὸς τοὺς νεαροὺς τοῦ «Νέου Αστέρος» οἱ ὁποῖοι δὲν ἀριθμοῦν παρὰ ὀλίγων μόνον μηνῶν ζωῆν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ διατητής, ὁ ὁποῖος ἐν μέρει συνετέλεσε εἰς ὅλα αὐτὰ ήτο ὅλως διόλου ἀκατάλληλος... W.—

Δεξίωσις λογοτεχνῶν εἰς τὸν Πειραιᾶ

Μία ὠραία φιλολογικὴ συγκέντρωσις ἔγινε χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν Πειραιᾶ ὀργανωθεῖσα ἀπὸ νέους καὶ νέας τῆς γείτονος καταγινομένης εἰς τὰ ὠραία γράμματα. Ὁ «Λογοτεχνικὸς καὶ Καλλιτεχνικὸς Ὀμιλος» τοῦ Πειραιῶς, τὸν ὁποῖον ἀπετέλεσαν οἱ νέοι αὐτοὶ, ἔκαμε χθὲς δεξίωσιν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ εἰς Ἀθηναίους διανοουμένους. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων διεκρίνοντο οἱ κ. κ. Ἡλ. Βουτιερίδης, Κ. Βάρναλης, Δ. Κόκκινος, Ναπ. Λαπαθιώτης, Φ. Γιοφύλλης, Ἰσ. Ἄρις, Γ. Σπαταλάς, Προιονιστής, αἱ Καὶ Προιονιστῆ, Δασκαλάκη, οἱ λόγιοι τοῦ Πειραιῶς κ. κ. Χατζάρας, Λεβάντας, Παπανικολάου καὶ ἄλλοι. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὀμίλου κ. Δ. Αὐγέρης ὁμίλησε πρῶτος καὶ μετ' αὐτὸν ὁ κ. Ἡλ. Βουτιερίδης.

Ἐπειτα αἱ δίδες Πυλαρινοῦ καὶ Αὐγέρη καὶ οἱ κ. κ. Κατραμάδος, Τζωρτζάκης, Καστριώτης, Μήλιος, Φιαρᾶς καὶ ἄλλοι ἀπήγγειλαν ἰδικὰ τῶν ποιήματα ὡς καὶ τῶν παρυρισκομένων Ἀθηναίων λογίων.

Ἐν τέλει εἶπαν μερικὰ καὶ οἱ προσκεκλημένοι. Τὰ εὐγενικὰ κοριττὰ καὶ οἱ καλοὶ νέοι τοῦ Πειραιῶς περιποιήθησαν ὑποχρεωτικώτατα τοὺς προσκεκλημένους τῶν. Ὁ κ. Κ. Παλαμᾶς, ὁμοίως προσκληθεὶς ἀλλὰ μὴ κατορ ὡσας νὰ παρευρεθῆ, ηὐχαρίστησε τὸν Ὀμιλὸν μὲ ὠραίαν ἐπιστολὴν του.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΠΡΩΤΑΝ,"

Τὸ νεκροταφεῖον καὶ ἡ δημ. υἱεία

Κύριε Συντάχτα,

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς καταστήσωμεν γνωστὸν, ἓνα ἄτοπον ποῦ συμβαίνει εἰς τὸ Ἀ' Νεκροταφεῖον Ἀθηῶν, ἵνα ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων.

Συχνά, τώρα τελευταία, ἀπὸ τοὺς παλαιούς τάφους οἱ ὁποῖοι ἀνοίγονται διὰ νὰ ταφοῦν ἐκεῖ ἄλλοι νεκροί, ἐξάγονται τὰ λείψανα τῶν πρὶν ταφέντων πρὸ τῆς τακτικῆς προθεσμίας.

Οὕτως ἀντὶ μόνον τῶν ὀστέων, ἐκθάπτονται λείψανα ἐν ἡμισποσυνδέσει εὐρισκόμενα. Τοῦτὸ νομίζομεν ὅτι πρέπει διὰ πιντὸς τρόπου ν' ἀπαγορευθῆ εἰς τὸ μέλλον, χάριν τῆς δημοσίας υἱείας τουλάχιστον,

Μεθ' ὑπολήψεως
Γείτονος τοῦ Ἀ' Νεκροταφείου.

Ταχυδρομεῖον

ΔΕΥΓΕΡΑ, 22 Φεβρουαρίου 1926.—«Ἰωάννα» 6 π. μ. Ἀργολικόν. «Λούδ» 10 π. μ. Ἡράκλειον, Χανιά. «Πέλωψ» 2 μ. μ. Χιον, Μιτυλήνην, Ἀθημον. «Κανάρης» 2 μ. μ. Ἡράκλειον. «Χρυσάλ ἱς» 2 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμον. «Ναυκρατοῦσα» 2 μ. μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν. «Ναυσικᾶ» 2 μ. μ. Κορινθιακόν. «Ἀγγελικὴ» 2 μ. μ. Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργουσιόλιον. «Ροῦμελη» 2 μ. μ. Ἀστικόν, Μύτικα, Πάργαν, Γουμένισσαν, Κέρκυραν, «Βυζάντιον» 2 μ. μ. Βόλον, Θεσσαλονίκην. «Σερφος» 2 μ. μ. Δωδεκάνησα. «Ἀδριατικὸς» 2 μ. μ. Σῦρον, Τήνον, Ἀνδρόν, Κόρθιον. «Ἐλευθερία» 2 μ. μ. Σῦρον, Τήνον, Μύκονον, Εὐδηλον, Σάμον.

Τὰ θέατρα

ΔΛΑΜΠΡΑ.—«Πάρε πίσω τὴ γυναῖκα σου».
ΚΟΙΤΟΠΟΥΛΗ.—«Μπαλαρίνα».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ.—«Φιρουλι-Φιρουλά».
ΚΥΒΕΛΗΣ.—Ἀρχαὶ λόγφ γενικῶν δοκιμῶν τῆς «Κοντέσσης Μαγειριτσας».
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ.—«Ὁ Κορ μὲ τὰ κομμένα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ.—«Αἱ δύο ὄρφαναί».
ΣΠΛΕΝΓΙΤ.—«Αἱ νύχτες τοῦ Δεκαημέρου».
ΙΝΓΕΛΛ.—«Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς ἱομπρίας».
ΜΟΝΤΙΑΛ.—«Ποῖος τὸν σκότωσε;»
ΠΑΝΘΕΟΝ.—«Ἀνθρωπος σὶον κομήτη».
ΟΔΥΜΠΙΑ.—«Ὁ ἀνθρωπος τῆς ἐρημου».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ.—«Ὁ Γολγοθᾶς ἐνός Ἰαρία».
DELICE.—Καθ' ἐκάστην χορευτικὰ ἀπογευματινὰ καὶ βραδυνὰ.

Διανυκτερεύοντα φαρμακεῖα

Μ. Ζήση, πλατεῖα Μητροπόλεως. Κ. Μαυρίκου, Σταδίου 11. Α. Λίτσου, Αἰόλου 227. Α. Μαργακοῦ, Ἀθηνᾶς 93. Σ. Βόργα, Εὐριπίδου—Ἀριστοφάνους. Ε. Μαυριλάκου, Μεγ. Ἀλεξάνδρου—Σαλαμίνοσ. Ε. Ρατζοῦνη, Ἀδριανοῦ 37. Π. Τριανταφύλλου, Χαρ. Τρικούπη—Διδότου. Κ. Καρζή, Σόλωνος—Θεμιστοκλέους. Α. Κουβέλη, Κ. Παλαιολόγου—Ψαρρών. Ι. Κατσάρη, Πατησίων—Βερανζέρου. Γ. Καλμούχου, Ἀριστοτέλους 17 Ε. Γιαννήλου, Ἀριστοτέλους—Κοδριγκτώνος. Ι. Χατζοπούλου, Ἀχαρνῶν 131. Η. Γεωργιάδου, Πλατεῖα Κολωνακίου. Ν. Καρδαμίτση, Καλλιθέα. Κ. Ζαλούχου, Παλ. Φαληρον. Ε. Ἀδάμ, ἔναντι ἄλσους Κηφισοσίας. Δ. Γεροντέλλη, Ἀμαρούσιον.

τὴν τροφοδοτικὴν ἐπιμελητείαν τῶν ἀνακτόρων, μεταφερθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Ναὸν μετὰ τῶν ἄλλων, διότι εἰς τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ περιορισμοῦ, ἡ ὑπηρεσία τῆς τροφοδοσίας τοῦ Βασιλέως, ήτο καλῶς ὀργανωμένη.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τῆς καθιέρσεως τὸ Ἔθνος εἶχε δαπανήσει τεσσαράκοντα περίπου χιλιάδας φράγκων.

Ἐννοεῖται ὅτι ἀσυνεπὲς τοιαύτη δὲν ήτο δυνατόν νὰ ἐξακολουθῆσῃ.

Ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἐπεμβᾶσα ἠπλούστευσε τὰ πράγματα. Ἀπεπεμφθησαν δὲ οἱ προοισταμένοι, οἱ μάγειροι καὶ οἱ παραμάγειροι, καὶ μόνος εἰς τῶν ὑπηρετῶν τῆς τραπέζης διετηρήθη, ήτο δὲ οὗτος ὁ Τουρζού.

Αὐτὸς λοιπὸν ἐχρησίμευσεν ὡς ὁ φυσικὸς μεσάζων μεταξὺ τῶν δεσμοτιδῶν καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτῶν, διότι ὁ Τουρζού εἶχε τὴν εὐκολίαν νὰ ἐξέρχεται καὶ κατὰ συνέπειαν ἠδύνατο νὰ μεταφερῆ κρυφίως γράμματα πρὸς τοὺς ἔξω καὶ ἀπαντήσας εἰς τὰς φυλακισμένους.

Συνήθως τὰ γράμματα αὐτὰ ήσαν τυλιγμένα ὡς πῶματα εἰς τὰς φιάλας τῆς σουμάδας, αἵτινες παρεῖχοντο εἰς τὴν βασίλισσαν καὶ τὴν πριγκήπισσαν Ἐλισάβετ. Ἐγράφοντο δὲ μὲ ὀπὸν λεμονίου, καὶ τὰ οὕτω χαρασσόμενα ψηφία ἔμενον ἀφανῆ, καθιστάμενα εὐδιάκριτα ὅταν ἠθελον προσεγγίσει εἰς τὴν φωτιάν. (Ἀκολουθεῖ)

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Ὁ ἀρχηγὸς Ζορμπᾶς, εἰς γνῶσιν τοῦ ὁποίου περιήλθεν ἡ ἀπειλούμενη διαίρεσις τῶν ἀξιωματικῶν, ἔσπευσε νὰ καλέσῃ εἰς συνεδρίασιν τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συνδέσμου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ λοχαγοῦ Φικιώρη, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τσαμαδοῦ. Δὲν εἶχεν ὁμοῦ ἀκόμη ἀρχίσει ἡ συνεδρίασις, ὅτε κατέρησαν εἰς τὴν οἰκίαν Φικιώρη πλείστοι ἀξιωματικοὶ οἱτινες, ἐξωργισμένοι, ἐζήτησαν νὰ μάθουν ἐὰν ἤλθουσαν τὰ διαδιδόμενα ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἠτοιμάζετο νὰ ὑποχωρήσῃ. Εἰς διαβεβαίωσιν τοῦ Ζορμπᾶ ὅτι τίποτε εἰσέτι δὲν εἶχε ἀποφασισθῆ, οἱ ἀξιωματικοὶ ἀπεχώρησαν, δηλώσαντες ὅτι ἦσαν ἀποφασισμένοι ἐν περιπτώσει ὑποχωρητικῆς στάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ μὴ ὑπακούσουν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς. Μετὰ ταῦτα ἐξηκολούθησεν, ἡ συνεδρίασις, μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ πρότασις, ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ Γουβέλη, ὅπως ἀνασταλῆ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ κινήματος ἐπὶ τινὰς μόνον ὥρας, πρὸς συνεννόησιν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν πλήρη ἐκ μέρους αὐτῆς ἀποδοχὴν τοῦ προγράμματος τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσθη νὰ ὑποβάλουν ἀμέσως εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν τρεῖς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, μεταβαίνοντες ἀμέσως παρ' αὐτῶ.

Τοιοῦτοτρόπως τὴν 1ην ἑσπερινὴν οἱ λοχαγοὶ Φικιώρη καὶ Γουβέλης καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος Χατζηκυριάκος μετέβησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐζήτησαν νὰ εἰσαχθῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, ὅστις εἰργάζετο ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν.

Οἱ ἐν λόγῳ ἀξιωματικοὶ, διὰ νὰ μὴ γωρηθῆ παρεξήγησις τις, εἶχον μεταβῆ φέροντες πολιτικὴν ἐνδυμασίαν, εἰσῆλθον δὲ εἰς τὴν πρὸ τοῦ ὑπουργικοῦ γραφείου αἴθουσαν, ὅπου συνήντησαν τὸν ἰδιαιτέρον γραμματέα τοῦ πρωθυπουργοῦ Γεράσιμον Μακρῆν. Τοῦτον παρεκάλεσαν ὅπως τοὺς ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸν Δημήτριον Ράλλον, θέλοντες δὲ νὰ ἀποφύγουν πᾶσαν ἀφορμὴν πρὸς ἐξερεθισμὸν τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὁποίου ἐγνώριζον τὴν εὐξέακτον χαρακτῆρα, συνέστησαν εἰς τὸν Μακρῆν νὰ τοὺς ἀναγγεῖλῃ οὐχὶ ὡς ἀξιωματικοὺς, ἀλλ' ὡς ἰδιώτας προτιθεμένους νὰ τοῦ ὁμιλήσουν περὶ σοβαροτάτης ὑποθέσεως. Ὁ ἰδιαιτέρος γραμματεὺς, εἰσελθὼν εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπου εἰργάζετο ὁ πρωθυπουργός, ἐξῆλθε μετ' ὀλίγον καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς τρεῖς ἀναμένοντας ὅτι ὁ Πρόεδρος ἀπηχολημένος ἀδυνατεῖ νὰ τοὺς δεχθῆ. Προσέθεσε δὲ ἀμέσως κατόπιν :

— Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε μετὰξὺ ὑμῶν ὁ κ. Χατζηκυριάκος, ὁ ὁποῖος διατελεῖ ὑπὸ κράτησιν, πιθανὸν νὰ σᾶς ἐδέχετο ὁ κ. Πρόεδρος.

Τὴν ἀπάντησιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἔφερον οἱ τρεῖς ἀξιωματικοὶ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀναμένουσαν τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Χατζηκυριάκου τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ γενομένου διαβήματος. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἔμειναν σύμφωνα, κατόπιν τῶν λαβόντων χώραν, ὅτι οὐδεμία ἐπιτρέπετο πλέον συνεννόησις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἔλαβον δὲ τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἡ ἐκτέλεσις τοῦ κινήματος γείνη ἐκείνην τὴν νύκτα. Κατὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, τόπος γενικῆς συγκεντρώσεως τῶν σωμάτων ὀρίζετο τὸ Γουδί. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ὑπῆρχον φόβοι ὅτι ἡ Κυβέρνησις πληροφορουμένη τοῦτο πιθανὸν νὰ ἀπεπειράτο κατάληψιν τῆς τοποῦ τήσεως ταύτης, ἡ Ἐπιτροπὴ ἔκρινε φρόνιμον νὰ μὴ ἀνακοινώσῃ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τὸ μέρος τὸ ὁρισθὲν ὡς ἐπαναστατικὸν στρατόπεδον, ἀλλὰ νὰ διαταχθῶν οὗτοι ὅπως συγκεντρωθῶν εἰς ἄλλα σημεῖα, ὁπόθεν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς θὰ τοὺς παρελάμβανον μετὰ τῶν σωμάτων των καὶ θὰ τοὺς ὠδήγουν εἰς τὸ Γουδί. Οὕτως εἶχεν ὁρισθῆ ὅπως τὴν 2αν πρωϊνὴν ὥραν ἐβρεθῶν συγκεντρωμένοι ἐν στολῇ καὶ μετὰ τὰ περιστροφὰ των, οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ τοῦ Πεζικοῦ ἐξῶθεν τῶν Παραπημάτων καὶ πλησίον τῆς ἐπαύλεως Θῶν, οἱ τοῦ Πυροβολικοῦ μετὰ τῶν ὑπαξιωματικῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὰ διάφορα στρατιωτικὰ καταστήματα παρὰ τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ, οἱ δὲ τοῦ Μηχανικοῦ εἰς τοὺς στρατώνας Ρούφ.

Εἰς τὰ προσωρινὰ αὐτὰ στρατόπεδα θὰ συνηγνῶντο οἱ ἀξιωματικοὶ μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν σωμάτων, πλὴν τῶν συνταγματῶν Πυροβολικοῦ, καὶ ἐκεῖθεν θὰ παρελάμβανον καὶ θὰ ὠδήγουν εἰς τὸ Γουδί, τὸ μὲν πεζικὸν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς λοχαγὸς Φικιώρης, τὸ δὲ μηχανικὸν ὁ Μιμίκος. Ἐπίσης ἀνετέθη εἰς τοὺς ἰατροὺς Κρίτσαν καὶ Ζυμβρακίτην νὰ ὠδηγήσουν εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν στρατόπεδον τὰ ἱππικὰ συντάγματα, εἰς δὲ τοὺς Χατζηκυριάκον καὶ Διόλιον τὰ ναυτικὰ ἀγῆματα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Πυροβολικόν, ἐπειδὴ ὑπῆρχεν ὑπόνοια ὅτι μελλεν εἰς αὐτὰ νὰ συναντηθῆ ἀντίστασις, ἀπεφασίσθη ὅπως τοὺς ἀξιωματικούς των, συγκεντρουμένους παρὰ τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ, παραλάβῃ ὁ λοχαγὸς Γουβέλης καὶ ὠδηγήσῃ εἰς τὸ 2ον καὶ 3ον συντάγματα, ὁπόθεν μετὰ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν πυροβόλων θὰ κατηυθύνοντο εἰς Γουδί. Μετὰ τὸν τοιοῦτον διακανονισμὸν τῆς ἐκτέλεσεως, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεχώρησαν τῆς οἰκίας τοῦ Χατζηκυριάκου ἵνα εἰδοποιήσουν καταλλήλως τοὺς ἀξιωματικούς.

Οὕτω ἀπὸ τῆς 2ας πρωϊνῆς ὥρας ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν Πυροβολικῶν Συνταγμάτων καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ οἱ ὑπηρετούντες εἰς τὰ στρατιωτικὰ γραφεῖα. Μετὰ ἡμῶν ὥραν εὐρίσκοντο ἐκεῖ πλέον τῶν ἑκατῶν ἀξιωματικοὶ καὶ πλήθος ὑπαξιωματικῶν. Μετὰ τούτων εἶχον προσέλθει καὶ ἀρκετοὶ ἐνοπιοὶ πολῖται, προσφερθέντες νὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἐνισχύσουν τὸ στράτευμα. Μόλις ἐπερατώθη ἡ συγκέντρωσις, οἱ ἀξιωματικοὶ ἐτάχθησαν ἀνὰ τετράδας καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἀνέλαβον τὴν πρωτοπορείαν τοῦ ἐπαναστατικοῦ σώματος. Ἐνῶ ὁμοῦ ἦσαν ἐτοιμοὶ πρὸς ἐκκίνησιν, ἀπρόοπτον ἐπεισὸδιον ἔλαβε χώραν. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ διεκρίναν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Ρηγίλλης ἕνα ἀξιωματικὸν βαίνοντα ἐφιππον πρὸς τὸ μέρος των. Τὸν διέταξαν νὰ σταματήσῃ καὶ τὴν ἠρώτησαν ποῖος ἦτο.

— Δροσόπουλος ἀπήντησεν οὕτως.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἐλαβόντες τὸ ἐπίθετον Δροσόπουλος ὡς Δημόπουλος, μὴ δυνάμενοι δὲ λόγῳ τοῦ σκότους νὰ διακρίνουν καλῶς, ἠτοιμάζοντο νὰ πυροβολήσουν κατὰ τοῦ ἐφιππου ἀξιωματικοῦ ὅστις ἐξηκολούθει νὰ προχωρῆ καὶ τὸν ὁποῖον εἶχον ἐκλάβει ὡς τὸν Μεραρχὸν Ἀθηνῶν. Ἄλλ' ἡ πλάνη διελύθη ἐγκαίρως καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Δροσόπουλος ἐκ τῶν μεμνημένων εἰς τὸ κίνημα, ἠνώθη μετὰ τῶν συναδέλφων του, ἀναλαβὼν μάλιστα, ἐπειδὴ ἦτο ἐφιππος, καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ὁδοῦ Ρηγίλλης.

Μετὰ τὸ ἐπεισὸδιον τοῦτο, τὸ τμήμα ἐξεκίνησε διὰ τὰ πυροβολικὰ Συντάγματα. Τὸ 3ον Σύνταγμα κατεῖχετο ὑπὸ πυροβολητῶν οἵτινες ἦσαν μεμνημένοι εἰς τὴν ἐπανάστασιν καὶ ἐπομένως οὐδεὶς ὑπῆρχε φόβος ἀντιστάσεως κατὰ τὴν κατάληψιν αὐτοῦ. Περὶ τοῦ 2ου ὁμοῦ πυροβολικοῦ ὑπῆρχον πληροφοροφαί ὅτι ἀπὸ ἐνωρίε εἶχε καταλάβει τοῦτο ὁ διοικητὴς τοῦ Συνταγματάρχης Ζαφειρόπουλος μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ λοχαγοῦ Χατζηδημητρίου καὶ τινῶν ὑπαξιωματικῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ τμήμα ἀπεφάσισεν ὅπως μὴ προσβάλλῃ ἀμέσως τὸ 2ον Σύνταγμα, ἀλλὰ βαδίξῃ κατὰ μῆκος τοῦ στενωποῦ αὐτοῦ καὶ διερχόμενον πρὸ τῆς σιδηροφράτου θύρας αὐτοῦ, καταλάβῃ πρῶτον τὸ 3ον Πυροβολικὸν καὶ τὰς Μοῖρας, ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ παρελάμβανε

καὶ τὰ πυροβόλα, ἐκεῖθεν δὲ μεταβῆ πρὸς τὸ 2ον Σύνταγμα.

Οὕτω κανονίζονταν τῶν πραγμάτων τὸ τμήμα τοῦ Νοσοκομείου Συγγροῦ ἐτέθη εἰς πορείαν ἀνὰ τετράδας. Προηγούντο οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἔχοντες ἐπὶ κροφαλῆς τὸν λοχαγὸν. Ἐπὶ τῶν ὀπίσθεν ἦσαν οἱ ὑπολοίτοι ἄρ-

ἰδων ὁ στρατιωτικὸς φαρμακοποιὸς Τόμπος καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ Χατζημιγάλης. Τὸ τμήμα διήλθε πρὸς τὴν ὁδοῦ Κηφισίας σιδηρᾶς θύρας τοῦ 2ου πυροβολικοῦ, ἡ ὁποία ὄχι μόνον ἦτο κλειστή, ἀλλὰ καὶ δεδεμένη δι' ἀλύσεων, (Ἀψὸν ἢ συνέχεια) ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΪΡΟΠΟΥΛΟΣ

...ουσις επιλογιστικήν ἐγχείρησιν υπό του
...ου οφθαλμολόγου κ. Σπύριου Χαρα-
...την ελάνειδε τελείως τὴν φασ του.

Ὁ ὑποστράτηγος κ. Ἰωάννης Καμπούρης
εἰσῆλθόν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 44
Ὀφθαλμολογικὴν Κλινικὴν τοῦ κ. Μιχ. Γε-
ωργαρίου καὶ ὑποστὰς ἐγχείρησιν καταρρά-
κτου ἐξῆλθεν ἀναβλέψας τελείως.

— Ἄπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ ἀργαλεῖά μας Man-
chester ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν
κατανάλωσιν εἰς Χασέδες, Σινδονόπανα, Ναν-
σοῦν, Ζεφείρια, Σατέν, Μερινά, Ὄξφορντ, Πε-
σέτες κλπ. χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Ἀπο-
θήκη Σταυπάδου (παρὰ τὴν Μητρόπολιν).

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

ΔΥΟ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ
RECITALS
ΒΙΟΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΚΑΛΑΙΤΕΚΗΟΥ
κ. **AR. SERATO**

1ον Τρίτη, 23 Φεβρουαρίου
ὥρα 6 μ.μ.

Ἔργα:
**VIVALDI, WIENCAWSKY,
VERACINI, KREISLES,
BACH, SARASATE.**

Πιάνο ὁ κ. Α. ΣΚΟΚΟΣ
2ον Πέμπτη 25 Φεβρουα-
ρίου, ὥρα 6 μ.μ.

Πιάνο:
ὁ κ. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
Δρ. 25, 35, 35, 40, 50, 60

ΦΟΥΑΓΙΕ
ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΕΝ
ΚΑΙ
ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ
ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑ

Ζήτημα ἐθνικῆς φιλο-
δοκ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ τὴν:

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ ΠΟΜ

Ἡ ὅλική δαπάνη διὰ
ὑπερέβη τὰ 40.000

Παρὰ τὴν ὑπέρογ-
ῆν ὑπεβλήθη ἡ

ΣΑΛΟΝ

πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ
τὸ προβύλη ΑΥΡΙ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ (ἐ)

ΠΟΙΟΣ ΤΟΝ
ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΙΚΑ Ε-
ΣΚΗΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΝΤΕΛΕ
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΩΡΑΝ 6 Μ.Μ.

Ἄρχεται τῶν ἐρ
ΝΕΟΔΜΗΤΟΝ καὶ ΠΟΛΥΤΕΛ

ΠΛΑ

ΟΔΟΣ ΦΑΒΙΕΡΟΥ ΚΑΙ Μ

Δωμάτια με πολυτελεστάτην ἐπί-
λουτήρας καὶ ἐγκαταστάσεις Καλο-
μάν με ἀριστοκρατικὴν ἐμφάνισιν κ
κομφορ τῆς Ἑυρωπαϊκῆς ἐπιστήμης.
Μητροπόλεσι μεγαλο

Ἴδιοκτησία—Διεύθυνσις: ΧΡ.

ΦΑΒΡ

Τακτικαὶ μηνιαῖαι ἀναχωρ
ΝΕΑΝ ΥΟ

Τὸ γνωστὸν πολυτελεστάτον καὶ τ
«SINAIA» 15 Μαρτ
Γενικοὶ Πράκτορες διὰ τὴν Ἑλλ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Ἐμ. Ρέπουλη 2

...ουσις επιλογιστικήν ἐγχείρησιν υπό του
...ου οφθαλμολόγου κ. Σπύριου Χαρα-
...την ελάνειδε τελείως τὴν φασ του.

Ἐκαστὴν Τρίτην, Παρασκευὴν καὶ Κυρια-
κὴν Θεσσαλονικὴν, Βελιγράδιον, Μιλανον,
Δωζάννην καὶ Παρισίους.

ΚΛΙΝΙΚΗ χειρουργικὴ καὶ γυναικολογικὴ Ν. Γ.
ΦΩΚΑ Γενία Καρόλου—Ὀδὸς 1 (Μέγαρον Πηγ-
τελή) Ἐξωτερικοὶ ἄσθεγεῖς 10-12 π. μ.

Τριάντα χρόνια δημοσιογραφικῆς ζωῆς

Η ΕΚΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1909

Με τοιαύτας σκέψεις περνῶν τὰς ἀνιστάρας ὥρας τοῦ ταξειδίου, ἀντελήφθην ὅτι περὶ τὴν δὴν μεταμεσημβρινὴν ὥραν τὸ ἀτμόπλοιο ἐύρισκετο ἔξωθεν τοῦ λιμένος τῆς Τήνου. Ἀπεβιβάσθημεν μετὰ τοῦ συντάκτου μου. Ἄλλ' εὐθὺς μόλις ἐπατήσαμεν εἰς τὴν ξηρὰν, ἠννόησα ὅτι ἐν Τήνῳ ἦτο ἀδύνατον νὰ παραμείνω οὔτε ἐπὶ μίαν ὥραν, εἰάν πράγματι ἐπεθύμουν νὰ κρυβῶ ἀπὸ τὰς Ἀρχάς. Φιλικὸν οἶκημα δὲν εἶχον ἐκεῖ κανὲν ὅπως καταφύγω, οἱ δὲ προκυνηταί, ὅλοι σχεδὸν Ἀθηναῖοι καὶ Πειραιεῖς, μὲ ἐγνώριζον καὶ μὲ ἐχαιρέτων κατὰ τὴν διάβασίν μου. Ὁ Δαυλαρίδης ἐσπευσε νὰ ἀναζητήσῃ πλοῖον διὰ τὴν Σῦρον. Ἀτυχῶς ἐκείνην τὴν ὥραν δὲν ἀνεχώρει παρὰ μικρὸν τι σκάφος, τὸ ὁποῖον ἐλέγετο μὲν ἀτμόπλοιο, ἀλλ' εἰς τὸ ὁποῖον οὐδέποτε θὰ ἐφαντάζετο ὁ Φούλτων ὅτι θὰ κατήντα νὰ χρησιμοποιηθῇ ἢ τεραστία δύναμις τὴν ὁποίαν εἶχε ἀνακαλύψει. Ἦτο αἶθλιον καὶ σεσαθρωμένον πλοιάριον, ταλαντευόμενον μετὰ δυνατῶν τριγμῶν πλησίον τῆς προκυνητίας ὅπου εἶχεν ἀγκυροβολήσει. Εἰσῆλθον εἰς αὐτὸ καὶ μετ' ὀλίγον ἀπεπλεύσαμεν τοῦ λιμένος. Ἡ ἀγωνία μου ἕως ὅτου φθάσωμεν εἰς Σῦρον εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ. Ὁ πλοίαρχος, δεκαοκταετὲς καὶ ρυπαρώτατον παιδάριον, διηύθυνε τὸ σκάφος κατὰ ἰδιόρρυθμον ὅλως τρόπον, ἐπειδὴ δὲ οἱ σωλῆνες οἱ διοχετεύοντες τὸν ἀτμὸν ἐξεθύμαινον εἰς πλεῖστα αὐτῶν σημεία ὅπου εἶχον περιτυλιχθῇ διάφορα κουρέλια πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ἐξατμίσεως, δὲν ἔπαυε νὰ χαριτολογῇ εἰς βάρος τοῦ πλοίου του, γελῶν κτηνωδῶς μὲ τὰ χαριτολογήματά του.

— Τὸ καράβι εἶνε συναχωμένο καὶ φταρνίζεται, ἔλσεν εἰς τοὺς δύο-τρεις συνεπιβάτας μου, οἱ ὅποιοι καὶ αὐτοὶ ἐγέλων μαζί με τὸν πλοίαρχον, ὡσάκις συνέβαιναν ἀπότομος διαφυγὴ ἀτμοῦ διὰ τῶν σωλῆνων τῶν ἐχόντων τοὺς ἐπιδέσμους.

Καμμίαν φορὰν ἐφθάσαμεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας καὶ ὁ πλοίαρχος μὲ ἐπίσημον τόνον φωνῆς ἀπήγγειλε τὸ πρόσταγμα τῆς ἀγκυροβολίας :

— Πόντισον !

Πόντισον ! Ὁ αἶθλιος εἶχε καὶ τὴν τόλμην νὰ ἐκφωνήσῃ παρομοίαν μεγαλοπρεπῆ λέξιν προκειμένου περὶ τοῦ ποντικῶν τὸν ὁποῖον ἐκυβέρνα ! Μοῦ ἐφάνη τὸ πρᾶγμα ἀπρεπέστατον, τρόπον τινα ὡς νὰ ἐβλεπον τὸν Δάντην περιγράφοντα σκυλοκαυγὰν τῆς Πλάκας ἢ τὸν Κανόβιν, λαξεύοντα χύτραν προωρισμένην διὰ φασολάδαν.

Εἰς τὴν Σῦρον ἡ παραμονή μου δὲν ἐπρόκειτο νὰ παραταθῇ πέραν ὡρῶν τινῶν. Διεφλεγόμην ἀπὸ τὴν ἀνυπομονησίαν νὰ μάθω τί εἶχε συμβῆ εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπουσίας μου. Ἄλλως τε καὶ αἱ ὁδηγίαι τὰς ὁποίας εἶχον λάβει ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον ἦσαν ὅτι ἔτρεπε νὰ ἀπουσιάσω μίαν ἢ τὸ πολὺ δύο ἡμέρας. Ἐσπευσα πρὸς συνάντησιν τοῦ πράκτορος τῶν ἐφημερίδων, τὸν ὁποῖον παρεκάλεσα νὰ μὴ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν ἐν τῇ πόλει ἀφίξίν μου, νὰ φροντίσῃ δὲ συγχρόνως νὰ μάθῃ εἰάν ὑπῆρχε τὴν ἐπομένην ἀτμόπλοιον διὰ Πειραιᾶ. Τὴν πρωΐαν τῆς 15ης ὁ πρᾶκτωρ Κυριαζόπουλος, ἐλθὼν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου διέμενον, μὲ εἰδοποιεῖ ὅτι τὴν μεσημβριαν ἀκριβῶς ἀπέπλεε διὰ Πειραιᾶ ἡ «Μυκάλη» μὲ προσέγγισιν εἰς Τήνον. Ἀλλὰ ταῦτοχρόνως μοὶ ἀνήγγειλλεν ὅτι, ὡς εἶχε πληροφορηθῇ πρὸ ὀλίγου παρὰ φίλου του τηλεγραφητοῦ, τὸ κίνημα εἶχεν ἐκραγῇ τὴν νύκτα εἰς τὴν πρωτεύουσάν. Ἡ τελευταία πληροφορία μὲ ἐλύπησε κάπως. Εἶχον τόσον ἐργασθῇ διὰ τὴν ἐξέγερσιν αὐτὴν καὶ ἐν τούτοις ἐπέπρωτο νὰ μὴ παρακολουθήσω ἐκ τοῦ πλησίον τὸν τελευταῖον καὶ σημαντικώτερον σταθμὸν τῆς ἐξελεύσεώς της! Δὲν ἐπεύραζεν ὁμως. Τὸ μεσονύκτιον τὸ πολὺ θὰ ἦμουν μαζί με τοὺς ἐπαναστάτας, διότι δὲν ὑπέθετον ποτὲ ὅτι τὰ πράγματα θὰ ἐτελείωναν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν. Παρεκάλεσα μόνον τὸν πράκτορα τῶν ἐφημερίδων νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Τηλεγραφεῖον καὶ νὰ συλλέξῃ ὅσας ἠδύνατο περισσοτέρας πληροφορίας περὶ τῶν συμβαινόντων εἰς Ἀθήνας. Τὰς πληροφορίας ταύτας τακτοποιήσας καταλήλω· ἐξέδωκα περὶ τὴν 11ην ὥραν ὡς παράρτημα τοῦ «Χρόνου», τὸ ὁποῖον ἐγένεν ἀνάρπαστον. Τὴν μεσημβριαν ἀκριβῶς ἐπεβιβάσθην τῆς «Μυκάλης» καὶ περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἰδίας ἡμέρας εὐρισκόμην εἰς Πειραιᾶ.

Ἴδου δὲ πῶς εἶχον ἐξελιχθῇ τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῶν δύο ἐκείνων ἡμερῶν : Ὁ πρωθυπουργὸς Δημήτριος Ράλλης, ὁ ὁποῖος μέχρι τῆς 12ης Αὐγούστου παρέμενε ἀκαμπτος εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ αἰτήματος τῶν ἀξιωματικῶν περὶ ἀμέσου συγκλήσεως τῆς Βουλῆς, τὴν 13ην ἰδίου μηνός, ὑποπτευθεὶς τὴν σοβαρότητα τῶν πραγμάτων καὶ ἐννοῶν ὅτι ὁ Σύνδεσμος ἐν τέλει ἤθελε κατισχύσει διὰ τῆς βίας, ἤρρισε νὰ σκέπτεται περὶ ὑποχωρήσεως. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Μιαούλης ἀνέλαβε τότε τὴν διεξαγωγὴν σχετικῶν συνεννοήσεων. Καὶ πράγματι ἐπανελημμένως καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς 13ης πρὸς τὴν 14ην συνηντήθη οὗτος μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου συνεδριαζούσης εἰς ἐν διαμέρισμα τοῦ ζυθοπωλείου «Πανελλήνιον». Ἀποτέλεσμα τῶν συνεννοήσεων τοῦ Μιαούλη μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπῆρξεν ἐπὶ τέλους νὰ δεχθῇ ὁ Ράλλης τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς, τὴν 11ην δὲ τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἔλαβεν ὑπογεγραμμένον τὸ σχετικὸν Διατάγμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐκαλεῖτο τὴν 31ην Αὐγούστου εἰς τετάρτην τακτικὴν Σύνοδον. Ἡ δημοσίευσίς τοῦ Διατάγματος τούτου γενομένη τὴν μεσημβριαν τῆς 14ης Αὐγούστου εἰς ἐκτάκτως κυκλοφορησαν φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνησεως διεσκέδασε κάπως τὴν ἀνησυχίαν τοῦ κόσμου, διιδόντος εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ τὴν προθέσιν γενικῆς αὐτοῦ ὑποχωρήσεως καὶ πιστεύσαντος ὅτι κατόπιν τούτου οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν εἶχον πλέον λόγους νὰ ἐξωθήσων εἰς τὴν βίαν τὰ πράγματα.

Ἀληθῶς ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου εἰς τὸ γεγονὸς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος δι' οὐ συνεκαλεῖτο ἡ Βουλὴ διέκρινε τὸ πρῶτον βῆμα τῆς Κυβερνησεως πρὸς ὑποχώρησιν, ἐσκέπτετο δὲ καὶ νὰ ἀναστείλῃ προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς τελικῆς συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ράλλη τὴν διαταγὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ κινήματος, τὴν ὁποίαν εἶχε κοινοποιήσει εἰς τὰ τμήματα ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς προηγουμένης. Οἱ νεώτεροι ὁμως καὶ ζωηρότεροι τῶν ἀξιωματικῶν, ὑποπιευόμενοι ὅτι ἡ δημοσίευσίς τοῦ Διατάγματος δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν ἢ νὰ παραπλανήσῃ τὸ στράτευμα καὶ νὰ ψυχράνῃ τὸν ζῆλον τῶν ἐπαναστατῶν διὰ μακρῶς καὶ ἐκνευριστικῆς ἀναμονῆς, ἐπέμειναν ὡς πραγματοποιηθῇ ἢ περὶ τοῦ κινήματος ἀπόφασίς τὴν νύκτα ἐκείνην.

(Ἀὔριον συνέχεια)

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

...ν ιδεῖ καὶ ἀπαλαῖα...

—Κατὰ τὸν Ἀπολλώνιον πρόκειται νὰ μᾶς λθῆ καὶ πάλιν ὁ ὀξυφωσὸς κ. Λάμπας.

—Θὰ λάβῃ ἐδῶ μέρος εἰς μερικὰς μελο-ραματικὰς παραιτήσεις.

—Ἄν καὶ τὸ Τριῶδιον ἀκόμη δὲν ἤνοιξεν, ῥησεν ἀπὸ προχθὲς ἡ ἀποκριάτικη κί-ησις.

—Εἶναι ὁμῶς ἀκόμη ἀρκετὰ χλιαρὰ, πε-ριορισμένη εἰς στρατιωτικοὺς πόλεμον, καὶ αὐ-τοπόλεμον εἰς τὰ θέατρα καὶ εἰς τὰ ντάν-ιγκ.

—Ἀπὸ τὴν Κυριακὴν, ποῦ θ' ἀρχίσουν καὶ οἱ μεγάλοι χοροὶ μετημφισμένων, ἡ κί-ησις θὰ ζωηρεύσῃ.

—Τὰ καταστήματα ποῦ πωλοῦν μάσκες ὡς τὴν ὥραν εἰς μάτην περιμένουν ἀγο-ραστάς.

—Ἐν τούτοις φαίνεται, ὅτι παρὰ τὰ διά-φορα περιοριστικὰ μέτρα, ἡ Ἀποκριὰ ἐφέ-ο; θὰ εἶναι ζωηρά.

—

Ἐκθέσεις δεσποινίδος Ἀναγνω-

στοασύλου

Ἀποῦ ἐμελέτησε τὴν ζωγραφικὴν καὶ τὴν διακοσμητικὴν στὰ μεγάλα κέντρα τῆς Τέ-νης, ἀποῦ ἐμπῆκε στὸ νόημα τῶν νέων δρό-μων τῆς σύγχρονης ζωγραφικῆς, ξαναγύρισε τὴν Ἑλλάδα ἢ δις Μ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ ἀνοίξε ἐκθέσιν τῶν ἔργων τῆς στὴ Γκα-λερί Στρατηγοπούλου (Φιλελλήνων 15). Ἐκ-τέτει ἐκεῖ ἔργα τριῶν εἰδῶν: ἐλαιογραφίαι, ἀκουαρέλλαι καὶ ζωγραφικὴ σὲ σμάλτο. Μὰ καὶ στὰ τρία αὐτὰ εἶδη ἡ καλλιτέχνης ἐργά-ζεται μὲ τὸν ἴδιον ἀτομικὸν χαρακτήρα τῆς. Μᾶς δίνει μιὰ καλλιτεχνικὴ κατεύθυνσι ποῦ θυμίζει τὶς ἐξπρεσιονιστικὰς προσπάθειαι, μὰ δευτέρας μὲ μιὰ διάθεσι διακοσμητικὴ. Εἶνε ἀξιοπαρατήρητὸν ὁ ὅμως ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ δὲν ἔχουν τὴν ἐξπρεσιονιστικὴν χρωματικὴν ἀτότητα, ἀλλὰ ἔχουν χροῦμα φρέσκο, ἀτυό-φαιρα μελετημένον γερὰ καὶ αἰσθησὴ ὄγκου. Ἰδιαιτέρως ἀξίζουν νὰ ξεχωρισθοῦν οἱ πρω-τοπογραφίαι τῆς: «Ἰταλίδα», «Φλαμανδὴ», «Αὐτοπροσωπογραφία», μιὰ σύνθεσι «Γυ-νῆ», ἓνα γυμνὸν «Στὸ λουτρό», ποῦ ἔχουν ἔκφρασι καὶ τέχνη ἀπλά καὶ γοητευτικὰ ἀποδομένη. Τὰ τοπία τῆς, μάλιστα τῆς Ρα-γούζας, ἔχουν ὅλας τὶς ιδιότητεσ ποῦ σημειώ-σαμε παραπάνω, ποῦ τοὺς δίνουν ξεχωριστὴ ἐντελῶς θέσι. Τὰ σμάλτα εἶνε μιὰ ἐργασί-α σὺν δὸν πρωτοφανέρωτη στὴν Ἑλλάδα, τε-χνικὰ δύσκολη, ποῦ βέβαια θ' ἀργήσῃ νὰ ἐκτιμηθῇ. Ἄξιο προσοχῆς ὁμῶς εἶνε ὅτι ἡ καλλιτέχνης μὲ ὅλας τὶς τεχνικὰς δυσκολί-αυ τοῦ εἶδους, καὶ ορθῶναι καὶ σ' αὐτὰ νὰ δια-τηρήσῃ τὸν ἐντελῶς προσωπικὸν τῆς χαρα-κτῆρα. Ἡ νέα καλλιτέχνης μᾶς παρουσιάζει ἔργο νέον, τολμηρὸν, μὰ χαρακτῆρα, γεμῆτον ἐνδιαφέρον.

Φ. Γ.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἄτμο»

Παραπιδημεῖ ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς τὴν πόλιν μᾶς ὁ καθηγητὴς κ. Benedetto de Luca, διευθυντὴς τοῦ Τηλεγραφικοῦ Πρα-κτορείου «Ἄτμο» τῆς Ρώμης.

Συναυλίαι

Εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν» δίδεται σήμε-ρον τὸ ἀπόγευμα (ὥρα 6) ἡ 18ῃ συναυλία συνδρομητῶν τοῦ «Συλλόγου Συναυλιῶν» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου. Εἰς τὴν σημερινὴν συναυλίαν θὰ ἐμφανισθῇ διὰ πρώτην φοράν ὁ διάσημος Ἰταλὸς καλλιτέ-χνης τοῦ βιολιοῦ κ. Serato εἰς τὸ ἀριστουρ-γηματικὸν «κονσέρτο διὰ βιολί» τοῦ Μπετό-βεν. Συμπράττει ἐπίσης ἡ κ. Μ. Τριανταφύ-λου, ἡ ὁποία θὰ τραγουδήσῃ τὴν Ἄριαν τῆς Ζερμπινέτας ἀπὸ τὸ μελόδραμα τοῦ Στρά-ου «Ἀριάδνη εἰς τὴν Νάξον». Ὑπὸ τῆς ὀρ-γήστρας θὰ ἐκτελεσθοῦν: Εἰσαγωγή εἰς τὸν Τανχόυζερ τοῦ Βάγκερ, ἡ 4ῃ συμφωνία τοῦ Μπτόβεν καὶ διὰ πρώτην φοράν τὸ συμφω-νικὸν ἔργον τοῦ κ. Βάρβογλη «Πανηγύρι».

Ἡ συναυλία δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ αὐριον

—Τὸ Κουαρτέτο τοῦ Ὁδείου Ἀθηναίων, τὸ ὁποῖον τόσῃν ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Κοινοῦ, προσκληθὲν ὑπὸ τοῦ Ὁ-δείου Πειραιῶς, ἐπαναλαμβάνει τὴν συναυλίαν τοῦ χάριν τῆς Κοινωνίας τοῦ Πειραιῶς τὴν Δευτέραν 6 1)2 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Πειραιικοῦ Συνδέσμου».

Διαλέξεις

Εἰς τὸν «Παρνασσόν» σήμερον 7ην μ. μ. θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Γιάνκος ἀργυρόπουλος μὲ θέμα: «Περὶ τῶν σημερινῶν ἰδεῶν ἐν σχέ-σει πρὸς τὴν ἀνωτέραν ἠθικὴν κατάπτωσιν τοῦ ἀτόμου».

Χοροὶ

Ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους χοροὺς τῶν ἐφε-τεινῶν Ἀπόκρευσιν θὰ εἶναι ὁ χορὸς τοῦ «Συλ-λόγου Συναυλιῶν», ὁ ὁποῖος δίδεται αὐριον εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν». Ἡ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τῆς Κας Ε. Π. Κουντουριώτη, κατέβαλε πᾶσαν φροντίδα, ὥστε ὁ χορὸς νὰ εἶναι πρωτοφα-νὴς εἰς πολυτέλειαν. Λέγεται ὅτι θὰ περιλάβῃ καὶ μουσικὰς «ἀτραξιόν». Οἱ κ. κ. Μητρό-πουλος καὶ Μπουτνικῶφ ἐδέθησαν νὰ διευ-θύνουν μερικοὺς χοροὺς.

—Τὴν προσεχῆ Τρίτην 23 Φεβρουαρίου εἰς τὸ «Καπρί» θὰ γίνῃ ὁ χορὸς ὑπὲρ τῶν Προσκόπων.

—Τὴν Τετάρτην 24 τοῦ μηνὸς εἰς τὸ «Κα-πρί» δίδεται ὁ χορὸς τοῦ «Συνδέσμου ὑπὲρ τῶν Δικαιωμάτων τῆς Γυναίκος» χάριν τῆς ἐσπερινῆς σχολῆς τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἐσχῆς τῶν γυναικῶν ὑπαλλήλων.

—Τὴν 27 τοῦ μηνὸς εἰς τὸ «Σέσιλ» τῆς Κηφισσιᾶς θὰ δοθῇ μέγας χορὸς ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Προθυπουργοῦ.

—Αὐριον ἀρχίζουσι καὶ οἱ ἀποκριάτικοι χοροὶ εἰς τὸ ἀνακαινιζόμενον φουαγιέ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου. Ὁ πρῶτος χορὸς προ-μηνύεται ἐξαιρετικὸς.

Ἐκδόσεις

Ἐλάβαμεν: Ἀντωνίου Πισσάνου: Ἡ Ἐ-πιστήμη τοῦ Ἄνωτισμοῦ, θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ. Πρώτυπον ἐκδοτικὸν γραφεῖον «Πρόοδος».

Ἐλάβαμεν ἐπίσης τὸ Δελτίον τοῦ Ἑλληνι-κοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Νέον ἔργον

Μετὰ τὸ ἔσοχον δράμα τοῦ Ντανούντσιο «Ἐπίσκοπο καὶ Σία» ὁ θίασος Βεάκη θὰ δώ-σῃ εἰς τὴν «Ἀλάμπραν» τὴν θαυμασίαν Γερ-μανικὴν κωμῶδιαν τοῦ Μόζαρτ «Πάρε πίσω τὴ γυναῖκα σου».

Ἡ φοιτητικὴ παράστασις

Ὑπενθυμίζομεν, ὅτι σήμερον 6 1)2 μ. μ. εἰς τὸ θέατρον «Ἀπόλλων» θὰ δοθῇ ἡ παρά-στασις τοῦ «Θεατρικοῦ Φοιτητικοῦ Ὁμίλου» μὲ τὸ δράμα τοῦ κ. Γεωργ. Σήμεριώτη «Οἱ σκορπιοί».

Ἐκδόσεις Ἀγάπης

Ἐστ' ἄλλοτε ἐκδοθῆ, σὰ ἐκδοθῆ εἰς κομψὸν ὄμιλον ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου «Λογοτεχνία» συλλογὴ ποιημάτων τοῦ κ. Φώτου Γιοφύλλη μὲ τίτλον «Μοντέρνες ἀγάπαι». Εἰς τὰ ποιή-ματα αὐτὰ ἐμφανίζεται ὁ εἰλικρινὴς λυρι-σμός τοῦ αἰῶνος μᾶς, ποῦ εἶναι ἐντελῶς ἄλ-λος ἀπὸ τὸν λυρισμὸν τοῦ παρελθόντος.